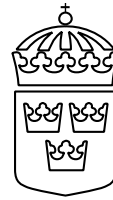

Regeringens proposition

2019/20:174

Några frågor om clearing av OTC-derivat och om transaktioner för värdepappersfinansiering

Prop.
2019/20:174

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 11 juni 2020

Stefan Löfven

Per Bolund
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I denna proposition föreslås att Finansinspektionen i fler fall än vad som gäller i dag ska få besluta att ta ut en särskild avgift av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister. Ändringarna behöver göras bland annat med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister.

I propositionen föreslås även vissa lagändringar med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012. Ändringarna innebär att Finansinspektionen kan ingripa mot en motpart som åsidosätter sina skyldigheter enligt EU-förordningen även om motparten inte är en juridisk person.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 december 2020.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.....	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning	7
3	Ärendet och dess beredning	12
4	Ändringar i EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister	13
4.1	Bakgrund och övergripande innehåll.....	13
4.2	Vilka ändringar har gjorts i EU-förordningen?	13
4.3	Ytterligare överträdelser som kan föranleda beslut om särskild avgift	16
4.4	Vissa insolvensrättsliga regler.....	18
5	Vissa frågor om ingripanden vid överträdelser av EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering	20
5.1	Bakgrund.....	20
5.2	Ingripanden mot motparter som inte är juridiska personer.....	21
6	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	26
7	Förslagens konsekvenser	27
7.1	Förslagens syfte och alternativa lösningar.....	27
7.2	Kostnader och andra konsekvenser	28
7.2.1	Konsekvenser för företagen och konsumenterna.....	28
7.2.2	Offentligfinansiella och samhällsekonomiska konsekvenser	30
7.2.3	Konsekvenser för myndigheter och domstolar.....	30
7.2.4	Ikraftträdande och speciella informationsinsatser	32
8	Författningskommentar.....	32
8.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.....	32
8.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning	35

Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.....	41	Prop. 2019/20:174
Bilaga 2	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister.....	100	
Bilaga 3	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012	122	
Bilaga 4	Sammanfattning av promemorian	156	
Bilaga 5	Promemorians lagförslag	157	
Bilaga 6	Förteckning över remissinstanserna	163	
Bilaga 7	Lagrådsremissens lagförslag	164	
Bilaga 8	Lagrådets yttrande	171	
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 11 juni 2020.....	172	

Förslag till riksdagsbeslut

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 § lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §

Finansinspektionen ska besluta att en särskild avgift ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordning (EU) nr 648/2012 genom att

1. inte överlämna *OTC-derivat* för clearing hos central motpart (artikel 4),

2. inte *se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras till transaktionsregister (artikel 9)*,

3. inte underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen om positioner i *OTC-derivat* när dessa positioner överskrider relevanta tröskelvärden (artikel 10), eller

Finansinspektionen ska besluta att en särskild avgift ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 648/2012 genom att

1. inte överlämna *OTC-derivatkontrakt* för clearing hos central motpart (artikel 4),

2. inte *tillämpa rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor vid tillhållandet av clearingtjänster (artikel 4.3a)*,

3. inte *vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera, förebygga, hantera och övervaka intressekonflikter vid tillhållandet av clearingtjänster (artikel 4.3a)*,

4. inte underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen om att positioner i *OTC-derivatkontrakt inte har beräknats eller att positionerna* överskrider relevanta tröskelvärden (artiklarna 4a.1 a och 10.1 a),

5. inte upprätta clearingarrangemang (artiklarna 4a.1 b och 10.1 b),

6. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till transaktionsregister (artikel 9.1 och 9.1a),

7. inte föra register över alla ingångna derivatkontrakt och varje ändring under minst fem år efter avslutande av kontraktet (artikel 9.2),

8. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i de fall ett transaktionsregister inte är tillgängligt (artikel 9.3), eller

4. inte införa lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker (artikel 11).

9. inte införa lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker (artikel 11).

Den särskilda avgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Särskild avgift tillfaller staten.

Avgiften tillfaller staten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.

2. Ingripande enligt 2 kap. 1 § första stycket 2 eller 3 i den nya lydelsen får inte ske för överträdelser som har ägt rum före den 18 juni 2021.

3. Äldre bestämmelser gäller för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning

Prop. 2019/20:174

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning

dels att 3 kap. 1, 2, 4, 5, 6, 9 och 13–15 §§ och rubrikerna närmast före 3 kap. 1 och 5 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 3 kap. 5 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

Ingripanden mot *juridiska personer*

Ingripanden mot *motparter*

1 §

Finansinspektionen ska ingripa mot en *juridisk person* som åsidosätter sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

1. inte inom föreskriven tid rapportera uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering som *personen* har ingått samt om varje ändring eller avslutande av sådana transaktioner till ett transaktionsregister som registrerats i enlighet med artikel 5 eller godkänts i enlighet med artikel 19 i förordningen (artikel 4.1),

2. inte hålla uppgifter om alla transaktioner för värdepappersfinansiering som *personen* har ingått, ändrat eller avslutat arkiverade i minst fem år efter det att transaktionen avslutats (artikel 4.4),

3. inte se till att uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering rapporteras till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om transaktionsregister saknas (artikel 4.5), eller

4. återanvända finansiella instrument som tillhör någon annan och som tagits emot inom ramen för ett säkerhetsarrangemang trots att villkoren i artikel 15 inte är uppfyllda.

Finansinspektionen ska ingripa mot en *motpart* som åsidosätter sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

1. inte inom föreskriven tid rapportera uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering som *denne* har ingått samt om varje ändring eller avslutande av sådana transaktioner till ett transaktionsregister som registrerats i enlighet med artikel 5 eller godkänts i enlighet med artikel 19 i förordningen (artikel 4.1),

2. inte hålla uppgifter om alla transaktioner för värdepappersfinansiering som *denne* har ingått, ändrat eller avslutat arkiverade i minst fem år efter det att transaktionen avslutats (artikel 4.4),

Ett ingripande enligt 1 § sker genom beslut om

1. föreläggande att inom en viss tid upphöra med överträdelsen,
2. föreläggande att inom en viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen,
3. förbud att verkställa beslut, eller
4. anmärkning.

Om överträdelsen är allvarlig, ska auktorisationen återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas, om *den juridiska personen* är

Om överträdelsen är allvarlig, ska auktorisationen återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas, om *motparten* är

1. en central motpart som har auktoriserats av Finansinspektionen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, eller

2. en värdepapperscentral som har auktoriserats av Finansinspektionen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta rörelsen.

4 §

Om beslut om anmärkning eller varning enligt 2 § har meddelats, får Finansinspektionen besluta att *den juridiska personen* ska betala en sanktionsavgift.

Om beslut om anmärkning eller varning enligt 2 § har meddelats, får Finansinspektionen besluta att *motparten* ska betala en sanktionsavgift.

Sanktionsavgiften får beslutas bara om den som avgiften gäller, inom två år från det att överträdelsen ägde rum, har delgetts en upplysning om att frågan om sanktionsavgift har tagits upp av Finansinspektionen.

Ingripanden mot vissa fysiska personer

Ingripanden mot vissa företrädare för motparter

5 §

Om en *juridisk person* har åsidosatt de skyldigheter som anges i 1 §, ska Finansinspektionen ingripa mot den som ingår i den juridiska personens styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem. Ingripande får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

Om en *motpart* som har åsidosatt de skyldigheter som anges i 1 § är en *juridisk person*, ska Finansinspektionen ingripa mot den som ingår i den juridiska personens styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem. Ingripande får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

1. att den fysiska personen i fråga under en viss tid, längst tre och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i den juridiska personen, eller ersättare för någon av dem, eller

2. sanktionsavgift.

Ett ingripande får bara ske om den juridiska personens överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen. Prop. 2019/20:174

5 a §

Om en motpart som har åsidosatt de skyldigheter som anges i 1 § är ett utländskt företag som hör hemma utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och driver verksamhet från filial i Sverige, ska Finansinspektionen ingripa mot den eller de fysiska personer som har ansvaret för ledningen av filialen. Ingripande får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

1. att den fysiska personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får vara ansvarig för ledningen av filialen, eller

2. sanktionsavgift.

Ett ingripande får bara ske om det utländska företagets överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

6 §

Frågor om ingripande mot fysiska personer tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Frågor om ingripande mot fysiska personer *enligt 5 eller 5 a §* tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Ett sanktionsföreläggande innebär att den fysiska personen föreläggs att inom en viss tid godkänna en sanktion som är bestämd till tid eller belopp.

När föreläggandet har godkänts, gäller det som ett domstolsavgörande som fått laga kraft. Ett godkännande som görs efter den tid som angetts i föreläggandet är utan verkan.

9 §

En sanktion mot en fysisk person får beslutas bara om sanktionsföreläggande har delgetts den fysiska personen inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum.

En sanktion mot en fysisk person *enligt 5 eller 5 a §* får beslutas bara om sanktionsföreläggande har delgetts den fysiska personen inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum.

Utöver det som anges i 12 § ska det i försvårande riktning beaktas om *den juridiska personen* eller den fysiska *personen* tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning ska särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

Utöver det som anges i 12 § ska det i försvårande riktning beaktas om *motparten* eller den fysiska *person som är företrädare för motparten* tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning ska särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. *den juridiska personen* eller fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. *den juridiska personen* snabbt upphört med överträdelserna eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelserna ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

1. *motparten* eller *den* fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. *motparten* snabbt upphört med överträdelserna eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelserna ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 12 och 13 §§, samt till *den berörda* personens finansiella ställning och, om det går att bestämma, den vinst som personen gjort till följd av överträdelserna.

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 12 och 13 §§, samt till *motpartens* eller *den fysiska* personens finansiella ställning och, om det går att bestämma, den vinst som *motparten* eller *den fysiska* personen gjort till följd av överträdelserna.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,

2. *den juridiska personen* gör rättelse,

3. *den fysiska personen* verkat för att *den juridiska personen* gör rättelse eller om någon annan myndighet eller något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga, eller

4. det annars finns särskilda skäl.

2. *motparten* gör rättelse,

3. *den fysiska person som är företrädare för motparten* verkat för att *motparten* gör rättelse eller om någon annan myndighet eller något annat organ har vidtagit åtgärder mot *motparten* eller *den fysiska* personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga, eller

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.
 2. Äldre bestämmelser gäller för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet.

Europaparlamentet och rådet utfärdade i maj 2019 förordning (EU) 2019/834 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister. Förordningen trädde i kraft den 17 juni 2019 och dess bestämmelser ska, med några undantag, tillämpas fr.o.m. det datumet. Förordningen finns i *bilaga 2*.

Under förhandlingarna om förordningen har en faktagromemoria upprättats och överlämnats till riksdagen (2016/17:FPM93).

I promemorian Några frågor om clearing av OTC-derivat och om transaktioner för värdepappersfinansiering, som har tagits fram inom Finansdepartementet, finns förslag till de lagstiftningsåtgärder som bör vidtas med anledning av förordningen. I promemorian finns även förslag till vissa ytterligare lagstiftningsåtgärder med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister. Förordningen finns i *bilaga 1*. Promemorian innehåller också förslag till vissa lagstiftningsåtgärder med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012. Förordningen finns i *bilaga 3*.

I promemorian föreslås vissa ändringar i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister och lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 4*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 5*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (www.regeringen.se) och i Finansdepartementet (Fi2019/04229/V).

I propositionen behandlas promemorians förslag.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 14 maj 2020 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 7*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 8*. Lagrådet lämnade förslagen utan erinran.

I förhållande till lagrådsremissen föreslås i propositionen ett något senare ikraftträdandedatum. Ändringen är författningsteknisk och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Regeringen har därför inte inhämtat Lagrådets yttrande över det förslaget.

4 Ändringar i EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

Prop. 2019/20:174

4.1 Bakgrund och övergripande innehåll

OTC-derivat är derivatkontrakt som handlas bilateralt mellan köpare och säljare vid sidan av reglerade marknader eller andra handelsplatser. Bristande insyn i handeln med OTC-derivat och förekomsten av stora motpartsrisker som inte hade åtgärdats genom tillräckliga säkerheter, i kombination med en påtaglig koncentration av risker, anses ha bidragit till att förstärka finanskrisen och dess förlopp under hösten 2008 (se prop. 2012/13:72 s. 15). Europeiska kommissionen inledde därför under hösten 2008 ett arbete för att åtgärda de identifierade bristerna, vilket ledde till ett förslag till förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som lades fram den 15 september 2010. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, i det följande benämnd förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, trädde i kraft den 16 augusti 2012.

Förordningen syftar till att öka transparensen och minska riskerna i handeln med derivatkontrakt och därigenom säkerställa finansiell stabilitet. Den innehåller krav på obligatorisk clearing via central motpart av OTC-derivat som förklarats lämpliga för clearing. När det gäller OTC-derivat som inte clearas via en central motpart ställs krav på att motparterna ska införa förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa risker. I syfte att öka transparensen innehåller förordningen krav på rapportering av genomförda transaktioner i OTC-derivat till transaktionsregister. Ett transaktionsregister ska offentliggöra viss aggregerad information samt göra den information som bl.a. tillsynsmyndigheter och centralbanker behöver tillgänglig för dem. Tillsyn över transaktionsregister utövas av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma).

Förordningen reglerar även centrala motparter i fråga om auktorisation, verksamhetsregler och tillsyn. Auktorisation och tillsyn över centrala motparter utförs av nationella behöriga myndigheter med inflytande av tillsynskollegier. I dessa tillsynskollegier ingår såväl Esma som behöriga myndigheter i andra medlemsstater som bl.a. utövar tillsyn över de största clearingmedlemmarna. Förordningen ger också de nationella behöriga myndigheterna och Esma vissa befogenheter att vidta åtgärder.

Med stöd av förordningen har kommissionen antagit flera delegerade förordningar och genomförandeförordningar som kompletterar den.

4.2 Vilka ändringar har gjorts i EU-förordningen?

I förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister finns ett krav på kommissionen att senast den 17 augusti 2015 se över förordningen och överlämna en rapport till Europaparlamentet och

Prop. 2019/20:174 rådet, tillsammans med eventuella ändringsförslag (artikel 85). Under 2015 och 2016 genomförde kommissionen två offentliga samråd om tillämpningen av förordningen och den 23 november 2016 publicerade kommissionen sin rapport. Enligt rapporten fanns det ett allmänt stöd för förordningen och dess syfte att främja transparens och standardisering samt minska systemriskerna på derivatmarknaderna, men det fanns även delar av förordningen som skulle kunna förbättras för att uppnå de grundläggande principerna om proportionalitet och effektivitet. I rapporten angav kommissionen att det inte behövdes någon mer genomgripande revidering av förordningen, men att det bör föreslås vissa ändringar.

Ändringar i förordningen har därefter gjorts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister, i det följande benämnd ändringsförordningen. Som nämns i avsnitt 3 trädde ändringsförordningen i kraft den 17 juni 2019 och ändringarna ska även tillämpas fr.o.m. det datumet, med vissa undantag (artikel 2). Genom en ändring av definitionen av finansiell motpart har värdepapperscentraler inkluderats i begreppet finansiell motpart, medan fonder som inrättats för att genomföra aktiesparplaner för anställda har undantagits från definitionen (artikel 1.1 i ändringsförordningen, artikel 2.8 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). Samtidigt har det införts vissa begränsningar i fråga om clearing skyldigheten för icke-finansiella motparter och mindre finansiella motparter (artikel 1.2, 1.3 och 1.8 i ändringsförordningen, artiklarna 4.1, 4a, 10.1 och 10.2 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). Det undantag som hittills har gällt för pensionsystem har förlängts till den 18 juni 2021 (artikel 1.26 i ändringsförordningen, artikel 89.1 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). Kravet att vissa OTC-derivatkontrakt som ingåtts innan clearingkravet fått verkan ska clearas har tagits bort (artikel 1.2 i ändringsförordningen, artikel 4.1 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). När det gäller rapporterings skyldigheten har kravet på retroaktiv rapportering av kontrakt tagits bort. Det har också införts begränsningar i skyldigheten att rapportera transaktioner som involverar icke-finansiella motparter inom grupper (artikel 1.7 i ändringsförordningen, artikel 9.1 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). Rapporterings skyldigheten har även ändrats på så sätt att ansvaret för att rapportera transaktioner i vissa fall har flyttats så att en finansiell motpart blir ansvarig för rapportering både för egen räkning och för en icke-finansiell motpart som inte omfattas av clearingkravet. Den icke-finansiella motparten ska i dessa fall tillhandahålla de uppgifter som den finansiella motparten rimligen inte kan förväntas inneha (artikel 1.7 i ändringsförordningen, artikel 9.1a i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister).

För att förbättra tillgången till clearingtjänster för motparter med en begränsad aktivitet på OTC-derivatmarknaden har det införts krav på att clearingmedlemmar och clearingmedlemmars kunder som tillhandahåller

clearingtjänster ska göra detta på rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor (artikel 1.2 i ändringsförordningen, artikel 4.3a i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister).

Kommissionen har fått befogenhet att tillfälligt upphäva clearingkravet på begäran av Esma. Eftersom ett tillfälligt upphävande av clearingkravet skulle kunna påverka motparterers möjlighet att fullgöra skyldigheten att handla vissa derivat på en handelsplats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (förkortad MiFIR), har det även införts en möjlighet att samtidigt tillfälligt upphäva handelsskyldigheten med stöd av förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (artikel 1.6 i ändringsförordningen, artikel 6a i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister).

För att öka transparensen och förutsebarheten när det gäller marginalsäkerheter har det införts krav på centrala motparter att ge sina clearingmedlemmar tillgång till ett simuleringsverktyg och till information om riskmodeller i syfte att ge medlemmarna möjlighet att förutse justeringar i de marginalsäkerheter de behöver ställa till den centrala motparten (artikel 1.10 i ändringsförordningen, artikel 38.6 och 38.7 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister).

Det har också införts en bestämmelse om att medlemsstaternas nationella insolvensrätt inte ska hindra en central motpart från att agera i enlighet med förordningens bestämmelser om obeståndsförfaranden med avseende på de tillgångar och positioner som redovisas på clearingmedlemmarnas och deras kunders konton hos den centrala motparten (artikel 1.11 i ändringsförordningen, artikel 39.11 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister).

Vissa av ändringarna gäller transaktionsregister och avser att förbättra datakvalitet, överföring av data till andra transaktionsregister samt förfaranden för att stämma av data mellan transaktionsregister (artikel 1.20 i ändringsförordningen, artikel 78.9 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). Det har även införts en möjlighet för relevanta myndigheter i länder utanför EU som har ett transaktionsregister att i vissa fall få tillgång till den information som transaktionsregister etablerade i EU har (artikel 1.19 i ändringsförordningen, artikel 76a i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). Den övre gränsen har höjts för de sanktionsavgifter som Esma får ta ut av transaktionsregister som gör sig skyldiga till överträdelser av förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (artikel 1.16 i ändringsförordningen, artikel 65.2 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister).

Slutligen har det införts bestämmelser om hur de nya reglerna i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ska utvärderas, bl.a. med avseende på de begränsningar i clearingskyldigheten som har införts för finansiella motparter, åtgärderna avseende datakvalitet, ändringarna av rapporteringskraven, motparterers tillgång till clearingtjänster samt det undantag från clearingskyldighet som gäller för pensionsystem (artikel 1.24 i ändringsförordningen, artikel 85.1–85.3a i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister).

Kraven på centrala motparter att tillhandahålla simuleringsverktyg och information om marginalsäkerheter samt att vissa bestämmelser i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister har företrädare framför nationella insolvensregler ska tillämpas fr.o.m. den 18 december 2019. De nya bestämmelserna om att vissa finansiella motparter i vissa fall ska rapportera för någon annans räkning ska tillämpas fr.o.m. den 18 juni 2020. Kravet att tillhandahållandet av clearingtjänster ska ske på rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor samt vissa nya krav på förfaranden och riktlinjer för transaktionsregister ska tillämpas fr.o.m. den 18 juni 2021. Övriga ändringar ska tillämpas fr.o.m. den 17 juni 2019 (artikel 2 i ändringsförordningen).

4.3 Ytterligare överträdelser som kan föranleda beslut om särskild avgift

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska besluta att ta ut en särskild avgift även vid sådana överträdelser av förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som består i att

- en clearingmedlem eller en kund till en clearingmedlem som tillhandahåller clearingtjänster inte tillämpar rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor,
- en clearingmedlem eller en kund till en clearingmedlem som tillhandahåller clearingtjänster inte vidtar alla rimliga åtgärder för att identifiera, förebygga, hantera och övervaka intressekonflikter,
- en motpart inte underrättar Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen om att positioner i OTC-derivatkontrakt inte har beräknats eller att positionerna överskrider relevanta tröskelvärden,
- en motpart inte upprättar clearingarrangemang,
- en icke-finansiell motpart inte ser till att uppgifter om derivatkontrakt tillhandahålls för rapportering till transaktionsregister,
- en motpart inte för register över alla ingångna derivatkontrakt och varje ändring under minst fem år efter avslutande av kontraktet, eller
- en central motpart eller en motpart inte ser till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i de fall ett transaktionsregister inte är tillgängligt.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Svenska Fondhandlareföreningen* anser att det är oerhört betungande att uppfylla kravet att tillämpa rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor vid tillhandahållandet av clearingtjänster, eftersom vad som är rättvist, skäligt och icke-diskriminerande ändras över tiden. Föreningen anser att det även finns en risk att reglerna kommer att leda till minskad tillgång till clearing, dvs. motsatsen till vad som avses, och att det kan ifrågasättas om det verkligen är rationellt och lämpligt att införa en möjlighet för Finansinspektionen att påföra ytterligare kostnader i form av en särskild avgift.

Skälen för regeringens förslag: Enligt förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ska medlemsstaterna införa bestämmelser om sanktioner vid överträdelse av bestämmelserna i avdelning II i förordningen (artiklarna 4–13) och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs (artikel 12.1). Sanktionerna ska åtminstone inkludera administrativa avgifter och vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Bestämmelser om sanktioner har införts i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, i det följande benämnd kompletteringslagen. Kompletteringslagen innehåller bl.a. bestämmelser om behörig myndighet och dess befogenheter enligt förordningen. Finansinspektionen är behörig myndighet (1 kap. 2 §). I lagen finns även bestämmelser om ingripanden vid överträdelse av förordningen (2 kap. 1 §). Det innebär att Finansinspektionen ska besluta att en särskild avgift ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordningen genom att

1. inte överlämna OTC-derivat för clearing hos central motpart (artikel 4),
2. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras till transaktionsregister (artikel 9),
3. inte underrätta Esma och Finansinspektionen om positioner i OTC-derivat när dessa positioner överskrider relevanta tröskelvärden (artikel 10), eller
4. inte införa lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker (artikel 11).

Genom ändringsförordningen har det gjorts ändringar i bestämmelserna i avdelning II i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som innebär att det krävs ändringar i bestämmelserna i kompletteringslagen om när Finansinspektionen ska besluta att en särskild avgift ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordningen.

Det har införts vissa begränsningar i clearingskyldigheten för mindre finansiella motparter (artikel 1.2 och 1.3 i ändringsförordningen, artiklarna 4.1 och 4a i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). Med dessa begränsningar följer dock vissa skyldigheter. Om en finansiell motpart inte beräknar sina derivatpositioner eller om resultatet av beräkningen visar att positionerna överskrider relevanta tröskelvärden för clearingkrav, ska denne underrätta Esma och den behöriga myndigheten om detta och upprätta clearingarrangemang inom fyra månader efter den underrättelsen (artikel 1.3 i ändringsförordningen, artikel 4a.1 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). För icke-finansiella motparter gällde före ändringen en skyldighet att underrätta Esma och Finansinspektionen när derivatpositioner överskrider vissa tröskelvärden. Nu gäller i stället att underrättelseskyldigheten och skyldigheten att inom fyra månader upprätta clearingarrangemang för icke-finansiella motparter, på samma sätt som för finansiella motparter, inträder om den icke-finansiella motparten inte beräknar sina derivatpositioner eller om resultatet av beräkningen visar att positionerna överskrider relevanta tröskelvärden för clearingkrav (artikel 1.8 i ändringsförordningen, artikel 10.1 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). I kompletterings-

Prop. 2019/20:174 lagen bör det därför tas in bestämmelser om att det ska tas ut en särskild avgift av den som åsidosätter skyldigheten att lämna en sådan underrättelse till Esma och Finansinspektionen eller skyldigheten att upprätta clearingarrangemang inom fyra månader efter den underrättelsen.

Det har även införts en skyldighet för clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster att tillhandahålla dessa tjänster på rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor (artikel 1.2 i ändringsförordningen, artikel 4.1a i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). *Svenska Fondhandlareföreningen* anser att det är oerhört betungande att uppfylla detta krav. Regeringen konstaterar att kravet följer av bestämmelser i förordningen som är direkt tillämpliga och inte av förslagen i denna proposition. Föreningen ifrågasätter också lämpligheten i att ge Finansinspektionen möjlighet att ta ut en särskild avgift av den som åsidosätter denna skyldighet. Enligt förordningen ska medlemsstaterna införa bestämmelser om sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna i avdelning II i förordningen, där bl.a. skyldigheten för clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster att tillhandahålla dessa tjänster på rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor regleras. Regeringen anser att Finansinspektionen bör ha samma möjlighet att ingripa mot den som åsidosätter denna skyldighet som inspektionen har mot den som åsidosätter andra skyldigheter enligt förordningen. Finansinspektionen bör därför få ta ut en särskild avgift även av den som åsidosätter denna skyldighet.

Det har också införts vissa begränsningar av icke-finansiella motparter rapporteringsskyldighet som medför en skyldighet för den icke-finansiella motparten att tillhandahålla den finansiella motparten de närmare uppgifterna avseende OTC-derivatkontrakt som ingåtts mellan dem och som den finansiella motparten inte rimligen kan förväntas inneha (artikel 1.7 i ändringsförordningen, artikel 9.1a i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). Även när den skyldigheten åsidosätts bör Finansinspektionen få ta ut en särskild avgift.

Utöver de ändringar i kompletteringslagen som bör göras med anledning av ändringsförordningen, bör det även göras vissa andra ändringar med anledning av förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister. Skyldigheterna att föra register över ingångna derivatkontrakt (artikel 9.2) och att se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras till Esma om ett transaktionsregister inte är tillgängligt (artikel 9.3) har hittills inte omfattats av bestämmelserna om särskild avgift i kompletteringslagen. Finansinspektionen bör emellertid få ta ut en särskild avgift även av den som åsidosätter dessa skyldigheter.

4.4 Vissa insolvensrättsliga regler

Regeringens bedömning: Den nya bestämmelsen i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister om att medlemsstaternas nationella insolvensrätt inte ska hindra en central motpart från att agera i enlighet med de bestämmelser om obeståndsförfaranden som finns i förordningen kräver ingen lagstiftningsåtgärd.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den. *Svenska Fondhandlareföreningen* instämmer inte i promemorians bedömning, utan anser att det är hög tid att åtgärder vidtas för att ytterligare förstärka skyddet vid en insolvens på finansmarknaderna. Föreningen anför bl.a. att hanteringen av en clearingmedlems kunder, inklusive indirekta clearingmedlemmar, vid medlemmens insolvens är en viktig fråga där reglerna bör vara tydliga för att kunna tillämpas i en krissituation. Föreningen framhåller att man redan vid remissbehandlingen av departementspromemorian Säkerheter vid clearing hos central motpart (Ds 2013:68) påpekade behovet att skyndsamt utreda återpantsättning. I det remissvaret tog föreningen även upp skyddet för indirekta clearingmedlemmar och andra kunder till en clearingmedlem. Regeringen ansåg emellertid att dessa frågor borde övervägas i ett annat sammanhang (prop. 2013/14:111 s. 53 och 57).

Skälen för regeringens bedömning: Genom ändringsförordningen (artikel 1.11) har det införts en bestämmelse i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (artikel 39.11) om att medlemsstaternas nationella insolvensrätt inte ska hindra en central motpart från att agera i enlighet med angivna bestämmelser om obeståndsförfaranden i förordningen (artikel 48.5–48.7) med avseende på de tillgångar och positioner som redovisas på clearingmedlemmarnas och deras kunders konton hos den centrala motparten. De obeståndsförfaranden som avses är att tillgångar och positioner som en clearingmedlem på obestånd innehar för kunders räkning ska överföras till en annan clearingmedlem, samt att om överföringen till denna andra clearingmedlem inte har ägt rum inom en i förväg fastställd tid, får den centrala motparten vidta åtgärder som bl.a. inbegriper realisering av de aktuella tillgångarna och positionerna.

I skälen i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister finns en liknande skrivning om att förordningens krav på separering och överförbarhet av kunders positioner och tillgångar bör ha företräde framför eventuella andra konkurrerande lagar och författningar i medlemsstaterna som hindrar parterna från att följa dem (skäl 64). Efter det att förordningen börjat tillämpas gjordes också en genomgång av vilka lagändringar som behövde göras i svensk rätt i syfte att undanröja eventuella oklarheter eller konflikter mellan svensk rätt och förordningen och för att reglerna i förordningen skulle få avsedd effekt (se prop. 2013/14:111 s. 30–33). Som ett resultat av denna genomgång infördes bl.a. en ny bestämmelse i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument (5 kap. 2 §, se samma prop. s. 58–62 och SFS 2014:478). Bestämmelsen innebär att om en clearingmedlem har godtagit ett avtalsvillkor om att tillgångar och positioner som innehas för kunders räkning ska överföras till en annan clearingmedlem enligt förordningens bestämmelser om obeståndsförfaranden, så gäller villkoret mot den första clearingmedlemmens borgenärer. Tillgångarna och positionerna ska bara ingå i konkursboet om det trots rimliga ansträngningar inte går att klarlägga vilken kund de tillhör. När det gäller förordningens krav på att den centrala motparten i vissa lägen ska kunna realisera tillgångar och positioner som en clearingmedlem på obestånd innehar för kunders räkning, bedömde regeringen att

Prop. 2019/20:174 det inte krävs någon lagstiftningsåtgärd för att bestämmelserna i förordningen ska kunna tillämpas på avsett sätt (se samma prop. s. 68 f.).

Den nya bestämmelse som har införts genom ändringsförordningen om att medlemsstaternas nationella insolvensrätt inte ska hindra tillämpningen av de bestämmelser om obeståndsförfaranden som finns i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister innebär ingen ändring av de materiella bestämmelserna i förordningen. Denna ändring bedöms därför inte kräva någon ytterligare lagstiftningsåtgärd.

Regeringen konstaterar att de frågor som *Svenska Fondhandlareföreningen* tar upp för att ytterligare förstärka skyddet vid en insolvens på finansmarknaderna inte ryms inom ramen för detta lagstiftningsärende.

5 Vissa frågor om ingripanden vid överträdelser av EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering

5.1 Bakgrund

Transaktioner för värdepappersfinansiering omfattar olika slags transaktioner som innebär att finansiell säkerhet ställs, däribland återköpstransaktioner, utlåning eller lån av värdepapper eller råvaror, köp- och återförsäljningstransaktioner (s.k. repor) eller sälj- och återköpstransaktioner (s.k. omvända repor) och marginalutlåning. Efter den globala finanskrisen 2008 beslutade Rådet för finansiell stabilitet (Financial Stability Board, FSB) att se över de risker som uppstår i samband med sådana transaktioner, som faller utanför den traditionella reglerade banksektorn men har flera likheter med bankernas system för kreditförmedling och därför brukar benämnas skuggbankverksamhet. Uppbyggnaden av finansiella hävstångseffekter och avsaknaden av transparens vid transaktioner för värdepappersfinansiering ansågs särskilt hindra myndigheter och investerare från att bedöma och övervaka bankliknande risker och graden av sammankoppling i det finansiella systemet.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i det följande benämnd SFT-förordningen, trädde i kraft den 12 januari 2016. Förordningen syftar till att öka transparensen vid användning av värdepappersfinansiering och återanvändning av finansiella instrument som tagits emot inom ramen för ett säkerhetsarrangemang samt därigenom minska riskerna för den finansiella stabiliteten, återupprätta marknadsdeltagarnas förtroende för de finansiella marknaderna och förbättra tillsynens effektivitet. Genom SFT-förordningen infördes krav på motparter vid transaktioner för värdepappersfinansiering på rapportering av detaljer om dessa transaktioner till ett transaktionsregister. Det infördes även krav på fondbolag och förvaltare av alternativa investeringsfonder

(AIF-förvaltare) att informera fondandelsägarna om sin användning av transaktioner för värdepappersfinansiering och vissa totalavkastnings-swappar. SFT-förordningen innehåller också krav på att särskilda villkor ska gälla vid förfoganden över finansiella instrument som tillhör någon annan och som tagits emot inom ramen för ett säkerhetsarrangemang, t.ex. krav på skriftlig underrättelse i förväg om potentiella risker förenade med sådan användning. I förordningen finns även regler om krav på och registrering av transaktionsregister, om tillsyn och om sanktioner.

Prop. 2019/20:174

5.2 Ingripanden mot motparter som inte är juridiska personer

Regeringens förslag: Bestämmelserna om ingripande i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning ska utvidgas till att omfatta alla motparter som åsidosätter sina skyldigheter enligt SFT-förordningen och inte bara omfatta motparter som är juridiska personer.

Om en motpart som har åsidosatt sina skyldigheter enligt SFT-förordningen är ett utländskt företag som hör hemma utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och driver verksamhet från filial i Sverige, ska Finansinspektionen ingripa mot den eller de fysiska personer som har ansvaret för ledningen av filialen. Ingripandet ska ske på motsvarande sätt som i fråga om personer som ingår i ledningen för ett svenskt företag.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Bolagsverket* påpekar att en fysisk person bosatt i tredjeland som bedriver näringsverksamhet i Sverige inte kan göra det genom en filial. Enligt 2 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska en sådan person ha en föreståndare med ansvar för verksamheten, bosatt i Sverige. *Bolagsverket* anser att det därmed är otydligt vilken situation som avses i promemorian (s. 20). *Kammarrätten i Stockholm* påpekar att enligt förslaget ska rubriken ”Ingripanden mot vissa fysiska personer” närmast före 3 kap. 5 § lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning, i det följande kallad kompletteringslagen till SFT-förordningen, ändras till ”Ingripanden mot vissa företrädare för motparter”. *Kammarrätten* framhåller att en hänvisning till den paragrafen och föreslagna nya 5 a § i 6 § samma kapitel tydliggör att bestämmelserna om sanktionsföreläggande bara ska tillämpas vid ingripanden mot sådana fysiska personer som är företrädare för motparter och således inte vid ingripanden mot fysiska personer i deras egenskap av motparter, men att i paragraferna därefter används huvudsakligen uttrycket ”den fysiska person som är företrädare för motparten”. Vidare anför *kammarrätten* att det inte diskuteras närmre vilka offentliga organ som skulle kunna bli föremål för ingripande enligt bestämmelserna i kompletteringslagen till SFT-förordningen och att vissa offentliga organ i medlemsstaterna som har i

Prop. 2019/20:174 uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av statsskulden samt att ansvara för penningpolitiken undantas från bestämmelserna enligt SFT-förordningen (artikel 2.2). Kammarrätten noterar även att det i kompletteringslagen till SFT-förordningen inte regleras vem som får överklaga Finansinspektionens beslut, vilket medför att frågan regleras i förvaltningslagen (2017:900), där det anges att ett beslut får överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom eller henne emot (42 §). Kammarrätten påpekar att denna bestämmelse i första hand siktar på enskilda personer, men att statliga och kommunala organ anses kunna uppträda som enskilda när de agerar som företrädare för ett rent privaträttsligt intresse och inte fullgör en offentligrättsligt reglerad uppgift. *Fondbolagens förening* efterfrågar ett förtydligande av begreppet motpart i det fortsatta lagstiftningsarbetet och anför bl.a. följande. Svenska alternativa investeringsfonder är generellt sett inte föremål för någon tillståndsprocess och kravet på tillstånd från Finansinspektionen gäller i stället AIF-förvaltaren (3 kap. 1 § lagen [2013:561] om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Det är AIF-förvaltaren som ansvarar för att kraven i de lagar och författningar som reglerar verksamheten uppfylls (1 kap. 14 § samma lag). Vid överträdelser av regelverket är det AIF-förvaltaren som blir föremål för Finansinspektionens ingripande och eventuell sanktionsavgift (14 kap. samma lag). Regeringens uttalanden i propositionen Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning (prop. 2018/19:38) skulle kunna tolkas som att det i vissa fall är fonden som ska bli föremål för en sanktionsavgift. Det skulle i så fall innebära att medel tas ur fonden för att betala en sanktionsavgift. Fondbolagens förening ifrågasätter om detta kan ha varit lagstiftarens avsikt. När det nu föreslås att begreppet juridisk person ska ersättas med begreppet motpart blir frågan åter aktuell. I och med att begreppet motpart närmare anknyter till SFT-förordningen blir tolkningsutrymmet när det gäller om fonden eller förvaltaren ska kunna bli föremål för ingripanden också mindre. Föreningen anser att det är viktigt att få klarhet i om det är fonden eller förvaltaren som ska kunna bli föremål för ingripande från Finansinspektionen och efterlyser förtydliganden i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Skälen för regeringens förslag

Bakgrund

Enligt SFT-förordningen ska medlemsstaterna se till att behöriga myndigheter har befogenhet att, i enlighet med bestämmelser i nationell rätt, ingripa med administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder vid överträdelser av bestämmelserna i den förordningen om rapportering, arkivering och återanvändning (artikel 22.1). Sådana bestämmelser har i Sverige införts genom kompletteringslagen till SFT-förordningen. Lagen trädde i kraft den 19 juni 2019 och innehåller bl.a. bestämmelser om Finansinspektionens befogenheter enligt SFT-förordningen, och om ingripanden vid överträdelser av förordningen.

Bestämmelserna i SFT-förordningen om rapportering, arkivering och återanvändning riktar sig till motparter. Motparter kan vara finansiella eller icke-finansiella (artikel 3.2). Med finansiella motparter avses vissa typer av professionella aktörer på finansmarknadsområdet såsom värdepappersbolag, kreditinstitut och centrala motparter (artikel 3.3). Med icke-finansiella motparter avses företag etablerade i unionen eller i ett tredjeland som inte är finansiella motparter (artikel 3.4).

Finansinspektionen har enligt kompletteringslagen till SFT-förordningen möjlighet att ingripa om en motpart som är juridisk person gör sig skyldig till en överträdelse av bestämmelserna i SFT-förordningen om rapportering, arkivering och återanvändning. Frågan om ingripanden även mot motparter som inte är juridiska personer behandlades i förarbetena till lagen (se prop. 2018/19:38 s. 80 f.). Där konstaterades att även en fysisk person kan vara motpart enligt förordningen. Av definitionen av termen ”etablerad” i SFT-förordningen framgår att bedömningen av frågan var en motpart ska anses vara etablerad, beror på om motparten är en fysisk person eller en juridisk person (artikel 3.5 a). Även det som anges i SFT-förordningen om sanktioner vid överträdelse av motpart är formulerat på ett sådant sätt att det framgår att en motpart kan vara antingen en juridisk person eller en fysisk person (artikel 22.1). I propositionen framhölls också att SFT-förordningen syftar till att så långt som möjligt bilda ett enhetligt system tillsammans med förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (skäl 10 och artikel 4.10 i SFT-förordningen) och att definitionen av begreppet icke-finansiell motpart i de båda förordningarna överensstämmer i stort. Begreppet företag är inte definierat i någon av förordningarna, men när det gäller förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister har kommissionen uttalat att begreppet företag innefattar enheter (eng. entities), oavsett rättslig status, som bedriver ekonomisk aktivitet på en marknad. Detta framgår av fråga 14 i avsnitt II i dokumentet EMIR: Frequently Asked Questions, 10 July 2014, som är ett fråge- och svardokument från kommissionen om tolkning av den förordningen. Begreppet ekonomisk aktivitet kan i det här sammanhanget anses ha samma innebörd som begreppet näringsverksamhet. SFT-förordningens företagsbegrepp bör därför anses omfatta även fysiska personer som driver näringsverksamhet.

När kompletteringslagen till SFT-förordningen infördes konstaterade regeringen att det saknades tillräckligt beredningsunderlag för att i det lagstiftningsärendet lämna förslag som skulle innebära en möjlighet för Finansinspektionen att ingripa även mot motparter som är fysiska personer (samma prop.). En sådan möjlighet bör dock införas för att de krav som ställs i SFT-förordningen ska anses uppfylla fullt ut.

Som *Kammarrätten i Stockholm* påpekar bör bestämmelserna om sanktionsföreläggande i kompletteringslagen till SFT-förordningen bara tillämpas vid ingripanden mot sådana fysiska personer som är företrädare för motparter och således inte vid ingripanden mot fysiska personer i deras egenskap av motparter (3 kap. 5–9 §§). Bestämmelserna om sanktionsavgifter och val av ingripande gäller dock både fysiska personer i egenskap av motparter och fysiska personer som är företrädare för motparter (3 kap. 10–15 §§).

När kompletteringslagen till SFT-förordningen infördes berördes frågan om myndigheter, kommuner och regioner (tidigare landsting) kan betraktas som företag (prop. 2018/19:38 s. 81). Eftersom begreppet företag i SFT-förordningen innefattar enheter, oavsett rättslig status, som bedriver ekonomisk aktivitet på en marknad kan även myndigheter, kommuner och regioner utgöra företag vid tillämpningen av förordningen. I de frågor och svar som nämns ovan, anger kommissionen också att kommuner kan vara företag liksom myndigheter utom då det är fråga om myndighetsutövning (frågorna 14 och 15). Som *Kammarrätten i Stockholm* påpekar är vissa offentliga organ i medlemsstaterna undantagna från bestämmelserna om rapportering, arkivering och återanvändning i SFT-förordningen (artikel 2.2). Det faktum att det i SFT-förordningen finns undantag som innebär att vissa svenska och utländska myndigheter inte ska tillämpa de bestämmelserna tyder enligt regeringens uppfattning också på att det varit avsikten att myndigheter i och för sig ska kunna utgöra företag vid tillämpningen av förordningen. Förordningen får därmed anses tillämplig på myndigheter, kommuner och regioner när de bedriver ekonomisk aktivitet på en marknad, men inte när de ägnar sig åt myndighetsutövning.

I SFT-förordningen berörs inte särskilt om de sanktionsbestämmelser som medlemsstaterna är skyldiga att införa enligt förordningen även ska omfatta sanktioner mot myndigheter, kommuner och regioner. Förslaget i denna proposition innebär att Finansinspektionen kommer att kunna besluta om sanktioner mot alla motparter, oavsett rättslig status, om de gör sig skyldiga till överträdelser av bestämmelserna om rapportering, arkivering och återanvändning i SFT-förordningen. Det finns inget stöd i SFT-förordningen för att undanta vissa motparter som omfattas av förordningen från de sanktionsbestämmelser som införs i nationell rätt i enlighet med kraven i förordningen. Myndigheter, kommuner och regioner bör därför inte undantas från bestämmelserna i kompletteringslagen till SFT-förordningen om ingripanden mot motparter som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordningen.

Som *Kammarrätten i Stockholm* påpekar reglerar inte kompletteringslagen till SFT-förordningen vem som får överklaga Finansinspektionens beslut, vilket innebär att frågan regleras i förvaltningslagen. Bestämmelsen i förvaltningslagen att ett beslut får överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom eller henne emot (42 §), reglerar enskildas rätt att överklaga, men som kammarrätten noterar anses statliga och kommunala organ kunna uppträda som enskilda när de inte fullgör en offentligrättsligt reglerad uppgift utan agerar som företrädare för ett rent privaträttsligt intresse (se prop. 2016/17:180 s. 333).

Filialer och personer som är ansvariga för dessa

Bestämmelserna i SFT-förordningen om rapportering, arkivering och återanvändning är inte bara tillämpliga på motparter etablerade i unionen utan även på motparter etablerade i tredjeland som bedriver verksamhet i unionen genom en filial (artikel 2.1 a och d). Det innebär att det bör finnas samma möjligheter för Finansinspektionen att ingripa mot en sådan motpart som driver verksamhet genom filial i Sverige som mot en motpart som är etablerad i unionen (artikel 22.1 och 22.4).

Vid införandet av kompletteringslagen till SFT-förordningen berördes frågan om möjligheten att ingripa mot motparter etablerade i tredjeland som bedriver verksamhet genom en filial i Sverige och mot personer som har ansvaret för ledningen av en sådan filial (prop. 2018/19:38 s. 82). Som *Bolagsverket* påpekar kan en fysisk person bosatt i tredjeland som bedriver näringsverksamhet i Sverige inte göra det genom en filial. Om en juridisk person som är etablerad i tredjeland som bedriver verksamhet genom en filial i Sverige åsidosätter sina skyldigheter enligt SFT-förordningen omfattas överträdelsen redan i dag av bestämmelserna om ingripanden i kompletteringslagen till SFT-förordningen. För vissa finansiella motparter som är etablerade i tredjeland och som bedriver verksamhet genom en filial i Sverige finns dessutom annan lagstiftning som ger Finansinspektionen möjlighet att ingripa mot överträdelser t.ex. genom att återkalla företagets filialtillstånd. Så är det t.ex. i fråga om värdepappersinstitut (25 kap. 15 § lagen om värdepappersmarknaden) och kreditinstitut (15 kap. 17 § lagen om bank- och finansieringsrörelse). Sådana möjligheter finns dock inte i fråga om bl.a. icke-finansiella motparter.

Enligt SFT-förordningen ska det när en juridisk person gör sig skyldig till en överträdelse av bestämmelserna om rapportering, arkivering och återanvändning vara möjligt för Finansinspektionen att ingripa även mot personer som ingår i ledningen för den juridiska personen och andra personer som enligt nationell rätt är ansvariga för överträdelsen (artikel 22.1 andra stycket). Regeringen har tidigare gjort bedömningen att ”andra personer som enligt nationell rätt är ansvariga för överträdelsen” avser personer som är ansvariga för en filial och att det därför ska vara möjligt att ingripa mot dessa personer (prop. 2016/17:162 s. 538). Vid införandet av kompletteringslagen till SFT-förordningen uttalade regeringen att SFT-förordningen bör tolkas på samma sätt (prop. 2018/19:38 s. 82). Det konstaterades dock att det saknades tillräckligt beredningsunderlag för att i det lagstiftningsärendet lämna förslag som skulle innebära en möjlighet för Finansinspektionen att ingripa mot personer som är ansvariga för en filial. En sådan möjlighet bör i stället införas nu. Ingripande bör kunna ske på motsvarande sätt som i fråga om personer som ingår i ledningen för ett svenskt företag.

Alternativa investeringsfonder och AIF-förvaltare

Fondbolagens förening anser att det bör klargöras om det är den alternativa investeringsfonden eller AIF-förvaltaren som ska kunna bli föremål för ingripande från Finansinspektionen.

I uppräknningen av finansiella motparter i SFT-förordningen anges alternativa investeringsfonder som förvaltas av en AIF-förvaltare som auktoriserats eller registrerats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, kallat AIFM-direktivet (artikel 3.3 e i SFT-förordningen). Hur definitionen ska tolkas i en svensk kontext behandlades i samband med att kompletterande bestämmelser till SFT-förordningen infördes. Regeringen uttalade då att i de fall en alternativ investeringsfond saknar rättskapacitet bör förordningen, trots sin ordalydelse, tolkas som att förvaltaren är mot-

part (prop. 2018/19:38 s. 60). Samtidigt konstaterade regeringen att om en alternativ investeringsfond som har rättskapacitet förvaltas av en extern förvaltare följer det av förordningens ordalydelse att det är fonden, inte förvaltaren, som är att betrakta som motpart (samma prop. s. 61).

Eftersom en alternativ investeringsfond som är en juridisk person och som förvaltas av en extern förvaltare enligt SFT-förordningen är att betrakta som motpart, omfattas en sådan alternativ investeringsfond av bestämmelserna om ingripanden i kompletteringslagen till SFT-förordningen. I fråga om AIF-förvaltare finns, som regeringen framhöll i förarbetena till lagen (samma prop. s. 63 f.), möjlighet för Finansinspektionen att ingripa enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. I lagen anges att om en AIF-förvaltare har åsidosatt sina skyldigheter enligt den lagen, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, fondbestämmelserna, bolagsordningen eller motsvarande regelverk för en alternativ investeringsfond, företagets bolagsordning, stadgar eller reglemente och interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa (14 kap. 1 §). Vid förvaltningen av en alternativ investeringsfond ansvarar, enligt samma lag, AIF-förvaltaren för att kraven i lagen och andra författningar som reglerar verksamheten uppfylls (1 kap. 14 § fjärde stycket). Det finns alltså möjlighet att ingripa mot en AIF-förvaltare om de krav som gäller för verksamheten inte uppfylls, oavsett om kraven är riktade mot AIF-förvaltaren eller mot den alternativa investeringsfonden. I vissa situationer kan därmed bestämmelser om ingripanden mot en AIF-förvaltare och mot en alternativ investeringsfond som denne förvaltar vara tillämpliga samtidigt. Hur reglerna ska tillämpas i varje enskilt fall får avgöras med hänsyn till omständigheterna.

6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 december 2020.

Ingripande vid överträdelse av bestämmelserna i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister om skyldighet att tillämpa rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor och vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera, förebygga, hantera och övervaka intressekonflikter vid tillhandahållandet av clearingtjänster ska inte ske för överträdelser som har ägt rum före den 18 juni 2021.

Äldre bestämmelser ska gälla för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet.

Promemorians förslag överensstämmer i stort sett med regeringens förslag. Enligt promemorians förslag ska dock lagändringarna träda i kraft den 1 november 2020.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. Prop. 2019/20:174

Skälen för regeringens förslag: Förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister trädde i kraft den 16 augusti 2012, SFT-förordningen den 12 januari 2016 och ändringsförordningen den 17 juni 2019. De ändringar i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som har gjorts genom ändringsförordningen ska också, med vissa undantag, tillämpas fr.o.m. det att ändringsförordningen trätt i kraft. Lagändringarna bör därför träda i kraft så snart som möjligt, vilket numera bedöms vara den 1 december 2020.

Bestämmelserna i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som har införts genom ändringsförordningen och som gäller skyldighet att tillämpa rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor och vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera, förebygga, hantera och övervaka intressekonflikter vid tillhållandet av clearingtjänster ska dock inte börja tillämpas förrän den 18 juni 2021 (artikel 2 i ändringsförordningen). Ingripanden på grund av överträdelse av dessa bestämmelser bör inte få ske om överträdelsen har ägt rum före det datumet. Detta bör anges i en övergångsbestämmelse.

Det bör även anges i övergångsbestämmelser till ändringarna i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister och i kompletteringslagen till SFT-förordningen att äldre bestämmelser gäller för överträdelse som har ägt rum före ikraftträdandet.

7 Förslagets konsekvenser

7.1 Förslagets syfte och alternativa lösningar

Förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, inbegripet de ändringar som har gjorts genom ändringsförordningen, är direkt tillämplig i medlemsstaterna. Samtidigt förutsätter förordningen att det även införs vissa kompletterande bestämmelser i nationell rätt när det gäller bl.a. tillsyn och ingripanden. För att förordningens krav på sådana kompletterande bestämmelser ska vara tillgodosedda även efter det att ändringarna i förordningen har gjorts, krävs vissa ändringar i de bestämmelser i svensk rätt som kompletterar förordningen.

Även SFT-förordningen förutsätter att medlemsstaterna inför kompletterande bestämmelser om bl.a. ingripanden. För att kraven på kompletterande bestämmelser ska kunna anses tillgodosedda fullt ut i svensk rätt, krävs vissa ändringar även i de bestämmelser som kompletterar den förordningen.

Syftet med de lagändringar som föreslås i denna proposition är att säkerställa att svensk lagstiftning som kompletterar förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister samt SFT-förordningen även fortsättningsvis uppfyller de krav som ställs i förordningarna. De bestämmelser som behöver ändras handlar om ingripanden mot enskilda. Eftersom bestämmelserna har inslag av skyldigheter för enskilda

Prop. 2019/20:174 och av ingrepp i enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden, har reglering skett genom lag (jfr 8 kap. 2 § första stycket 2 och 3 § första stycket regeringsformen). De nu aktuella bestämmelserna finns i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister samt i kompletteringslagen till SFT-förordningen. De föreslagna lagändringarna är nödvändiga för att uppfylla Sveriges åtaganden enligt unionsrätten. Det finns inte något alternativt sätt att genomföra dem.

7.2 Kostnader och andra konsekvenser

7.2.1 Konsekvenser för företagen och konsumenterna

De konsekvenser som ändringarna i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister medför för de aktörer som berörs av ändringarna har behandlats i kommissionens konsekvensanalys till förslaget till ändringsförordning (SWD (2017) 148 final). Enligt den analysen medför ändringsförordningen vissa konsekvenser för både finansiella företag och icke-finansiella företag som ingår någon form av derivatkontrakt. Ändringarna innebär att flera justeringar har gjorts som syftar till att minska kostnader och administrativ börda för företag vilkas verksamhet på derivatmarknaden bara utgör en begränsad systemrisk. När det gäller clearing skyldigheten innebär ändringarna att vissa små finansiella motparter har undantagits eftersom det inte anses ekonomiskt försvarbart att cleara de små volymer som dessa aktörer står för. När det gäller rapporteringskravet har det gjorts undantag för gruppinterna transaktioner där en av motparterna är en icke-finansiell motpart, och dessutom har kravet på historisk rapportering tagits bort.

Ändringsförordningen kräver vissa ändringar i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som innebär att vissa ytterligare överträdelser kan leda till ett ingripande enligt den lagen.

De nya kraven på clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster ska enligt ändringsförordningen börja tillämpas den 18 juni 2021. Den som tillhandahåller dessa tjänster ska göra det på rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor och vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera, förebygga, hantera och övervaka intressekonflikter. Dessa bestämmelser har införts för att förbättra tillgången till clearingtjänster för mindre aktörer på derivatmarknaden. I denna proposition föreslås att Finansinspektionen ska kunna ingripa genom att besluta att ta ut en särskild avgift av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt de bestämmelserna. Förslaget innebär att sådana ingripanden ska få ske för överträdelser som har ägt rum efter det att de nya bestämmelserna i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister har börjat tillämpas. Den i propositionen föreslagna lagändringen väntas inte i sig medföra några ytterligare kostnader för de företag som uppfyller kraven.

Enligt kompletteringslagen gäller i dag att en särskild avgift ska tas ut om en icke-finansiell motpart inte underrättar Esma och Finansinspektionen om positioner i OTC-derivat när dessa positioner överskrider rele-

vanta tröskelvärden. Efter den ändring som har gjorts i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister genom ändringsförordningen gäller i stället att om en icke-finansiell motpart inte beräknar sina positioner i OTC-derivatkontrakt eller om resultatet av den beräkningen visar att positionerna överskrider relevanta clearingtrösklar, ska denne underrätta Esma och den behöriga myndigheten om detta och upprätta clearingarrangemang inom fyra månader efter den underrättelsen (artikel 1.8 i ändringsförordningen, artikel 10.1 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). Motsvarande krav har också införts för finansiella motparter (artikel 1.3 i ändringsförordningen, artikel 4a.1 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). Enligt förslaget i denna proposition ska kompletteringslagen därför ändras så att möjligheten att ingripa kopplas till de nya kraven på underrättelser som gäller enligt förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister. De föreslagna lagändringarna väntas inte innebära några ökade kostnader för de finansiella motparter och icke-finansiella motparter som berörs.

Enligt de ändringar i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som har gjorts genom ändringsförordningen ska finansiella motparter vidare vara ensamt ansvariga, även juridiskt sett, för rapportering för båda motparter räkning av närmare uppgifter om OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en icke-finansiell motpart som inte omfattas av clearingsskyldigheten. Den icke-finansiella motparten ska tillhandahålla den finansiella motparten de närmare uppgifter avseende OTC-derivatkontrakt som ingåtts mellan dem och som den finansiella motparten rimligen inte kan förväntas inneha. Icke-finansiella motparter som redan har investerat i ett rapporteringssystem får dock besluta att i stället rapportera för egen räkning (artikel 1.7 i ändringsförordningen, artikel 9.1a i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). Mindre icke-finansiella motparter befrias alltså från rapporteringsskyldighet enligt förordningen, förutsatt att de tillhandahåller den finansiella motparten de uppgifter som behövs för rapporteringen. Enligt förslaget ska Finansinspektionen ingripa mot en icke-finansiell motpart som åsidosätter sin skyldighet att, i förekommande fall, tillhandahålla uppgifter för rapportering till ett transaktionsregister. Eftersom den föreslagna lagändringen är en konsekvens av de lättnader som har gjorts när det gäller rapporteringsskyldigheten för mindre icke-finansiella motparter väntas inte heller den medföra några ökade kostnader för de berörda företagen.

I denna proposition föreslås vidare att Finansinspektionen ska ta ut en särskild avgift av den som inte för register över ingångna derivatkontrakt eller inte ser till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras till Esma om ett transaktionsregister inte är tillgängligt. Förslaget innebär inte att det ställs upp några nya krav på företagen. Eftersom det kommer att kunna leda till en sanktion i form av en särskild avgift för de företag som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, skulle det däremot kunna påverka vissa företags prioriteringar. Förslaget väntas dock inte medföra några nämnvärda kostnader för de berörda företagen.

De ändringar i kompletteringslagen till SFT-förordningen som föreslås har till syfte dels att säkerställa att inte bara juridiska personer, utan samtliga motparter omfattas av lagens bestämmelser om ingripanden, dels att

Prop. 2019/20:174 göra det möjligt för Finansinspektionen att ingripa mot personer som har ansvaret för ledningen av en filial i Sverige som drivs av ett utländskt företag som är etablerat utanför EES. De företag som kan komma att beröras av dessa ändringar är fysiska personer som driver näringsverksamhet i Sverige och utländska företag som är etablerade utanför EES. Förslagen väntas dock inte medföra några nämnvärda kostnader för dessa företag.

Eftersom inget av förslagen i denna proposition gäller bestämmelser som berör konsumenter och då ändringarna inte väntas medföra några sådana kostnader för företagen så att det påverkar konsumenter, väntas förslagen inte medföra några konsekvenser för konsumenter.

7.2.2 Offentligfinansiella och samhällsekonomiska konsekvenser

De lagändringar som föreslås i propositionen bedöms inte medföra några offentligfinansiella kostnader, vilket innebär att statens budget inte påverkas. Tillämpningsområdet för bestämmelserna om ingripande enligt kompletteringslagen till SFT-förordningen utökas så att de i vissa fall kan komma att omfatta myndigheter, kommuner och regioner. Dessa kan således komma att bli föremål för ingripanden och sanktioner från Finansinspektionen för det fall de skulle göra sig skyldiga till en överträdelse av SFT-förordningen.

Förslagen väntas inte heller medföra några större samhällsekonomiska konsekvenser. Finansinspektionens utökade möjligheter att ingripa kan emellertid förväntas ha en positiv effekt på regelefterlevnaden, vilket på sikt skulle kunna medföra positiva samhällsekonomiska effekter. Enligt kommissionens konsekvensanalys (SWD (2017) 148 final) kan ändringarna i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister även väntas medföra vissa samhällsekonomiska besparingar.

7.2.3 Konsekvenser för myndigheter och domstolar

De ändringar som föreslås i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister innebär att de olika slag av överträdelser som kan leda till ett ingripande från Finansinspektionen utökas något. Eftersom ändringarna i EU-förordningen i huvudsak innebär lättnader för de företag som omfattas av regelverket väntas dock ingen ökning av antalet ingripanden. De eventuella kostnader som förslaget medför för Finansinspektionen ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Även de ändringar i kompletteringslagen till SFT-förordningen som föreslås innebär att något fler motparter och fysiska personer än i dag kan komma att omfattas av bestämmelserna om ingripanden. Kretsen av företag som omfattas av Finansinspektionens tillsyn är däremot oförändrad. Inte heller de föreslagna ändringarna i kompletteringslagen till SFT-förordningen väntas medföra någon märkbar ökning av antalet ingripanden. Eventuella merkostnader för Finansinspektionen ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förvaltningsrätten i Stockholm instämmer i bedömningen att förslagen troligen inte kommer att påverka förvaltningsrätten på något märkbart sätt,

men betonar att de mål som kan bli aktuella kommer att vara komplicerade och resurskrävande. Konsekvenserna av förslagen bör enligt förvaltningsrätten inte heller bedömas isolerat. Detta mot bakgrund av att de bara är några i raden av lagändringar på finansmarknadsområdet med motsvarande konsekvenser. Förvaltningsrätten poängterar därför vikten av att konsekvenserna för domstolarna av ändringar på finansmarknadsområdet bedöms samlat.

Kammarrätten i Stockholm är kritisk till promemorians bedömning att de eventuella ökade kostnader som kan uppkomma för domstolarna med anledning av förslagen ska hanteras inom befintliga budgetramar. Kammarrätten påpekar att införandet av den alltmer omfattande och komplexa regleringen på finansmarknadsområdet med ökade ingripandemöjligheter redan har medfört och med stor sannolikhet kommer att medföra ytterligare ökat antal överklaganden av Finansinspektionens beslut till allmän förvaltningsdomstol, dvs. Förvaltningsrätten i Stockholm och Kammarrätten i Stockholm. Kammarrätten framhåller vidare att det övervägande antalet mål från Finansinspektionen avser komplexa regelverk. Målen rör komplicerade finansiella transaktioner och utredningarna är ofta omfattande. Många av målen avser dessutom frågor som inte varit föremål för domstolsprövning tidigare. Den EU-rättsliga förankringen innebär att förarbeten ger mindre vägledning och överlämnar till rättspraxis att besvara svåra tolkningsfrågor. Enligt kammarrätten är finansmarknadsområdets handläggning. Kammarrätten anser att det är viktigt att domstolarna garanteras nödvändiga medel för att kunna hantera den ökade regleringen på finansmarknadsområdet.

Domstolsverket har inget att invända mot förslagen.

Regeringen konstaterar att de ändringar som i denna proposition föreslås i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister visserligen innebär att de olika slag av överträdelser som kan leda till ett ingripande från Finansinspektionen utökas något. Eftersom ändringarna i EU-förordningen i huvudsak innebär lättnader för de företag som omfattas av regelverket väntas dock ingen ökning av antalet ingripanden. Även de ändringar i kompletteringslagen till SFT-förordningen som föreslås innebär att något fler motparter och fysiska personer än i dag kan komma att omfattas av bestämmelserna om sanktioner. Inte heller dessa förslag väntas dock medföra någon märkbar ökning av antalet ingripanden. Finansinspektionens beslut om att ingripa kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Enligt Förvaltningsrätten i Stockholm och Kammarrätten i Stockholm är de mål som avser överklagade beslut från Finansinspektionen ofta komplexa och resurskrävande. Vid införandet av kompletteringslagen till SFT-förordningen gjorde regeringen emellertid bedömningen att de frågeställningar som kan uppkomma i Finansinspektionens beslut enligt SFT-förordningen och enligt den nya lagen med kompletterande bestämmelser till SFT-förordningen till stor del kommer att vara förhållandevis okomplicerade (prop. 2018/19:38 s. 104). Det saknas skäl att göra någon annan bedömning på grund av de ändringar som föreslås i denna proposition. Mot bakgrund av detta, och då förslagen inte heller kan förväntas medföra någon märkbar ökning av antalet mål hos de allmänna förvaltningsdomstolarna, ska de eventuella merkostnader som kan uppstå för de allmänna

7.2.4 **Ikraftträdande och speciella informationsinsatser**

Merparten av ändringarna i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister har redan börjat tillämpas. De nya kraven på centrala motparter att ge clearingmedlemmarna information om riskmodeller för att förutse justeringar i marginalsäkerheter ska tillämpas sedan den 18 december 2019. Skyldigheten för finansiella motparter att i vissa fall ansvara för rapportering för icke-finansiella motparter räkning ska börja tillämpas den 18 juni 2020. Kraven som gäller handelsvillkor och hantering av intressekonflikter för clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster samt vissa krav avseende förfaranden och riktlinjer för transaktionsregister ska börja tillämpas den 18 juni 2021.

Ändringarna i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister föreslås träda i kraft den 1 december 2020. Bestämmelsen om särskild avgift för clearingmedlemmar och kunder som inte uppfyller kraven i förordningen i fråga om handelsvillkor och hantering av intressekonflikter vid tillhandahållandet av clearingtjänster ska dock enligt förslaget inte tillämpas för överträdelse som har ägt rum före det att de bestämmelserna i förordningen har börjat tillämpas, dvs. före den 18 juni 2021.

Även ändringarna i kompletteringslagen till SFT-förordningen föreslås träda i kraft den 1 december 2020.

Det finns inte något behov av speciella informationsinsatser med anledning av de lagändringar som föreslås i propositionen.

8 **Författningskommentar**

8.1 **Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister**

2 kap.

1 § Finansinspektionen ska besluta att en särskild avgift ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 648/2012 genom att

1. inte överlämna *OTC-derivatkontrakt* för clearing hos central motpart (artikel 4),

2. inte tillämpa *rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor vid tillhandahållandet av clearingtjänster* (artikel 4.3a),

3. inte vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera, förebygga, hantera och övervaka *intressekonflikter vid tillhandahållandet av clearingtjänster* (artikel 4.3a),

4. inte underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen om att positioner i OTC-derivatkontrakt inte har beräknats eller att positionerna överskrider relevanta tröskelvärden (artiklarna 4a.1 a och 10.1 a),

5. inte upprätta clearingarrangemang (artiklarna 4a.1 b och 10.1 b),

6. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till transaktionsregister (artikel 9.1 och 9.1a),

7. inte föra register över alla ingångna derivatkontrakt och varje ändring under minst fem år efter avslutande av kontraktet (artikel 9.2),

8. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i de fall ett transaktionsregister inte är tillgängligt (artikel 9.3), eller

9. inte införa lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker (artikel 11).

Den särskilda avgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Paragrafen kompletterar artikel 12 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister. I paragrafen anges de olika situationer när Finansinspektionen ska ingripa mot den som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

I inledningen av *första stycket* görs en redaktionell ändring.

I *första stycket 1* görs en språklig ändring.

I *första stycket 2* införs en ny bestämmelse som innebär att Finansinspektionen ska ingripa mot den som inte tillämpar rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor vid tillhandahållandet av clearingtjänster (artikel 4.3a). Vad som ska anses utgöra rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor får enligt förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister preciseras av kommissionen i en delegerad akt (artikel 4.3a tredje stycket). Hittillsvarande bestämmelse i punkt 2 överförs till en ny punkt, punkt 6.

I *första stycket 3* införs en ny bestämmelse som innebär att Finansinspektionen ska ingripa mot den som inte vidtar alla rimliga åtgärder för att identifiera, förebygga, hantera och övervaka intressekonflikter vid tillhandahållandet av clearingtjänster (artikel 4.3a).

I *första stycket 4*, som delvis motsvarar hittillsvarande punkt 3, görs en ändring som innebär att Finansinspektionen ska ingripa mot den som inte underrättar Esma och inspektionen om att positioner i OTC-derivatkontrakt inte har beräknats eller att positionerna överskrider relevanta tröskelvärden. I förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister har det införts en möjlighet för en finansiell motpart som tar positioner i OTC-derivatkontrakt att var tolfte månad beräkna sin aggregerade genomsnittliga position vid månadsslutet för de föregående tolv månaderna. Om en finansiell motpart väljer att inte beräkna sina positioner eller om resultatet av beräkningen visar att positionerna överskrider relevanta tröskelvärden ska motparten omedelbart underrätta Esma och Finansinspektionen om detta (artikel 4a.1 a). Motsvarande krav gäller även för icke-finansiella motparter (artikel 10.1 a).

I *första stycket 5* införs en ny bestämmelse som innebär att Finansinspektionen ska ingripa mot den som inte upprättar clearingarrangemang. Clearingarrangemang ska enligt förordningen om OTC-derivat, centrala

Prop. 2019/20:174 motparter och transaktionsregister upprättas inom fyra månader efter det att Esma och Finansinspektionen har underrättats om att positioner i OTC-derivatkontrakt inte har beräknats eller att positionerna överskrider relevanta tröskelvärden (artiklarna 4a.1 b och 10.1 b).

Bestämmelsen i *första stycket 6* motsvarar delvis hittillsvarande punkt 2. Ändringen innebär att Finansinspektionen även ska ingripa mot en icke-finansiell motpart som åsidosätter sin skyldighet att tillhandahålla uppgifter om derivatkontrakt för rapportering till transaktionsregister. Enligt bestämmelsen ska Finansinspektionen ingripa mot den som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (artikel 9.1 och 9.1a) i fråga om rapportering till transaktionsregister. Sedan tidigare finns krav enligt förordningen på att motparter ska rapportera uppgifter om derivatkontrakt till transaktionsregister. Genom ändringsförordningen har det införts en lättnad i rapporteringsskyldigheten för icke-finansiella motparter som inte omfattas av clearingskyldigheten. Dessa motparter ansvarar inte längre för rapportering av uppgifter om derivatkontrakt för egen del, men är i stället skyldiga att tillhandahålla de uppgifter som krävs för att den finansiella motparten ska kunna ansvara för rapportering för båda motparters räkning (artikel 9.1a).

I *första stycket 7* införs en ny bestämmelse som innebär att Finansinspektionen även ska ingripa mot motparter som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister i fråga om registerföring. Skyldigheten för motparter att föra ett register över alla ingångna derivatkontrakt och varje ändring under de senaste fem åren gäller sedan tidigare och har inte ändrats genom ändringsförordningen (artikel 9.2 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister).

I *första stycket 8* införs en ny bestämmelse som innebär att Finansinspektionen även ska ingripa mot den som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister i fråga om rapportering till Esma. Skyldigheten att se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras till Esma om det saknas ett transaktionsregister gäller sedan tidigare och har inte ändrats genom ändringsförordningen (artikel 9.3 i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister).

Första stycket 9 överensstämmer med hittillsvarande punkt 4.

I *tredje stycket* görs en språklig ändring.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.
2. Ingripande enligt 2 kap. 1 § första stycket 2 eller 3 i den nya lydelsen får inte ske för överträdelse som har ägt rum före den 18 juni 2021.
3. Äldre bestämmelser gäller för överträdelse som har ägt rum före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

Punkt 2 innebär att ingripande vid åsidosättande av skyldigheten att tillämpa rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handels-

villkor och vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera, förebygga, hantera och övervaka intressekonflikter, vid tillhandahållandet av clearingtjänster, inte får ske om åsidosättandet har skett innan artikel 4.3a i förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister har börjat tillämpas. Av ändringsförordningen följer att artikel 4.3a ska tillämpas fr.o.m. den 18 juni 2021 (artikel 2).

Punkt 3 innebär att ingripande enligt de nya bestämmelserna i 2 kap. 1 § inte får ske för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet. För överträdelser som har ägt rum före det datumet kan det dock finnas möjlighet att ingripa i den utsträckning det kan ske med stöd av bestämmelser om sanktioner i tillämplig rörelselagstiftning. Det skulle exempelvis kunna bli aktuellt för Finansinspektionen att ingripa enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden även i fall där överträdelsen har ägt rum före den 1 december 2020.

8.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning

3 kap.

1 § Finansinspektionen ska ingripa mot en *motpart* som åsidosätter sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

1. inte inom föreskriven tid rapportera uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering som *denne* har ingått samt om varje ändring eller avslutande av sådana transaktioner till ett transaktionsregister som registrerats i enlighet med artikel 5 eller godkänts i enlighet med artikel 19 i förordningen (artikel 4.1),

2. inte hålla uppgifter om alla transaktioner för värdepappersfinansiering som *denne* har ingått, ändrat eller avslutat arkiverade i minst fem år efter det att transaktionen avslutats (artikel 4.4),

3. inte se till att uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering rapporteras till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om transaktionsregister saknas (artikel 4.5), eller

4. återanvända finansiella instrument som tillhör någon annan och som tagits emot inom ramen för ett säkerhetsarrangemang trots att villkoren i artikel 15 inte är uppfyllda.

Paragrafen kompletterar artikel 22 i SFT-förordningen. I paragrafen anges i vilka situationer Finansinspektionen ska ingripa mot den som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

I inledningen av paragrafen ersätts termen ”juridisk person” med ”motpart”. Det innebär att bestämmelserna om ingripanden är tillämpliga på alla motparter som åsidosätter sina skyldigheter enligt de angivna bestämmelserna i SFT-förordningen och inte som hittills, bara på juridiska personer.

Övriga ändringar i paragrafen är anpassningar av terminologin med anledning av att termen juridisk person ersätts med motpart.

2 § Ett ingripande enligt 1 § sker genom beslut om

1. föreläggande att inom en viss tid upphöra med överträdelsen,
2. föreläggande att inom en viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen,
3. förbud att verkställa beslut, eller
4. anmärkning.

Om överträdelsen är allvarlig, ska auktorisationen återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas, om *motparten* är

1. en central motpart som har auktoriserats av Finansinspektionen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, eller

2. en värdepapperscentral som har auktoriserats av Finansinspektionen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta rörelsen.

Paragrafen kompletterar artikel 22 i SFT-förordningen. Paragrafen innehåller bestämmelser om hur Finansinspektionen får ingripa mot en motpart som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Ändringen i *andra stycket* är en anpassning av terminologin med anledning av att tillämpningsområdet för bestämmelserna om ingripande i 1 § utvidgas till att gälla alla motparter och inte bara de som är juridiska personer, se författningskommentaren till den paragrafen.

4 § Om beslut om anmärkning eller varning enligt 2 § har meddelats, får Finansinspektionen besluta att *motparten* ska betala en sanktionsavgift.

Sanktionsavgiften får beslutas bara om den som avgiften gäller, inom två år från det att överträdelsen ägde rum, har delgetts en upplysning om att frågan om sanktionsavgift har tagits upp av Finansinspektionen.

Paragrafen kompletterar artikel 22 i SFT-förordningen. Paragrafen innehåller bestämmelser om förutsättningarna för beslut om sanktionsavgift. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Ändringen i *första stycket* är en följdändring med anledning av att tillämpningsområdet för bestämmelserna om ingripande i 1 § utvidgas till att gälla alla motparter och inte bara de som är juridiska personer, se författningskommentaren till den paragrafen.

I fråga om storleken på den högsta sanktionsavgiften som Finansinspektionen kan besluta att en motpart ska betala, gäller bestämmelserna i 11 § när sanktionsavgiften ska fastställas för en motpart som är en fysisk person, medan bestämmelserna i 10 § gäller för juridiska personer.

5 § Om en *motpart* som har åsidosatt de skyldigheter som anges i 1 § är en *juridisk person*, ska Finansinspektionen ingripa mot den som ingår i den juridiska personens styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem. Ingripande får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

1. att den fysiska personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i den juridiska personen, eller ersättare för någon av dem, eller
2. sanktionsavgift.

Ett ingripande får bara ske om den juridiska personens överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Paragrafen kompletterar artikel 22 i SFT-förordningen. I paragrafen anges hur Finansinspektionen ska ingripa mot en fysisk person som ingår i en juridisk persons styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, med anledning av att den juridiska personen har åsidosatt sina skyldigheter enligt förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Ändringen i *första stycket* innebär att det förtydligas att paragrafen är tillämplig på överträdelser som en motpart som är en juridisk person har gjort sig skyldig till.

I fråga om storleken på den högsta sanktionsavgiften gäller bestämmelserna i 11 § när sanktionsavgiften ska fastställas för en fysisk person.

5 a § Om en motpart som har åsidosatt de skyldigheter som anges i 1 § är ett utländskt företag som hör hemma utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och driver verksamhet från filial i Sverige, ska Finansinspektionen ingripa mot den eller de fysiska personer som har ansvaret för ledningen av filialen. Ingripande får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

1. att den fysiska personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får vara ansvarig för ledningen av filialen, eller

2. sanktionsavgift.

Ett ingripande får bara ske om det utländska företagets överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Paragrafen, som är ny, kompletterar artikel 22 i SFT-förordningen. I paragrafen anges hur Finansinspektionen ska ingripa mot personer som har ansvaret för ledningen av en filial i Sverige som drivs av ett utländskt företag som hör hemma utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) med anledning av att företaget har åsidosatt sina skyldigheter enligt förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

I *första stycket* anges att Finansinspektionen ska ingripa mot den eller de fysiska personer som har ansvaret för ledningen av filialen, om företaget har åsidosatt sina skyldigheter enligt SFT-förordningen. Den eller de fysiska personer som har ansvaret för ledningen av filialen kan utgöras av filialens verkställande direktör, dennes ersättare eller andra personer som enligt särskilda bestämmelser ansvarar för ledningen av filialen. I första stycket anges även vilka sanktioner som kan komma i fråga vid ett sådant ingripande mot den eller de fysiska personer som har ansvaret för ledningen av filialen.

I *andra stycket* anges förutsättningarna för att ett ingripande ska få ske enligt första stycket. Det krävs dels att det utländska företagets överträdelse är av allvarligt slag, dels att den fysiska personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet har orsakat överträdelsen. Förutsättningarna är desamma som i 5 § andra stycket.

I fråga om storleken på den högsta sanktionsavgiften gäller bestämmelserna i 11 § när sanktionsavgiften ska fastställas för en fysisk person.

Prop. 2019/20:174 **6 §** Frågor om ingripande mot fysiska personer *enligt 5 eller 5 a §* tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Ett sanktionsföreläggande innebär att den fysiska personen föreläggs att inom en viss tid godkänna en sanktion som är bestämd till tid eller belopp.

När föreläggandet har godkänts, gäller det som ett domstolsavgörande som fått laga kraft. Ett godkännande som görs efter den tid som angetts i föreläggandet är utan verkan.

Paragrafen kompletterar artikel 22 i SFT-förordningen. Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarandet för ingripande genom sanktionsföreläggande. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

I *första stycket* införs en hänvisning till 5 och 5 a §§. Det innebär att bestämmelserna om sanktionsföreläggande bara ska tillämpas vid ingripanden mot fysiska personer enligt dessa paragrafer, dvs. antingen mot den som ingår i en juridisk persons styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, eller mot den eller de personer som har ansvaret för ledningen av en filial i Sverige som drivs av ett utländskt företag som hör hemma utanför EES, på grund av den juridiska personens eller det utländska företags överträdelse. Bestämmelserna om sanktionsföreläggande ska inte tillämpas vid ingripanden mot fysiska personer i deras egenskap av motparter utan i sådana fall gäller bestämmelserna om ingripande mot motparter. I fråga om storleken på den högsta sanktionsavgiften gäller dock alltid bestämmelserna i 11 § när sanktionsavgiften ska fastställas för en fysisk person, dvs. oavsett om ingripandet sker mot personen i egenskap av motpart eller i egenskap av företrädare för en juridisk person som är motpart och som har åsidosatt sina skyldigheter enligt 1 §.

9 § En sanktion mot en fysisk person *enligt 5 eller 5 a §* får beslutas bara om sanktionsföreläggande har delgetts den fysiska personen inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum.

Paragrafen kompletterar artikel 22 i SFT-förordningen. Paragrafen innehåller en preskriptionsbestämmelse för sanktionsförelägganden. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Ändringen är en följdändring med anledning av ändringen i 6 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

13 § Utöver det som anges i 12 § ska det i försvårande riktning beaktas om *motparten* eller den fysiska *person som är företrädare för motparten* tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning ska särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. *motparten* eller den fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. *motparten* snabbt upphört med överträdelsen eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

Paragrafen kompletterar artikel 23 i SFT-förordningen. I paragrafen anges vilka omständigheter, utöver det som anges i 12 §, som Finansinspektionen vid valet av ingripande ska beakta i försvårande riktning och i förmildrande riktning. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Ändringarna i *första* och *andra styckena* är följdändringar med anledning av att tillämpningsområdet för bestämmelserna om ingripande i 1 § utvidgas till att gälla alla motparter som åsidosätter sina skyldigheter enligt SFT-förordningen och inte, som hittills, bara de som är juridiska personer, se författningskommentaren till den paragrafen. Det förtydligas också att de fysiska personer som avses i paragrafen är sådana fysiska personer som företräder en motpart, antingen genom att ingå i en juridisk persons styrelse eller vara dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, eller genom att ha ansvaret för ledningen av en filial i Sverige som drivs av ett utländskt företag som hör hemma utanför EES.

14 § När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 12 och 13 §§, samt till *motpartens* eller den *fysiska* personens finansiella ställning och, om det går att bestämma, den vinst som *motparten* eller den *fysiska* personen gjort till följd av överträdelsen.

Paragrafen kompletterar artikel 23 i SFT-förordningen. I paragrafen anges vilka omständigheter Finansinspektionen ska ta hänsyn till när sanktionsavgiften fastställs. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Ändringarna i paragrafen är språkliga anpassningar med anledning av att tillämpningsområdet för bestämmelserna om ingripande i 1 § utvidgas till att gälla alla motparter och inte bara de som är juridiska personer, se författningskommentaren till den paragrafen.

15 § Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,
2. *motparten* gör rättelse,
3. den *fysiska person som är företrädare för motparten* verkat för att *motparten* gör rättelse eller om någon annan myndighet eller något annat organ har vidtagit åtgärder mot *motparten* eller den *fysiska* personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga, eller
4. det annars finns särskilda skäl.

Paragrafen kompletterar artikel 23 i SFT-förordningen. I paragrafen anges under vilka omständigheter Finansinspektionen får avstå från att ingripa vid en överträdelse. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Ändringarna i paragrafen är följdändringar med anledning av att tillämpningsområdet för bestämmelserna om ingripande i 1 § utvidgas till att gälla alla motparter och inte bara de som är juridiska personer, se författningskommentaren till den paragrafen. Det förtydligas också att de fysiska personer som avses i paragrafen är sådana fysiska personer som företräder en motpart, antingen genom att ingå i en juridisk persons styrelse eller vara dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, eller genom att ha ansvaret för ledningen av en filial i Sverige som drivs av ett utländskt företag som hör hemma utanför EES.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.
2. Äldre bestämmelser gäller för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet.

Prop. 2019/20:174 Övervägandena finns i avsnitt 6.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

Punkt 2 innebär att ingripande enligt de nya bestämmelserna i lagen inte får ske för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet. För överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet kan det dock finnas möjlighet att ingripa i den utsträckning det kan ske med stöd av bestämmelser om sanktioner i tillämplig rörelselagstiftning. Det skulle exempelvis kunna bli aktuellt för Finansinspektionen att ingripa enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden även i fall där överträdelsen har ägt rum före den 1 december 2020.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 648/2012

av den 4 juli 2012

om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

tillsynsmyndigheter, varav en för banksektorn, en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn och en för värdepappers- och marknadssektorn, samt inrättandet av ett europeiskt systemriskråd.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I en rapport som utfördes på begäran av kommissionen och som offentliggjordes den 25 februari 2009 av en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande drogs slutsatsen att tillsynsramarna för unionens finanssektor behövde stärkas för att minska risken för och mildra effekterna av framtida finanskriser, och rapporten rekommenderade långtgående reformer av tillsynsstrukturen för den sektorn, inklusive inrättandet av ett europeiskt system för finansiell tillsyn, med tre europeiska

- (2) I kommissionens meddelande av den 4 mars 2009 med titeln "Främja återhämtning i Europa", föreslogs att unionens regelverk för finansiella tjänster skulle stärkas. I sitt meddelande av den 3 juli 2009 med titeln "Effektiva, säkra och solida derivatmarknader" analyserade kommissionen derivatens roll i samband med finanskrisen och i sitt meddelande av den 20 oktober 2009 med titeln "Effektiva, säkra och solida derivatmarknader: förestående initiativ" angav den vilka åtgärder den avsåg att vidta för att begränsa riskerna med derivat.

- (3) Den 23 september 2009 antog kommissionen förslag till tre förordningar om inrättande av ett europeiskt system för finansiell tillsyn, inklusive inrättandet av tre europeiska tillsynsmyndigheter, för en konsekvent tillämpning av unionslagstiftningen och införande av gemensamma standarder och praxis av hög kvalitet för tillsyn och övervakning. De europeiska tillsynsmyndigheterna utgörs av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽⁴⁾, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽⁵⁾ samt Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽⁶⁾. De europeiska tillsynsmyndigheterna spelar en central roll för att säkra finanssektorns stabilitet. Det är därför mycket viktigt att hela tiden säkerställa att utvecklingen av deras arbete får hög politisk prioritet och att de ges tillräckliga resurser.

⁽¹⁾ EUT C 57, 23.2.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 44.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 29 mars 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 4 juli 2012.

⁽⁴⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽⁶⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (4) OTC-derivat ("over-the-counter", OTC-derivatkontrakt) är inte transparenta, eftersom de är privata kontrakt och alla uppgifter om dem vanligtvis bara är tillgängliga för kontraktsparterna. De skapar ett komplicerat nät av ömsesidigt beroende som kan göra det svårt att bedöma arten och omfattningen av de risker som de är förenade med. Finanskrisen har visat att sådana egenskaper vid marknadsoro ökar osäkerheten och därmed innebär risker för den finansiella stabiliteten. I denna förordning skapas förutsättningar för att begränsa dessa risker och förbättra derivatkontrakts transparens.
- (5) På toppmötet i Pittsburgh den 26 september 2009 kom G20-ledarna överens om att alla standardiserade OTC-derivatkontrakt senast från slutet av 2012 ska clearas via en central motpart och att OTC-derivatkontrakt ska inrapporteras till transaktionsregister. I juni 2010 i Toronto bekräftade G20-ledarna sitt åtagande och åtog sig även att påskynda genomförandet av kraftfulla åtgärder för att förbättra OTC-derivatkontrakts transparens och tillsyn på ett internationellt sett konsekvent och icke-diskriminerande sätt.
- (6) Kommissionen kommer att övervaka och sträva efter att säkerställa att dessa åtaganden genomförs på ett liknande sätt av unionens internationella partner. Kommissionen bör samarbeta med myndigheter i tredjeländer i syfte att pröva ömsesidigt stödjande lösningar för att säkerställa överensstämmelse mellan denna förordning och tredjeländernas krav och därigenom undvika eventuellt dubbelarbete. Kommissionen bör med Esmas bistånd övervaka och utarbeta rapporter till Europaparlamentet och rådet om den internationella tillämpningen av de principer som fastställs i denna förordning. För att undvika eventuella överlappande eller motstridiga krav får kommissionen anta beslut om likvärdighet när det gäller rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga ramar i tredjeländer, om ett antal villkor är uppfyllda. Den bedömning som ligger till grund för sådana beslut bör inte inkräkta på rätten för en central motpart som är etablerad i ett tredjeland och som godkänts av Esma att tillhandahålla clearingtjänster åt clearingmedlemmar eller handelsplatser som är etablerade i unionen, eftersom godkännandebeslutet bör vara oberoende av denna bedömning. På liknande sätt bör varken ett likvärdighetsbeslut eller denna bedömning påverka rätten för ett transaktionsregister som är etablerat i ett tredjeland och godkänt av Esma att tillhandahålla tjänster åt enheter som är etablerade i unionen.
- (7) När det gäller godkännande av centrala motparter i tredjeländer, och i överensstämmelse med unionens internationella skyldigheter enligt avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, inklusive det allmänna tjänstehandelsavtalet, bör beslut som fastställer att tredjeländers rättsordningar är likvärdiga med unionens rättsordning endast antas om dessa tredjeländer har ett effektivt likvärdigt system för godkännande av centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med utländska rättsordningar, i överensstämmelse med de allmänna mål och standarder för regleringen som fastställdes vid G20-mötet i september 2009, nämligen att förbättra derivatmarknadernas transparens, begränsa systemriskerna och skydda mot marknadsmissbruk. Ett sådant system bör anses vara likvärdigt om det säkerställer att det väsentliga resultatet från det tillämpliga regleringssystemet liknar unionens krav, och det bör anses vara effektivt om de reglerna tillämpas på ett konsekvent sätt.
- (8) Det är lämpligt och nödvändigt i detta sammanhang, med beaktande av derivatmarknadernas särdrag och de centrala motparternas funktion, att kontrollera att de utländska regleringssystemen faktiskt är likvärdiga i fråga om att uppfylla G20:s mål och standarder för att förbättra derivatmarknadernas transparens, begränsa systemriskerna och skydda mot marknadsmissbruk. De centrala motparternas mycket speciella situation kräver att de bestämmelser som avser tredjeländer ordnas och fungerar i enlighet med arrangemang som är specifika för dessa marknadsstrukturer. Detta tillvägagångssätt utgör därför inte något prejudikat för annan lagstiftning.
- (9) I sina slutsatser av den 2 december 2009 var Europeiska rådet ense om att det fanns ett behov av att väsentligt begränsa motparts kreditrisker och att det var viktigt att förbättra derivattransaktioners transparens, effektivitet och tillförlitlighet. I Europaparlamentets resolution "Derivatmarknader: förestående initiativ" av den 15 juni 2010 efterlystes obligatorisk clearing och rapportering av OTC-derivatkontrakt.
- (10) Esma bör agera inom denna förordnings tillämpningsområde för att värna finansmarknadernas stabilitet i kritiska situationer, för att säkerställa att nationella tillsynsmyndigheter tillämpar unionens regler på ett enhetligt sätt, samt för att lösa tvister mellan dessa. Esma har också till uppgift att utveckla förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande och har en central roll vid auktorisation och övervakning av centrala motparter och transaktionsregister.
- (11) En av Europeiska centralbankssystemets (ECBS) grundläggande uppgifter är att främja ett välfungerande betalningssystem. ECBS:s medlemmar utövar därför tillsyn genom att säkerställa effektiva och sunda clearing- och betalningssystem, inbegripet centrala motparter. ECBS:s medlemmar medverkar därför på nära håll vid auktorisation och övervakning av centrala motparter, godkännande av centrala motparter i tredjeländer och godkännande av samverkansöverenskommelser. Dessutom medverkar de på nära håll när det gäller fastställande av tekniska standarder för tillsyn, riktlinjer och rekommendationer. Denna förordning påverkar inte Europeiska centralbankens (ECB) och de nationella centralbankernas

ansvar att säkerställa effektiva och sunda clearing- och betalningssystem inom unionen och i förbindelser med andra länder. Av den anledningen, och för att förhindra att parallella regelsystem skapas, bör Esma och ECB:s samarbete nära under utarbetandet av relevanta förslag till tekniska standarder. ECB:s och de nationella centralbankernas tillgång till information är också av största vikt när de fullgör sina uppgifter när det gäller tillsyn av clearing- och betalningssystemen samt den utfärdande centralbankens funktion.

- (12) Enhetliga regler krävs för derivatkontrakt som anges i avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ⁽¹⁾.

- (13) Incitament för ökad användning av centrala motparter har inte visat sig tillräckligt för att se till att OTC-derivatkontrakt faktiskt clearas centralt. För de OTC-derivatkontrakt som kan clearas centralt krävs därför obligatoriska krav på clearing via centrala motparter.

- (14) Det är sannolikt att medlemsstater kommer att vidta nationella åtgärder som skiljer sig från varandra och som kan skapa hinder för en smidigt fungerande inre marknad och vara till nackdel för marknadsaktörer och finansiell stabilitet. För att trygga ett starkt investerarskydd och åstadkomma lika spelregler för marknadsaktörerna krävs det också att clearingkravet tillämpas enhetligt i unionen.

- (15) För att kunna se till att clearingkravet begränsar systemriskerna, krävs det ett förfarande för kartläggning av de klasser av derivat som bör omfattas av det kravet. I förfarandet bör det beaktas att inte alla OTC-derivatkontrakt som clearas via centrala motparter kan anses vara lämpade för obligatorisk central clearing.

- (16) I denna förordning anges kriterier för att avgöra huruvida olika klasser av OTC-derivatkontrakt bör omfattas av ett clearingkrav. Kommissionen bör, på grundval av förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma, besluta om en klass av OTC-derivatkontrakt ska omfattas av ett clearingkrav och från vilken tidpunkt clearingkravet får verkan, inbegripet i förekommande fall ett successivt genomförande och minimikravet på återstående löptid för de kontrakt som ingås eller förnyas innan clearingkravet träder i kraft, i enlighet med denna

förordning. Ett successivt genomförande av clearingkravet skulle kunna ske i form av de typer av marknadsaktörer som måste uppfylla clearingkravet. Vid bestämmandet av vilka klasser av OTC-derivatkontrakt som ska omfattas av clearingkravet bör Esma ta hänsyn till de särskilda särdragen hos OTC-derivatkontrakt som ingås med emittenter av täckta obligationer eller med pooler för säkring av täckta obligationer.

- (17) När Esma fastställer vilka klasser av OTC-derivatkontrakt som ska omfattas av clearingkravet bör den också ta vederbörlig hänsyn till andra relevanta aspekter, inte minst i vilken grad motparter som utnyttjar de relevanta klasserna av OTC-derivatkontrakt är sammankopplade och vilka effekterna på nivåerna på motparts kreditriskerna blir, samt främja likvärdiga konkurrensvillkor på den inre marknaden i enlighet med artikel 1.5 d i förordning (EU) nr 1095/2010.

- (18) När Esma har fastställt att en OTC-derivatprodukt är standardiserad och lämpar sig för clearing, men det inte finns någon central motpart som är beredd att cleara denna produkt bör Esma undersöka orsaken till detta.

- (19) Vid bestämmandet av vilka klasser av OTC-derivatkontrakt som ska omfattas av clearingkravet måste hänsyn tas till särdragen hos de berörda klasserna av OTC-derivatkontrakt. Den huvudsakliga risken för transaktioner kan för vissa klasser av OTC-derivatkontrakt hänga samman med avvecklingsrisker, som hanteras genom separata infrastrukturrangemang, och en separering kan göras mellan vissa klasser av OTC-derivatkontrakt (t.ex. utländsk valuta) och andra klasser. Clearing via central motpart hanterar specifikt motparts kreditrisker och är kanske inte ett optimalt sätt att hantera avvecklingsrisker. Ordningen för sådana kontrakt bör framför allt grundas på en framväxande internationell konvergens och ömsesidigt erkännande av relevant infrastruktur.

- (20) För att säkerställa en enhetlig och samstämmig tillämpning av den här förordningen och likvärdiga förutsättningar för marknadsaktörerna när en klass av OTC-derivatkontrakt förklarats vara föremål för clearingkravet, bör detta krav även gälla samliga kontrakt som avser denna klass av OTC-derivatkontrakt som har ingåtts på dagen för eller efter en underrättelse till Esma om att en central motpart har auktoriserats med avseende på clearingkravet, men före det datum från vilket clearingkravet får verkan, under förutsättning att dessa kontrakt återstående löptid överstiger det minimikrav som fastställs av kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (21) Vid bedömningen av huruvida en klass av OTC-derivatkontrakt ska omfattas av clearingkrav bör Esma ha målsättningen att minska systemrisken. Bedömningsfaktorer bör bland annat beakta graden av kontraktens kontraktsmässiga och operativa standardisering, volymen och likviditeten för den relevanta klassen av OTC-derivatkontrakt, samt tillgängligheten till skälig, pålitlig och allmänt accepterad prisinformation inom den relevanta klassen av OTC-derivatkontrakt.
- (22) För att ett OTC-derivatkontrakt ska kunna clearas, måste båda kontraktsparterna omfattas av ett clearingkrav eller samtycka. Undantag från clearingkravet bör utformas restriktivt, eftersom de kan minska kravets effektivitet och fördelarna med clearing via centrala motparter samt leda till regelarbitrage mellan vissa grupper av marknadsaktörer.
- (23) För att främja finansiell stabilitet inom unionen kan det bli nödvändigt att också låta transaktioner som ingåtts av enheter etablerade i tredjeländer omfattas av clearingkraven och kraven på riskreduceringstekniker, under förutsättning att de berörda transaktionerna har en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller när sådana krav är nödvändiga eller lämpliga för att förhindra varje kringgående av denna förordning.
- (24) OTC-derivatkontrakt som inte anses lämpade för clearing via centrala motparter är förenade med motpartskreditrisker och operativa risker, varför regler bör införas för att hantera dessa risker. För att minska motpartskreditriskerna bör marknadsaktörer som omfattas av clearingkravet ha riskhanteringsförfaranden som kräver en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad. Vid utarbetande av förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar vad dessa riskhanteringsförfaranden ska innehålla, bör Esma beakta förslagen från internationella standardiseringsorgan om marginalsäkerhetskraven för derivat vars clearing inte sker centralt. Vid utarbetande av förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar de arrangemang som krävs för en korrekt och lämplig utväxling av säkerheter för att hantera risker som är förknippade med icke clearade transaktioner, bör Esma vederbörligen beakta de svårigheter som emittenter av täckta obligationer eller säkerhetspooler har när det gäller att ställa säkerheter i flera av unionens jurisdiktioner. Esma bör också beakta det faktum att den förmånsrätt till tillgångarna hos emittenten av de täckta obligationerna som ges till motparterna till dessa emittenter erbjuder likvärdig säkerhet mot motpartskreditrisk.
- (25) Regler om clearing av OTC-derivatkontrakt, rapportering av derivattransaktioner respektive regler om riskreduceringsteknik för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart bör tillämpas på finansiella motparter, dvs. investeringsföretag som har auktoriserats i enlighet med direktiv 2004/39/EG, kreditinstitut som har auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽¹⁾, försäkringsföretag som har auktoriserats i enlighet med rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽²⁾, livförsäkringsföretag som har auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring ⁽³⁾, återförsäkringsföretag som har auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring ⁽⁴⁾, företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), och i tillämpliga fall deras förvaltningsbolag som har auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽⁵⁾, tjänstepensionsinstitut som definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut ⁽⁶⁾ samt alternativa investeringsfonder som förvaltas av förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som är auktoriserade eller registrerade i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder ⁽⁷⁾.
- (26) Enheter som förvaltar pensionssystem vars främsta uppgift är att tillhandahålla en pensionsinkomst, i regel som livslånga utbetalningar men också som utbetalningar under viss tid eller som ett engångsbelopp, minimerar i typfallet sitt kontantnehav för att maximera effektiviteten och avkastningen för sina pensionstagare. Att avkräva sådana enheter central clearing av OTC-derivatkontrakt skulle därför leda till att de skulle behöva avyttra en avsevärd del av sina tillgångar i utbyte mot kontanter för att uppfylla centrala motparterns gällande marginalsäkerhetskrav. För att undvika en sannolik negativ inverkan av ett sådant krav på pensionsinkomsterna för framtida pensionärer bör clearingkravet inte gälla för pensionssystem förrän en lämplig teknisk lösning för överföring av en icke-kontant säkerhet som marginalsäkerhet har

⁽¹⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽⁶⁾ EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

⁽⁷⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

utvecklats av centrala motparter för att lösa detta problem. En sådan teknisk lösning bör ta hänsyn till pensionssystemens särskilda funktion och inte medföra några väsentliga negativa effekter för pensionärerna. Under en övergångsperiod bör OTC-derivatkontrakt som ingåtts med syftet att minska investeringsrisker med direkt koppling till pensionssystemens finansiella solvens vara föremål inte bara för rapporteringskravet utan också för bilaterala krav på ställande av säkerhet. Slutmålet är dock central clearing så snart som detta är möjligt.

- (27) Det är viktigt att se till att endast lämpliga enheter och arrangemang särbehandlas och att beakta den mångfald av pensionssystem som finns inom unionen, men också att skapa likvärdiga förutsättningar för alla pensionssystem. Därför bör det tillfälliga undantaget gälla för tjänstepensionsinstitut som registrerats i enlighet med direktiv 2003/41/EG, inbegripet auktoriserade enheter som ansvarar för driften av sådana institut och som agerar för deras räkning enligt artikel 2.1 i det direktivet samt rättsliga enheter som har inrättats av sådana institut i investeringssyfte och som uteslutande agerar i deras intresse, och för tjänstepensionsverksamheten vid institutioner som avses i artikel 3 i direktiv 2003/41/EG.

- (28) Det tillfälliga undantaget bör också gälla för tjänstepensionsverksamheten i livförsäkringsföretag, under förutsättning att alla motsvarande tillgångar och skulder hålls fullständigt åtskilda och förvaltas och organiseras separat, utan möjlighet till överföring. Det bör också gälla för alla andra auktoriserade enheter som omfattas av tillsyn och som enbart verkar nationellt, eller arrangemang som inrättats i huvudsak inom en medlemsstats territorium, under förutsättning att båda är erkända enligt nationell lagstiftning och att deras främsta syfte är att tillhandahålla en pensionsinkomst. De enheter och arrangemang som avses i detta skäl bör vara föremål för beslut av relevant behörig myndighet och, för att säkerställa överensstämmelse och undanröja alla risker för avvikelser och överträdelse, Esmas yttrande, efter samråd med Eio-pa. Detta skulle kunna inbegripa enheter och arrangemang som inte nödvändigtvis är kopplade till ett pensionsprogram som tillhandahålls av arbetsgivaren, men som fortfarande har som främsta syfte att ge en pensionsinkomst, antingen på obligatorisk eller på frivillig basis. Exempel på detta skulle kunna vara juridiska enheter som förvaltar fonderade pensionssystem i enlighet med nationell lagstiftning, under förutsättning att de gör sina investeringar i enlighet med aktsamhetsprincipen, och pensionsarrangemang som tecknats direkt av enskilda, vilka också kan tillhandahållas av livförsäkringsgivare. Undantaget beträffande pensionsarrangemang som tecknats direkt av enskilda bör i detta fall inte omfatta

OTC-derivatkontrakt som avser andra av försäkringsgivarens livförsäkringsprodukter som inte har som främsta syfte att tillhandahålla en pensionsinkomst.

Ytterligare exempel skulle kunna vara pensionsverksamheter i försäkringsföretag som omfattas av direktiv 2002/83/EG, förutsatt att alla tillgångar som hänför sig till verksamheterna upptas i ett särskilt register i enlighet med bilagan till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag⁽¹⁾, liksom arrangemang för tillhandahållande av tjänstepension i försäkringsföretag som grundar sig på kollektivavtal. Institutioner som har inrättats i syfte att tillhandahålla ersättning till medlemmar i pensionsprogram vid obestånd bör också behandlas som ett pensionssystem vid tillämpningen av denna förordning.

- (29) När så är lämpligt bör regler för finansiella motparter också tillämpas på icke-finansiella motparter. Det är känt att icke-finansiella motparter använder OTC-derivatkontrakt för att skydda sig mot affärsrisker med direkt koppling till deras affärsverksamhet eller likviditetsförvaltning. Vid bedömningen av om en icke-finansiell motpart bör omfattas av clearingkravet, bör det därför beaktas i vilket syfte den icke-finansiella motparten använder OTC-derivatkontrakt och hur stor dess exponering mot dessa instrument är. I syfte att säkerställa att icke-finansiella institut har möjlighet att lämna sina synpunkter på clearingtrösklarna, bör Esma vid utarbetandet av de relevanta tekniska standarderna för tillsyn genomföra ett öppet offentligt samråd som säkerställer att icke-finansiella institut får delta. Esma bör också samråda med alla berörda myndigheter, till exempel byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter, för att se till att särdragen i dessa sektorer helt och fullt beaktas. Dessutom bör kommissionen senast den 17 augusti 2015 utvärdera vilken systemvikt de icke-finansiella företagens transaktioner med OTC-derivatkontrakt har inom olika sektorer, inklusive energisektorn.
- (30) Vid bedömningen av om ett OTC-derivatkontrakt minskar de risker som är direkt kopplade till en icke-finansiell motparts affärsverksamhet och likviditetsförvaltning, bör vederbörlig hänsyn tas till denna icke-finansiella motparts övergripande strategier för risksäkring och riskbegränsning. I synnerhet bör hänsyn tas till om ett OTC-derivatkontrakt är ekonomiskt lämpligt för reducera riskerna i

⁽¹⁾ EGT L 110, 20.4.2001, s. 28.

- en icke-finansiell motparts uppförande och förvaltning, när riskerna hör samman med svängningar i räntor, valutakurser, inflationstakten eller råvarupriser.
- (31) Clearingtröskeln är en mycket viktig storhet för alla icke-finansiella motparter. När clearingtröskeln fastställs bör hänsyn tas till vilken systemvikt summan av nettopositionerna och nettoexponeringarna har per motpart och per klass av OTC-derivatkontrakt. I detta sammanhang bör lämpliga insatser göras för att erkänna de riskbegränsningsmetoder som icke-finansiella motparter utnyttjar inom ramen för sin normala affärsverksamhet.
- (32) ECBS-medlemmar och andra nationella organ med liknande funktioner, andra offentliga unionsorgan med uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av offentlig skuld samt Banken för internationell betalningsutjämning bör undantas från förordningens tillämpningsområde, i syfte att undvika att deras befogenheter begränsas när det gäller att fullgöra uppgifter av gemensamt intresse.
- (33) Eftersom inte alla marknadsaktörer som omfattas av clearingkravet kan bli den centrala motpartens clearingmedlemmar, bör de ha möjlighet att få tillgång till den centrala motparten som kunder eller indirekta kunder under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda.
- (34) En oavsiktlig snedvridning av konkurrensen på marknaden för OTC-derivat kan bli följden av att ett clearingkrav införs, samtidigt med ett förfarande för att fastställa vilka centrala motparter som kan användas för att fullgöra detta krav. Exempelvis kan en central motpart vägra att cleara transaktioner som verkställs på vissa handelsplatser, eftersom den centrala motparten ägs av en konkurrerande handelsplats. För att undvika sådan diskriminerande praxis bör centrala motparter acceptera att cleara transaktioner som genomförs på olika handelsplatser, förutsatt att de senare uppfyller den centrala motpartens operativa och tekniska krav, och oberoende av den kontraktsdokumentation med stöd av vilken motparterna har genomfört den berörda OTC-derivattransaktionen, under förutsättning att denna dokumentation motsvarar standarden på marknaden. Handelsplatserna bör tillhandahålla de centrala motparternas transaktionsuppgifter ("trade feeds") på transparenta och icke-diskriminerande grunder. De centrala motparternas tillträdesrätt till handelsplatser bör få omfattas av arrangemang som innebär att flera centrala motparter använder samma handelsplats transaktionsuppgifter. Detta får dock inte medföra samverkansöverenskommelser vid clearing av derivat eller ge upphov till fragmentering av likviditeten.
- (35) Denna förordning bör inte hindra rättvist och öppet tillträde mellan handelsplatser och centrala motparter på den inre marknaden, enligt villkoren i denna förordning och i de tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma och antagits av kommissionen. Kommissionen bör fortsätta att nära övervaka hur OTC-derivatmarknaden utvecklas och bör vid behov ingripa för att förhindra snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden i syfte att säkerställa likvärdiga förutsättningar på finansmarknaderna.
- (36) På vissa områden inom sektorn för finansiella tjänster och handel med derivatkontrakt kan det också finnas kommersiella och immateriella rättigheter. I fall då sådana rättigheter avser produkter eller tjänster som har blivit eller påverkar en branschstandard bör det finnas licenser tillgängliga på proportionella, rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor.
- (37) Tillförlitliga uppgifter behövs för att kunna identifiera de klasser av OTC-derivatkontrakt som bör omfattas av clearingkravet, tröskelvärden och systemviktiga icke-finansiella motparter. I regleringssyfte är det därför viktigt att ett enhetligt rapporteringskrav för uppgifter om derivat införs på unionsnivå. Dessutom behövs, i så hög utsträckning som möjligt, ett retroaktivt rapporteringskrav, för både finansiella motparter och icke-finansiella motparter, så att bland annat Esma och relevanta behöriga myndigheter får jämförbara uppgifter.
- (38) En transaktion inom en grupp är en transaktion mellan två företag som helt och hållet omfattas av samma konsolidering och som är föremål för lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker. De ingår i samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 80.8 i direktiv 2006/48/EG eller, när det gäller kreditinstitut som är underställda samma centrala företagsenhet som avses i artikel 3.1 i det direktivet, båda är kreditinstitut eller den ena är ett kreditinstitut och den andra en central företagsenhet. OTC-derivatkontrakt kan erkännas såväl inom finansgrupper eller andra grupper som inom grupper bestående av både finansiella företag och andra företag, och om ett sådant kontrakt betraktas som en transaktion inom gruppen när det gäller den ena parten, bör den också betraktas som en transaktion inom gruppen när det gäller den andra parten i kontraktet. Det kan konstateras att transaktioner inom gruppen kan vara nödvändiga för att aggregera risker inom en gruppstruktur, och att risker inom gruppen därför är av särskilt slag. Eftersom effektiviteten i dessa förfaranden för hantering av risker inom gruppen kan komma att begränsas om dessa transaktioner omfattas av ett clearingkrav, kan det vara en fördel att undanta transaktioner inom gruppen från clearingkravet, under förutsättning att detta undantag inte ökar systemrisken. Följaktligen bör den centrala

motpartens clearing av dessa transaktioner ersätts med en tillräcklig utväxling av säkerheter, där detta är lämpligt för att begränsa motpartsriskerna inom gruppen.

moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland, samma gruppbaseerade tillsyn från en behörig myndighet i ett tredjeland som fastställts vara likvärdig med den som styrs av principerna i artikel 143 i direktiv 2006/48/EG eller i artikel 2 i direktiv 2006/49/EG.

- (39) Undantag från kravet på säkerhet skulle emellertid kunna göras för vissa transaktioner inom en grupp, i vissa fall på grundval av de behöriga myndigheternas beslut, under förutsättning att deras riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och kraftfulla samt står i överensstämmelse med transaktionens komplexitet och att det inte finns några hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna. Dessa kriterier samt de förfaranden som motparterna och de berörda behöriga myndigheterna ska följa när undantag tillämpas bör anges i tekniska standarder för tillsyn som antas i enlighet med de relevanta förordningarna om inrättandet av de europeiska tillsynsmyndigheterna. Innan förslagen till tekniska standarder för tillsyn utarbetas bör de europeiska tillsynsmyndigheterna utarbeta en konsekvensanalys av deras möjliga konsekvenser för den inre marknaden och finansmarknadens aktörer, särskilt för berörda grupperns verksamhet och strukturer. Alla de tekniska standarder som är tillämpliga på de säkerheter som utväxlas vid transaktioner inom gruppen, inbegripet kriterierna för undantag, bör beakta dessa transaktioners främsta specifika egenskaper och befintliga skillnader mellan icke-finansiella och finansiella motparter liksom deras syften med och metoder för användning av derivat.
- (40) Motparter bör anses omfattas av samma konsolidering åtminstone när de båda ingår i en sammanställd redovisning enligt rådets direktiv 83/349/EEG⁽¹⁾ eller de internationella redovisningsstandarderna IFRS som antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002⁽²⁾, eller, när det gäller en grupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland, i enlighet med allmänt accepterade redovisningsstandarder i detta tredjeland som i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007⁽³⁾ anses vara likvärdiga med IFRS-standarder (eller redovisningsstandarder i ett tredjeland vars användning är tillåten i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1569/2007), eller när de båda omfattas av samma gruppbaseerade tillsyn i enlighet med direktiv 2006/48/EG eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG⁽⁴⁾, eller när det gäller en grupp vars
- (41) Det är viktigt att marknadsaktörerna till transaktionsregister rapporterar in alla uppgifter om derivatkontrakt som de ingått. På detta sätt kommer information om de inneboende riskerna på derivatmarknaderna att lagras centralt och vara lätt tillgängliga bland annat för Esma, berörda behöriga myndigheter, Europeiska systemrisknämnden (ESRB) och berörda centralbanker inom ECBS.
- (42) Tillhandahållandet av transaktionsregistertjänster präglas av stordriftsfördelar, vilket skulle kunna hämma konkurrensen på just detta område. Samtidigt kan införandet av ett omfattande rapporteringskrav för marknadsaktörerna öka värdet på informationen i transaktionsregistren även för tredje parter som tillhandahåller anknutna tjänster, bland annat orderavstämning, ordermatchning, kredit-händelsetjänster och portföljförliknings- eller portfölj-kompressionstjänster. Det är lämpligt att se till att de likvärdiga förutsättningarna inom efterhandelssektorn inte på ett allmänt plan äventyras av ett eventuellt naturligt monopol när det gäller tillhandahållandet av transaktionsregistertjänster. Därför bör transaktionsregistren vara skyldiga att tillhandahålla den information som finns i registret på rättvisa, överkomliga och icke-diskriminerande villkor, under förutsättning att nödvändiga åtgärder för dataskydd har vidtagits.
- (43) För att möjliggöra en mer omfattande överblick över marknaden och för att bedöma systemrisken, bör derivatkontrakt inrapporteras till transaktionsregister oavsett om de clearats via en central motpart eller inte.
- (44) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ges tillräckliga resurser för att effektivt utföra de uppgifter som de tilldelats genom denna förordning.

⁽¹⁾ Rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 baserat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (EGT L 193, 18.7.1983, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007 av den 21 december 2007 om införande av en mekanism för fastställande av likvärdighet för redovisningsstandarder som tillämpas av tredjelandssemitter av värdepapper enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2004/109/EG (EUT L 340, 22.12.2007, s. 66).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EC av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201).

(45) Motparter och centrala motparter som ingår, ändras eller avslutar ett derivatkontrakt bör se till att uppgifterna i kontraktet inrapporteras till ett transaktionsregister. De bör få delegera inrapporteringen av kontraktet till en annan enhet. En enhet eller dess anställda som i enlighet med denna förordning och på en motparts vägnar rapporterar in uppgifter i ett derivatkontrakt till ett transaktionsregister, ska inte anses bryta mot eventuella sekretessåtaganden. Vid utarbetandet av förslag till tekniska

standarder för tillsyn bör Esma beakta de framsteg som gjorts för att utveckla en unik kontraktsbeteckning och förteckningen över de uppgifter som behöver rapporteras i tabell 1 i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006⁽¹⁾ om genomförande av direktiv 2004/39/EG och samråda med andra behöriga myndigheter såsom byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter.

- (46) Med beaktande av de principer som fastställs i kommissionens meddelande om att förstärka sanktionssystemen i finanssektorn och de unionsrättsakter som antagits till följd av det meddelandet, bör medlemsstaterna införa bestämmelser om sanktioner för överträdelse av denna förordning. Medlemsstaterna bör tillämpa dessa sanktioner så att det inte minskar reglernas effektivitet. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. De bör grundas på riktlinjer som Esma antar för att främja konvergens och enhetlighet över gränserna för sanktionssystem i den finansiella sektorn. Medlemsstaterna bör se till att de sanktioner som åläggs redovisas offentligt, och i förekommande fall, att bedömningsrapporterna om existerande regleras effektivitet regelbundet offentliggörs.
- (47) En central motpart får i enlighet med denna förordning etableras i vilken som helst av medlemsstaterna. Ingen medlemsstat eller grupp av medlemsstater bör diskrimineras, direkt eller indirekt, som plats för clearingtjänster. Ingenting i denna förordning bör begränsa eller hindra en central motpart i en jurisdiktion från att cleara en produkt som är utställd i en annan medlemsstats valuta eller i ett tredjelands valuta.
- (48) Ett minsta startkapital bör vara ett villkor för auktorisation av en central motpart. Den centrala motpartens kapital, inbegripet balanserade vinstmedel och reserver, bör alltid stå i proportion till den risk som är kopplad till den centrala motpartens verksamhet, för att säkerställa att den har tillräckligt stort eget kapital i förhållande till kreditrisker, motpartsrisker, marknadsrisker, operativa risker, rättsliga risker och affärsrisker som inte redan täcks av särskilda finansiella resurser och att den vid behov kan genomföra en ordnad avveckling eller omstrukturering av rörelsen.
- (49) Eftersom det genom denna förordning införs en rättslig skyldighet att i regleringssyfte cleara via särskilda centrala motparter, är det viktigt att se till att dessa är säkra och sunda och alltid uppfyller denna förordnings strikta krav på organisation, uppförande och försiktighet. För att

säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning bör dessa krav avse clearing av alla finansiella instrument som centrala motparter hanterar.

- (50) Av reglerings- och harmoniseringsskäl bör det därför säkerställas att motparter bara anlitar centrala motparter som uppfyller kraven i denna förordning. Dessa krav bör inte hindra medlemsstater från att anta eller fortsätta att tillämpa ytterligare krav när det gäller centrala motparter som har etablerat sig på deras territorium, inbegripet vissa auktoriseringskrav enligt direktiv 2006/48/EG. Dessa ytterligare krav bör dock inte påverka rätten för centrala motparter som har auktoriserats i andra medlemsstater eller godkänts i enlighet med denna förordning att tillhandahålla clearingtjänster åt clearingmedlemmar och deras kunder som är etablerade i den medlemsstat som har infört ytterligare krav, eftersom dessa centrala motparter inte är föremål för de ytterligare kraven och inte behöver rätta sig efter dem. Senast den 30 september 2014 bör Esma upprätta en rapport om effekterna av att medlemsstater tillämpar ytterligare krav.
- (51) Direkta regler för auktorisation av och tillsyn över centrala motparter är en viktig konsekvens av kravet på clearing av OTC-derivatkontrakt. Det är lämpligt att behöriga myndigheter får fortsatt ansvar för alla aspekter på auktorisation av och tillsyn över centrala motparter, inklusive ansvaret för att kontrollera att en ansökande central motpart följer denna förordning och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper⁽²⁾, eftersom dessa myndigheter har bäst möjligheter att granska de centrala motparternas dagliga verksamhet, genomföra regelbundna kontroller och vid behov vidta lämpliga åtgärder.
- (52) Om en central motpart riskerar att hamna på obestånd, kan det finansiella ansvaret främst ligga på medlemsstaten där den centrala motparten är etablerad. Följaktligen bör den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ansvara för auktorisation av och tillsyn över den centrala motparten. Emellertid kan en central motparts clearingmedlemmar vara etablerade i olika medlemsstater och de kommer att vara de första som påverkas av den centrala motpartens obestånd, och det är därför av största vikt att alla berörda behöriga myndigheter och Esma involveras i auktorisations- och tillsynsprocessen. På detta sätt undviks skiljaktiga nationella åtgärder eller praxis och hinder för den inre marknadens korrekta funktion. Vidare bör inga förslag eller riktlinjer från någon medlem i ett tillsynskollegium, direkt eller indirekt, diskriminera någon medlemsstat eller grupp av medlemsstater som plats för clearingtjänster oavsett valuta. Esma bör delta i varje kollegium för att säkerställa en konsekvent och korrekt

⁽¹⁾ EUT L 241, 2.9.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

- tillämpning av denna förordning. Esma bör när rekommendationer och beslut utarbetas involvera andra behöriga myndigheter i de berörda medlemsstaterna.
- (53) Med tanke på kollegiernas roll är det viktigt att alla relevanta behöriga myndigheter samt medlemmar av ECBS deltar i utförandet av kollegiernas uppgifter. Kollegiet bör bestå inte enbart av de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över den centrala motparten utan också de som utövar tillsyn över de enheter som kan påverkas av den centrala motpartens verksamhet, dvs. utvalda clearingmedlemmar, handelsplatser, samverkande centrala motparter och värdepapperscentraler. De medlemmar av ECBS som ansvarar för tillsynen över den centrala motparten och samverkande centrala motparter samt de som ansvarar för utgivningen av valutorna för de finansiella instrument som clearas av den centrala motparten bör få delta i kollegiet. Eftersom de enheter som omfattas av tillsynen eller övervakningen kommer att vara etablerade i ett begränsat antal medlemsstater där den centrala motparten verkar, skulle en enda behörig myndighet eller medlem av ECBS kunna ansvara för tillsynen eller övervakningen av ett antal av dessa enheter. För att säkerställa ett smidigt samarbete mellan samtliga medlemmar av kollegiet bör lämpliga förfaranden och mekanismer inrättas.
- (54) Eftersom kollegiets inrättande och verksamhet antas basera sig på en skriftlig överenskommelse mellan alla dess medlemmar är det, med tanke på frågans känslighet, lämpligt att tilldela dem behörighet att fastställa förfarandena för kollegiets beslutsfattande. Därför bör de närmare bestämmelserna för omröstning fastställas i en skriftlig överenskommelse som träffas mellan kollegiets medlemmar. För att alla relevanta marknadsaktörers och medlemsstaters intressen ska tillgodoses i samma utsträckning, bör emellertid kollegiet rösta i enlighet med den allmänna principen om att varje medlem har en röst oavsett hur många uppgifter den utför i enlighet med denna förordning. I kollegier som består av upp till och med tolv medlemmar bör högst två kollegiemedlemmar från samma medlemsstat ha rösträtt och varje röstberättigad medlem bör ha en röst. I kollegier som består av fler än tolv medlemmar bör högst tre kollegiemedlemmar från samma medlemsstat ha rösträtt, och varje röstberättigad medlem bör ha en röst.
- (55) De centrala motparternas mycket speciella situation kräver att kollegierna organiseras och fungerar i enlighet med arrangemang som är specifika för tillsynen över centrala motparter.
- (56) De arrangemang som inrättas genom denna förordning utgör inte något prejudikat för annan lagstiftning om tillsyn och övervakning av finansmarknadens infrastrukturer, särskilt inte när det gäller röstförfarandena för hänskjutanden till Esma.
- (57) En central motpart bör inte auktoriseras om samtliga medlemmar i kollegiet, med undantag för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, genom överenskommelse når fram till ett gemensamt yttrande om att den centrala motparten inte bör auktoriseras. Om en tillräcklig majoritet av kollegiet har avgett ett negativt yttrande och någon av de berörda behöriga myndigheterna med stöd av en majoritet på två tredjedelar av kollegiet har hänskjutit frågan till Esma, bör emellertid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad skjuta upp sitt beslut om auktorisation och invänta ett eventuellt beslut från Esma angående förenligheten med unionsrätten. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken den centrala motparten är etablerad bör fatta sitt beslut i enlighet med ett sådant beslut från Esma. Om samtliga medlemmar i kollegiet, med undantag för myndigheterna i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, når fram till ett gemensamt yttrande om att kraven inte är uppfyllda och att den centrala motparten inte bör beviljas auktorisation, bör den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad kunna hänskjuta frågan till Esma för beslut om förenligheten med unionsrätten.
- (58) Det är nödvändigt att stärka reglerna om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, Esma och andra berörda myndigheter och att öka kraven på dessas samarbete och bistånd. Med anledning av den ökande gränsöverskridande verksamheten bör dessa myndigheter förse varandra med den information de behöver för att kunna utöva sina befogenheter så att denna förordning genomförs på ett effektivt sätt, även i situationer där överträdelser eller misstänkta överträdelser kan beröra myndigheterna i två eller fler medlemsstater. För informationsutbytet krävs strikt tystnadsplikt. OTC-derivatkontraktens omfattande påverkan gör det viktigt att andra berörda myndigheter, som skattemyndigheter och energitillsynsmyndigheter, har tillgång till information som krävs för att fullgöra sina uppdrag.
- (59) Finansmarknadernas globala karaktär gör att Esma direkt bör ansvara för godkännandet av centrala motparter som är etablerade i tredjeland, så att de kan tillhandahålla clearingtjänster inom unionen, under förutsättning att kommissionen har slagit fast att det tredjelandet har regelverk och tillsynssystem som är likvärdiga unionens och att vissa andra krav är uppfyllda. Därför bör en central motpart som är etablerad i ett tredjeland och som tillhandahåller clearingtjänster till clearingmedlemmar eller handelsplatser etablerade i unionen godkännas av Esma. För inte försvara en ytterligare utveckling av gränsöverskridande kapitalförvaltningsverksamhet i unionen bör emellertid en central motpart som är etablerad i tredjeland och som tillhandahåller tjänster till kunder etablerade i unionen genom en clearingmedlem som är etablerad i tredjeland inte behöva godkännas av Esma. I detta sammanhang kommer överenskommelser med unionens viktigaste internationella parter att vara särskilt viktiga för att åstadkomma globalt likvärdiga förutsättningar och finansiell stabilitet.

- (60) Den 16 september 2010 enades Europeiska rådet om att unionen behöver främja sina intressen och värden mer energiskt och i en anda av ömsesidighet och gemensam nytta inom ramen för unionens yttre förbindelser och vidta åtgärder för att, bland annat, säkra mer omfattande marknadstillträde för europeiska företag och fördjupa regleringssamarbetet med större handelspartner.
- (61) Oberoende av ägarstrukturen bör en central motpart ha stabila styrformer, en företagsledning med gott anseende och oberoende styrelseledamöter. Åtminstone en tredjedel av styrelseledamöterna, men inte färre än två personer, bör utgöras av oberoende ledamöter. Emellertid kan centrala motparters olika styrformer och ägarstrukturer påverka deras villighet eller förmåga att cleara vissa produkter. Därför bör de oberoende styrelseledamöterna och den riskkommitté den centrala motparten ska inrätta hantera eventuella intressekonflikter inom en central motpart. Clearingmedlemmar och kunder behöver vara företrädare på lämpligt sätt, eftersom de kan påverkas av den centrala motpartens beslut.
- (62) En central motpart kan utkontraktera funktioner. Den centrala motpartens riskkommitté bör ge råd om sådan utkontraktering. Central verksamhet kopplad till riskhantering bör inte utkontrakteras såvida detta inte godkänns av den behöriga myndigheten.
- (63) En central motparts deltagandekrav bör vara transparenta, proportionella och icke-diskriminerande, och de bör möjliggöra fjärråtkomst, i den mån detta inte utsätter motparten för ytterligare risker.
- (64) Kunder till clearingmedlemmar som clearar sina OTC-derivatkontrakt via centrala motparter bör säkerställas en hög skyddsnivå. Den faktiska skyddsnivån är avhängig av vilken nivå av separering som dessa kunder väljer. Intermediärer bör separera sina tillgångar från kundernas. Av detta skäl bör centrala motparter föra uppdaterade och lätt identifierbara register, för att underlätta överföringen av positioner och tillgångar som tillhör kunder till en clearingmedlem på obestånd till en solvent clearingmedlem eller, i tillämpliga fall, en ordnad avveckling av kundernas positioner och återförandet av överskjutande säkerheter till kunderna. Kraven i denna förordning om separering och överförbarhet av kunders positioner och tillgångar bör därför ha företräde framför eventuella andra konkurrerande lagar och författningar i medlemsstaterna som hindrar parterna från att följa dem.
- (65) En central motpart bör ha ett sunt riskhanteringssystem för hantering av kreditrisker, likviditetsrisker, operativa och andra risker, inbegripet risker som det utsätts för eller utsätter andra enheter för till följd av beroendeförhållanden. En central motpart bör ha lämpliga förfaranden och mekanismer som klarar en clearingmedlems obestånd. För att minimera obeståndets spridningsrisker bör den centrala motparten ha strikta deltagandekrav, erhålla lämpliga marginalsäkerheter, ha en obeståndsfond och andra finansiella medel för att täcka eventuella förluster. För att säkerställa att en central motpart hela tiden har tillräckliga resurser bör den centrala motparten fastställa ett minimibelopp som obeståndsfonden generellt inte får underskrida. Detta bör emellertid inte begränsa den centrala motpartens möjlighet att utnyttja hela obeståndsfonden för att täcka de förluster som förorsakats av en medlems obestånd.
- (66) När en central motpart definierar ett sunt riskhanteringssystem bör den beakta dess potentiella risk och ekonomiska konsekvenser för clearingmedlemmarna och deras kunder. Även om en mycket solid riskhantering bör förbli en central motparts främsta mål får den anpassa sina egenskaper till clearingmedlemmarnas kunders specifika verksamhet och riskprofiler och, om så anses lämpligt, på grundval av kriterier som specificeras i de tekniska standarder för tillsyn som Esma ska utarbeta, bland de mycket likvida tillgångar som accepteras som säkerhet ta med åtminstone kontanter, statsobligationer, säkerställda obligationer i enlighet med direktiv 2006/48/EG med lämpliga värderingsavdrag ("haircuts"), inlösningsbara garantier – direkt på begäran – som en ECBS-medlem beviljat, garantier från affärsbanker på stränga villkor särskilt när det gäller garantigivarens kreditvärdighet och dennes kapitalkopplingar till den centrala motpartens clearingmedlemmar. När så är lämpligt får Esma även betrakta guld som en acceptabel säkerhet. De centrala motparterna bör, i enlighet med strikta villkor för riskhantering, kunna godta garantier från affärsbanker från icke-finansiella motparter när dessa fungerar som en clearingmedlem.
- (67) De centrala motparternas riskhanteringsstrategier bör vara tillräckligt sunda för att undvika risker för skattebetalarna.
- (68) Marginalsäkerhetskrav och värderingsavdrag på säkerheter kan få procykliska effekter. Centrala motparter, behöriga myndigheter och Esma bör därför anta åtgärder för att förhindra och kontrollera de eventuella procykliska effekter som centrala motparters riskhanteringspraxis kan få, förutsatt att dessa centrala motparters sundhet och ekonomiska säkerhet inte påverkas negativt.
- (69) Hantering av exponeringar är en väsentlig del av clearingförfarandet. Tillgång till eller användning av relevanta källor för prisuppgifter bör tryggas vid tillhandahållande

- av clearingtjänster i allmänhet. Sådana källor bör inkludera prisuppgifter i förhållande till index som används som referenser till derivat eller andra finansiella instrument.
- (70) Marginalsäkerheter är en central motparts främsta försvarslinje. Även om centrala motparter bör investera erhållna säkerheter på ett säkert och försiktigt sätt, bör de anstränga sig särskilt att säkerställa ett tillräckligt skydd av marginalsäkerheterna så att de i tid kan återställas till de clearingmedlemmar som inte är på obestånd eller till en samverkande central motpart, om den centrala motpart som erhållit marginalsäkerheterna skulle hamna på obestånd.
- (71) Att ha tillgång till tillräckliga likviditetsresurser är avgörande för en central motpart. Sådan likviditet kan härröra från tillgång till likviditet från en centralbank, från en kreditvärdig och tillförlitlig affärsbank, eller en kombination av de två. Tillgången till likviditet kan vara relaterad till en auktorisation enligt artikel 6 i direktiv 2006/48/EG eller till andra lämpliga arrangemang. Vid bedömningen av om likviditetsresurserna är tillräckliga, särskilt i stress-situationer, bör en central motpart beakta riskerna med att erhålla likviditet genom att enbart förlita sig på affärsbankernas krediter.
- (72) Genom den europeiska uppförandekoden för clearing och avveckling av den 7 november 2006 inrättades ett frivilligt regelverk för upprättandet av samarbete mellan centrala motparter. Emellertid förblir clearing- och avvecklingssektorn fragmenterad enligt nationella skiljelinjer, vilket fördyrar gränsöverskridande handel och hindrar harmonisering. Därför bör villkor föreskrivas för slutandet av samverkansöverenskommelser mellan centrala motparter, under förutsättning att dessa inte utsätter relevanta centrala motparter för risker som inte hanteras på lämpligt sätt.
- (73) Samverkansöverenskommelser är viktiga verktyg för att öka integreringen av clearing- och avvecklingsmarknaden inom unionen, varför en reglering bör ske. Eftersom samverkansöverenskommelser kan utsätta centrala motparter för ytterligare risker bör centrala motparter dock under tre år ha varit auktoriserade för clearing eller godkända i enlighet med denna förordning, eller auktoriserade enligt en redan existerande nationell auktoriseringsordning, innan de behöriga myndigheterna godkänner sådana samverkansöverenskommelser. Dessutom, med beaktande av den ökade komplexitet som följer av samverkansöverenskommelser mellan centrala motparter som clearar OTC-derivatkontrakt, är det lämpligt att i detta skede begränsa sådana överenskommelser till överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument. Esma bör dock senast den 30 september 2014 lämna en rapport till kommissionen om huruvida detta bör utvidgas till andra finansiella instrument.
- (74) I transaktionsregister samlas i regleringssyfte uppgifter in som är relevanta för myndigheterna i alla medlemsstater. Esma bör få ansvaret för registrering och upphävande av registrering av, samt tillsyn över transaktionsregister.
- (75) Eftersom regleringsmyndigheter, centrala motparter och andra marknadsaktörer är beroende av transaktionsregistrens uppgifter, bör det säkerställas att transaktionsregistren omfattas av stränga krav när det gäller operativ verksamhet, registerhållning och datahantering.
- (76) De centrala motparternas, deras medlemmars och transaktionsregistrens tjänster måste vara förenade med transparenta priser, avgifter och riskhanteringsmodeller så att marknadsaktörerna kan fatta välgrundade beslut.
- (77) För att Esma ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt bör Esma ha möjlighet att, genom en enkel begäran eller genom ett beslut, begära in alla nödvändiga uppgifter från transaktionsregister, anknutna tredje parter och de tredje parter till vilka transaktionsregister utkontrakterar operativa funktioner eller verksamheter. Om Esma begär in sådana uppgifter genom en enkel begäran är den person som tillfrågas inte skyldig att tillhandahålla uppgifterna, men de uppgifter som lämnas frivilligt som svar på en begäran bör inte vara oriktiga eller vilseledande. Sådana uppgifter bör tillhandahållas utan dröjsmål.
- (78) Utan att det påverkar fall som omfattas av straff- eller skatterättsliga bestämmelser bör konfidentiella uppgifter som mottas av de behöriga myndigheterna, Esma, organ eller andra fysiska eller juridiska personer än behöriga myndigheter enbart användas för att dessa ska kunna utföra sina uppgifter och fullgöra sitt uppdrag. Detta bör dock inte förhindra att nationella organ som i enlighet med nationell rätt ansvarar för att förebygga, utreda och vidta korrigerande åtgärder mot administrativa missförhållanden fullgör sina uppgifter.
- (79) För att effektivt kunna utöva sina tillsynsbefogenheter bör Esma ha möjlighet att genomföra utredningar och kontroller på plats.
- (80) Esma bör kunna delegera särskilda tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat, exempelvis när en tillsynsuppgift kräver kunskap och kännedom om lokala förhållanden, vilket är lättare att tillgå på nationell nivå. Esma bör kunna delegera genomförandet av särskilda uppgifter i en utredning och kontroller på plats. Esma bör innan uppgifter delegeras rådfråga den berörda behöriga myndigheten om de närmare villkoren för detta delegerande av uppgifter, bland annat om omfattningen

- av den uppgift som ska delegeras, tidsschemat för utförande av uppgiften och översändandet av nödvändig information från och till Esma. Esma bör ersätta de behöriga myndigheterna för utförandet av en delegerad uppgift i enlighet med den förordning om avgifter som kommissionen ska anta genom en delegerad akt. Esma bör inte kunna delegera befogenhet att anta beslut om registrering.
- (81) Det måste säkerställas att behöriga myndigheter kan begära att Esma undersöker om villkoren uppfyllts för att återkalla ett transaktionsregisters registrering. Esma bör ta ställning till sådana begäranden och vidta adekvata åtgärder.
- (82) Esma bör kunna besluta om att lägga vite för att tvinga transaktionsregister att se till att en överträdelse upphör, lämna fullständig och korrekt information som Esma begärt eller underkasta sig en utredning eller en kontroll på plats.
- (83) Esma bör även kunna lägga transaktionsregister avgifter när den konstaterar att de uppsåtligt eller av oaksamhet har gjort sig skyldiga till en överträdelse av denna förordning. Avgifter bör läggas på en nivå som stå i proportion till hur allvarliga överträdelserna är. Överträdelserna bör delas upp i olika grupper för vilka specifika avgifter bör bestämmas. För att beräkna avgifterna för en viss överträdelse bör Esma utnyttja en tvåstegsmetod där man först fastställer ett basbelopp och sedan vid behov justerar detta basbelopp med vissa koefficienter. Basbeloppet bör sättas med beaktande av det berörda transaktionsregistrets årliga omsättning och justeringarna bör göras genom att öka eller minska basbeloppet med hjälp av tillämpning av relevanta koefficienter i enlighet med denna förordning.
- (84) Koefficienter för försvärande och förmildrande omständigheter bör fastställas i denna förordning för att ge Esma de nödvändiga verktygen för att besluta om avgifter som står i proportion till hur allvarlig den överträdelse är som ett transaktionsregister begått, med beaktande av omständigheterna kring överträdelserna.
- (85) Esma bör innan beslut fattas om avgifter eller vite ge de personer som förandet gäller tillfälle att höras så att deras rätt till försvar iakttas.
- (86) Esma bör avhålla sig från att lägga avgifter eller vite i de fall där en tidigare frikännande eller fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen identiska sakförhållanden har vunnit laga kraft efter straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.
- (87) Beslut av Esma att lägga avgifter och vite bör vara verkställbara och verkställigheten bör följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den stat inom vars territorium den sker. Civilprocessrättsliga regler bör inte innefatta straffrättsliga procedurregler men skulle kunna innefatta förvaltningsrättsliga procedurregler.
- (88) Vid ett transaktionsregisters överträdelser bör Esma ha befogenhet att vidta en rad tillsynsåtgärder, bland annat att begära att transaktionsregistret upphör med överträdelsen, och som en sista utväg återkalla registreringen när transaktionsregistret allvarligt eller upprepad gång har överträtt bestämmelserna i denna förordning. Tillsynsåtgärderna bör tillämpas av Esma med beaktande av överträdelsens natur och allvar samt proportionalitetsprincipen. Innan Esma fattar beslut om tillsynsåtgärder bör Esma ge de personer som förandet gäller tillfälle att höras så att deras rätt till försvar iakttas.
- (89) Medlemsstaterna och Esma bör skydda fysiska personers rätt till integritet när det gäller behandling av personuppgifter, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾.
- (90) Det är viktigt att säkerställa en internationell samsyn om kraven på centrala motparter och transaktionsregister. Denna förordning följer de befintliga rekommendationer som utvecklats av kommittén för clearing- och regleringssystem (CPSS) och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (IOSCO), även om det bör noteras att CPSS-IOSCOs principer för finansmarknadens infrastruktur, inbegripet centrala motparter, fastställdes den 16 april 2012. Den skapar en unionsram inom vilken centrala motparter kan fungera säkert. Esma bör beakta dessa befintliga standarder och deras framtida utveckling när den utarbetar eller lägger fram förslag till en översyn av de tekniska standarder för tillsyn, såväl som riktlinjer och rekommendationer som föreskrivs i denna förordning.
- (91) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUFördraget) bör delegeras till kommissionen när det gäller ändringar av förteckningen över enheter som är undantagna från denna förordning, ytterligare förfaranderegler för utdömmande av avgifter eller vite, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister, indrivande av

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

avgifter eller viten och preskriptionstiden för åläggande och verkställighet av viten eller avgifter, åtgärder som ändrar bilaga II i syfte att beakta utvecklingen på finansmarknaderna, närmare uppgifter om vilken typ av avgifter som ska betalas, för vad avgifter ska betalas, avgifternas storlek och hur de ska betalas. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker snabbt och på lämpligt sätt.

- (92) För att säkerställa en konsekvent harmonisering bör befogenhet delegeras till kommissionen att anta de europeiska tillsynsmyndigheternas förslag till tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/10 och (EU) nr 1095/2010 för tillämpningen, med avseende på tillämpningen av den här förordningen, av avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG med närmare uppgifter om vilka OTC-derivatkontrakt som ska anses ha en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller de fall när det är nödvändigt eller lämpligt att förhindra varje kringgående av bestämmelserna i denna förordning, vilka typer av indirekta kontrakt som uppfyller villkoren i denna förordning, de klasser av OTC-derivatkontrakt som bör omfattas av clearingkravet, det eller de datum från vilket eller vilka clearingkravet ska gälla, inbegripet varje successivt införande och de kategorier av motparter som omfattas av clearingkravet samt det minimikrav på återstående löptid för de kontrakt som ska ingås eller förnyas från det datum clearingkravet träder i kraft, de närmare uppgifter som ska ingå i en behörig myndighets underrättelse till Esma om dess auktorisation av en central motpart för clearing av en klass av OTC-derivatkontrakt, särskilda klasser av OTC-derivatkontrakt, standardiseringsgraden på kontraktsvillkor och operativa processer, volymen och likviditeten samt tillgängligheten till skälig, tillförlitlig och allmänt accepterad prisinformation, närmare uppgifter om vad som ska införas i Esmas register över de klasser av OTC-derivatkontrakt som omfattas av clearingkravet, närmare uppgifter om och typer av rapporter för de olika klasserna av derivat, kriterier för att fastställa vilka OTC-derivatkontrakt som på ett objektivt mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till affärsverksamhet eller likviditetsförvaltningsverksamhet och värden på clearingtrösklarna, förfaranden och arrangemang för riskreduceringsteknik för OTC-derivatkontrakt som inte clearas genom en central motpart, riskhanteringsförfaranden, inbegripet erforderliga nivåer på och typ av säkerheter och separeringsarrangemang och erforderliga kapitalnivåer, begreppet fragmentering av likviditeten, krav avseende kapital, balanserade vinstmedel och reserver för centrala motparter, krav på vad regler och ledningssystem för centrala motparter minst ska innehålla, närmare uppgifter om de registeruppgifter och den information som centrala motparter ska bevara, minimiinnehåll och krav för centrala motparter riktlinjer för kontinuerlig verksamhet och katastrofplaner, lämpliga procenttal och tidshorisonter för avvecklingsperioden och beräkningen av historisk volatilitet för olika typer av finansiella instrument med beaktande av målet att begränsa procykliska effekter och

de villkor enligt vilka praxisen för portföljmarginssäkerheter kan genomföras, ramen för att definiera de extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden som ska ligga till grund för att fastställa storleken på obeståndsfonden och de centrala motparternas resurser, metoden för att beräkna och upprätthålla nivån på de centrala motparternas egna medel, den typ av säkerhet som skulle kunna anses vara mycket likvid, såsom kontanter, guld, statsobligationer och företagsobligationer av hög kvalitet, täckta obligationer samt värderingsavdragen och villkoren för att garantier från affärsbanker ska kunna godtas som säkerhet, de finansiella instrument som kan anses vara mycket likvida och innebära minimala kredit- och marknadsrisker, mycket säkra arrangemang och gränser vad gäller koncentrationsrisker, den typ av stresstester som ska genomföras av de centrala motparterna för olika klasser av finansiella instrument och portföljer, clearingmedlemmarnas och andra parter deltagande i testerna, frekvens och tidpunkter för testerna och nyckeluppgifter som den centrala motpart ska rapportera avseende sin riskhanteringsmodell och sina antaganden för genomförandet av stresstesterna, närmare uppgifter om transaktionsregistrens ansökningar om registrering hos Esma, frekvensen och specificeringen för de uppgifter som transaktionsregister ska rapportera avseende aggregerade positioner per klass av OTC-derivatkontrakt, samt de operativa standarder som krävs för att aggregera och jämföra uppgifter mellan transaktionsregister.

- (93) Alla krav som införs genom denna förordning och som ska vidareutvecklas genom delegerade akter eller genomförandeaakter som antas enligt artiklarna 290 eller 291 i EUF-fördraget bör tolkas som att de endast gäller från det datum då dessa akter får verkan.
- (94) Esma bör inom ramen för utarbetandet av tekniska riktlinjer och tekniska standarder för tillsyn, särskilt vid fastställandet av denna förordnings clearingtröskel för icke-finansiella motparter, anordna offentliga utfrågningar av marknadsaktörerna.
- (95) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (96) Kommissionen bör kartlägga och utvärdera behovet av eventuella lämpliga åtgärder för att säkerställa ett konsekvent och ändamålsenligt genomförande och utarbetande av bestämmelser, standarder och praxis som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, med beaktande av resultaten av det arbete som utförs i relevanta internationella fora.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (97) Mot bakgrund av reglerna för samverkande system har det ansetts lämpligt att ändra direktiv 98/26/EG, för att skydda rättigheterna för en systemoperatör som ställer kompletterande säkerhet för en mottagande systemoperatör, i fall av insolvensförfaranden mot den mottagande systemoperatören.
- (98) I syfte att underlätta effektiv clearing, registrering, avveckling och betalning bör centrala motparter och transaktionsregister i sin kommunikation med aktörer och den marknadsinfrastruktur som de har ett gränssnitt med ta hänsyn till internationella kommunikationsförfaranden och standarder för meddelandehantering och referensuppgifter.
- (99) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att fastställa enhetliga krav på OTC-derivatkontrakt samt på centrala motparter och transaktionsregisters verksamhet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning föreskrivs krav för clearing och bilateral riskhantering för over-the-counter (OTC)-derivatkontrakt, rapporteringskrav för derivatkontrakt och enhetliga krav för centrala motparter och transaktionsregisters verksamhet.
2. Förordningen ska tillämpas på centrala motparter och deras clearingmedlemmar, finansiella motparter och transaktionsregister. Den ska tillämpas på icke-finansiella motparter och handelsplatser när så anges.
3. Avdelning V i denna förordning ska endast tillämpas på överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument, som definieras i artikel 4.1.18 a och b samt 4.1.19 i direktiv 2004/39/EG.
4. Förordning ska inte tillämpas på följande:
 - a) Medlemmarna i ECBS och andra organ i medlemsstaterna som fyller likartade funktioner och andra offentliga unionsorgan som har i uppdrag att förvalta eller deltar i förvaltningen av statsskulden.

- b) Banken för internationell betalningsutjämning.

5. Med undantag för rapporteringskravet enligt artikel 9, ska denna förordning inte tillämpas på följande enheter:

- a) multilaterala utvecklingsbanker som förtecknas i del 1 punkt 4.2 i bilaga VI till direktiv 2006/48/EG,
- b) offentliga organ i den mening som avses i led 18 i artikel 4 i direktiv 2006/48/EG som ägs av nationella regeringar och som har uttryckliga garantiordningar från nationella regeringar,
- c) Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten och Europeiska stabilitetsmekanismen.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 i syfte att ändra förteckningen i punkt 4 i den här artikeln.

För detta ändamål ska kommissionen senast den 17 november 2012 förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport, i vilken man bedömer den internationella behandlingen av offentliga organ med uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av offentlig skuld och centralbanker.

Rapporten ska inbegripa en jämförande analys av hur dessa organ och centralbanker behandlas i det rättsliga regelverket i ett betydande antal tredjeländer, inklusive åtminstone de tre viktigaste jurisdiktionerna när det gäller den kontraktsvolym som är föremål för handel, och de riskhanteringsstandarder som tillämpas på derivattransaktioner som dessa organ och centralbanker utför i dessa jurisdiktioner. Om rapportens slutsatser visar att det är nödvändigt, särskilt på basis av den jämförande analysen, att göra undantag för dessa centralbanker i tredjeländ så att deras monetära ansvar inte omfattas av clearing- och rapporteringskravet, ska kommissionen föra in dem i förteckningen i punkt 4.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *central motpart*: en juridisk person som träder emellan motparterna i kontrakt som är föremål för handel på en eller flera finansmarknader och blir köpare till varje säljare och säljare till varje köpare,

2. *transaktionsregister*: en juridisk person som centralt samlar in och registerför uppgifter om derivat,
3. *clearing*: fastställande av positioner, inklusive beräkning av nettoskulder samt säkerställande av att finansiella instrument och/eller kontanter finns tillgängliga för att täcka de exponeringar som dessa positioner ger upphov till,
4. *handelsplats*: ett system som drivs av ett värdepappersföretag eller en marknadsplatsoperatör i den mening som avses i artikel 4.1.1 och 4.1.13 i direktiv 2004/39/EG, utom systematiska internhandlare i den mening som avses i artikel 4.1.7 i det direktivet, vilket sammanför köp- och säljintressen i finansiella instrument inom systemet, så att detta leder till avslut i enlighet med avdelning II eller III i det direktivet,
5. *derivat eller derivatkontrakt*: ett finansiellt instrument enligt avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, såsom genomfört genom artiklarna 38 och 39 i förordning (EG) nr 1287/2006,
6. *klass av derivat*: en underkategori derivat som delar gemensamma och väsentliga egenskaper som åtminstone omfattar förhållandet till den underliggande tillgången, typen av underliggande tillgång och det teoretiska beloppets valuta; derivat som hör till samma klass kan ha olika löptider,
7. *OTC-derivat eller OTC-derivatkontrakt*: derivatkontrakt vars handel inte genomförs på en reglerad marknad i den mening som avses i artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG eller på en marknad i ett tredjeland som anses vara likvärdig med en reglerad marknad i enlighet med artikel 19.6 i direktiv 2004/39/EG,
8. *finansiell motpart*: ett värdepappersföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2004/39/EG, ett kreditinstitut som auktoriserats i enlighet med direktiv 2006/48/EG, ett försäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 73/239/EEG, ett försäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2002/83/EG, ett återförsäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2005/68/EG, ett fondföretag och i tillämpliga fall dess förvaltningsbolag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG, ett tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6a i direktiv 2003/41/EG samt en alternativ investeringsfond som förvaltas av AIF-förvaltare som auktoriserats eller registrerats i enlighet med direktiv 2011/61/EU,
9. *icke-finansiell motpart*: ett i unionen etablerat annat företag än de som anges i punkterna 1 och 8,
10. *pensionssystem*:
 - a) *tjänstepensionsinstitut* i den mening som avses i artikel 6 a i direktiv 2003/41/EG, inbegripet auktoriserade enheter som ansvarar för driften av dessa institut och agerar för deras räkning enligt artikel 2.1 i det direktivet, samt rättsliga enheter som av sådana institut har inrättats för investeringsändamål, och som enbart och uteslutande agerar i deras intresse,
 - b) *tillhandahållande av tjänstepensioner* i institut som avses i artikel 3 i direktiv 2003/41/EG,
 - c) *tillhandahållande av tjänstepensioner* genom livförsäkringsföretag som omfattas av direktiv 2002/83/EG, förutsatt att alla tillgångar och skulder som hänför sig till sådan verksamhet hålls fullständigt åtskilda, förvaltas och hanteras separat från försäkringsföretagets övriga verksamheter, utan någon möjlighet till överföring,
 - d) *övriga auktoriserade och övervakade enheter*, eller arrangemang, som bedriver verksamhet på nationell nivå, förutsatt att
 - i) de erkänns enligt nationell lag, och
 - ii) deras främsta syfte är att tillhandahålla pensionsförmåner,
11. *motparts kreditrisk*: risken för att en motpart i en transaktion hamnar på obestånd före den slutliga avvecklingen av transaktionens kassaflöden,
12. *samverkansöverenskommelse*: en överenskommelse mellan två eller flera centrala motparter som innebär att transaktioner verkställs med hjälp av flera system,
13. *behörig myndighet*: den behöriga myndighet som avses i den lagstiftning som avses i punkt 8 i denna artikel, den behöriga myndighet som avses i artikel 10.5 eller den myndighet som varje medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 22,
14. *clearingmedlem*: ett företag som deltar i en central motpart och som ansvarar för att fullgöra de finansiella skyldigheter som deltagandet föranleder,
15. *kund*: ett företag med en avtalsrelation till en central motparts clearingmedlem som gör det möjligt för företaget att cleara sina transaktioner via den centrala motparten,
16. *grupp*: den grupp företag som består av ett moderföretag och dess dotterföretag i den mening som avses i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG eller en sådan grupp av företag som avses i artiklarna 3.1 samt 80.7 och 80.8 i direktiv 2006/48/EG,

17. *finansinstitut*: ett företag som inte är ett kreditinstitut men vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att utföra en eller flera av de verksamheter som förtecknas i punkterna 2–12 i bilaga I till direktiv 2006/48/EG,
18. *finansiellt holdingföretag*: ett finansinstitut vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen är ett kreditinstitut eller finansinstitut, varvid minst ett av dotterföretagen ska vara ett kreditinstitut, och som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ⁽¹⁾,
19. *företag som tillhandahåller anknutna tjänster*: ett företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller bedriva annan liknande verksamhet som har samband med ett eller flera kreditinstituts huvudsakliga verksamhet,
20. *kvalificerat innehav*: varje direkt eller indirekt ägarandel i en central motpart eller ett transaktionsregister som motsvarar minst 10 % av kapitalet eller av rösträtten enligt artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ⁽²⁾, med beaktande av villkoren för sammanläggning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet, eller som gör det möjligt att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av den centrala motpart eller det transaktionsregister som innehavet avser,
21. *moderföretag*: ett moderföretag i den betydelse som beskrivs i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG,
22. *dotterföretag*: ett dotterföretag såsom detta beskrivs i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG, inbegripet varje dotterföretag till ett dotterföretag till det moderföretag som är det yttersta moderföretaget till dessa företag,
23. *kontroll*: det förhållande mellan ett moderföretag och ett dotterföretag som beskrivs i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG,
24. *nära förbindelser*: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom
- a) ägarintresse, genom direkt innehav eller kontroll av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag, eller
- b) kontroll, eller en likartad relation mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag, eller ett dotterföretag till ett dotterföretag som också ska anses som dotterföretag till det moderföretag som är överordnat dessa företag;
- Som nära förbindelser ska även anses en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer upprätthåller en varaktig förbindelse med en och samma person genom ett kontrollförhållande,
25. *kapital*: tecknat kapital i den mening som avses i artikel 22 i rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut ⁽³⁾, till den del det är inbetalt, samt överkurs vid aktieemission, om det helt absorberar förluster i en fortlevnadssituation och vid konkurs eller likvidation prioriteras efter alla andra krav,
26. *reserver*: reserver i den mening som avses i artikel 9 i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽⁴⁾ och balanserad vinst och förlust från föregående räkenskapsår,
27. *styrelse*: administrativ styrelse och/eller tillsynsråd, i enlighet med nationell bolagsrätt,
28. *oberoende styrelseledamot*: en styrelseledamot som inte har någon affärs-, familje- eller annan relation som kan föranleda en intressekonflikt när det gäller den berörda centrala motparten eller dess majoritetsaktieägare, ledning eller clearingmedlemmar, och som inte haft någon sådan relation under de närmaste fem åren innan styrelseuppdraget inleddes,
29. *företagsledning*: den eller de personer som effektivt leder den centrala motpartens eller transaktionsregistrets affärsverksamhet samt arbetande styrelseledamot eller styrelseledamöter.

Artikel 3

Transaktioner inom grupper

1. För en icke-finansiell motpart är en transaktion inom en grupp ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart som ingår i samma grupp under förutsättning att båda motparterna helt och hållet omfattas av samma konsolidering och att de omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker och att denna motpart är etablerad inom unionen eller, om den är etablerad i ett tredjeland, att kommissionen har antagit en genomförandeakt enligt artikel 13.2 beträffande det tredjelandet.

⁽¹⁾ EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

⁽³⁾ EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

2. I förhållande till en finansiell motpart är en transaktion inom gruppen

a) ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart som ingår i samma grupp, under förutsättning att

i) den finansiella motparten är etablerad inom unionen, eller, om den är etablerad i ett tredjeland, kommissionen har antagit en genomförandeakt enligt artikel 13.2 beträffande det tredjelandet,

ii) den andra motparten är en finansiell motpart, ett finansiellt holdingföretag, ett finansinstitut eller ett företag för anknutna tjänster som omfattas av tillfredsställande tillsynskrav,

iii) båda motparterna till fullo omfattas av samma konsolidering, och

iv) båda motparterna omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker,

b) ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart, där de båda motparterna ingår i samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 80.8 i direktiv 2006/48/EG, under förutsättning att det villkor som anges i led a ii i denna punkt är uppfyllt,

c) ett OTC-derivatkontrakt som ingås mellan kreditinstitut som är underställda samma centrala företagsenhet eller mellan ett sådant institut och den centrala företagsenhet som avses i artikel 3.1 i direktiv 2006/48/EG, eller

d) ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en icke-finansiell motpart som ingår i samma grupp under förutsättning att båda motparterna helt och hållet omfattas av samma konsolidering och att de omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker och att denna motpart är etablerad i unionen eller inom ett tredjelandets jurisdiktion för vilken kommissionen har antagit en genomförandeakt som avses i artikel 13.2 beträffande det tredjelandet.

3. Med avseende på tillämpningen av denna artikel ska motparter anses omfattas av samma konsolidering om de båda

a) omfattas av samma koncernredovisning enligt direktiv 83/349/EEG eller de internationella redovisningsstandarderna IFRS som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 eller, när det gäller en grupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland, i enlighet med allmänt accepterade redovisningsstandarder i detta tredjeland

som i enlighet med förordning (EG) nr 1569/2007 har fastställts vara likvärdiga med IFRS-standarder (eller redovisningsstandarder i ett tredjeland vars användning är tillåten i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1569/2007), eller

b) omfattas av samma gruppbaseade tillsyn i enlighet med direktiv 2006/48/EG eller direktiv 2006/49/EG, eller, när det gäller en grupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland, samma gruppbaseade tillsyn från en behörig myndighet i ett tredjeland som fastställts vara likvärdig med den som styrs av principerna i artikel 143 i direktiv 2006/48/EG eller i artikel 2 i direktiv 2006/49/EG.

AVDELNING II

CLEARING, RAPPORTERING OCH RISKBEGRÄNSNING AV OTC-DERIVAT

Artikel 4

Clearingkravet

1. Motparter ska cleara alla OTC-derivatkontrakt som gäller en klass av OTC-derivat som förklarats vara föremål för clearingkravet i enlighet med artikel 5.2 om dessa kontrakt uppfyller följande båda villkor:

a) De har ingåtts på ett av följande sätt:

i) mellan två finansiella motparter,

ii) mellan en finansiell motpart och en icke-finansiell motpart som uppfyller de villkor som avses i artikel 10.1 b,

iii) mellan två icke-finansiella motparter som uppfyller de villkor som avses i artikel 10.1 b,

iv) mellan en finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart som uppfyller de villkor som avses i artikel 10.1 b och en i ett tredjeland etablerad enhet som skulle omfattas av clearingkravet om den var etablerad i unionen, eller

v) mellan två enheter som är etablerade i ett eller fler tredjeländer som skulle omfattas av clearingkravet om dessa var etablerade i unionen, under förutsättning att kontraktet har en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller när ett sådant krav är nödvändigt eller lämpligt för att förhindra varje kringgående av denna förordning, och

b) De har ingåtts eller förnyats endera

i) på eller efter dagen då clearingkravet börjar gälla, eller

- ii) samtidigt med eller efter den anmälan som avses i artikel 5.1, men före dagen när clearingkravet börjar gälla om kontraktens återstående löptid överstiger det minimikrav på återstående löptid som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 5.2 c.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av de riskreduceringstekniker som avses i artikel 11 ska OTC-derivatkontrakt som utgör transaktioner inom gruppen enligt artikel 3 inte omfattas av clearingkravet.

Det undantag som anges i första stycket ska endast gälla:

- a) När två motparter som är etablerade i unionen och ingår i samma grupp först skriftligen har underrättat sina respektive behöriga myndigheter att de har för avsikt att utnyttja undantaget för OTC-derivatkontrakt som de ingått med varandra. Underrättelsen ska ske minst 30 kalenderdagar innan undantaget utnyttjas. Inom 30 kalenderdagar efter att denna underrättelse mottagits får de behöriga myndigheterna invända mot utnyttjandet av detta undantag om transaktionerna mellan motparterna inte uppfyller de villkor som fastställs i artikel 3, utan att detta påverkar de behöriga myndigheternas rätt att invända efter att denna period på 30 kalenderdagar löpt ut om dessa villkor inte längre är uppfyllda. Om det råder oenighet mellan de behöriga myndigheterna får Esma bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

- b) OTC-derivatkontrakt mellan två motparter som ingår i samma grupp och som är etablerade i en medlemsstat och i ett tredjeland, om den motpart som är etablerad i unionen av sin behöriga myndighet auktoriserats att tillämpa undantaget inom 30 kalenderdagar efter det att den motpart som är etablerad i unionen lämnat underrättelse, och förutsatt att villkoren i artikel 3 är uppfyllda. Den behöriga myndigheten ska underrätta Esma om det beslutet.

3. De OTC-derivatkontrakt som omfattas av clearingkravet enligt punkt 1 ska clearas i en central motpart som auktoriserats enligt artikel 14 eller som har godkänts enligt artikel 25 för att cleara denna klass av OTC-derivat och ingår i registret i enlighet med artikel 6.2 b.

För detta ändamål ska en motpart bli en clearingmedlem eller en kund eller upprätta indirekta clearingarrangemang med en clearingmedlem, förutsatt att dessa arrangemang inte ökar motpartsriskerna och säkerställer att motpartens tillgångar och positioner åtnjuter ett skydd som är likvärdigt med det som avses i artiklarna 39 och 48.

4. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för

tillsyn med närmare uppgifter om vilka kontrakt som ska anses ha en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller de fall när det är nödvändigt eller lämpligt att förhindra varje kringgående av bestämmelserna i denna förordning enligt punkt 1 a v, och om vilka typer av indirekta kontraktarrangemang som uppfyller de villkor som avses i punkt 3 andra stycket.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 5

Förfarande för clearingkrav

1. När en behörig myndighet auktoriserar en central motpart för clearing av en klass av OTC-derivat enligt artikel 14 eller 15, ska den omedelbart anmäla auktorisationen till Esma.

För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om den information som ska ingå i de underrättelser som avses i första stycket.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2. Inom sex månader efter mottagande av en anmälan i enlighet med punkt 1 eller efter fullbordande av ett förfarande för godkännande enligt artikel 25 ska Esma, efter att ha genomfört ett offentligt samråd och efter att ha hört ESRB och när så är lämpligt de behöriga myndigheterna i tredjeländer, utarbeta och lägga fram för kommissionens godkännande förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger följande:

- a) Den klass av OTC-derivat som ska omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4,
- b) det eller de datum från vilket eller vilka clearingkravet ska gälla, inbegripet varje successivt genomförande och de kategorier av motparter som kravet ska gälla, och
- c) det minimikrav på återstående löptid för de OTC-derivatkontrakt som avses i artikel 4.1 b ii.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Esma ska, på eget initiativ, efter att ha genomfört ett offentligt samråd och efter att ha hört ESRB, och när så är lämpligt behöriga myndigheter i tredjeländer, i enlighet med kriterierna i punkt 4 a, b och c fastställa och meddela kommissionen vilka klasser av derivat som omfattas av clearingkravet enligt artikel 4, men för vilka någon central motpart ännu inte har auktoriserats.

Efter detta meddelande ska Esma offentliggöra en förslagsinfordran för clearing av dessa klasser av derivat.

4. I det övergripande syftet att minska systemriskerna ska förslagen till tekniska standarder för tillsyn beträffande den del som avses i punkt 2 a beakta följande kriterier:

a) Standardiseringsgraden på kontraktsvillkor och operativa processer för den berörda klassen av OTC-derivat.

b) Volym och likviditet för den berörda klassen av OTC-derivat.

c) Tillgängligheten till skälig, tillförlitlig och allmänt accepterad prisinformation inom den berörda klassen av OTC-derivat.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn får Esma beakta inbördes samband mellan motparter som utnyttjar de berörda klasserna av OTC-derivat, förväntad påverkan på motpartskreditrisknivåerna mellan motparter samt inverkan på konkurrensen inom unionen.

För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om de kriterier som avses i leden a, b och c i det första stycket.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i tredje stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Förslagen till tekniska standarder för tillsyn beträffande den del som avses i punkt 2 b ska beakta följande kriterier:

a) Den förväntade volymen när det gäller den berörda klassen av OTC-derivat.

b) Huruvida fler än en central motpart redan utför clearing av samma klass av OTC-derivat.

c) Den berörda centrala motpartens kapacitet att hantera den förväntade volymen och att hantera den risk som följer av clearingen av den berörda klassen av OTC-derivat.

d) Typ av och antal aktiva motparter som förväntas vara aktiva på marknaden för den berörda klassen av OTC-derivat.

e) Den tid som en motpart som omfattas av clearingkravet behöver för att införa arrangemang för att cleara sina OTC-derivatkontrakt genom en central motpart.

f) Riskhanteringskapaciteten och den rättsliga och operativa kapaciteten hos de olika motparter som är aktiva på marknaden för den berörda klassen av OTC-derivat och som skulle omfattas av clearingkravet i artikel 4.1.

6. Om det för en klass av OTC-derivatkontrakt inte längre finns en central motpart som är auktoriserad eller godkänd för clearing av dessa kontrakt enligt denna förordning ska den inte längre omfattas av clearingkravet enligt artikel 4, och punkt 3 i denna artikel ska tillämpas.

Artikel 6

Offentligt register

1. Esma ska upprätta och föra ett offentligt register för att korrekt och entydigt identifiera vilka klasser av OTC-derivat som omfattas av clearingkravet samt hålla detta register uppdaterat. Det offentliga registret ska vara tillgängligt för allmänheten på Esmas webbplats.

2. Registret ska innehålla följande:

a) De klasser av OTC-derivat som är föremål för clearingkravet enligt artikel 4.

b) De auktoriserade eller godkända centrala motparter som kan utnyttjas för att uppfylla clearingkravet.

c) De dagar från och med vilka clearingkravet börjar gälla, inbegripet ett eventuellt successivt genomförande.

d) De klasser av OTC-derivat som identifierats av Esma i enlighet med artikel 5.3.

e) Det minimikrav på återstående löptid för de derivatkontrakt som avses i artikel 4.1 b ii.

f) De centrala motparter som den behöriga myndigheten har underrättat Esma om när det gäller clearingkravet, samt dagen för var och en av dessa underrättelser.

3. När en central motpart inte längre är auktoriserad eller godkänd enligt denna förordning för clearing av en viss klass av derivat, ska Esma genast stryka den från det offentliga registret avseende denna klass av OTC-derivat.

4. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange de uppgifter som ska tas med i det offentliga register som avses i punkt 1.

Esma ska överlämna sådana förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 7

Tillträdet till en central motpart

1. En central motpart som auktoriserats för clearing av OTC-derivatkontrakt ska acceptera clearing av sådana kontrakt utan diskriminering och på ett transparent sätt, oberoende av handelsplats.

En central motpart får kräva att en handelsplats uppfyller de operativa och tekniska krav som fastställts av den centrala motparten, inbegripet kraven på riskhantering.

2. En central motpart ska inom tre månader efter det att en handelsplats lämnat in en formell begäran om tillträde till mötesgå eller avslå denna begäran.

3. Om en central motpart nekar tillträde enligt punkt 2 ska den lämna handelsplatsen en fullständig motivering av sitt beslut.

4. Såvida inte handelsplatsens respektive den centrala motpartens behöriga myndigheter nekar tillträde, ska den centrala motparten med förbehåll för andra stycket bevilja tillträde inom tre månader efter det att ett beslut fattats om att tillmötesgå handelsplatsens formella begäran i enlighet med punkt 2.

Handelsplatsens och den centrala motpartens behöriga myndigheter får efter en formell begäran om tillträde från handelsplatsen endast neka denna handelsplats tillträde till den centrala

motparten om sådant tillträde skulle hota en smidig och väl fungerande marknad eller ha negativa effekter när det gäller systemrisken.

5. Om oenighet skulle uppstå mellan behöriga myndigheter ska Esma lösa alla sådana tvister i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 8

Tillträde till en handelsplats

1. En handelsplats ska på begäran av en central motpart som har auktoriserats för clearing av OTC-derivatkontrakt som är föremål för handel på denna handelsplats tillhandahålla denna motpart transaktionsuppgifter på ett transparent och icke-diskriminerande sätt.

2. När en central motpart formellt har lämnat in en begäran till en handelsplats om att få tillträde till denna, ska den centrala motparten inom tre månader erhålla ett svar på sin begäran.

3. Om tillträde nekas av en handelsplats, ska denna underrätta den centrala motparten om detta och lämna en fullständig motivering av sitt beslut.

4. Utan att det påverkar det beslut som fattats av handelsplatsens och den centrala motpartens behöriga myndigheter ska tillträde möjliggöras av handelsplatsen inom tre månader efter ett positivt svar på en begäran om tillträde.

Den centrala motparten ska beviljas tillträde till handelsplatsen endast om detta inte förutsätter samverkansöverenskommelse eller hotar en smidig och väl fungerande marknad, särskilt på grund av fragmentering av likviditeten, och handelsplatsen har infört lämpliga mekanismer mot sådan fragmentering.

5. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar begreppet fragmentering av likviditeten.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 9

Rapporteringskravet

1. Motparter och centrala motparter ska se till att uppgifter om varje derivatkontrakt som de har ingått och varje ändring eller avslutande av kontraktet rapporteras in till ett transaktionsregister som registrerats i enlighet med artikel 55 eller godkänts i enlighet med artikel 77. Uppgifterna ska rapporteras in senast den första arbetsdagen efter varje ingående, ändring eller avslutande av kontraktet.

Rapporteringskravet ska gälla de derivatkontrakt som

- a) har ingåtts före den 16 augusti 2012 och som fortfarande är utestående den dagen.
- b) har ingåtts på eller efter den 16 augusti 2012.

En motpart eller en central motpart som omfattas av rapporteringskravet får delegera inrapporteringen av uppgifterna i derivatkontraktet.

Motparter och centrala motparter ska se till att uppgifterna i deras derivatkontrakt inte rapporteras dubbelt.

2. Motparter ska föra ett register över alla derivatkontrakt som de har ingått och varje ändring under minst fem år efter avslutande av kontraktet.

3. Om ett transaktionsregister inte är tillgängligt för att registrera uppgifterna i ett derivatkontrakt, ska motparter och centrala motparter se till att sådana uppgifter rapporteras in till Esma.

I detta fall ska Esma säkerställa att alla berörda enheter som avses i artikel 81.3 har tillträde till alla de uppgifter i derivatkontrakten som de behöver för att kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag.

4. En motpart eller central motpart som rapporterar in uppgifter om ett derivatkontrakt till ett transaktionsregister eller till Esma, eller en enhet som på en motparts eller centrala motparts vägnar rapporterar in sådana uppgifter, ska inte anses bryta mot eventuella sekretessföreläggelser som följer av kontraktet eller av lag eller andra författningar.

Den rapporterande enheten, dess ledning eller anställda är befriade från ansvar för detta utlämnande av uppgifter.

5. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa uppgifter och typer av rapporter enligt punkterna 1 och 3 för de olika klasserna av derivat.

De rapporter som avses i punkterna 1 och 3 ska åtminstone ange följande:

- a) Parterna till ett derivatkontrakt och, i förekommande fall, förmänskaren till kontraktets rättigheter och skyldigheter.
- b) Derivatkontraktens väsentliga kännetecken inklusive typ, underliggande löptid, underliggande belopp, pris och avvecklingsdag.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 1 och 3 ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att närmare ange

- a) hur rapporterna enligt punkterna 1 och 3 för de olika klasserna av derivat ska utformas samt deras frekvens, och
- b) det datum då derivatkontrakten ska rapporteras in, inbegripet varje successivt införande för derivatkontrakt som ingåtts före det datum från vilket rapporteringskravet ska gälla.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 10

Icke-finansiella motparter

1. När en icke-finansiell motpart tar positioner i OTC-derivatkontrakt och dessa positioner överskrider clearingtröskeln enligt punkt 3 ska denna icke-finansiella motpart

- a) omedelbart underrätta Esma och den behöriga myndighet som avses i punkt 5 om detta,
- b) börja omfattas av clearingkravet för framtida kontrakt i enlighet med artikel 4 om den rullande genomsnittsspositionen under 30 arbetsdagar överskrider tröskeln, och
- c) cleara alla relevanta framtida kontrakt inom fyra månader från det att de börjat omfattas av clearingkravet.

2. En icke-finansiell motpart som har börjat omfattas av clearingkravet i enlighet med punkt 1 b, och som senare visar den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 att den rullande genomsnittsspositionen under 30 arbetsdagar inte överskrider clearingtröskeln, ska inte längre omfattas av clearingkravet enligt artikel 4.

3. Vid beräkningen av positionerna enligt punkt 1 ska den icke-finansiella motparten inkludera alla de OTC-derivatkontrakt som den icke-finansiella motparten eller andra icke-finansiella motparter inom den grupp som den icke-finansiella motparten tillhör har ingått, som inte på ett objektivt mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till den icke-finansiella motpartens eller denna gruppens affärsverksamhet eller likviditetsförvaltning.

4. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter att ha hört ESRB och andra relevanta myndigheter, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger följande:

- a) Kriterier för att fastställa vilka OTC-derivatkontrakt som på ett objektivt mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till den affärsverksamhet eller likviditetsförvaltningsverksamhet som avses i punkt 3.
- b) Värderna för clearingströsklarna, som ska fastställas med utgångspunkt i vilken systemvikt en motparts samlade netto-positioner och nettoexponeringar har per klass av OTC-derivat.

Efter att ha genomfört ett öppet offentligt samråd ska Esma överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Esma ska, efter samråd med ESRB och andra berörda myndigheter, regelbundet se över tröskelvärdena och vid behov föreslå tekniska standarder för tillsyn för att ändra dem.

5. Varje medlemsstat ska utse en myndighet som ansvarar för att se till att kravet enligt punkt 1 efterlevs.

Artikel 11

Risikbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart

1. Finansiella motparter och icke-finansiella motparter vilka ingår ett OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart, ska med tillbörlig aktsamhet se till att det har införts lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och motparts kreditrisker, och då minst följande:

a) Förfaranden, om möjligt på elektronisk väg, som säkerställer att det berörda OTC-derivatkontraktets villkor godkänns i tid.

b) Formaliserade förfaranden som är stabila, motståndskraftiga och kontrollerbara för att stämma av portföljer, hantera därmed förknippade risker och tidigt upptäcka tvister mellan parter och lösa dem samt övervaka värdet av utestående kontrakt.

2. De finansiella motparter och icke-finansiella motparter som avses i artikel 10 ska dagligen uppdatera värdet av utestående kontrakt ("mark-to-market"). Om marknadsförhållandena hindrar en uppdatering ska en tillförlitlig och försiktig "marking-to-model" användas.

3. Finansiella motparter ska ha riskhanteringsförfaranden som kräver en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad när det gäller OTC-derivatkontrakt som har ingåtts den 16 augusti 2012 eller därefter. De icke-finansiella motparter som avses i artikel 10 ska ha riskhanteringsförfaranden som kräver en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad när det gäller OTC-derivatkontrakt som har ingåtts på och efter dagen för clearingtröskeln överskridande.

4. Finansiella motparter ska inneha ett lämpligt och proportionellt kapital för att hantera den risk som inte täcks av en lämplig utväxling av säkerheter.

5. Kravet i punkt 3 i den här artikeln ska inte tillämpas på transaktioner inom grupper som avses i artikel 3 vilka ingås av motparter som är etablerade i samma medlemsstat under förutsättning att det inte finns några rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

6. En transaktion inom grupper som avses i artikel 3.2 a, b eller c vilken ingås av motparter som är etablerade i olika medlemsstater ska helt eller delvis undantas från kravet i punkt 3 i den här artikeln på grundval av ett positivt beslut från båda relevanta behöriga myndigheter under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) Motparternas riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och kraftfulla och står i överstämmelse med komplexiteten i derivattransaktionen.

b) Det finns inga rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

Om de behöriga myndigheterna inte kan enas om ett positivt beslut inom 30 kalenderdagar från mottagandet av ansökan om undantag, får Esma bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. En transaktion inom grupper som avses i artikel 3.1 vilken ingås av icke-finansiella motparter som är etablerade i olika medlemsstater ska undantas från kravet i punkt 3 i den här artikeln under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparternas riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och solida och står i överstämmelse med komplexiteten i derivattransaktionen.
- b) Det finns inga rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

De icke-finansiella motparterna ska underrätta de behöriga myndigheter som avses i artikel 10.5 om sin avsikt att tillämpa undantaget. Undantaget ska gälla om inte någon av de underrättade behöriga myndigheterna inom tre månader efter underrättelsen meddelar att den inte längre instämmer i att de villkor som avses i led a eller b i första stycket är uppfyllda.

8. En transaktion inom grupper som avses i artikel 3.2 a-d vilken ingås mellan en motpart som är etablerad inom unionen och en motpart som är etablerad inom ett tredjelands jurisdiktion ska helt eller delvis undantas från kravet i punkt 3 i den här artikeln på grundval av ett positivt beslut från den berörda behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen av den motpart som är etablerad inom unionen under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparternas riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och solida och står i överstämmelse med komplexiteten i derivattransaktionen.
- b) Det finns inga rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

9. En transaktion inom grupper som avses i artikel 3.1 vilken ingås mellan en icke-finansiell motpart som är etablerad inom unionen och en motpart som är etablerad inom ett tredjelands jurisdiktion ska undantas från kravet i punkt 3 i den här artikeln under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparternas riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och solida och står i överstämmelse med komplexiteten i derivattransaktionen.
- b) Det finns inga rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

De icke-finansiella motparterna ska underrätta de behöriga myndigheter som avses i artikel 10.5 om sin avsikt att tillämpa

undantaget. Undantaget ska gälla om inte någon av de underrättade behöriga myndigheterna inom tre månader efter underrättelsen meddelar att den inte längre instämmer i att de villkor som avses i led a eller b i första stycket är uppfyllda.

10. En transaktion inom grupper som avses i artikel 3.1 vilken ingås mellan en icke-finansiell motpart och en finansiell motpart vilka är etablerade i olika medlemsstater ska helt eller delvis undantas från kravet i punkt 3 i den här artikeln på grundval av ett positivt beslut från den berörda behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella motparten under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparternas riskhanteringsförfaranden är tillräckligt sunda och solida och står i överstämmelse med komplexiteten i derivattransaktionen.
- b) Det finns inga rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

Den berörda behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella motparten ska underrätta den behöriga myndighet som avses i artikel 10.5 om alla sådana beslut. Undantaget gäller utom i det fall då den underrättade behöriga myndigheten inte instämmer i att villkoren som avses i led a eller b i första stycket är uppfyllda. Om oenighet råder mellan behöriga myndigheter får Esma bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

11. Den motpart i en transaktion inom grupper som har undantagits från kravet i punkt 3 ska offentliggöra information om undantaget.

En behörig myndighet ska underrätta Esma om beslut som antagits enligt punkterna 6, 8 eller 10, eller underrättelser som mottagits enligt punkterna 7, 9 eller 10, och ska förse Esma med uppgifter om den aktuella transaktionen inom grupper.

12. De krav som anges i punkterna 1–11 ska gälla OTC-derivatkontrakt som ingåtts mellan enheter i tredjeland som skulle omfattas av dessa krav om de var etablerade i unionen, under förutsättning att dessa kontrakt har en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller när sådana krav är nödvändiga eller lämpliga för att förhindra varje kringgående av bestämmelserna i denna förordning.

13. Esma ska regelbundet övervaka aktiviteten beträffande derivat som inte är godtagbara för clearing i syfte att fastställa fall då en särskild klass av derivat kan ge upphov till systemrisk och för att undvika regelarbiter mellan clearade och ej clearade derivattransaktioner. Esma ska särskilt, efter samråd med ESRB, vidta åtgärder i enlighet med artikel 5.3 eller se över de tekniska standarder för tillsyn avseende marginalsäkerheter som fastställs i punkt 14 i den här artikeln och i artikel 41.

14. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:

- a) De förfaranden och arrangemang som avses i punkt 1.
- b) De marknadsförhållanden som hindrar en "marking-to-market"-uppdatering och kriterier för att använda den "marking-to-model" som avses i punkt 2.
- c) De uppgifter om undantagna transaktioner inom grupper som ska uppges i den anmälan som avses i punkterna 7, 9 och 10.
- d) De uppgifter om undantagna transaktioner inom grupper som avses i punkt 11.
- e) De kontrakt som ska anses ha en direkt, väsentlig och förutsebar verkan inom unionen eller de fall när det är nödvändigt eller lämpligt att förhindra varje kringgående av bestämmelserna i denna förordning enligt punkt 12.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

15. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till gemensamma tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:

- a) Riskhanteringsförfaranden, inbegripet de nivåer på och den typ av säkerhets- och separeringssystem som krävs för att uppfylla kraven i punkt 3.
- b) De kapitalnivåer som krävs för att uppfylla kraven i punkt 4.
- c) De förfaranden som motparterna och de berörda behöriga myndigheterna ska följa när undantag tillämpas enligt punkterna 6–10.
- d) De tillämpliga kriterier som avses i punkterna 5–10, inbegripet framför allt vad som bör betraktas som praktiska och rättsliga hinder för en snabb överföring av eget kapital eller återbetalning av skulder mellan motparterna.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Beroende på motpartens rättsliga form ska kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses

i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 eller (EU) nr 1095/2010.

Artikel 12

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska införa bestämmelser om sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna i denna avdelning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Sanktionerna ska åtminstone inkludera administrativa avgifter. Sanktionerna i fråga ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska se till att de myndigheter som ansvarar för tillsynen av finansiella motparter, och i tillämpliga fall icke-finansiella motparter, offentliggör alla sanktioner som utdömts för överträdelser av artiklarna 4, 5 och 7–11, förutsatt att detta inte skapar allvarig oro på finansmarknaderna eller åsamkar de berörda parterna oproportionerligt stora skador. Medlemsstaterna ska regelbundet offentliggöra bedömningsrapporter om hur effektiva de tillämpade bestämmelserna om sanktioner är. Ett sådant utlämnande av uppgifter eller offentliggörande får inte omfatta personuppgifter i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 95/46/EG.

Medlemsstaterna ska senast den 17 februari 2013 underrätta kommissionen om bestämmelserna som avses i punkt 1. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om senare ändringar av dem.

3. En överträdelse av bestämmelserna i denna avdelning ska inte påverka giltigheten av ett OTC-derivatkontrakt eller parternas möjligheter att verkställa bestämmelserna i ett OTC-derivatkontrakt. En överträdelse av bestämmelserna i denna avdelning utgör ingen grund för skadeståndsanspråk mot en part i ett OTC-derivatkontrakt.

Artikel 13

Mekanism för undvikande av överlappande eller motstridiga bestämmelser

1. Kommissionen ska med Esmas bistånd övervaka och utarbeta rapporter till Europaparlamentet och rådet om den internationella tillämpningen av de principer som fastställs i artiklarna 4, 9, 10 och 11, särskilt när det gäller eventuella överlappande eller motstridiga krav på marknadsaktörerna, och rekommendera möjliga åtgärder.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter i vilka det intygas att ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang

a) motsvarar krav som fastställs i denna förordning enligt artiklarna 4, 9, 10 och 11,

b) säkerställer ett skydd av tystnadsplikten som är likvärdigt med det som fastställs i denna förordning, och

c) tillämpas effektivt och verkställs på ett jämlikt och icke snedvridande sätt så att en effektiv tillsyn och verkställighet kan upprätthållas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 86.2.

3. En genomförandeakt om likvärdighet enligt punkt 2 ska innebära att motparter som ingår en transaktion som omfattas av denna förordning ska anses ha fullgjort de skyldigheter som ingår i artiklarna 4, 9, 10 och 11 om åtminstone en av motparterna är etablerad i det tredjelandet.

4. Kommissionen ska i samarbete med Esma övervaka att de krav som motsvarar kraven som fastställs i artiklarna 4, 9, 10 och 11 genomförs på ett effektivt sätt av de tredjeländer för vilka en genomförandeakt om likvärdighet har antagits och regelbundet, minst en gång om året, rapportera till Europaparlamentet och rådet. Inom 30 kalenderdagar efter det att rapporten har lagts fram ska kommissionen, om rapporten visar att myndigheterna i tredjelandet har tillämpat de motsvarande kraven på ett ofullständigt eller inkonsekvent sätt, återkalla erkännandet om likvärdighet när det gäller det aktuella tredjelandets regelverk. Om en genomförandeakt om likvärdighet dras tillbaka ska motparterna automatiskt på nytt omfattas av alla krav som fastställs i denna förordning.

AVDELNING III

AUKTORISATION OCH TILLSYN AV CENTRALA MOTPARTER

KAPITEL 1

Villkor och förfaranden för auktorisation av centrala motparter

Artikel 14

Auktorisation av centrala motparter

1. Om en i unionen etablerad juridisk person avser att tillhandahålla clearingtjänster som central motpart, ska den ansöka om auktorisation hos behörig myndighet i den medlemsstat där den är etablerad (den centrala motpartens behöriga myndighet), i enlighet med förfarandet i artikel 17.

2. När auktorisation har beviljats i enlighet med artikel 17 ska den gälla på unionens hela territorium.

3. Auktorisation som avses i punkt 1 ska beviljas endast för verksamheter relaterade till clearing, och det ska anges vilka tjänster och verksamheter som den centrala motparten är auktoriserad för, inklusive vilka klasser av finansiella instrument som en sådan auktorisation omfattar.

4. En central motpart ska alltid uppfylla villkoren för auktorisation.

En central motpart ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om väsentliga förändringar som påverkar villkoren för auktorisation.

5. Den auktorisation som avses i punkt 1 ska inte hindra medlemsstater från att anta eller fortsätta att tillämpa ytterligare

krav när det gäller centrala motparter som har etablerat sig på deras territorium, inbegripet vissa auktoriseringskrav enligt direktiv 2006/48/EG.

Artikel 15

Utvidgning av verksamheter och tjänster

1. En central motpart ska lämna in en begäran om utvidgning till den centrala motpartens behöriga myndighet, om den vill utvidga sin affärsverksamhet till verksamheter och tjänster som inte omfattas av den ursprungliga auktorisationen. Tillhandahållande av clearingtjänster som den centrala motparten inte auktoriserats för ska betraktas som en utvidgning av den auktorisationen.

Utvidgningen av en auktorisation ska ske i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17.

2. Om en central motpart önskar utvidga sin verksamhet till en annan medlemsstat än den där den är etablerad, ska den centrala motpartens behöriga myndighet utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten.

Artikel 16

Kapitalkrav

1. För att auktoriseras enligt artikel 14 ska en central motpart ha ständig tillgång till ett startkapital på minst 7,5 miljoner EUR.

2. En central motparts kapital ska – inklusive balanserade vinstmedel och reserver – stå i proportion till den risk som är kopplad till den centrala motpartens verksamhet. Kapitalet ska alltid vara tillräckligt för att vid behov och inom rimlig tid kunna säkerställa en ordnad avveckling eller omstrukturering av verksamheten och erbjuda den centrala motparten tillräckligt skydd mot kreditrisker, motpartsrisker, marknadsrisker, operativa risker, rättsliga risker och affärsrisker som inte redan täcks av särskilda finansiella resurser enligt artiklarna 41–44.

3. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska EBA, i nära samarbete med ECBS och efter samråd med Esma, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om kraven när det gäller en central motparts kapital, balanserade vinstmedel och reserver som avses i punkt 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 17

Förfarande för att bevilja och avslå auktorisation

1. Den ansökande centrala motparten ska lämna en ansökan om auktorisation till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den är etablerad.

2. Den ansökande centrala motparten ska lämna in alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna fastslå att den sökande uppfyller de krav som fastställs i denna förordning. Den behöriga myndigheten ska omgående överlämna alla uppgifter som mottagits från den ansökande centrala motparten till Esma och det kollegium som avses i artikel 18.1.

3. Inom 30 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska den behöriga myndigheten bedöma om ansökan är fullständig. Om ansökan inte är fullständig, ska den behöriga myndigheten ange en tidsfrist inom vilken den ansökande centrala motparten ska lämna ytterligare information. Den behöriga myndigheten ska efter att ha bedömt att ansökan är fullständig, underrätta den ansökande centrala motparten, medlemmarna i det kollegium som inrättats i enlighet med artikel 18.1 och Esma om detta.

4. Den behöriga myndigheten ska bevilja auktorisation endast om den finner att den ansökande centrala motparten uppfyller alla krav i denna förordning och att den centrala motparten är anmäld som ett system enligt direktiv 98/26/EG.

Den behöriga myndigheten ska vederbörligen beakta det yttrande som kollegiet nått fram till i enlighet med artikel 19. Om den behöriga myndigheten inte instämmer med kollegiets positiva yttrande, ska dess beslut innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från kollegiets positiva yttrande.

Den centrala motparten ska inte beviljas auktorisation om samtliga medlemmar i kollegiet, med undantag för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, genom överenskommelse når fram till ett gemensamt yttrande enligt artikel 19.1 om att den centrala motparten inte bör beviljas auktorisation. Det yttrandet ska ange skriftliga, fullständiga och detaljerade skäl till att kollegiet anser att de krav som fastställs i denna förordning eller andra delar av unionsrätten inte är uppfyllda.

Om ett gemensamt yttrande som avses i tredje stycket inte har uppnåtts genom överenskommelse, och en majoritet bestående av två tredjedelar av kollegiet har avgett ett negativt yttrande, får varje berörd behörig myndighet med stöd av en majoritet bestående av två tredjedelar av kollegiet inom 30 kalenderdagar efter antagandet av det negativa yttrandet hänskjuta frågan till Esma för avgörande i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Beslutet om hänskjutande ska ange skriftliga, fullständiga och detaljerade skäl till att de berörda medlemmarna i kollegiet anser att de krav som fastställs i denna förordning eller andra delar av unionsrätten inte är uppfyllda. I sådana fall ska den centrala motpartens behöriga myndighet skjuta upp sitt beslut om auktorisation och invänta ett eventuellt beslut om auktorisation från Esma i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1095/2010. Den behöriga myndigheten ska fatta sitt beslut i enlighet med Esmas beslut. Ärendet får inte hänskjutas till Esma efter det att den 30-dagarsperiod som avses i fjärde stycket har löpt ut.

Om samtliga medlemmar i kollegiet, med undantag för myndigheterna i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad, genom överenskommelse når fram till ett gemensamt yttrande enligt artikel 19.1 om att den centrala motparten inte bör beviljas auktorisation, får den behöriga myndigheten hänskjuta frågan till Esma för avgörande i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad ska vidarebefordra beslutet till de övriga berörda behöriga myndigheterna.

5. Esma ska agera i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010 om den centrala motpartens behöriga myndighet inte har tillämpat bestämmelserna i denna förordning, eller har tillämpat dem på ett sätt som framstår som en överträdelse av unionsrätten.

Esma får utreda påstådda överträdelser eller underlåtelser att tillämpa unionsrätten på begäran av någon medlem i kollegiet eller på eget initiativ, efter att ha underrättat den behöriga myndigheten.

6. Inga åtgärder som vidtas i tjänsten av någon av kollegiets medlemmar får direkt eller indirekt diskriminera någon medlemsstat eller grupp av medlemsstater som plats för clearingtjänster oavsett valutaslager.

7. Inom sex månader från inlämnandet av en fullständig ansökan ska den behöriga myndigheten skriftligen med fullständig motivering underrätta den sökande om huruvida auktorisation beviljats eller avslagits.

Artikel 18

Kollegium

1. Inom 30 kalenderdagar efter inlämnandet av en fullständig ansökan i enlighet med artikel 17 ska den centrala motpartens behöriga myndighet inrätta, förvalta och leda ett kollegium som främjar fullgörandet av de uppgifter som anges i artiklarna 15, 17, 49, 51 och 54.

2. Kollegiet ska ha följande sammansättning:

- a) Esma.
- b) Den centrala motpartens behöriga myndighet.
- c) De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av den centrala motpartens clearingmedlemmar som är etablerade i de tre medlemsstaterna med de sammanlagt största bidragen under en etårsperiod till den centrala motpartens obeståndsfond som avses i artikel 42.
- d) De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av de handelsplatser som den centrala motparten verkar på.
- e) De behöriga myndigheter som övervakar centrala motparter med vilka samverkansöverenskommelser ingåtts.
- f) De behöriga myndigheter som övervakar de värdepapperscentraler som den centrala motparten är knuten till.

g) De berörda ECBS-medlemmar som ansvarar för övervakningen av den centrala motparten och de berörda ECBS-medlemmar som ansvarar för övervakningen av de centrala motparter med vilka samverkansöverenskommelser har ingåtts.

h) De centralbanker som utger de clearade finansiella instrumentens mest relevanta unionsvalutor.

3. En behörig myndighet i en medlemsstat som inte är medlem i kollegiet får från kollegiet begära all information som är relevant för utförandet av dess tillsynsuppgifter.

4. Kollegiet ska sörja för följande, utan att det påverkar behöriga myndigheters befogenheter enligt denna förordning:

a) Utarbetande av det yttrande som avses i artikel 19.

b) Informationsutbyte, inklusive begäran om information enligt artikel 84.

c) Överenskommelser bland medlemmarna om att frivilligt påta sig uppgifter.

d) Samordning av programmen för tillsynsgranskning, baserade på en riskbedömning av den centrala motparten.

e) Fastställande av förfaranden och beredskapsplaner för kris-situationer som avses i artikel 24.

5. Kollegiets inrättande och verksamhet ska baseras på en skriftlig överenskommelse mellan dess samtliga medlemmar.

I överenskommelsen ska de praktiska villkoren för kollegiets verksamhet anges, inbegripet närmare bestämmelser för omröstningsförfaranden som avses i artikel 19.3, och uppgifter kan åläggas den centrala motpartens behöriga myndighet eller åläggas en annan medlem av kollegiet.

6. För att säkerställa att kollegierna fungerar på ett enhetligt och samstämmigt sätt i hela unionen ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger de villkor enligt vilka de unionsvalutor som avses i punkt 2 h ska anses som de mest relevanta och närmare anger de praktiska villkor som avses i punkt 5.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 19

Yttrande från kollegiet

1. Inom fyra månader efter den centrala motpartens inlämnande av en fullständig ansökan enligt artikel 17 ska den centrala motpartens behöriga myndighet genomföra en riskbedömning av den centrala motparten och lämna en rapport till kollegiet.

Inom 30 kalenderdagar efter mottagandet och baserat på slutsatserna i denna rapport ska kollegiet nå fram till ett gemensamt yttrande i vilket det fastställs huruvida den ansökande centrala motparten uppfyller alla de krav som fastställs i denna förordning.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17.4 fjärde stycket ska kollegiet, om inget gemensamt yttrande kan uppnås i enlighet med andra stycket, inom samma tidsperiod anta ett majoritetsyttrande.

2. Esma ska underlätta antagandet av det gemensamma yttrandet i enlighet med dess allmänna samordningsfunktion enligt artikel 31 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Kollegiets majoritetsyttrande ska antas med enkel majoritet bland dess medlemmar. För kollegier bestående av upp till och med tolv medlemmar ska högst två kollegiemedlemmar från samma medlemsstat ha rösträtt och varje röstberättigad medlem ska ha en röst. För kollegier bestående av fler än tolv medlemmar ska högst tre medlemmar från samma medlemsstat ha rösträtt och varje röstberättigad medlem ska ha en röst. Esma ska inte ha rösträtt i fråga om kollegiets yttranden.

Artikel 20

Upphävande av auktorisation

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22.3 ska den centrala motpartens behöriga myndighet upphäva auktorisationen om den centrala motparten

a) inte har utnyttjat sin auktorisation inom tolv månader, uttryckligen har fransagt sig auktorisationen eller inte har tillhandahållit några tjänster eller utövat någon verksamhet under de föregående sex månaderna,

b) har erhållit auktorisationen genom att lämna osanna uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

c) inte längre uppfyller de villkor som gällde för auktorisationen och inte har vidtagit de åtgärder för att avhjälpa situationen som den centrala motpartens behöriga myndighet begärt inom en fastställd tidsram, eller

d) allvarligt och systematiskt har åsidosatt något av de krav som fastställs i denna förordning.

2. Om den centrala motpartens behöriga myndighet anser att en av de omständigheter som avses i punkt 1 föreligger ska den inom fem arbetsdagar underrätta Esma och medlemmarna i kollegiet om detta.

3. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska höra medlemmarna i kollegiet angående nödvändigheten av att upphäva auktorisationen av den centrala motparten, utom när det brådskar med ett sådant beslut.

4. Varje medlem av kollegiet får när som helst begära att den centrala motpartens behöriga myndighet ska kontrollera om denna motpart fortfarande uppfyller villkoren som gällde för auktorisationen.

5. Den centrala motpartens behöriga myndighet får begränsa upphävet till viss tjänst, verksamhet eller klass av finansiellt instrument.

6. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska överända sitt beslut med fullständig motivering till Esma och medlemmarna i kollegiet, vilket ska ta hänsyn till reservationer från kollegiets medlemmar.

7. Beslutet om upphävande av auktorisationen ska få verkan inom hela unionen.

Artikel 21

Översyn och utvärdering

1. Utan att den roll som innehas av kollegiet påverkas, ska de behöriga myndigheter som avses i artikel 22 se över de system, strategier, processer och mekanismer som de centrala motparterna har inrättat för att följa denna förordning samt utvärdera de risker som dessa centrala motparter är eller kan vara exponerade mot.

2. Den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska omfatta alla de krav på centrala motparter som fastställs i denna förordning.

3. De behöriga myndigheterna ska fastställa hur ofta och hur ingående den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska genomföras med beaktande av verksamhetens storlek, systemvikt, art, omfattning och komplexitet när det gäller de berörda centrala motparterna. Översynen och utvärderingen ska uppdateras minst en gång årligen.

De centrala motparterna ska omfattas av kontroller på plats.

4. De behöriga myndigheterna ska regelbundet och minst årligen underrätta kollegiet om resultaten av översynen och utvärderingen enligt punkt 1, inbegripet eventuella korrigerande åtgärder eller sanktioner.

5. De behöriga myndigheterna ska kräva att centrala motparter som inte uppfyller de krav som fastställs i denna förordning på ett tidigt stadium vidtar nödvändiga åtgärder för att komma till rätta med denna situation.

6. Esma ska ha en samordnande roll mellan behöriga myndigheter och kollegier i syfte att skapa en gemensam tillsynskultur och konsekvent tillsynspraxis, säkerställa enhetliga förfaranden och ett enhetligt tillvägagångssätt, och förstärka överensstämmelsen när det gäller resultatet av tillsynen.

Med avseende på tillämpningen av första stycket ska Esma åtminstone årligen

a) genomföra en inbördes utvärdering av den tillsynsverksamhet som utförs av samtliga behöriga myndigheter med avseende på centrala motparters auktorisation och tillsyn i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 och

b) ta initiativ till och samordna unionsomfattande utvärderingar av de centrala motparternas förutsättningar för att stå emot en ogynnsam utveckling på marknaden i enlighet med artikel 32.2 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Om en sådan utvärdering som avses i andra stycket led b visar på brister i en eller fler centrala motparters motståndskraft ska Esma utfärda de rekommendationer som behövs i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL 2

Tillsyn och övervakning av centrala motparter

Artikel 22

Behörig myndighet

1. Varje medlemsstat ska utse den behöriga myndighet som ska svara för att de uppgifter som följer av denna förordning utförs när det gäller auktorisation och tillsyn av centrala motparter som är etablerade på deras territorium och ska underrätta kommissionen och Esma därom.

Om en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet ska den klart ange varje myndighets uppdrag och utse en myndighet med ensamt ansvar för att samordna samarbetet och informationsutbytet med kommissionen, Esma, andra medlemsstaters behöriga myndigheter, EBA och berörda ECBS-medlemmar i enlighet med artiklarna 23, 24, 83 och 84.

2. Varje medlemsstat ska se till att den behöriga myndigheten har tillräckliga tillsyns- och utredningsbefogenheter för att fullgöra sitt uppdrag.

3. Varje medlemsstat ska se till att lämpliga administrativa åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning kan vidtas eller införas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer, om denna förordning inte efterlevs.

Dessa åtgärder ska vara effektiva, proportionella och avskräckande och får inbegripa krav på korrigerande åtgärder inom en fastställd tidsram.

4. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 1.

KAPITEL 3

Samarbete

Artikel 23

Samarbete mellan myndigheter

1. Behöriga myndigheter ska ha ett nära samarbete med varandra, med Esma och vid behov med ECBS.

2. På grundval av tillgängliga uppgifter vid tidpunkten för beslutet ska de behöriga myndigheterna vid utövandet av sina allmänna uppgifter vederbörligen beakta sina besluts potentiella effekter på det finansiella systemets stabilitet i alla övriga berörda medlemsstater, särskilt i krissituationer som avses i artikel 24.

Artikel 24

Krissituationer

Den centrala motpartens behöriga myndighet eller annan myndighet ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma, kollegiet, berörda ECBS-medlemmar och andra berörda myndigheter om krissituationer som berör en central motpart, inklusive utvecklingar på finansmarknader, som kan inverka negativt på marknads likviditet och det finansiella systemets stabilitet i någon av de medlemsstater där den centrala motparten eller någon av dess clearingmedlemmar är etablerad.

KAPITEL 4

Relationer med tredjeländer

Artikel 25

Godkännande av en central motpart från tredjeland

1. En i ett tredjeland etablerad central motpart får tillhandahålla clearingtjänster till clearingmedlemmar eller handelsplatser som är etablerade i unionen endast om denna centrala motpart är godkänd av Esma.

2. Efter samråd med de myndigheter som avses i punkt 3 får Esma godkänna en central motpart som är etablerad i ett tredjeland och som har lämnat in en ansökan om godkännande att tillhandahålla clearingtjänster eller clearingverksamhet, om:

- a) Kommissionen har antagit en genomförandeakt i enlighet med punkt 6.
- b) Den centrala motparten är auktoriserad i det berörda tredjelandet och omfattas av effektiv tillsyn och verkställighet som säkerställer att den fullt ut följer de försiktighetskrav som gäller i det tredjelandet.
- c) Samarbetsavtal har ingåtts i enlighet med punkt 7.
- d) Den centrala motparten är etablerad eller auktoriserad i ett tredjeland som anses ha system för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism som är likvärdiga unionens system i enlighet med de likvärdighetskriterier för tredjeland som medlemsstaterna kommit överens om enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism⁽¹⁾.

3. När Esma bedömer om de villkor som avses i punkt 2 är uppfyllda ska myndigheten samråda med

- a) den behöriga myndigheten i en medlemsstat där den centrala motparten tillhandahåller eller har för avsikt att tillhandahålla clearingtjänster och som har valts av den centrala motparten,

b) de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av den centrala motpartens clearingmedlemmar som är etablerade i de tre medlemsstater som lämnar eller som den centrala motparten förväntar sig ska lämna de sammanlagt största bidragen under en ettårsperiod till den centrala motpartens obeståndsfond som avses i artikel 42,

c) de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av handelsplatser belägna inom unionen som den centrala motparten verkar eller kommer att verka på,

d) de behöriga myndigheter som övervakar centrala motparter etablerade inom unionen med vilka samverkansöverenskommelser ingåtts,

e) berörda ECBS-medlemmar i de medlemsstater där den centrala motparten tillhandahåller eller har för avsikt att tillhandahålla clearingtjänster och relevanta ECBS-medlemmar som ansvarar för övervakningen av centrala motparter med vilka samverkansöverenskommelser ingåtts,

f) de centralbanker som utger de mest relevanta unionsvalutorna för de finansiella instrument som clearats eller som ska clearas.

4. Den centrala motpart som avses i punkt 1 ska lämna in sin ansökan till Esma.

Den ansökande centrala motparten ska förse Esma med all information som krävs för ett godkännande. Inom 30 arbetsdagar efter mottagandet ska Esma bedöma om ansökan är fullständig. Om ansökan inte är fullständig ska Esma ange en tidsfrist inom vilken den sökande centrala motparten ska lämna ytterligare information.

Beslutet om godkännande ska grundas på de villkor som fastställs i punkt 2 och vara oberoende av varje bedömning som utgör grund för de likvärdighetsbeslut som avses i artikel 13.3.

Esma ska samråda med de myndigheter och enheter som avses i punkt 3 innan myndigheten fattar sitt beslut.

Inom 180 arbetsdagar från inlämnandet av en fullständig ansökan ska Esma med fullständig motivering skriftligen underrätta den ansökande centrala motparten om huruvida godkännande beviljats eller nekats.

Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de centrala motparter som godkänts i enlighet med denna förordning.

5. Esma ska efter samråd med de myndigheter och enheter som avses i punkt 3 se över godkännandet av en central motpart som är etablerad i ett tredjeland om denna centrala motpart har utvidgat området för sin verksamhet och sina tjänster i unionen. Den översynen ska genomföras i enlighet med i punkterna 2, 3 och 4. Esma får återkalla godkännandet av denna centrala motpart om villkoren i punkt 2 inte längre är uppfyllda och under samma omständigheter som dem som beskrivs i artikel 20.

⁽¹⁾ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

6. Kommissionen får anta en genomförandeakt i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011, som fastställer att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att de centrala motparter som är auktoriserade i detta land följer rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som fastställs i avdelning IV i den här förordningen, och att dessa centrala motparter löpande är föremål för effektiv tillsyn och verkställighet i detta land och att tredjelandets regelverk föreskriver ett effektivt likvärdigt system för godkännande av de centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med tredjeländers rättsordningar.

7. Esma ska upprätta samarbetsarrangemang med de berörda behöriga myndigheter i tredjeland vars rättsliga och tillsynsmässiga regelverk har godkänts som vara likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkt 6. I sådana avtal ska minst följande anges:

- a) Mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och det berörda tredjelandets behöriga myndigheter, inbegripet tillgång till alla uppgifter som Esma begär över centrala motparter som är auktoriserade i tredjeland.
- b) Mekanismen för omedelbar underrättelse till Esma när en behörig myndighet i ett tredjeland bedömer att en central motpart som den utövar tillsyn av bryter mot villkoren för sin auktorisation eller annan lagstiftning som den omfattas av.
- c) Mekanismen för omedelbar underrättelse till Esma från en behörig myndighet i ett tredjeland när en central motpart som den utövar tillsyn av har beviljats rätt att tillhandahålla clearingtjänster till clearingmedlemmar eller kunder som är etablerade i unionen.
- d) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet, inbegripet, när så är lämpligt, kontroller på plats.

8. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger de uppgifter som den ansökande centrala motparten ska tillhandahålla Esma i sin ansökan om godkännande.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING IV

KRAV PÅ CENTRALA MOTPARTER

KAPITEL 1

Organisatoriska krav

Artikel 26

Allmänna bestämmelser

1. En central motpart ska ha stabila styrformer, som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väldefinierad, transparent

och konsekvent ansvarsfördelning, effektiva metoder för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som denna motpart är eller kan bli utsatt för samt ha tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning.

2. En central motpart ska införa regler och rutiner som är tillräckligt effektiva för att säkerställa att denna förordning följs, inklusive ledningens och de anställdas efterlevnad av alla bestämmelser i denna förordning.

3. En central motpart ska upprätthålla en organisationsstruktur som säkerställer en kontinuerlig och väl fungerande verksamhet och tillhandahållande av tjänster. Det ska använda lämpliga och proportionella system, resurser och förfaranden.

4. En central motpart ska klart skilja på rapporteringsrutinerna för dess riskhantering och för dess övriga verksamhet.

5. En central motpart ska införa, tillämpa och upprätthålla en lönepolitik som främjar sund och effektiv riskhantering och som inte skapar incitament för mildrade riskstandarder.

6. En central motpart ska ha tillräckliga IT-system som kan hantera dess tjänsters och verksamhets komplexitet, mångfald och inriktning, så att den tryggar hög säkerhetsstandard och att dess uppgifter är säkra och konfidentiella.

7. En central motpart ska kostnadsfritt offentliggöra sina styrformer, regelverket för verksamheten, samt sina inträdeskriterier för clearingmedlemskap.

8. Den centrala motparten ska vara föremål för ofta förekommande och oberoende revisioner. Resultaten av dessa revisioner ska meddelas styrelsen och tillhandahållas den behöriga myndigheten.

9. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om vad regler och styrformer enligt punkterna 1–8 minst ska omfatta.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 27

Företagsledning och styrelsen

1. En central motparts företagsledning ska ha tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet som säkerställer en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten.

2. En central motpart ska ha en styrelse, där minst en tredjedel och minst två av ledamöterna av en central motparts styrelse ska vara oberoende. Företrädare för clearingmedlemmaras kunder ska bjudas in till styrelsemöten när det gäller frågor som avser artiklarna 38 och 39. Ersättningen till de oberoende och andra icke arbetande styrelseledamöterna får inte vara kopplad till den centrala motpartens affärsresultat.

Ledamöterna av en central motparts styrelse, inklusive de oberoende ledamöterna, ska ha tillräckligt gott anseende och adekvat sakkunskap om finansiella tjänster, riskhantering och clearingtjänster.

3. En central motpart ska klart ange styrelsens roll och ansvar samt tillhandahålla styrelsemötenas protokoll till den behöriga myndigheten och revisorer.

Artikel 28

Riskkommitté

1. En central motpart ska inrätta en riskkommitté som ska bestå av företrädare för dess clearingmedlemmar, oberoende styrelseledamöter och företrädare för dess kunder. Riskkommittén får låta den centrala motpartens anställda och externa oberoende experter delta i mötena men då utan rösträtt. Behöriga myndigheter får begära att få delta i riskkommitténs möten utan rösträtt och att bli informerade om riskkommitténs aktiviteter och beslut. Riskkommitténs råd får inte direkt påverkas av den centrala motpartens ledning. Ingen av grupperna av företrädare ska ha majoritet i riskkommittén.

2. En central motpart ska klart ange riskkommitténs mandat, styrformer för att trygga dess oberoende, verksamhetsregler, valbarhetskriterier och valförfarande för ledamöterna av riskkommittén. Styrformerna ska vara offentliga och ska åtminstone fastställa att riskkommitténs ordförande ska vara en oberoende styrelseledamot, att riskkommittén rapporterar direkt till styrelsen och att den ska hålla regelbundna möten.

3. Riskkommittén ska ge råd till styrelsen om omständigheter som kan påverka den centrala motpartens riskhantering, exempelvis en betydande ändring av dess riskmodell, obeståndsförfarandena, kriterierna för godkännande av clearingmedlemmar, för clearing av nya typer av instrument eller för utkontraktering av funktioner. Riskkommitténs råd ska inte krävas för den centrala motpartens löpande verksamhet. Rimliga ansträngningar ska göras för att samråda med riskkommittén om utvecklingar som kan påverka den centrala motpartens riskhantering i krissituationer.

4. Utan att det påverkar behöriga myndigheters rätt att bli informerade, ska riskkommitténs ledamöter ha tystnadsplikt. Om riskkommitténs ordförande konstaterar att det för en medlem föreligger eller kan föreligga en intressekonflikt i ett särskilt ärende, får denne inte rösta om ärendet.

5. En central motpart ska skyndsamt underrätta den behöriga myndigheten om alla beslut där styrelsen beslutar att inte följa riskkommitténs råd.

Artikel 29

Registerhållning

1. En central motpart ska i minst tio år bevara alla registeruppgifter om sina tjänster och sin verksamhet, så att den behöriga myndigheten kan kontrollera den centrala motpartens efterlevnad av denna förordning.

2. En central motpart ska i minst tio år efter att avtal löpt ut bevara alla uppgifter om alla avtal som den har behandlat. Informationen ska åtminstone möjliggöra fastställande av de ursprungliga villkoren i en transaktion, innan den clearades av den centrala motparten.

3. På begäran av den behöriga myndigheten, Esma och berörda ECBS-medlemmar ska en central motpart tillhandahålla registeruppgifter och information enligt punkterna 1 och 2 och all information om clearade avtals positioner, oberoende av den handelsplats där transaktionerna verkställdes.

4. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om bevarandet av registeruppgifter och information enligt punkterna 1–3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 1 och 2, ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att närmare ange formatet på de uppgifter och den information som ska bevaras.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 30

Aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav

1. Den behöriga myndigheten ska endast auktorisera en central motpart om den har fått upplysningar om vilka av dess aktieägare eller medlemmar, oavsett om de är fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav och upplysningar om storleken på sådana innehav.

2. Den behöriga myndigheten ska avslå auktorisation av en central motpart, om den tvivlar på att dess aktieägare eller medlemmar med kvalificerat innehav är lämpliga, med beaktande av behovet att säkerställa att en central motpart har en sund och ansvarsfull ledning.

3. Om det finns nära förbindelser mellan den centrala motparten och andra fysiska eller juridiska personer, ska den behöriga myndigheten endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar myndigheten från att effektivt utöva sin tillsynsfunktion.

4. Om de personer som avses i punkt 1 har ett inflytande som sannolikt inverkar menligt på en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten, ska den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder för att få detta att upphöra, vilket kan innebära att upphäva den centrala motpartens auktorisation.

5. Den behöriga myndigheten ska avslå auktorisation, om de lagar och andra författningar i ett tredjeland som en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka den centrala motparten har nära förbindelser omfattas av, eller svårigheter vid verkställigheten av dem, förhindrar ett effektivt utövande av myndighetens tillsynsfunktion.

Artikel 31

Information till behöriga myndigheter

1. En central motpart ska till sin behöriga myndighet anmäla alla förändringar av sin ledning och ska också lämna den behöriga myndigheten alla upplysningar som krävs för att denna ska kunna bedöma efterlevnaden av artikel 27.1 och 27.2 andra stycket.

Om en styrelseledamots agerande sannolikt inverkar menligt på en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten, ska den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder, vilket kan innebära att utesluta ledamoten ur styrelsen.

2. Alla fysiska eller juridiska personer eller sådana personer som agerar samfällt (*tilltänkta förvärvare*) som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i en central motpart eller om att ytterligare öka, direkt eller indirekt, ett sådant kvalificerat innehav i en central motpart, varigenom andelen av röstetalet eller kapitalet kommer att uppgå till eller överstiga 10 %, 20 %, 30 % eller 50 % eller så att den centrala motparten kommer att få ställning av dotterföretag (*tilltänkt förvärv*), ska först skriftligen underrätta den behöriga myndigheten för den centrala motpart i vilken de avser att förvärva eller ytterligare öka ett kvalificerat innehav om storleken på det tilltänkta innehavet samt lämna relevanta uppgifter enligt artikel 32.4.

Alla fysiska eller juridiska personer som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt avyttra ett kvalificerat innehav i ett värdepappersföretag (*den tilltänkta säljaren*) ska först skriftligen underrätta den centrala motpartens behöriga myndigheten därom

och meddela storleken på ett sådant innehav. En sådan person ska även underrätta den behöriga myndigheten, om den har fattat ett beslut om att minska ett kvalificerat innehav så att andelen av röstetalet eller aktiekapitalet kommer att understiga 10 %, 20 %, 30 % eller 50 % eller så att den centrala motpartens ställning som dotterföretag kommer att upphöra.

Den behöriga myndigheten ska skicka ett skriftligt mottagningsbevis till den tilltänkta förvärvaren eller säljaren, utan dröjsmål och senast två arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen enligt denna punkt och efter mottagandet av uppgifterna enligt punkt 3.

Den behöriga myndigheten ska genomföra den bedömning som föreskrivs i artikel 32.1 (*bedömningen*) inom 60 arbetsdagar från och med den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och av alla de handlingar som ska bifogas den i enlighet med förteckningen i artikel 32.4 (*bedömningsperioden*).

Vid tidpunkten för mottagningsbeviset ska den behöriga myndigheten informera den tilltänkta förvärvaren eller säljaren om när bedömningsperioden löper ut.

3. Den behöriga myndigheten får under bedömningsperioden vid behov, dock senast den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden, begära ytterligare uppgifter om det är nödvändigt för att slutföra bedömningen. Denna begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Bedömningsperioden ska avbrytas för perioden mellan det datum då den behöriga myndigheten begär in uppgifter och det datum då svar tas emot från den tilltänkta förvärvaren. Avbrottet får inte överstiga 20 arbetsdagar. Den behöriga myndigheten får därefter besluta om att begära in ytterligare uppgifter för att komplettera eller förtydliga informationen, vilket dock inte får leda till att bedömningsperioden avbryts.

4. Den behöriga myndigheten får förlänga avbrottet enligt punkt 3 andra stycket till högst 30 arbetsdagar, om den tilltänkta förvärvaren eller säljaren är

- a) etablerad utanför unionen eller omfattas av tillsyn utanför unionen,
- b) en fysisk eller juridisk person som inte omfattas av tillsyn enligt denna förordning eller direktiv 73/239/EEG, rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring⁽¹⁾ eller direktiv 2002/83/EG, 2003/41/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG, 2006/48/EG, 2009/65/EG eller 2011/61/EU.

5. Om den behöriga myndigheten efter avslutad bedömning beslutar att motsätta sig det tilltänkta förvärvet, ska den inom två arbetsdagar och inom bedömningsperioden skriftligen

⁽¹⁾ EGT L 228, 11.8.1992, s. 1.

underrätta förvärvaren och ange skälen för det beslutet. Den behöriga myndigheten ska underrätta det kollegium som avses i artikel 18 om detta. Om inget annat föreskrivs i nationell lagstiftning, får en lämplig motivering av beslutet offentliggöras på den tilltänkta förvärvarens begäran. Detta får dock inte hindra medlemsstater från att ge en behörig myndighet befogenhet att offentliggöra detta, utan att den tilltänkta förvärvaren så begärt.

6. Om den behöriga myndigheten inte motsätter sig det tilltänkta förvärvet inom bedömningsperioden, ska det anses vara godkänt.

7. Den behöriga myndigheten får fastställa en maximiperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet ska vara genomfört och vid behov förlänga denna.

8. Medlemsstater får inte införa strängare krav än de som föreskrivs i denna förordning när det gäller underrättelse till den behöriga myndigheten om direkta eller indirekta förvärv av rösträtter eller kapital och dennas godkännande av sådana förvärv.

Artikel 32

Bedömning

1. Vid bedömningen av den underrättelse som föreskrivs i artikel 31.2 och de uppgifter som avses i artikel 31.3 ska den behöriga myndigheten, för att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motpart som förvärvet gäller, och med beaktande av den tilltänkta förvärvarens sannolika påverkan på denna motpart bedöma om den tilltänkta förvärvaren är lämplig och det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt, med beaktande av följande:

- a) Den tilltänkta köparens anseende och finansiella sundhet.
- b) Det anseende och de erfarenheter personerna har som kommer att leda den centrala motpartens verksamhet till följd av det tilltänkta förvärvet.
- c) Om den centrala motparten kommer att kunna uppfylla och fortsätta uppfylla denna förordning.
- d) Om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta, enligt artikel 1 i direktiv 2005/60/EG, eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet.

Vid sin bedömning av den tilltänkta förvärvarens finansiella sundhet ska den behöriga myndigheten särskilt uppmärksamma vilken typ av verksamhet som bedrivs och ska bedrivas av den centrala motpart som det tilltänkta förvärvet gäller.

Vid sin bedömning av den centrala motpartens förmåga att följa denna förordning ska den behöriga myndigheten särskilt uppmärksamma om den koncern som den kommer att bli en del av har en struktur som möjliggör en effektiv tillsyn, ett effektivt informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna samt fastställande av ansvarsfördelningen mellan de behöriga myndigheterna.

2. De behöriga myndigheterna får bara motsätta sig det tilltänkta förvärvet om det finns rimlig anledning att göra detta på grundval av kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkta förvärvaren är ofullständiga.

3. Medlemsstaterna får varken införa förhandsvillkor beträffande storleken på förvärvet av aktieandel eller tillåta de behöriga myndigheterna att bedöma det tilltänkta förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.

4. Medlemsstaterna ska se till att en förteckning görs allmänt tillgänglig med de uppgifter som krävs för bedömningen och som ska lämnas till de behöriga myndigheterna vid den tid för underrättelsen som avses i artikel 31.2. Uppgiftskraven ska vara proportionella och anpassade till den tilltänkta förvärvarens och det tilltänkta förvärvets karaktär. Medlemsstaterna får inte kräva uppgifter som är irrelevanta för en ansvarsfull bedömning.

5. Utan hinder av artikel 31.2, 31.3 och 31.4 ska en behörig myndighet behandla de tilltänkta förvärvarna på ett icke-diskriminerande sätt, om den har fått underrättelser om två eller flera tilltänkta förvärv eller öknings av kvalificerade innehav i en och samma centrala motpart.

6. Berörda behöriga myndigheter ska i nära samarbete med varandra bedöma om den tilltänkta förvärvaren tillhör någon av följande kategorier:

- a) En annan central motpart, kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, operatörer av värdepappersavvecklingssystem, fondföretag eller en AIF-förvaltare med auktorisation i annan medlemsstat.
- b) Moderföretag till en annan central motpart, kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, operatörer av värdepappersavvecklingssystem, fondföretag eller en AIF-förvaltare med auktorisation i annan medlemsstat.
- c) Fysiska eller juridiska personer som har ägar kontroll över en annan central motpart, kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, operatörer av värdepappersavvecklingssystem, fondföretag eller en AIF-förvaltare med auktorisation i annan medlemsstat.

7. De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är relevanta för bedömningen. Härvid ska de behöriga myndigheterna på begäran överlämna alla relevanta uppgifter till varandra och på eget initiativ överlämna alla väsentliga uppgifter. Eventuella synpunkter eller reservationer från den behöriga myndighet som ansvarar för den tilltänkte förvärvaren ska anges i beslut av den behöriga myndighet som auktoriserat den centrala motpart som förvärvet gäller.

Artikel 33

Intressekonflikter

1. En central motpart ska upprätthålla effektiva organisatoriska och administrativa skriftliga förfaranden för att påvisa och hantera eventuella intressekonflikter mellan den centrala motparten, inklusive dess ledning, anställda eller personer med direkt eller indirekt kontroll eller nära förbindelser, och dess clearingmedlemmar eller kunder som den centrala motparten känner till. Den ska upprätthålla och genomföra lämpliga förfaranden för lösande av eventuella intressekonflikter.

2. Om en central motparts organisatoriska och administrativa förfaranden för hantering av intressekonflikter inte med tillfredsställande säkerhet kan utesluta risken att en clearingmedlems eller kunds intressen skadas, ska motparten klart och tydligt underrätta clearingmedlemmen om intressekonfliktens allmänna karaktär eller orsaker, innan den accepterar nya transaktioner från den clearingmedlemmen. Om den centrala motparten känner till kunden ska denne och den clearingmedlem vars kund berörs informeras av den centrala motparten.

3. Om den centrala motparten är ett moder- eller dotterföretag, ska de skriftliga förfarandena också beakta sådana omständigheter som kan skapa intressekonflikter som motparten är eller bör vara medveten om och som är en följd av strukturen och affärsverksamheten i andra företag som den är moder- eller dotterföretag till.

4. De skriftliga förfarandena som upprättats i enlighet med punkt 1 ska innehålla följande:

- a) Omständigheter som kan innebära eller skapa en intressekonflikt som medför en betydande risk för att en eller flera clearingmedlemmars eller kunders intressen skadas.
- b) Vilka förfaranden som ska tillämpas och åtgärder som ska vidtas för att hantera sådana konflikter.

5. En central motpart ska vidta alla rimliga åtgärder för att undvika att uppgifter i dess system missbrukas och ska förhindra att sådana uppgifter används för annan affärsverksamhet. En fysisk person som har en nära förbindelse med en central motpart eller en juridisk person med ställning som moder- eller dotterföretag till den centrala motparten får inte använda konfidentiella uppgifter som registrerats vid den centrala motparten

i kommersiella syften, såvida inte den kund som de konfidentiella uppgifterna tillhör har gett sitt skriftliga förhandsgodkännande.

Artikel 34

Kontinuerlig verksamhet

1. En central motpart ska etablera, genomföra och upprätthålla lämpliga riktlinjer för kontinuerlig verksamhet och en lämplig katastrofplan för att trygga verksamheten, snabbt återuppta den och fullgöra den centrala motpartens skyldigheter. En sådan plan ska åtminstone göra det möjligt att återställa alla transaktioner som de var vid tidpunkten för störningen, så att den centrala motpartens verksamhet är fortsatt säker och den kan fullfölja avvecklingen vid fastställt datum.

2. En central motpart ska upprätta, genomföra och upprätthålla ett adekvat förfarande som säkerställer en ordnad avveckling eller överföring vid rätt tidpunkt och på rätt sätt av kunders och clearingmedlemmars tillgångar och positioner om en auktorisation skulle upphävas till följd av ett beslut enligt artikel 20.

3. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om minimiinnehåll och krav avseende riktlinjerna för kontinuerlig verksamhet och katastrofplanen.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 35

Utkontraktering

1. Om en central motpart utkontrakterar operativa funktioner, tjänster eller verksamheter, ska den förbli fullt ansvarig för fullgörandet av samtliga skyldigheter enligt denna förordning och ska alltid säkerställa följande:

- a) Utkontraktering får inte innebära delegering av ansvar.
- b) Den centrala motpartens förbindelser med och skyldigheter gentemot sina clearingmedlemmar eller, när så är tillämpligt, gentemot sina kunder får inte ändras.
- c) Villkoren för den centrala motpartens auktorisation får inte förändras.
- d) Utkontraktering får inte förhindra utövandet av tillsyns- och kontrollfunktioner, inbegripet tillgång på platsen till alla de relevanta uppgifter som krävs för att fullgöra dessa uppgifter.

- e) Utkontraktering får inte innebära att den centrala motparten berövas sina nödvändiga riskhanteringsystem och -kontroller.
- f) Tjänsteproducenten ska tillämpa krav för kontinuerlig verksamhet som är likvärdiga de krav som den centrala motparten måste uppfylla enligt denna förordning.
- g) Den centrala motparten bibehåller den sakkunskap och de resurser som krävs för att kunna bedöma tillhandahållna tjänsters kvalitet, tjänsteproducentens organisatoriska kompetens och kapitaltäckning och för att effektivt kunna övervaka de utkontrakterade verksamheterna och hantera de risker som utkontrakteringen är förenad med samt löpande övervaka dessa verksamheter och hantera dessa risker.
- h) Den centrala motparten ska ha direkt tillgång till relevanta uppgifter om de utkontrakterade verksamheterna.
- i) Tjänsteproducenten ska samarbeta med den behöriga myndigheten med avseende på utkontrakterad verksamhet.
- j) Tjänsteproducenten ska skydda eventuella konfidentiella uppgifter som avser den centrala motparten och dennes clearingmedlemmar och kunder, eller om tjänsteproducenten är etablerad i ett tredjeland ska dataskyddsstandarderna i detta tredjeland, eller de som de berörda parterna kommit överens om, vara likvärdiga med dataskyddsstandarderna i unionen.

En central motpart får inte utkontraktera central verksamhet kopplad till riskhantering, såvida inte sådan utkontraktering godkänns av den behöriga myndigheten.

- 2. Den behöriga myndigheten ska begära att den centrala motparten i ett skriftligt avtal klart anger sina respektive tjänsteproducenters rättigheter och skyldigheter.
- 3. En central motpart ska på begäran tillhandahålla alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna bedöma om de utkontrakterade verksamheterna uppfyller denna förordnings krav.

KAPITEL 2

Uppföranderegler

Artikel 36

Allmänna bestämmelser

- 1. När en central motpart tillhandahåller tjänster till sina clearingmedlemmar och i relevanta fall till dess kunder ska den agera rättvist och professionellt i sådana clearingmedlemmars och kunders intresse och i enlighet med sund riskhantering.
- 2. En central motpart ska ha tillgängliga, transparenta och rättvisa regler för skyndsamt hantering av klagomål.

Artikel 37

Deltagandekrav

1. En central motpart ska fastställa kategorier, vid behov per clearad produkttyp, av godtagbara clearingmedlemmar och tillträdeskraven efter samråd med riskkommittén i enlighet med artikel 28.3. Sådana kriterier ska vara icke-diskriminerande, transparenta och objektiva, så att rättvist och öppet tillträde till den centrala motparten säkerställs, och de ska säkerställa att clearingmedlemmarna har tillräckliga ekonomiska medel och operativ förmåga för att fullgöra skyldigheterna som följer av deltagande i en central motpart. Kriterier för att begränsa tillträdet ska endast tillåtas om syftet är att kontrollera riskerna för den centrala motparten.

2. En central motpart ska löpande se till att kraven enligt punkt 1 efterlevs och ska i god tid få tillgång till de uppgifter som är relevanta för en sådan bedömning. En central motpart ska minst årligen göra en omfattande genomgång av om dess clearingmedlemmar följer denna artikel.

3. Clearingmedlemmar som clearar transaktioner för sina kunders räkning ska ha de extra finansiella medel och den extra operativa förmåga som krävs för denna verksamhet. Den centrala motpartens regler för clearingmedlemmarna ska göra det möjligt att samla in grundläggande information för att identifiera, övervaka och hantera relevanta riskkoncentrationer i samband med tillhandahållandet av tjänster till kunderna. På begäran ska clearingmedlemmar informera den centrala motparten om de kriterier och förfaranden de tillämpar för kundernas tillgång till den centrala motpartens tjänster. Ansvar för att säkerställa att kunderna iaktar sina förpliktelser ska ligga kvar hos clearingmedlemmarna.

4. En central motpart ska ha objektiva och transparenta förfaranden för avstängning och utträde under ordnade former för clearingmedlemmar som inte längre uppfyller de kriterier som avses i punkt 1.

5. En central motpart får bara neka clearingmedlemmar som uppfyller de kriterier som avses i punkt 1 tillträde om detta vederbörligen motiveras skriftligt och är grundat på en omfattande riskanalys.

6. En central motpart får ställa ytterligare, särskilda krav på clearingmedlemmar, exempelvis att delta i utauktionering av en position som tillhör en clearingmedlem på obestånd. Sådana ytterligare krav ska vara proportionerliga mot den risk clearingmedlemmen utgör och får inte begränsa deltagandet till vissa kategorier av clearingmedlemmar.

Artikel 38

Transparens

1. En central motpart och dess clearingmedlemmar ska offentliggöra priser och avgifter för de tjänster som tillhandahålls. Priser och avgifter för varje tjänst som tillhandahålls ska offentliggöras separat, inklusive avdrag och rabatter och villkoren för att åtnjuta dessa. En central motpart ska erbjuda sina clearingmedlemmar, och i förekommande fall dess kunder, separat tillgång till de specifika tjänster som tillhandahålls.

En central motpart ska separat redovisa kostnader och intäkter för de tjänster som tillhandahålls och lämna ut denna information till den behöriga myndigheten.

2. En central motpart ska underrätta clearingmedlemmar och kunder om de risker som de tjänster som tillhandahålls är förknäpade med.

3. En central motpart ska till sina clearingmedlemmar och behöriga myndigheter rapportera den prisinformation som den använt för att beräkna sina exponeringar vid dagens slut mot sina clearingmedlemmar.

En central motpart ska offentliggöra clearade transaktionsvolymer per klass av instrument som clearats av den centrala motparten i aggregerad form.

4. En central motpart ska offentliggöra de operativa och tekniska kraven med avseende på kommunikationsprotokollen för de format för innehåll och meddelanden som den använder för att kommunicera med tredje parter, inklusive de operativa och tekniska krav som avses i artikel 7.

5. En central motpart ska offentliggöra clearingmedlemmars eventuella överträdelse av de kriterier som avses i artikel 37.1 samt de krav som fastställs i punkt 1 i den här artikeln, utom i de fall då den behöriga myndigheten, efter att ha hört Esma, anser att offentliggörandet skulle utgöra ett hot mot den finansiella stabiliteten eller förtroendet för marknaden eller skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerlig skada.

Artikel 39

Separering och överförbarhet

1. En central motpart ska ha separata register och separat bokföring som gör att man när som helst och utan dröjsmål på den centrala motpartens konton klart och tydligt kan separera tillgångar och positioner som innehas för en clearingmedlems räkning från tillgångar och positioner som innehas för en annan clearingmedlems räkning och från den centrala motpartens egna tillgångar.

2. En central motpart ska erbjuda sig att ha separata register och separat bokföring som gör att varje clearingmedlem på konton hos denna motpart klart och tydligt kan separera clearingmedlemmens tillgångar och positioner från tillgångar och positioner som innehas för clearingmedlemmens kunders räkning (*separering av kunders samlingskonton*).

3. En central motpart ska erbjuda sig att ha separata register och separat bokföring som gör att varje clearingmedlem på konton hos den centrala motparten klart och tydligt kan separera en kunds tillgångar och positioner från dem som innehas för andra kunders räkning (*enskild kundseparering*). Den centrala motparten ska på begäran kunna erbjuda clearingmedlemmarna möjligheten att öppna fler konton i eget namn för sina kunders räkning.

4. En clearingmedlem ska ha separata register och separat bokföring som gör att clearingmedlemmen, både i de konton som innehas hos den centrala motparten och i sina egna konton, kan separera sina tillgångar och positioner från de tillgångar och positioner som innehas för clearingmedlemmens kunders räkning hos den centrala motparten.

5. En clearingmedlem ska åtminstone erbjuda sina kunder möjligheten att välja mellan separering av kunders samlingskonton och enskild kundseparering och informera kunderna om kostnaderna och skyddsnivån som avses i punkt 7 för varje alternativ. Kunden ska skriftligen bekräfta sitt val.

6. Om en kund väljer enskild kundseparering ska eventuellt överskjutande marginal utöver krav som riktas mot kunden även ställas till den centrala motparten och separeras från andra kunders eller clearingmedlemmars marginaler, och ska inte exponeras för förluster kopplade till positioner som redovisats på ett annat konto.

7. Centrala motparter och clearingmedlemmar ska offentliggöra skyddsnivåerna och kostnaderna för de olika separeringsnivåer som de tillhandahåller och erbjuda dessa tjänster på skäliga affärsmässiga villkor. Närmare uppgifter om de olika separeringsnivåerna ska inbegripa en beskrivning av de viktigaste rättsliga konsekvenserna av de olika separeringsnivåer som erbjuds, inbegripet information om de berörda jurisdiktionernas tillämpliga insolvenslagstiftning.

8. En central motpart ska ha nyttjanderätt knuten till de marginalsäkerheter eller bidrag till obeståndsfonden som samlas in via ett avtal om finansiell säkerhet, i den mening som avses i artikel 2.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet⁽¹⁾, förutsatt att användningen av dessa arrangemang föreskrivs i dess verksamhetsbestämmelser. Clearingmedlemmen ska skriftligen bekräfta sitt godtagande av verksamhetsbestämmelserna. Den centrala motparten ska offentliggöra denna nyttjanderätt, som ska utövas i enlighet med artikel 47.

9. Kravet på separering av tillgångar och positioner på den centrala motpartens konton är uppfyllt om

- a) tillgångar och positioner redovisas på separata konton,
- b) netting av positioner som redovisas på olika konton förhindras,
- c) de tillgångar som täcker de positioner som redovisas på ett konto inte exponeras för förluster kopplade till positioner som redovisats på ett annat konto.

10. Tillgångar avser säkerhet som innehas för att täcka positioner och inbegriper rätten till överföring av tillgångar som är likvärdiga med denna säkerhet, eller intäkterna från realisering av en säkerhet, men däremot inte bidrag till en obeståndsfond.

⁽¹⁾ EGT L 168, 27.6.2002, s. 43.

KAPITEL 3

Försiktighetskrav

Artikel 40

Exponeringshantering

En central motpart ska mäta och bedöma sin likviditet och kreditexponering mot varje clearingmedlem och i tillämpliga fall mot annan central motpart som den ingått samverkansöverenskommelse med, på nära realtidsbasis. För att effektivt kunna mäta sin exponering ska en central motpart ha snabb och icke-diskriminerande tillgång till relevanta prisuppgifter. Detta ska göras till en rimlig kostnad.

Artikel 41

Krav på marginalsäkerheter

1. En central motpart ska, för att begränsa sin kreditexponering, tillämpa, kräva och driva in marginalsäkerheter från sina clearingmedlemmar och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelse med. Sådana säkerheter ska vara tillräckliga för att täcka eventuella exponeringar som den centrala motparten beräknar skulle kunna föreligga tills motsvarande positioner avvecklats. De ska även vara tillräckliga för att över en lämplig tidshorisont täcka förluster från minst 99 % av exponeringsrörelserna och ska trygga att en central motpart åtminstone på dagsbasis från alla sina clearingmedlemmar har fullständiga säkerheter för alla sina exponeringar, och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelser med. En central motpart ska regelbundet övervaka och vid behov se över nivån på marginalsäkerheterna, så att dessa återspeglar nuvarande marknadsförhållanden, och därvid ta hänsyn till eventuella procykliska effekter av sådana översyner.

2. För fastställandet av sina marginalsäkerheter ska en central motpart tillämpa modeller och parametrar som inbegriper de clearade produkternas riskegenskaper och tar hänsyn till intervallet mellan indrivningar av marginalsäkerheter, till marknadens likviditet och till möjliga förändringar under transaktions löptid. Modellerna och parametrarna ska godkännas av den behöriga myndigheten, efter ett yttrande i enlighet med artikel 19.

3. En central motpart ska kräva och driva in marginalsäkerheter under loppet av dagen, åtminstone när i förväg fastställda tröskelvärden överskridits.

4. En central motpart ska kräva och driva in marginalsäkerheter som är tillräckliga för att täcka den risk som härrör från de positioner som registrerats på varje konto som förs i enlighet med artikel 39 med avseende på särskilda finansiella instrument. En central motpart får beräkna marginalsäkerheter med avseende på en portfölj med finansiella instrument, förutsatt att den använda metoden är försiktig och stabil.

5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med EBA och ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter för olika typer av finansiella instrument om lämpliga procenttal och tidshorisonter enligt punkt 1 för avvecklingsperioden och beräkningen av historisk volatilitet, med beaktande av målet att begränsa de procykliska effekterna, och de villkor enligt vilka praxisen för portföljmarginalsäkerheter som avses i punkt 4 kan genomföras.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 42

Obeståndsfond

1. För att ytterligare begränsa kreditexponeringen mot sina clearingmedlemmar ska en central motpart ha en i förväg finansierad obeståndsfond för att täcka förluster som överskrider de förluster som ska täckas av sådana marginalsäkerheter som fastställs i artikel 41, till följd av att en eller flera clearingmedlemmar hamnar på obestånd, inklusive inledande av ett insolvensförfarande.

Den centrala motparten ska fastställa ett minimibelopp som obeståndsfondens storlek under inga omständigheter får understiga.

2. En central motpart ska fastställa lägsta bidrag till obeståndsfonden och beräkningskriterierna för de enskilda clearingmedlemmarnas bidrag. Bidragen ska vara proportionella mot respektive clearingmedlems exponering.

3. Obeståndsfonden ska åtminstone ge den centrala motparten möjlighet att vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden klara att den clearingmedlem som den har störst exponering mot hamnar på obestånd, eller att den näst största och tredje största clearingmedlemmen gör det, om deras sammanlagda exponering är större. En central motpart ska utarbeta scenarier för extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden. Scenarierna ska inkludera de mest volatila perioder som har förekommit på de marknader där den centrala motparten tillhandahåller sina tjänster och en rad potentiella framtidsscenarier. De ska ta hänsyn till plötsliga utförsäljningar av finansiella medel och snabbt minskad marknadslikviditet.

4. En central motpart får inrätta en särskild obeståndsfond för de olika klasser av instrument som den clearar.

5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, i nära samarbete med ECBS och efter att ha hört EBA, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om den ram som ska användas för att definiera de extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden som avses i punkt 3, som ska ligga till grund för att fastställa storleken på obeståndsfonden och andra finansiella medel som avses i artikel 43.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 43

Andra finansiella medel

1. En central motpart ska disponera över tillräckliga i förväg finansierade finansiella medel för att kunna täcka eventuella förluster som överskrider de förluster som ska täckas av de marginalsäkerheter som fastställs i artikel 41 och den obeståndsfond som avses i artikel 42. Sådana i förväg finansierade finansiella medel ska inkludera egna medel som avsatts av den centrala motparten, vara fritt tillgängliga för den centrala motparten och får inte användas för att uppfylla kravet på kapital enligt artikel 16.

2. Den beståndsfond som avses i artikel 42 och de andra finansiella medel som avses i punkt 1 i den här artikeln ska säkerställa att den centrala motparten alltid kan klara av att minst de två clearingmedlemmar som den har störst exponering mot hamnar på obestånd vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden.

3. En central motpart får begära att clearingmedlemmar som inte är på obestånd tillhandahåller ytterligare medel om en annan clearingmedlem skulle hamna på obestånd. En central motparts clearingmedlemmar ska ha begränsad exponering mot den centrala motparten.

Artikel 44

Kontroll av likviditetsrisker

1. En central motpart ska alltid ha tillgång till tillräcklig likviditet för att kunna utföra sina tjänster och utöva sin verksamhet. Den ska därför säkra nödvändiga krediter eller liknande arrangemang för att kunna täcka sina likviditetsbehov om den inte omedelbart kan få tillgång till sina finansiella medel. En clearingmedlem och denna clearingmedlems moder- eller dotterföretag ska tillsammans inte svara för mer än 25 % av den kredit som den centrala motparten behöver.

En central motpart ska dagligen mäta sitt potentiella likviditetsbehov. Den ska beakta den likviditetsrisk som skapas om minst de två clearingmedlemmar som den har störst exponering mot hamnar på obestånd.

2. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med berörda myndigheter och ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om ramen för hantering av den likviditetsrisk som centrala motparter ska kunna klara av i enlighet med punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 45

Vattenfallsprincipen vid obestånd

1. Om en clearingmedlem hamnar på obestånd ska en central motpart innan andra medel tas i anspråk för förlusttäckning använda de marginalsäkerheter som denna clearingmedlem ställt.

2. Om marginalsäkerheter ställda av en clearingmedlem som är på obestånd inte räcker för att täcka den centrala motpartens förluster ska den centrala motparten använda clearingmedlemmens bidrag till obeståndsfonden för att täcka dessa förluster.

3. En central motpart ska använda bidragen till obeståndsfonden från clearingmedlemmar som inte är på obestånd och andra sådana finansiella medel som avses i artikel 43.1 först sedan bidragen från clearingmedlemmen på obestånd har uttömts.

4. En central motpart ska använda avsatta egna medel innan den använder bidragen till obeståndsfonden från clearingmedlemmar som inte är på obestånd. En central motpart ska inte använda de marginalsäkerheter som ställts av clearingmedlemmar som inte är på obestånd för att täcka förluster som orsakas av att en annan clearingmedlem hamnar på obestånd.

5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med berörda behöriga myndigheter och ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om metoden för att beräkna och upprätthålla den centrala motpartens egna medel som ska användas i enlighet med punkt 4.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 46

Krav på säkerheter

1. För att täcka sin inledande och fortlöpande exponering mot sina clearingmedlemmar ska en central motpart godta mycket likvida säkerheter med minimala kredit- och marknadsrisker. För icke-finansiella motparter får en central motpart godta bankgarantier, med beaktande av sådana garantier vid beräkning av dess exponering mot en bank som är en clearingmedlem. Den ska göra lämpliga värderingsavdrag som återspeglar den potentiella värdeminskningen mellan den senaste värderingen av tillgångarna och den tidpunkt då de rimligen bör vara realiserade. Den ska beakta likviditetsriskerna till följd av att en marknadsaktör hamnar på obestånd och de koncentrationsrisker för vissa tillgångar som kan bli resultatet av fastställandet av godtagbara säkerheter och lämpliga värderingsavdrag.

2. För att tillgodose sitt krav på marginalsäkerheter får en central motpart, i lämpliga fall och med tillräcklig försiktighet, som säkerhet godta ett derivatkontrakts underliggande tillgång eller det finansiella instrument som den centrala motpartens exponering utgår från.

3. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med EBA, ESRB och ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om

a) vilken typ av säkerhet som kan anses vara mycket likvid, såsom kontanter, guld, statsobligationer och företagsobligationer av hög kvalitet och täckta obligationer,

b) de värderingsavdrag som avses i punkt 1, och

c) villkoren för att garantier från affärsbanker ska kunna accepteras som säkerhet enligt punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 47

Riktlinjer för investeringar

1. En central motpart ska endast investera sina finansiella medel i kontanter eller mycket likvida finansiella instrument med minimala marknads- och kreditrisker. En central motparts investeringar ska kunna realiseras snabbt och med minimala negativa priseffekter.

2. Kapitalbeloppet, inklusive en central motparts balanserade vinstmedel och reserver, som inte har investerats i enlighet med punkt 1, ska inte beaktas med avseende på tillämpningen av artikel 16.2 eller artikel 45.4.

3. De finansiella instrument som ställts som marginalsäkerheter eller utgör bidrag till obeståndsfonder ska, om sådana finns tillgängliga, deponeras hos operatörer av avvecklings-system för värdepapper som erbjuder fullständigt skydd av dessa finansiella instrument. Som alternativ får andra mycket säkra arrangemang med auktoriserade finansinstitut användas.

4. En central motparts kontantinsättningar ska göras genom mycket säkra arrangemang med auktoriserade finansinstitut, eller, alternativt, genom centralbankers stående insättningsfaciliteter eller med andra jämförbara faciliteter som centralbanker ställer till förfogande.

5. När en central motpart deponerar tillgångar och medel hos en tredje part ska den centrala motparten se till att tillgångar som tillhör clearingmedlemmarna kan identifieras separat från de tillgångar som tillhör den centrala motparten och från tillgångar som tillhör den tredje parten, genom konton med olika benämningar i den tredje partens räkenskaper, eller genom andra likvärdiga åtgärder som ger samma skyddsnivå. En central motpart ska vid behov snabbt kunna få tillgång till de finansiella instrumenten.

6. En central motpart får inte investera sitt kapital, eller medel kopplade till de krav som fastställs i artikel 41, 42, 43 eller 44, i sina egna eller sitt moder- eller dotterföretags värdepapper.

7. Vid sina investeringsbeslut ska en central motpart beakta sin totala kreditriskexponering mot enskilda gäldenärer och ska se till att dess totala kreditriskexponering mot varje enskild gäldenär håller sig inom rimliga gränser vad gäller koncentration.

8. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med EBA och ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om vilka finansiella instrument som kan anses vara mycket likvida och som står för minimala marknads- och kreditrisker enligt punkt 1, mycket säkra arrangemang enligt punkterna 3 och 4 och gränser vad gäller koncentration som avses i punkt 7.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 48

Obeståndsföranden

1. En central motpart ska ha detaljerade föranden som ska tillämpas när en clearingmedlem inte följer den centrala motpartens deltagandekrav enligt artikel 37 inom tidsfristen och i enlighet med de föranden som den centrala motparten inrättat. En central motpart ska precisera vilka föranden som ska tillämpas om det inte är den centrala motparten som förklarar att clearingmedlemmen har hamnat på obestånd. Dessa föranden ska ses över årligen.

2. En central motpart ska vid obestånd agera snabbt för att begränsa förluster och likviditetspåfrestningar, och ska se till att avvecklingen av en clearingmedlems positioner inte stör den centrala motpartens verksamhet eller utsätter clearingmedlemmar som inte är på obestånd för förluster som de inte kunde förutse eller kontrollera.

3. När en central motpart anser att clearingmedlemmen inte kommer att kunna fullgöra sina framtida skyldigheter, ska den omedelbart underrätta den behöriga myndigheten innan obeståndsförandet har tillkännagivits eller utlösts. Den behöriga myndigheten ska omedelbart underrätta Esma, de relevanta medlemmarna av ECBS och den myndighet som ansvarar för tillsynen av den clearingmedlem som är på obestånd.

4. En central motpart ska kontrollera att dess obeståndsföranden kan genomföras. Den ska vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att den har rättslig befogenhet att avveckla de positioner som den clearingmedlem som har hamnat på obestånd innehar och att överföra eller realisera kundernas positioner som tillhör den clearingmedlemmens kunder.

5. Om tillgångar och positioner redovisas i en central motparts register och konton, med hänvisning till att de innehas för kunder till en clearingmedlem på obestånd i enlighet med artikel 39.2, ska den centrala motparten, åtminstone, i avtal förbinda sig att börja tillämpa förfarandena för att överföra tillgångar och positioner som innehas av clearingmedlemmen på obestånd för kundernas räkning till en annan clearingmedlem, som alla dessa kunder ska utse, på deras begäran och utan att inhämta samtycke från clearingmedlemmen på obestånd. Den andra clearingmedlemmen ska endast vara förpliktigad att godta dessa tillgångar och positioner om den tidigare i ett avtal med kunderna förbundit sig att göra det. Om överföringen till denna andra clearingmedlem inte har ägt rum inom en i förväg fastställd tid för överföring som anges i den centrala motpartens verksamhetsbestämmelser, får den centrala motparten vidta alla åtgärder som är tillåtna i dess verksamhetsbestämmelser för att aktivt hantera sin risk i förhållande till dessa positioner, inbegripet realisering av de tillgångar och positioner som innehas av clearingmedlemmen på obestånd för dennes kunders räkning.

6. Om tillgångar och positioner redovisas i en central motparts register och konton, med hänvisning till att de innehas för en kund till en clearingmedlem på obestånd i enlighet med artikel 39.3, ska den centrala motparten, åtminstone, i avtal förbinda sig att börja tillämpa förfarandena för att överföra tillgångar och positioner som innehas av clearingmedlemmen på obestånd för kundens räkning till en annan clearingmedlem, som kunden ska utse, på kundens begäran och utan att inhämta samtycke från clearingmedlemmen på obestånd. Den andra clearingmedlemmen ska endast vara förpliktigad att godta dessa tillgångar och positioner om den tidigare i ett avtal med kunden förbundit sig att göra det. Om överföringen till denna andra clearingmedlem inte har ägt rum inom en i förväg fastställd tid för överföring som anges i den centrala motpartens verksamhetsbestämmelser, får den centrala motparten vidta alla åtgärder som är tillåtna i dess verksamhetsbestämmelser för att aktivt hantera sin risk i förhållande till dessa positioner, inbegripet likvidering av de tillgångar och positioner som innehas av clearingmedlemmen på obestånd för kundens räkning.

7. Kunders säkerheter ska, om de är separerade i enlighet med artikel 39.2 och 39.3, endast användas för att täcka positioner som innehas för deras räkning. Om det återstår fordringar på den centrala motparten efter slutförandet av clearingmedlemmens process för obeståndshantering genom den centrala motparten, ska de snabbt återlämnas till dessa kunder, om den centrala motparten vet vilka de är, eller, om de inte är kända, till clearingmedlemmen för deras kunders räkning.

Artikel 49

Översyn av modeller, stresstester och utfallstester

1. En central motpart ska regelbundet se över sina modeller och parametrar för att beräkna sina marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra mekanismer för riskkontroll. Det ska utsätta modellerna för rigorösa och återkommande stresstester för att bedöma motståndskraften vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden, och ska genomföra utfallstester för bedömning av den använda metodens tillförlitlighet. Den centrala motparten ska erhålla en oberoende validering, underrätta sin behöriga myndighet och Esma om de genomförda testernas resultat och ska få dess validering, innan den genomför någon betydande förändring av modellerna eller parametrarna.

Det kollegium som avses i artikel 19 ska lämna ett yttrande om de antagna modellerna och parametrarna och alla betydande ändringar av dessa.

Esma ska se till att informationen om resultaten av stresstesterna vidarebefordras till de europeiska tillsynsmyndigheterna, så att dessa kan bedöma finansiella företags exponering mot centrala motparters obestånd.

2. En central motpart ska regelbundet testa de viktigaste komponenterna i sina förfaranden för obestånd och vidta alla rimliga åtgärder för att se till att samtliga clearingmedlemmar förstår dem och har etablerat lämpliga förfaranden för att agera vid obestånd.

3. En central motpart ska offentliggöra nyckeluppgifter om sin riskhanteringsmodell och sina antaganden för genomförandet av de stresstester som avses i punkt 1.

4. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med EBA, andra berörda behöriga myndigheter och ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:

- a) Vilken typ av test som ska genomföras för olika typer av finansiella instrument och portföljer.
- b) Clearingmedlemmarnas och andra parter deltagande i testerna.
- c) Testernas frekvens.
- d) Testernas tidshorisonter.
- e) De nyckeluppgifter som avses i punkt 3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 50

Avveckling

1. För avveckling av sina transaktioner ska en central motpart använda centralbanksmedel, om detta är praktiskt genomförbart och sådana är tillgängliga. Om centralbanksmedel inte används, ska åtgärder vidtas för att strikt begränsa kontant-avvecklingsrisker.

2. En central motpart ska klart ange sina skyldigheter i fråga om leveranser av finansiella instrument, inklusive om den är skyldig att leverera eller motta ett finansiellt instrument eller om den ersätter parter vid förluster i samband med leverans.

3. Om en central motpart är skyldig att leverera eller motta finansiella instrument, ska den i möjligaste mån eliminera den huvudsakliga risken genom att använda system för leverans mot betalning.

AVDELNING V

SAMVERKANSÖVERENSKOMMELSER

Artikel 51

Samverkansöverenskommelser

1. En central motpart får ingå en samverkansöverenskommelse med en annan central motpart om de krav som fastställs i artiklarna 52, 53 och 54 är uppfyllda.

2. När en central motpart ingår en samverkansöverenskommelse med en annan central motpart för att tillhandahålla tjänster till en viss handelsplats ska den centrala motparten få icke-diskriminerande tillgång både till de uppgifter den behöver från handelsplatsen för att kunna fullgöra sitt uppdrag, under förutsättning att den centrala motparten uppfyller handelsplatsens operativa och tekniska krav, och till det relevanta avvecklings-systemet.

3. Ingåendet av en samverkansöverenskommelse eller tillträdet till en uppgiftskälla eller ett avvecklingssystem enligt punkterna 1 och 2, ska bara direkt eller indirekt avvisas eller begränsas för att kontrollera eventuella risker med en sådan överenskommelse eller tillträde.

Artikel 52

Riskhantering

1. Centrala motparter som ingår en samverkansöverenskommelse ska göra följande:

- a) Etablera lämpliga riktlinjer, förfaranden och system för att effektivt kartlägga, övervaka och hantera de risker som följer av överenskommelsen, så att de utan dröjsmål kan fullgöra sina förpliktelser.
- b) Avtala om sina respektive rättigheter och skyldigheter, inklusive beträffande den lagstiftning som ska tillämpas på deras förbindelser.
- c) Kartlägga, övervaka och effektivt hantera kredit- och likviditetsrisker, så att en central motparts clearingmedlems obestånd inte påverkar en central motpart som den har samverkansöverenskommelse med.
- d) Kartlägga, övervaka och åtgärda eventuella ömsesidiga beroenden och korrelationer som kan uppkomma genom en

samverkansöverenskommelse och kan inverka på kredit- och likviditetsrisker genom en koncentration av clearingmedlemmar och inverka på sammanförda finansiella medel.

I tillämpliga fall ska centrala motparter vid tillämpningen av led b i första stycket tillämpa de regler för tidpunkten för införande av ett överföringsuppdrag i deras respektive system och för tidpunkten då den blir oåterkallelig, som anges i direktiv 98/26/EG.

För tillämpningen av led c i första stycket ska det i överenskommelsen anges hur konsekvenserna av obestånd ska hanteras, när en av de centrala motparter som en samverkansöverenskommelse ingåtts med är på obestånd.

För tillämpningen av led d i första stycket ska centrala motparter ha solida kontroller över återanvändning av clearingmedlemmars säkerhet enligt överenskommelsen, om deras behöriga myndigheter tillåter detta. I överenskommelsen ska det anges hur dessa risker har hanterats, varvid tillräcklig täckning och behovet att begränsa smittoeffekter ska beaktas.

2. Om de centrala motparterna använder olika riskhanteringsmodeller för att bevaka sin exponering mot sina clearingmedlemmar eller sin inbördes exponering ska de centrala motparterna kartlägga dessa skillnader, bedöma vilka risker de kan ge upphov till och vidta åtgärder, inklusive säkrande av ytterligare finansiella medel, för att begränsa effekterna på samverkansöverenskommelsen, liksom potentiella effekter i termer av smitorisker, och säkerställa att dessa skillnader inte påverkar respektive centrala motparts förmåga att hantera effekterna av en clearingmedlems obestånd.

3. Eventuella bikostnader som uppstår till följd av punkterna 1 och 2 ska belasta den centrala motpart som begär samverkan eller tillträde, såvida inte parterna kommit överens om annat.

Artikel 53

Tillhandahållande av marginalsäkerheter bland centrala motparter

1. En central motpart ska på kontona klart och tydligt separera tillgångar och positioner som innehåller för de centrala motparter räkning med vilka den har ingått en samverkansöverenskommelse.

2. Om en central motpart som ingår en samverkansöverenskommelse med en annan central motpart endast tillhandahåller denna motpart inledande marginalsäkerheter enligt ett avtal om finansiell säkerhet ska den mottagande centrala motparten inte ha rätt att använda de marginalsäkerheter som den andra centrala motparten har tillhandahållit.

3. Säkerheter i form av finansiella instrument ska deponeras hos operatörer av avvecklingssystem för värdepapper som har anmälts enligt direktiv 98/26/EG.

4. De tillgångar som avses i punkterna 1 och 2 ska bara vara tillgängliga för den mottagande centrala motparten i händelse av obestånd hos den centrala motpart som tillhandahåller säkerheten i samband med en samverkansöverenskommelse.

5. Om den centrala motpart som mottog säkerheterna i samband med en samverkansöverenskommelse hamnar på obestånd hos den centrala motpart som avses i punkterna 1 och 2 snarast återlämnas till den tillhandahållande centrala motparten.

Artikel 54

Godkännande av samverkansöverenskommelser

1. En samverkansöverenskommelse ska godkännas på förhand av de berörda centrala motparternas behöriga myndigheter. Förfarandet enligt artikel 17 ska tillämpas.

2. De behöriga myndigheterna ska bara godkänna en samverkansöverenskommelse om de berörda centrala motparterna varit auktoriserade för clearing enligt artikel 17, godkända enligt artikel 25 eller auktoriserade enligt något redan existerande nationellt auktoriseringssystem under minst tre år, om de kraven som fastställs i artikel 52 är uppfyllda och om de tekniska clearingvillkoren för transaktioner enligt överenskommelsen överensstämmer med smidigt och väl fungerande finansmarknader och överenskommelsen inte undergräver effektivt tillsyn.

3. Om en behörig myndighet anser att de krav som fastställs i punkt 2 inte är uppfyllda, ska den lämna skriftliga förklaringar om sina riskbedömningar till övriga behöriga myndigheter och berörda centrala motparter. Den ska också underrätta Esma, som ska yttra sig om hur vägande riskbedömningarna är som grund för avslag på en samverkansöverenskommelse. Esmas yttrande ska tillhandahållas alla berörda centrala motparter. Om Esmas yttrande skiljer sig från den berörda behöriga myndighetens bedömning, ska den behöriga myndigheten överväga sitt ställningstagande med beaktande av Esmas yttrande.

4. Senast den 31 december 2012 ska Esma utfärda riktlinjer eller rekommendationer för konsekventa, effektiva och ändamålsenliga bedömningar av samverkansöverenskommelser, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Esma ska utarbeta utkast till dessa riktlinjer eller rekommendationer efter samråd med ECBS-medlemmarna.

AVDELNING VI

REGISTRERING OCH TILLSYN AV TRANSAKTIONSREGISTER

KAPITEL 1

Villkor och förfaranden för registrering av ett transaktionsregister

Artikel 55

Registrering av ett transaktionsregister

1. För tillämpningen av artikel 9 ska ett transaktionsregister registreras hos Esma.

2. För att få registreras enligt denna artikel ska ett transaktionsregister vara en i unionen etablerad juridisk person och uppfylla de krav som fastställs i avdelning VII.

3. Registrering av ett transaktionsregister ska gälla inom hela unionen.

4. Ett registrerat transaktionsregister ska alltid uppfylla registreringsvillkoren. Ett transaktionsregister ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma om varje väsentlig ändring i förhållande till registreringsvillkoren.

Artikel 56

Registreringsansökan

1. Ett transaktionsregister ska lämna registreringsansökan till Esma.

2. Inom 20 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska Esma bedöma om ansökan är fullständig.

Om ansökan inte är fullständig, ska Esma ange en tidsfrist inom vilken transaktionsregistret ska lämna ytterligare information.

När Esma finner att ansökan är fullständig, ska den underrätta transaktionsregistret därom.

3. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter den om registreringsansökan som avses i punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 1 ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att närmare ange formatet för registreringsansökan till Esma.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 57

Underrättelse av och samråd med behöriga myndigheter före registreringen

1. Om ett transaktionsregister som ansöker om registrering är en enhet som auktoriserats eller registrerats av en behörig myndighet i den medlemsstat där enheten är etablerad ska Esma utan onödigt dröjsmål underrätta och samråda med den behöriga myndigheten före registreringen av transaktionsregistret.

2. Esma och den berörda behöriga myndigheten ska utbyta all information som är nödvändig för registrering av transaktionsregistret samt för tillsynen av att enheten rättar sig efter villkoren för registrering eller auktorisation i den medlemsstat där den är etablerad.

Artikel 58

Granskning av ansökan

1. Inom 40 arbetsdagar från underrättelsen enligt artikel 56.2 tredje stycket ska Esma granska registreringsansökan med utgångspunkt från hur transaktionsregistret uppfyller kraven i artiklarna 78–81 och ska anta ett fullständigt motiverat beslut om registrering eller om att avslå registrering.

2. Esmas beslut enligt punkt 1 ska få verkan fem arbetsdagar efter att beslutet fattats.

Artikel 59

Meddelande av Esmas beslut beträffande registrering

1. När Esma antar ett beslut om registrering, avslag eller upphävande av registrering, ska den inom fem arbetsdagar meddela transaktionsregistret sitt beslut med fullständig motivering.

Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den berörda behöriga myndighet som avses i artikel 57.1 om sitt beslut.

2. Esma ska underrätta kommissionen om alla beslut som fattats i enlighet med punkt 1.

3. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över transaktionsregister som registrerats i enlighet med denna förordning. Denna förteckning ska uppdateras inom fem arbetsdagar efter antagandet av ett beslut enligt punkt 1.

Artikel 60

Utövande av de befogenheter som avses i artiklarna 61–63

De befogenheter som enligt artiklarna 61–63 tilldelats Esma eller dess tjänstemän eller någon annan person som bemyndigats av Esma får inte användas för att kräva röjande av information eller handlingar som omfattas av rättsliga privilegier.

Artikel 61

Begäran om upplysningar

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut begära att transaktionsregister och anknutna tredje parter till vilka transaktionsregister har gett i uppdrag att utföra operativa uppgifter eller verksamheter lämnar alla upplysningar som krävs för att Esma ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. När Esma skickar en enkel begäran om information enligt punkt 1 ska Esma

- a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,
- b) ange syftet med begäran,
- c) specificera de uppgifter som krävs,
- d) fastställa en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,
- e) underrätta den person av vilken uppgifterna begärs om att han inte är skyldig att lämna informationen men att den information som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktig eller vilseledande, och
- f) ange de avgifter som föreskrivs i artikel 65 jämförd med bilaga I avsnitt IV led a om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande.

3. När Esma genom ett beslut begär information enligt punkt 1 ska Esma

- a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,
- b) ange syftet med begäran,
- c) specificera de uppgifter som krävs,

- d) fastställa den tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,
- e) ange de viten som föreskrivs i artikel 66 när den begärda informationen är ofullständig,
- f) ange de avgifter som föreskrivs i artikel 65 jämförd med bilaga I avsnitt IV led a om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande, och
- g) informera om rätten att överklaga beslutet inför Esmas överklagandenämnd och att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol (*domstolen*) i enlighet med artiklarna 60 och 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.
4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är utsedda att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna den begärda informationen. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna den begärda informationen på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om den lämnade informationen är ofullständig, oriktig eller vilseledande.
5. Esma ska utan dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av beslutet till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de personer som avses i punkt 1 och som berörs av begäran om information är bosatta eller etablerade.
- d) höra varje fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in information om föremålet för utredningen,
- e) begära in uppgifter om tele- och datatrafik.
2. De tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra sådana utredningar som avses i punkt 1 ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd där utredningens föremål och syfte anges. I tillståndet ska även anges de viten som föreskrivs i artikel 66, när handlingar, uppgifter, förfaranden och övrigt material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till de personer som avses i artikel 61.1 inte lämnas eller är ofullständiga, och de avgifter som föreskrivs i artikel 65 jämförd med bilaga I avsnitt IV led b, om svaren på de frågor som ställs till personer som avses i artikel 61.1 är oriktiga eller vilseledande.
3. De personer som avses i artikel 61.1 ska underkasta sig utredningar som inlett genom beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel 66, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.
4. Esma ska i god tid före utredningen underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid den berörda myndigheten ska, på begäran av Esma, bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid utredningarna.

Artikel 62

Allmänna utredningar

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 61.1. I detta syfte ska tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat ha befogenhet att
- a) granska alla handlingar, uppgifter, förfaranden och allt annat material av relevans för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,
- b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, förfaranden och sådant annat material,
- c) kalla till sig personer som avses i artikel 61.1 eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen samt medteckna svaren,
5. Om den begäran om uppgifter över tele- eller datatrafik som avses i punkt 1 e kräver tillstånd av en rättslig myndighet enligt nationella regler, ska det ansökas om sådant tillstånd. Ett sådant tillstånd får också ansökas om i förebyggande syfte.
6. Vid ansökan om tillstånd som avses i punkt 5 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera Esmas besluts äktlighet och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för utredningarna. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionella får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten ska dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till informationen i Esmas handlingar i ärendet. Prövning av lagenligheten av Esmas beslut är förbehållen domstolen, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 63

Kontroller på plats

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler eller på mark som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 61.1. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan.

2. Tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler eller mark som tillhör de juridiska personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 62.1. De ska även ha befogenhet att försegla företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för kontrollen.

3. De tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, som anger kontrollens föremål och syfte liksom de viten som föreskrivs i artikel 66 om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen. Esma ska i god tid anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras.

4. De personer som avses i artikel 61.1 ska underkasta sig kontroller på plats som beordrats genom ett beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, fastställa den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel 66, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen. Esma ska fatta sådana beslut efter samråd med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras.

5. På begäran av Esma ska tjänstemän som är anställda vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras samt de personer som har bemyndigats eller utsetts av denna myndighet, aktivt bistå de tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av Esma. De ska för detta ändamål ha de befogenheter som anges i punkt 2. Tjänstemän vid den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten får, på begäran, också närvara vid kontrollerna på plats.

6. Esma får också begära att behöriga myndigheter på dess vägnar utför särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 62.1. För detta syfte ska behöriga myndigheter ha samma befogenheter som Esma och som föreskrivs i denna artikel och artikel 62.1.

7. Om de tjänstemän och andra medföljande personer som Esma bemyndigat finner att en person motsätter sig en kontroll

som har beslutats enligt denna artikel, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd och, vid behov, begära bistånd av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet för att de ska kunna genomföra sin kontroll på plats.

8. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller det bistånd som föreskrivs i punkt 7 enligt nationell lagstiftning kräver tillstånd av en rättslig myndighet ska ansökan om sådant tillstånd göras. Ett sådant tillstånd får också ansökas om i förebyggande syfte.

9. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 8 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera Esmas besluts äkthet och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för kontrollen. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionella får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar. En sådan begäran om närmare förklaringar kan i synnerhet gälla Esmas skäl att misstänka att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte pröva frågan om huruvida kontrollen är nödvändig eller begära att få tillgång till informationen i Esmas handlingar i ärendet. Prövning av lagenligheten av Esmas beslut är förbehållen domstolen, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 64

Förfaranderegler för tillsynsåtgärder och avgifter

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som förtecknas i bilaga I, ska Esma utse en oberoende utredare inom Esma för att utreda saken. Utredaren får inte vara inblandad eller ha varit direkt eller indirekt inblandad i tillsynen av eller registreringsprocessen för det berörda transaktionsregistret, och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esma.

2. Utredaren ska utreda de påstådda överträdelserna, och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredningarna samt lämna in en fullständig dossier med utredningsresultaten till Esma.

För att utföra sina uppgifter får utredaren utöva befogenheten att begära information som avses i artikel 61 och att genomföra utredningar och kontroller på plats enligt artiklarna 62 och 63. När utredaren utövar dessa befogenheter ska denne rätta sig efter artikel 60.

När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma i dess tillsynsverksamhet.

3. När utredningen är avslutad ska utredaren, innan dossiern med utredningsresultaten lämnas till Esma, ge de personer som är föremål för utredningarna möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på fakta som de berörda personerna har fått möjlighet att yttra sig över.

Rätten till försvar för de berörda personerna ska iakttas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.

4. När utredaren lämnar dossiern med resultaten till Esma ska denne underrätta de personer som är föremål för utredningarna om detta. De personer som är föremål för utredningarna ska ha rätt att få tillgång till dossiern, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som påverkar tredje parter intressen.

5. Esma ska, på grundval av dossiern med de resultat utredaren kommit fram till och om de berörda personerna begär det, efter att ha hört de personer som är föremål för utredningarna enligt artikel 67, avgöra om en eller flera av de överträdelse som förtecknas i bilaga I har begåtts av de personer som varit föremål för utredningarna och ska i sådana fall vidta en tillsynsåtgärd enligt artikel 73 och lägga avgifter enligt artikel 65.

6. Utredaren ska inte delta i Esmas överläggningar eller på något annat sätt ingripa i Esmas beslutsprocess.

7. Kommissionen ska anta ytterligare förfaranderegler för utövande av befogenheten att lägga avgifter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivande av avgifter eller viten, och ska anta detaljerade regler om preskriptionstiden när det gäller åläggande och verkställighet av sanktioner.

De bestämmelser som avses i första stycket ska antas genom delegerade akter i enlighet med artikel 82.

8. Esma ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det skulle kunna föreligga sakförhållanden som utgör brott. Dessutom ska Esma inte lägga avgifter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 65

Avgifter

1. Om Esma i enlighet med artikel 64.5 anser att ett transaktionsregister uppsätligt eller av oaktamhet har begått någon

av de överträdelse som förtecknas i bilaga I ska den fatta ett beslut om att lägga avgifter i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

Ett transaktionsregister ska anses ha begått en uppsätlig överträdelse om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att transaktionsregistret eller dess företagsledning har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

2. Basbeloppen för de avgifter som avses i punkt 1 ska tillämpas inom nedanstående gränser:

- a) För de överträdelse som avses i bilaga I avsnitt I led c, i bilaga I avsnitt II leden c–g samt i bilaga I avsnitt III leden a och b ska avgiftsbeloppen uppgå till minst 10 000 EUR och högst 20 000 EUR.
- b) För de överträdelse som avses i bilaga I avsnitt I leden a, b och d–h och i bilaga I avsnitt II leden a, b och h, ska avgiftsbeloppen uppgå till minst 5 000 EUR och högst 10 000 EUR.

Vid bestämmande av huruvida basbeloppet för avgifterna ska fastställas till den undre, mellersta eller övre delen av den skala som anges i första stycket ska Esma beakta det berörda transaktionsregistrets årsomsättning under det föregående verksamhetsåret. Basbeloppet ska ligga i skalans undre del för transaktionsregister vars årsomsättning understiger 1 miljon EUR, i skalans mellersta del för transaktionsregister vars årsomsättning uppgår till mellan 1 och 5 miljoner EUR och i skalans övre del för transaktionsregister vars årsomsättning överstiger 5 miljoner EUR.

3. De basbelopp som fastställs i punkt 2 ska vid behov justeras med hänsyn till försvarande eller förmildrande omständigheter på grundval av de relevanta koefficienter som fastställs i bilaga II.

De relevanta försvarande koefficienterna ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en försvarande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild försvarande koefficient adderas till basbeloppet.

De relevanta förmildrande koefficienterna ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en förmildrande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild förmildrande koefficient subtraheras från basbeloppet.

4. Utan hinder av punkterna 2 och 3 ska avgiftsbeloppet inte uppgå till mer än 20 % av det berörda transaktionsregistrets årsomsättning under det föregående verksamhetsåret, och i de fall transaktionsregistret direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar av överträdelsen ska bötesbeloppet minst motsvara dessa fördelar.

Om en handling eller underlåtenhet som ett transaktionsregister har gjort sig skyldig till utgör mer än en av de överträdelser som förtecknas i bilaga I ska endast det högre bötesbelopp som har beräknats i enlighet med punkterna 2 och 3 och som är hänförligt till en av överträdelserna tillämpas.

Artikel 66

Viten

1. Esma ska fatta beslut om att vite ska åläggas för att tvinga
 - a) ett transaktionsregister att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut som fattats enligt artikel 73.1 a, eller
 - b) en person som avses i artikel 61.1
 - i) att lämna fullständig information som har begärts genom ett beslut enligt artikel 61,
 - ii) att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, rutiner och annat nödvändigt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom beslut enligt artikel 62, eller
 - iii) att underkasta sig kontroller på plats som begärts genom beslut enligt artikel 63.
2. Vitet ska vara effektivt och proportionellt. Vite ska betalas per förseningsdag.

3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående verksamhetsåret eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om åläggande av vite.

4. Vite ska åläggas för maximalt sex månader från och med att Esma meddelar sitt beslut. Efter det att denna period löpt ut ska Esma se över åtgärden.

Artikel 67

Hörande av berörda personer

1. Innan beslut fattas om avgifter eller vite enligt artiklarna 65 och 66 ska Esma ge de personer som är föremål för förfarandena möjlighet att höras om de omständigheter som Esma påtalat. Esma ska endast grunda sina beslut på omständigheter som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

2. Rätten till försvar för personer som är föremål för förfarandena ska iakttas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas handlingar i ärendet, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till akten ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar.

Artikel 68

Offentliggörande, art, verkställighet och fördelning av avgifter och viten

1. Esma ska offentliggöra alla avgifter och viten som har ålagts enligt artiklarna 65 och 66, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerlig skada. Sådana offentliggöranden får inte innehålla personuppgifter i den mening som avses i förordning (EG) nr 45/2001.

2. Avgifter och viten som åläggs enligt artiklarna 65 och 66 ska vara av administrativ karaktär.

3. Om Esma beslutar att inte ålägga avgifter eller vite ska den informera Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den berörda medlemsstats behöriga myndigheter om detta och motivera sitt beslut.

4. Avgifter och viten som åläggs enligt artiklarna 65 och 66 ska vara verkställbara.

Verkställigheten ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den stat inom vars territorium den sker. Beslutet om verkställighet ska bifogas avgörandet utan andra formaliteter än kontroll av avgörandets äkthet genom den myndighet som varje medlemsstats regering ska utse för detta ändamål, samt meddela Esma och domstolen.

När dessa formaliteter uppfyllts på begäran av den berörda parten, får denne fullfölja verkställigheten enligt den nationella lagstiftningen genom att hänskjuta ärendet direkt till det behöriga organet.

Verkställigheten får endast skjutas upp genom beslut av domstolen. Domstolarna i den berörda medlemsstaten ska dock vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten inte genomförs på ett regelrätt sätt.

5. De belopp som åläggs i form av avgifter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 69

Domstolens prövning

Domstolen ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esma har ålagt avgifter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja ålagda avgifter eller viten.

Artikel 70

Ändringar av bilaga II

I syfte att beakta utvecklingen på finansmarknaderna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 avseende åtgärder för att ändra bilaga II.

Artikel 71

Återkallande av registrering

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 73 ska Esma återkalla ett transaktionsregisters registrering om transaktionsregistret:

- a) uttryckligen avstår från registreringen eller inte har tillhandahållit några tjänster under de senaste sex månaderna,
- b) har beviljats registrering efter att ha lämnat osanna uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder,
- c) inte längre uppfyller de villkor som gällde för registreringen.

2. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den berörda behöriga myndighet som avses i artikel 57.1 om ett beslut att återkalla ett transaktionsregisters registrering.

3. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat, där transaktionsregistret tillhandahåller sina tjänster och är verksam, som anser att något av villkoren i punkt 1 har uppfyllts, får begära att Esma ska granska om villkoren för att återkalla registreringen av det berörda transaktionsregistret är uppfyllda. Om Esma beslutar att inte återkalla det berörda transaktionsregistrets registrering, ska den lämna en fullständig motivering.

4. Den behöriga myndighet som avses i punkt 3 ska vara den myndighet som utsetts enligt artikel 22.

Artikel 72

Tillsynsavgifter

1. Esma ska ta ut avgifter av transaktionsregistren i enlighet med denna förordning och med de delegerade akter som antas enligt punkt 3. Avgifterna ska helt täcka Esmas nödvändiga kostnader som är hänförliga till registreringen och tillsynen av transaktionsregistren och för att ersätta varje kostnad som de behöriga myndigheterna kan ådra sig när de utför uppgifter enligt denna förordning, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 74.

2. Det avgiftsbelopp som tas ut av ett transaktionsregister ska täcka Esmas samtliga administrationskostnader för registrering och tillsyn samt stå i proportion till det berörda transaktionsregistrets omsättning.

3. Kommissionen ska i enlighet med artikel 82 anta en delegerad akt som närmare anger vilka avgifter som ska betalas, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.

Artikel 73

Esmas tillsynsåtgärder

1. Om Esma i enlighet med artikel 64.5 finner att ett transaktionsregister har begått någon av de överträdelser som förtecknas i bilaga I, ska den fatta ett eller flera av följande beslut:

- a) Kräva att transaktionsregistret upphör med överträdelsen.
- b) Ålägga avgifter enligt artikel 65.
- c) Utfärda offentliga underrättelser.
- d) Som en sista utväg återkalla registreringen av transaktionsregistret.

2. När Esma fattar beslut enligt punkt 1, ska den beakta överträdelsens natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

- a) Överträdelsens varaktighet och frekvens.
- b) Huruvida överträdelsen har visat på allvarliga brister eller systembrister i företagets förfaranden, ledningssystem eller interna kontroller.
- c) Huruvida överträdelsen har lett till, underlättat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.

d) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligt eller av oakt-samhet.

3. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta det berörda transaktionsregistret om varje beslut som antas enligt punkt 1 och meddela beslutet till medlemsstaternas behöriga myndighe-ter och kommissionen. Den ska offentliggöra varje sådant beslut på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för antagan-det.

När Esma offentliggör sitt beslut enligt första stycket ska den också offentliggöra att det berörda transaktionsregistret har rätt att överklaga beslutet och, i förekommande fall, att ett sådant överklagande har lämnats in, med angivande av att överklagan-det inte har suspensiv verkan, samt att Esmas överklagande-nämnd har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 74

Esmas delegering av uppgifter till behöriga myndigheter

1. Om det är nödvändigt för att en tillsynsuppgift ska kunna utföras korrekt får Esma delegera specifika tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med de riktlinjer som Esma har utfärdat enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010. Sådana specifika tillsynsuppgifter kan sär-skilt innefatta befogenhet att begära uppgifter enligt artikel 61 och att genomföra utredningar och kontroller på plats enligt artiklarna 62 och 63.6.

2. Esma ska samråda med den relevanta behöriga myndighe-ten innan en uppgift delegeras. Detta samråd ska gälla

- a) den delegerade uppgiftens omfattning,
- b) tidsfristen för utförandet av den uppgift som ska delegeras, och
- c) överföringen av nödvändig information från och till Esma.

3. I enlighet med den förordning om avgifter som kommis-sionen antar enligt artikel 72.3 ska Esma ersätta en behörig myndighet för kostnader som uppkommit till följd av utföran-det av de delegerade uppgifterna.

4. Esma ska med lämpliga intervall ompröva det beslut som avses i punkt 1. En delegering får när som helst återkallas.

5. En delegering av uppgifter ska inte påverka Esmas ansvar och inte begränsa Esmas förmåga att genomföra och övervaka

den delegerade verksamheten. Tillsynsuppgifter enligt denna för-ordning, bland annat registreringsbeslut, slutbedömningar och uppföljningsbeslut avseende överträdelse, får inte delegeras.

KAPITEL 2

Relationer med tredjeländer

Artikel 75

Likvärdighet och internationella överenskommelser

1. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säker-ställer att

- a) transaktionsregister som auktoriserats i detta land följer rätts-ligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som fast-ställs i denna förordning,
- b) transaktionsregister i detta land löpande är föremål för ef-fektiv tillsyn och efterlevnadskontroll, och
- c) garantier för tystnadsplikt finns, inklusive skydd för affärs-hemligheter som myndigheterna delar med tredje parter, som åtminstone är likvärdiga med dem som föreskrivs i denna förordning.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det gransk-ningsförfarande som avses i artikel 86.2.

2. Vid behov, och i varje fall efter att ha antagit en sådan genomförandeakt som avses i punkt 1, ska kommissionen lämna rekommendationer till rådet om att förhandla om inter-nationella överenskommelser med berörda tredjeländer om öm-sesidig tillgång till och utbyte av information om derivatkon-trakt i transaktionsregister som är etablerade i detta tredjeland, på ett sådant sätt att unionens myndigheter, inbegripet Esma, har direkt och ständig tillgång till all information som krävs för fullgörandet av deras uppgifter.

3. När de överenskommelser som avses i punkt 2 har slutits, och i enlighet med dem, ska Esma upprätta samarbetsarrange-mang med de behöriga myndigheterna i de berörda tredjelän-derna. I sådana samarbetsavtal ska minst följande anges:

- a) En mekanism för informationsutbytet mellan Esma och andra unionsmyndigheter med ansvar enligt den här förord-ningen, å ena sidan, och de berörda behöriga myndigheterna i berörda tredjeländer, å andra sidan.

- b) Förfaranden för samordning av tillsynsverksamhet.

4. I fråga om överföring av personuppgifter till tredjeland ska Esma tillämpa förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 76

Samarbetsarrangemang

Berörda myndigheter i tredjeländer som inte har transaktionsregister etablerade i sina jurisdiktioner får kontakta Esma i syfte att etablera samarbetsarrangemang för tillgång till information om derivatkontrakt i transaktionsregister i unionen.

Esma får etablera samarbetsarrangemang med dessa berörda myndigheter om tillgång till den information om derivatkontrakt i transaktionsregister i unionen som dessa myndigheter behöver för att fullgöra sina skyldigheter och sina uppdrag, under förutsättning att det finns garantier för tystnadsplikt, inbegripet skydd för affärshemligheter som myndigheterna delar med tredje parter.

Artikel 77

Godkännande av transaktionsregister

1. Ett transaktionsregister som har etablerats i ett tredjeland får tillhandahålla tjänster och verksamheter till i unionen etablerade enheter för tillämpningen av artikel 9 enbart om registret är godkänt av Esma i enlighet med punkt 2.

2. Ett sådant transaktionsregister som avses i punkt 1 ska lämna in sin ansökan om godkännande till Esma tillsammans med all nödvändig information, inklusive åtminstone de uppgifter som krävs för att kontrollera att transaktionsregistret är auktoriserat och föremål för effektiv tillsyn i ett tredjeland som

- a) har godkänts av kommissionen genom en genomförandeakt enligt artikel 75.1 enligt vilken det framgår att detta land har ett likvärdigt och verkställbart ramverk för reglering och tillsyn,
- b) har ingått en internationell överenskommelse med unionen i enlighet med artikel 75.2, och
- c) har ingått samarbetsarrangemang med unionen enligt artikel 75.3 för att se till att unionens myndigheter, inbegripet Esma, har direkt och kontinuerlig tillgång till alla nödvändiga uppgifter.

Inom 30 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska Esma bedöma om ansökan är fullständig. Om ansökan inte är fullständig ska Esma fastställa en tidsfrist inom vilken det ansökande transaktionsregistret ska lämna ytterligare information.

Senast 180 arbetsdagar efter inlämnandet av en fullständig ansökan ska Esma skriftligen med en fullständig motivering underätta det ansökande transaktionsregistret om huruvida godkännande har beviljats eller avslagits.

Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de transaktionsregister som godkänts i enlighet med denna förordning.

AVDELNING VII

KRAV PÅ TRANSAKTIONSREGISTER

Artikel 78

Allmänna krav

1. Ett transaktionsregister ska ha stabila styrformer, som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning och tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning, vilket förhindrar att konfidentiella uppgifter lämnas ut.

2. Ett transaktionsregister ska upprätthålla effektiva organisatoriska och administrativa skriftliga förfaranden för att identifiera och hantera eventuella intressekonflikter när det gäller dess ledning, anställda eller personer med direkt eller indirekt koppling till dem genom nära förbindelser.

3. Ett transaktionsregister ska ha tillräckliga riktlinjer och förfaranden som tryggar att alla bestämmelser i denna förordning följs, inklusive att ledning och anställda följer dem.

4. Ett transaktionsregister ska ha en organisationsstruktur som säkerställer kontinuitet och väl fungerande verksamhet och tillhandahållande av tjänster. Det ska använda lämpliga och passande system, resurser och förfaranden.

5. Om ett transaktionsregister erbjuder anknutna tjänster, bland annat orderavstämning, ordermatchning, kredithändelse-tjänster, portföljförliknings- och portföljkompressionstjänster, ska transaktionsregistret hålla dessa anknutna tjänster skilda i operativt hänseende från transaktionsregistrets uppgift att centralt samla in och registrera uppgifter om derivat.

6. Transaktionsregistrets företagsledning och medlemmarna i dess styrelse ska ha tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet som säkerställer en sund och ansvarsfull ledning av transaktionsregistret.

7. Ett transaktionsregister ska ha objektiva, icke-diskriminerande och offentliggjorda villkor för tillträde för företag som omfattas av rapporteringsskyldighet enligt artikel 9. Ett transaktionsregister ska på icke-diskriminerande grunder ge tjänsteleverantörer tillträde till transaktionsregistrets uppgifter, under förutsättning att de berörda motparterna har samtyckt till detta. Begränsningar av tillträdet ska bara tillåtas om syftet är att kontrollera riskerna för transaktionsregistrets uppgifter.

8. Ett transaktionsregister ska offentliggöra priser och avgifter för tjänster som tillhandahålls enligt denna förordning. Priser och avgifter för varje tjänst som tillhandahålls ska offentliggöras separat, inklusive avdrag och rabatter och villkoren för att åtnjuta dessa. Det ska tillåta rapporterande enheter separat tillträde till särskilda tjänster. Ett transaktionsregisters priser och avgifter ska vara kostnadsrelaterade.

Artikel 79

Driftssäkerhet

1. Ett transaktionsregister ska kartlägga operativa riskkällor och minimera dem genom att utveckla lämpliga system, kontroller och förfaranden. Sådana system ska vara tillförlitliga och säkra och ha tillräcklig kapacitet för hantering av mottagen information.

2. Ett transaktionsregister ska utforma, tillämpa och upprätthålla tillräckliga riktlinjer för kontinuerlig verksamhet och en katastrofplan för att kunna upprätthålla verksamheten, snabbt kunna återuppta den och fullgöra transaktionsregistrets skyldigheter. En sådan plan ska åtminstone omfatta inrättande av faciliteter för säkerhetskopiering.

3. Ett transaktionsregister för vilket registreringen återkallats ska se till att det sker en ordnad ersättning, inbegripet överföring av uppgifter till andra transaktionsregister och omdirigering av rapporteringsflöden till andra transaktionsregister.

Artikel 80

Skyddsåtgärder och registrering

1. Ett transaktionsregister ska säkerställa konfidentialitet, tillförlitlighet och skydd, när det gäller de uppgifter som mottas enligt artikel 9.

2. Ett transaktionsregister får endast använda de uppgifter det tar emot enligt denna förordning för kommersiella ändamål om de berörda motparterna har gett sitt samtycke till det.

3. Ett transaktionsregister ska omgående registrera de uppgifter som mottas enligt artikel 9 och bevara dem i minst tio år efter det att motsvarande avtal löpt ut. Det ska ha snabba och effektiva registerförfaranden för att dokumentera förändringar av registrerade uppgifter.

4. Ett transaktionsregister ska beräkna positioner per klass av derivat och rapporterande enhet, utifrån de närmare uppgifter om derivatkontrakt som inrapporterats enligt artikel 9.

5. Ett transaktionsregister ska tillåta att parterna i ett kontrakt får åtkomst till uppgifterna och möjlighet att rätta dem i god tid.

6. Ett transaktionsregister ska vidta alla rimliga åtgärder för att undvika att uppgifter i dess system missbrukas.

En fysisk person som har en nära förbindelse med en central motpart eller en juridisk person med ställning som moder- eller dotterföretag till transaktionsregistret får inte använda konfidentiella uppgifter som registrerats i ett transaktionsregister i kommersiella syften.

Artikel 81

Transparens och tillgång till uppgifter

1. Ett transaktionsregister ska regelbundet och på ett lättillgängligt sätt offentliggöra aggregerade positioner per klass av derivat i de avtal som inrapporterats till det.

2. Ett transaktionsregister ska samla in och registerföra uppgifter samt säkerställa att sådana enheter som avses i punkt 3 ges direkt och omedelbar tillgång till alla de detaljerade uppgifter om derivatkontrakt som de behöver för att kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag.

3. Ett transaktionsregister ska tillhandahålla nödvändiga uppgifter till följande enheter så att de ska kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag:

- a) Esma.
- b) ESRB.
- c) Den behöriga myndighet som utövar tillsyn över centrala motparter som utnyttjar transaktionsregistret.
- d) Den behöriga myndighet som utövar tillsyn över handelsplatsen för de rapporterade kontrakten.
- e) Berörda ECBS-medlemmar.
- f) Berörda myndigheter i ett tredjeland som har ingått en sådan internationell överenskommelse med unionen som avses i artikel 75.
- g) Tillsynsmyndigheter som utsetts enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden ⁽¹⁾.
- h) Unionens berörda värdepappers- och marknadsmyndigheter.
- i) Berörda myndigheter i ett tredjeland som har ingått ett samarbetsarrangemang med Esma i enlighet med artikel 76.
- j) Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter.

⁽¹⁾ EUT L 142, 30.4.2004, s. 12.

4. Esma ska till andra berörda unionsmyndigheter förmedla uppgifter som dessa behöver för att fullgöra sitt uppdrag.

5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger frekvensen för och innehållet i de uppgifter som avses i punkterna 1 och 3 samt de operativa standarder som krävs för att aggregera och jämföra uppgifter mellan transaktionsregister och för att de enheter som avses i punkt 3 ska få tillgång till den information som behövs. Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska syfta till att säkerställa att ingen part till något kontrakt ska kunna identifieras genom den information som offentliggörs i enlighet med punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 september 2012.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 82

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.6, 64.7, 70, 72.3 och 85.2 ska ges till kommissionen på obestämd tid.

3. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den sträva efter att samråda med Esma.

4. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.6, 64.7, 70, 72.3 och 85.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 1.6, 64.7, 70, 72.3 och 85.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten

delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

AVDELNING VIII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 83

Tystnadsplikt

1. Tystnadsplikt ska gälla för alla personer som arbetar eller har arbetat för de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 22 och de myndigheter som avses i artikel 81.3, för Esma eller för revisorer och experter som agerar eller har agerat på uppdrag av de behöriga myndigheterna eller Esma. Utan att det påverkar fall som omfattas av straff- eller skatterättsliga bestämmelser eller denna förordning, får de inte till någon person eller myndighet röja konfidentiella uppgifter som de fått i tjänsten, utom i sammandrag eller i sammanställning som omöjliggör identifiering av enskilda centrala motparter, transaktionsregister eller annan person.

2. Om en central motpart har försatts i konkurs eller tvångslikvideras, får konfidentiella uppgifter som inte rör tredje part röjas i civilrättsliga eller kommersiella förfaranden, om det är nödvändigt för att kunna driva målet.

3. Utan att det påverkar fall som omfattas av straff- eller skatterättsliga bestämmelser får konfidentiella uppgifter enligt denna förordning användas av de behöriga myndigheterna, Esma, organ eller andra fysiska eller juridiska personer än behöriga myndigheter som mottar den, men i de behöriga myndigheternas fall enbart för att utföra sina uppgifter och fullgöra sitt uppdrag inom förordningens ram, eller i andra myndigheters, organs eller fysiska eller juridiska personers fall i det syfte för vilket informationen lämnades till dem och/eller inom ramen för administrativa eller rättsliga förfaranden som har ett samband med fullgörandet av respektive uppdrag. Om Esma, den behöriga myndigheten eller annan myndighet, ett organ eller en person som lämnar information ger sitt samtycke, får den mottagande myndigheten emellertid använda den i andra icke-kommersiella syften.

4. Bestämmelserna om tystnadsplikt i punkterna 1, 2 och 3 ska gälla för allt mottagande, utbyte eller förmedling av konfidentiella uppgifter enligt denna förordning. Dessa villkor ska emellertid inte förhindra att Esma, de behöriga myndigheterna eller de berörda centralbankerna i enlighet med denna förordning, och annan lagstiftning som är tillämplig på värdepappersföretag, kreditinstitut, pensionsfonder, fondföretag, AIF-förvaltare, försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, försäkringsföretag, reglerade marknader eller marknadsplatsoperatörer, utbyter eller förmedlar konfidentiella uppgifter med medgivande av den behöriga myndighet eller annan myndighet eller ett organ eller en fysisk eller juridisk person som meddelade informationen.

5. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte förhindra att de behöriga myndigheterna i enlighet med nationell lagstiftning utbyter eller förmedlar konfidentiella uppgifter som inte har mottagits från en annan medlemsstats behöriga myndighet.

Artikel 84

Utbryte av information

1. Behöriga myndigheter, Esma och andra relevanta myndigheter ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter.

2. Behöriga myndigheter, Esma, andra relevanta myndigheter och andra organ eller fysiska eller juridiska personer som mottar konfidentiell information vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning får inte använda den för annat syfte.

3. Behöriga myndigheter ska lämna information till berörda ECBS-medlemmar om sådan information är relevant för fullgörandet av dessas uppdrag.

AVDELNING IX

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 85

Rapporter och översyn

1. Senast den 17 augusti 2015 ska kommissionen se över och utarbeta en allmän rapport om denna förordning. Kommissionen ska lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, eventuellt åtföljd av lämpliga förslag.

Kommissionen ska särskilt göra följande:

- a) I samarbete med ECBS-medlemmarna bedöma om det behövs åtgärder för att underlätta centrala motparterers tillgång till likviditetsfaciliteter hos centralbankerna.
- b) I samordning med Esma och relevanta sektorsmyndigheter bedöma vilken systemrisk icke-finansiella företags transaktioner med OTC-derivat har och i synnerhet vilken effekt denna förordning får på icke-finansiella företags användning av OTC-derivat.
- c) På grundval av de erfarenheter som gjorts bedöma hur tillsynsramarna för centrala motparter fungerar, inbegripet effektiviteten när det gäller tillsynskollegierna, de respektive röstningsförfaranden som fastställs i artikel 19.3 och Esmas roll, särskilt under auktoriseringsförfarandena för centrala motparter.

d) I samarbete med Esma och ESRB bedöma hur effektiva kraven på marginalsäkerhet har varit när det gäller att begränsa de procykliska effekterna och huruvida det finns ett behov av att definiera ytterligare befogenheter att intervjua på detta område.

e) I samarbete med Esma utvärdera utvecklingen av centrala motparterers riktlinjer för marginalsäkerhet och säkerhetskrav och deras anpassning till användarnas specifika verksamhet och riskprofiler.

Den bedömning som avses i led a i första stycket ska beakta resultat från det pågående arbetet mellan centralbanker på unionsnivå och på internationell nivå. Bedömningen ska också beakta principen om centralbankers oberoende och deras rätt att efter eget gottfinnande erbjuda tillgång till likviditetsfaciliteter samt till den potentiella oavsiktliga effekten på centrala motparterers beteende eller den inre marknaden. Eventuella åtföljande förslag får inte, vare sig direkt eller indirekt, innebära att en medlemsstat eller en grupp medlemsstater diskrimineras som plats för clearingtjänster.

2. Senast den 17 augusti 2014 ska kommissionen efter samråd med Esma och Eiopa utarbeta en rapport som bedömer de framsteg och de ansträngningar de centrala motparterna gjort för att utveckla tekniska lösningar för pensionssystemers överföring av icke-kontanta säkerheter som tilläggsäkerhet (variationsmarginal) liksom behovet av åtgärder för att underlätta en sådan lösning. Om kommissionen anser att de nödvändiga ansträngningarna för att utveckla lämpliga tekniska lösningar inte gjorts och att de negativa effekterna som central clearing av derivatkontrakt för pensionssystem har på framtida pensionärs pensionsförmåner förblir oförändrade, ska den ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 för att förlänga den treårsperiod som avses i artikel 89.1 en gång med två år och en gång med ett år.

3. Esma ska till kommissionen lämna rapporter om

- a) tillämpningen av clearingkravet enligt avdelning II och särskilt om avsaknaden av clearingkrav för OTC-derivatkontrakt som har ingåtts före dagen för denna förordnings ikraftträdande,
- b) tillämpningen av identifieringsförfarandet enligt artikel 5.3,
- c) tillämpningen av de separeringskrav som fastställs i artikel 39,
- d) utvidgningen av tillämpningsområdet för samverkansöversenskommelser enligt avdelning V till att omfatta transaktioner med klasser av andra finansiella instrument än överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument,

e) centrala motparter tillgång till handelsplatser, om vissa metoders följder för konkurrensförhållanden och effekterna på likviditetsfragmenteringen,

f) Esmas personal- och resursbehov till följd av de befogenheter och uppgifter som den får enligt denna förordning,

g) verkningarna av att medlemsstaterna tillämpar ytterligare krav enligt artikel 14.5.

Dessa rapporter ska överlämnas till kommissionen senast den 30 september 2014 med avseende på tillämpningen av punkt 1. De ska även överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

4. Efter att ha begärt en bedömning av ESRB ska kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna och Esma, ta fram en årsrapport som bedömer möjliga systemrisker och kostnads-effekter av samverkansöverenskommelser.

Rapporten ska åtminstone behandla sådana överenskommelsers antal och komplexitet samt hur adekvata riskhanteringsystem och riskmodeller är. Kommissionen ska lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, åtföljd av eventuella lämpliga förslag.

ESRB ska till kommissionen lämna sin bedömning av möjliga systemrisker och effekter av arrangemang för samverkan mellan centrala motparter.

5. Esma ska årligen överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de sanktioner som de behöriga myndigheterna ålagt, inklusive tillsynsåtgärder, avgifter och viten.

Artikel 86

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén som inrättades genom kommissionens beslut 2001/528/EG⁽¹⁾. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 87

Ändring av direktiv 98/26/EG

1. I artikel 9.1 i direktiv 98/26/EG ska följande stycke läggas till:

⁽¹⁾ EGT L 191, 13.7.2001, s. 45.

"Om en systemoperatör har ställt säkerhet till en annan systemoperatör i samband med ett samverkande system, ska den systemoperatörens rättigheter till säkerheten inte påverkas av insolvensförfaranden mot den mottagande systemoperatören."

2. Medlemsstaterna ska anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa punkt 1 senast den 17 augusti 2014. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till direktiv 98/26/EG eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 88

Webbplatser

1. Esma ska upprätthålla en webbplats där följande uppgifter tillhandahålls:

a) Kontrakt som är godtagbara för clearingkravet enligt artikel 5.

b) Sanktioner som ålagts för överträdelse av artiklarna 4, 5 och 7–11.

c) Centrala motparter som är auktoriserade för tillhandahållande av tjänster eller verksamheter i unionen och som är etablerade i unionen, samt de tjänster eller verksamheter som de auktoriserats att tillhandahålla eller utföra, inklusive de typer av finansiella instrument som auktorisationen omfattar.

d) Sanktioner som ålagts för överträdelse av avdelningarna IV och V.

e) Centrala motparter som är auktoriserade för tillhandahållande av tjänster eller verksamheter i unionen och som är etablerade i tredjeland, samt de tjänster eller verksamheter som de auktoriserats att tillhandahålla eller utföra, inklusive de typer av finansiella instrument som auktorisationen omfattar.

f) Transaktionsregister som är auktoriserade att tillhandahålla tjänster eller verksamheter i unionen.

g) Avgifter och viten som ålagts i enlighet med artiklarna 65 och 66.

h) Det offentliga register som avses i artikel 6.

2. Med avseende på tillämpningen av punkt 1 b, c och d ska de behöriga myndigheterna upprätthålla webbplatser, vilka ska tillhandahålla länkar till Esmas webbplats.

3. Alla webbplatser som avses i denna artikel ska vara tillgängliga för allmänheten, uppdateras regelbundet och ska tillhandahålla information i ett tydligt format.

Artikel 89

Övergångsbestämmelser

1. Under tre år efter denna förordnings ikraftträdande ska clearingkravet i artikel 4 inte gälla OTC-derivatkontrakt som på ett objektivt mätbart sätt minskar investeringsrisker med direkt koppling till den finansiella solvensen för sådana pensionssystem som definieras i artikel 2.10. Övergångsperioden ska också gälla enheter som har inrättats i syfte att tillhandahålla ersättning till medlemmar i pensionssystem om de skulle hamna på obestånd.

De OTC-derivatkontrakt som dessa enheter ingår under denna tid och som annars skulle omfattas av clearingkravet enligt artikel 4 ska omfattas av de krav som fastställs i artikel 11.

2. När det gäller de pensionssystem som avses i artikel 2.10 c och d ska det undantag som avses i punkt 1 i den här artikeln beviljas av den berörda behöriga myndigheten för typer av enheter och typer av arrangemang. Efter att ha mottagit ansökan ska den behöriga myndigheten meddela Esma och Eiopa. Inom 30 kalenderdagar efter mottagandet av meddelandet ska Esma, efter samråd med Eiopa, utfärda ett yttrande med en bedömning av huruvida enheten eller arrangemanget överensstämmer med artikel 2.10 c eller d och av skälen till varför ett undantag är motiverat på grund av svårigheter att uppfylla marginalsäkerhetskraven. Den behöriga myndigheten ska endast bevilja undantag om den är helt övertygad om att enheten eller systemet överensstämmer med artikel 2.10 c eller d och att dessa har svårt att uppfylla marginalsäkerhetskraven. Den behöriga myndigheten ska anta ett beslut inom tio arbetsdagar från det att Esmas yttrande mottagits, med vederbörlig hänsyn till detta yttrande. Om den behöriga myndigheten inte instämmer i Esmas yttrande ska den i sitt beslut ange alla skäl till och förklara alla viktiga avvikelser från yttrandet.

Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över enheter och system som avses i artikel 2.10 c och d och som i enlighet med första stycket har beviljats undantag. För att ytterligare förstärka överensstämmelsen när det gäller resultatet av tillsynen ska Esma i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 genomföra en årlig inbördes utvärdering av de enheter som är upptagna i förteckningen.

3. En central motpart som i sin etableringsmedlemsstat har auktoriserats att tillhandahålla clearingtjänster i enlighet med

medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 4, 5, 8–11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 och 81 antagits av kommissionen, ska ansöka om auktorisation enligt artikel 14 med avseende på tillämpningen av denna förordning inom sex månader från och med dagen för ikraftträdandet av alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 och 49.

En central motpart som är etablerad i ett tredjeland och som har godkänts för att tillhandahålla clearingtjänster i en medlemsstat i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 och 49 antagits av kommissionen, ska ansöka om godkännande enligt artikel 25 med avseende på tillämpningen av denna förordning inom sex månader från och med dagen för ikraftträdandet av alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 och 49.

4. Innan ett beslut enligt denna förordning om auktorisation eller godkännande av en central motpart har fattats ska respektive nationella regler om auktorisation och godkännande av centrala motparter fortsätta att gälla och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad eller godkänd ska fortsätta att utöva tillsynen över denna.

5. Om en behörig myndighet har auktoriserat en central motpart för clearing av en viss klass av derivat i enlighet med medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 och 49 antagits av kommissionen ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten underrätta Esma om auktorisationen inom en månad från och med dagen för ikraftträdandet av de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 5.1.

Om en behörig myndighet har godkänt en i ett tredjeland etablerad central motpart för clearing av en viss OTC-klass av derivat i enlighet med medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn enligt artiklarna 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 och 49 antagits av kommissionen, ska den behöriga myndigheten i denna medlemsstat underrätta Esma om godkännandet inom en månad från och med dagen för ikraftträdandet av de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 5.1.

6. Ett transaktionsregister som har auktoriserats eller registrerats i sin etableringsmedlemsstat för insamling och registerföring av uppgifter om derivat i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn och genomförande enligt artiklarna 9, 56 och 81 antagits av kommissionen, ska ansöka om registrering enligt artikel 55 inom sex månader från och med dagen för ikraftträdandet av dessa tekniska standarder för tillsyn och genomförande.

Ett i ett tredjeland etablerat transaktionsregister som har fått tillstånd för insamling och registerföring av uppgifter om derivat i en medlemsstat i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn och genomförande enligt artiklarna 9, 56 och 81 antagits av kommissionen, ska ansöka om registrering enligt artikel 77 inom sex månader från och med dagen för ikraftträdandet av dessa tekniska standarder för tillsyn och genomförande.

7. Innan ett beslut enligt denna förordning om registrering eller godkännande av ett transaktionsregister har fattats ska respektive nationella regler om auktorisation, registrering och godkännande av transaktionsregister fortsätta att gälla och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där transaktionsregistret är etablerat eller godkänt ska fortsätta att utöva tillsynen över detta.

8. Ett transaktionsregister som har auktoriserats eller registrerats i sin etableringsmedlemsstat för insamling och registerföring av uppgifter om derivat i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn och genomförande enligt artiklarna 56 och 81 antagits av kommissionen, får användas för att uppfylla rapporteringskraven enligt artikel 9 tills ett beslut om transaktionsregistrets registrering eller godkännande enligt denna förordning har fattats.

Ett i ett tredjeland etablerat transaktionsregister som har fått tillstånd för insamling och registerföring av uppgifter om derivat

i enlighet med en medlemsstats nationella lagstiftning innan alla tekniska standarder för tillsyn och genomförande enligt artiklarna 56 och 81 antagits av kommissionen, får användas för att uppfylla rapporteringskraven enligt artikel 9 tills ett beslut om transaktionsregistrets godkännande enligt denna förordning har fattats.

9. Utan hinder av artikel 81.3 f får ett transaktionsregister, om det inte finns någon sådan internationell överenskommelse mellan ett tredjeland och unionen som avses i artikel 75, förse de relevanta myndigheterna i tredjelandet med nödvändig information fram till den 17 augusti 2013, under förutsättning att det underrättar Esma.

Artikel 90

Esmas personal och resurser

Senast den 31 december 2012 ska Esma bedöma personal- och resursbehoven till följd av de befogenheter och uppgifter Esma får enligt denna förordning, och förelägga Europaparlamentet, rådet och kommissionen en rapport.

Artikel 91

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 4 juli 2012.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

A. D. MAVROYIANNIS

Ordförande

BILAGA I

Förteckning över överträdelser som avses i artikel 65.1

I. Överträdelser som gäller organisatoriska krav eller intressekonflikter:

- a) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.1 om det inte har stabila styrformer, som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning och tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning, vilket förhindrar att konfidentiella uppgifter lämnas ut.
- b) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.2 om det inte har eller tillämpar effektiva skriftliga organisatoriska och administrativa förfaranden för att identifiera och hantera eventuella intressekonflikter när det gäller dess ledning, dess anställda eller andra personer med direkt eller indirekt koppling till dem genom nära förbindelser.
- c) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.3, om det inte infört riktlinjer och förfaranden som säkerställer att alla bestämmelser i denna förordning följs, inklusive att ledning och anställda följer dem.
- d) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.4 om det inte har eller tillämpar en tillfredsställande organisationsstruktur som säkerställer kontinuitet och väl fungerande verksamhet och tillhandahållande av tjänster.
- e) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.5 om det inte i operativt hänseende håller anknutna tjänster skilda från uppgiften att centralt samla in och registerföra uppgifter om derivat.
- f) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.6 om det inte säkerställer att företagsledningen och styrelsen har tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet som säkerställer en sund och ansvarsfull ledning av transaktionsregistret.
- g) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.7 om det inte har objektiva, icke-diskriminerande och offentliggjorda villkor för tillträde för tjänsteleverantörer och företag som omfattas av rapporteringsskyldighet enligt artikel 9.
- h) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 78.8 om det inte offentliggör priser och avgifter för tjänster som tillhandahålls enligt denna förordning, om det inte ger rapporterande enheter separat tillgång till särskilda tjänster eller om det tar ut priser och avgifter som inte är kostnadsrelaterade.

II. Överträdelser som gäller operativa krav:

- a) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 79.1 om det inte identifierar operativa riskkällor eller inte minimerar dessa risker genom att utveckla lämpliga system, kontroller och förfaranden.
- b) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 79.2 om det inte utformar, tillämpar eller upprätthåller en lämplig strategiplan för kontinuerlig verksamhet och en katastrofplan för att kunna upprätthålla verksamheten, snabbt kunna återuppta den och fullgöra transaktionsregistrets skyldigheter.
- c) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 80.1 om det inte säkerställer konfidentialitet, tillförlitlighet eller skydd när det gäller de uppgifter som mottas enligt artikel 9.
- d) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 80.2 om det använder de uppgifter det tar emot enligt denna förordning för kommersiella ändamål utan att de berörda motparterna har givit sitt samtycke till det.
- e) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 80.3 om det inte omgäende registrerar de uppgifter som mottas enligt artikel 9 eller inte bevarar dem i minst tio år efter det att motsvarande kontrakt löpt ut eller om det inte har snabba och effektiva registerförfaranden för att dokumentera förändringar av registrerade uppgifter.
- f) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 80.4 om det inte beräknar positioner per klass av derivat och rapporterande enhet, utifrån de närmare uppgifter om derivatkontrakt som inrapporterats i enlighet med artikel 9.
- g) Ett transaktionsregister bryter mot bestämmelserna i artikel 80.5 om det inte säkerställer att parterna i ett kontrakt tilläts åtkomst till uppgifterna och möjlighet att rätta dem i god tid.
- h) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 80.6 om det inte vidtar alla rimliga åtgärder för att undvika att uppgifter i dess system missbrukas.

III. Överträdelser som gäller transparens och tillgång till information:

- a) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 81.1 om det inte regelbundet och på ett lättillgängligt sätt offentliggör aggregerade positioner per klass av derivat i de kontrakt som inrapporterats till det.
- b) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 81.2 om det inte ger de enheter som avses i artikel 81.3 direkt och omedelbar tillgång till alla de detaljerade uppgifter om derivatkontrakt som de behöver för att kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag.

IV. Överträdelser som gäller hinder för tillsynsverksamheten:

- a) Ett transaktionsregister bryter mot artikel 61.1, om det lämnar oriktig eller vilseledande information som svar på en enkel begäran om information från Esma i enlighet med artikel 61.2 eller som svar på ett beslut från Esma om begäran om information i enlighet med artikel 61.3,
- b) transaktionsregistret lämnar oriktiga eller vilseledande svar på frågor som ställs enligt artikel 62.1.c,
- c) transaktionsregistret inte i rimlig tid rättar sig efter de tillsynsåtgärder som Esma antar i enlighet med artikel 73.

—

BILAGA II

Förteckning över koefficienter kopplade till försvårande och förmildrande faktorer vid tillämpning av artikel 65.3

Följande koefficienter ska vara kumulativt tillämpliga på de basbelopp som avses i artikel 65.2:

I. Justeringskoefficienter kopplade till försvårande omständigheter:

- a) Om överträdelsen har begåtts upprepade gånger ska koefficienten 1,1 tillämpas för varje gång den upprepas.
- b) Om överträdelsen har begåtts i mer än sex månader ska koefficienten 1,5 tillämpas.
- c) Om överträdelsen har visat på systembrister i transaktionsregistrets organisation, särskilt i dess förfaranden, ledningssystem eller interna kontroller, ska koefficienten 2,2 tillämpas.
- d) Om överträdelsen påverkar kvaliteten på de registerförda uppgifterna negativt ska koefficienten 1,5 tillämpas.
- e) Om överträdelsen har begåtts uppsåtligen ska koefficienten 2 tillämpas.
- f) Om inga korrigerande åtgärder har vidtagits sedan överträdelsen konstaterades ska koefficienten 1,7 tillämpas.
- g) Om transaktionsregistrets företagsledning inte har samarbetat med Esma i samband med myndighetens utredningar ska koefficienten 1,5 tillämpas.

II. Justeringskoefficienter kopplade till förmildrande omständigheter:

- a) Om överträdelsen har begåtts under en kortare period än tio arbetsdagar ska koefficienten 0,9 tillämpas.
 - b) Om transaktionsregistrets företagsledning kan visa att den har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att förebygga överträdelsen ska koefficienten 0,7 tillämpas.
 - c) Om transaktionsregistret har uppmärksammat Esma på överträdelsen på ett snabbt, ändamålsenligt och fullständigt sätt ska koefficienten 0,4 tillämpas.
 - d) Om transaktionsregistret frivilligt har vidtagit åtgärder för att se till att dylika överträdelser inte kan begås på nytt ska koefficienten 0,6 tillämpas.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/834

av den 20 maj 2019

om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽⁴⁾ trädde i kraft den 16 augusti 2012. Förordningens krav, närmare bestämt kravet på central clearing av standardiserade OTC-derivatkontrakt, krav på marginalsäkerheter och krav på begränsning av operativ risk för OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt, rapporteringsskyldigheter när det gäller derivatkontrakt, kraven på centrala motparter och kraven på transaktionsregister bidrar till att minska systemrisken genom att öka genomlysningen av OTC-derivatmarknaden och minska motpartskreditrisken och den operativa risken i samband med OTC-derivat.
- (2) Förenklingen på vissa områden som omfattas av förordning (EU) nr 648/2012 och ett mer proportionellt angreppssätt när det gäller dessa områden är i överensstämmelse med kommissionens program om lagstiftnings ändamålsenlighet och resultat som framhåller behovet av kostnadsminskningar och förenkling för att unionens politik ska uppnå sina mål så effektivt och som möjligt och som framför allt syftar till att minska regelbördan och den administrativa bördan. Denna förenkling och ett mer proportionellt angreppssätt bör emellertid inte påverka de övergripande målen – att främja den finansiella stabiliteten och avhjälpa systemriskerna i linje med G20-ledarnas uttalande vid toppmötet den 26 september 2009 i Pittsburgh.
- (3) Effektiva och motståndskraftiga efter-handel-system och marknader för säkerheter är av grundläggande betydelse för en väl fungerande kapitalmarknadsunion och förstärker ansträngningarna att främja investeringar, tillväxt och sysselsättning i enlighet med kommissionens politiska prioriteringar.
- (4) Under 2015 och 2016 genomförde kommissionen två offentliga samråd om tillämpningen av förordning (EU) nr 648/2012. Kommissionen fick även in synpunkter på tillämpningen av den förordningen från Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽⁵⁾, Europeiska systemrisknämnden (ESRB), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 ⁽⁶⁾, och Europeiska centralbanks-systemet (ESCB). Dessa offentliga samråd visade att målen med förordning (EU) nr 648/2012 hade intressenternas

⁽¹⁾ EUT C 385, 15.11.2017, s. 10.⁽²⁾ EUT C 434, 15.12.2017, s. 63.⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 maj 2019.⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

stöd och att det inte behövdes någon mer genomgripande ändring av förordningen. Den 23 november 2016 antog kommissionen en allmän rapport i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012. Även om alla bestämmelser i förordning (EU) nr 648/2012 inte var fullt tillämpliga och en fullständig utvärdering av förordningen därför inte var möjlig pekade den rapporten på områden där det skulle behövas riktade åtgärder för att säkerställa att målen med förordning (EU) nr 648/2012 skulle uppnås på ett mer proportionellt, effektivt och ändamålsenligt sätt.

- (5) Förordning (EU) nr 648/2012 bör omfatta alla finansiella motparter som skulle kunna utgöra en betydande systemrisk för det finansiella systemet. Definitionen av finansiell motpart bör därför ändras.
- (6) Aktiesparplaner för anställda är system som inrättas vanligen av ett företag genom vilket personer direkt eller indirekt kan teckna, köpa, ta emot eller äga aktier i det företaget eller i ett annat företag inom samma grupp, förutsatt att denna plan åtminstone gynnar de anställda eller tidigare anställda i det företaget eller i ett annat företag inom samma grupp eller ledamöter eller tidigare ledamöter i företagets styrelse eller i styrelsen för ett annat företag inom samma grupp. I kommissionens meddelande av den 8 juni 2017 om halvtidsöversynen av handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen identifieras åtgärder avseende aktiesparplaner för anställda som en möjlig åtgärd för att stärka kapitalmarknadsunionen i syfte att främja investeringar av icke-professionella investerare. Ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) eller en alternativ investeringsfond (AIF-fond), som inrättats uteslutande för att genomföra en eller flera aktiesparplaner för anställda, bör därför i enlighet med proportionalitetsprincipen inte kategoriseras som finansiell motpart.
- (7) Vissa finansiella motparter använder sig av OTC-derivatmarknaderna på ett sätt som är för begränsat för att utgöra en betydande systemrisk för det finansiella systemet och för begränsat för att central clearing ska vara ekonomiskt genomförbart. Dessa motparter, vanligen kallade små finansiella motparter, bör undantas från clearingkravet men bör fortsättningsvis omfattas av kravet på utväxling av säkerheter för att minska eventuell systemrisk. Om en finansiell motpart tar position som överskrider clearingtröskeln för åtminstone en klass av OTC-derivat, beräknat på gruppnivå, bör emellertid clearingkravet tillämpas för alla klasser av OTC-derivat med tanke på de inbördes kopplingarna mellan finansiella motparter och den systemrisk som skulle kunna uppstå för det finansiella systemet om dessa OTC-derivatkontrakt inte skulle clearas centralt. Den finansiella motparten bör ha möjlighet att när som helst visa att dess positioner inte längre överskrider clearingtröskeln för någon klass av OTC-derivat, varvid clearingkravet bör upphöra att tillämpas.
- (8) Icke-finansiella motparter har färre inbördes kopplingar än finansiella motparter. Deras verksamhet inskränker sig dessutom ofta främst till bara en klass av OTC-derivat. Därför utgör deras verksamhet en mindre systemrisk för det finansiella systemet än finansiella motparters verksamhet. Clearingkravets tillämpning på icke-finansiella motparter som väljer att beräkna sina positioner var tolfte månad i förhållande till clearingtrösklarna bör därför inskränkas. Dessa icke-finansiella motparter bör endast omfattas av clearingkravet avseende de klasser av OTC-derivat som överskrider clearingtröskeln. De icke-finansiella motparterna bör emellertid fortfarande vara underställda kravet att de ska utväxla säkerheter när någon av clearingtrösklarna överskrids. Icke-finansiella motparter som väljer att inte beräkna sina positioner i förhållande till clearingtrösklarna bör omfattas av clearingkravet för alla klasser av OTC-derivat. Den icke-finansiella motparten bör ha möjlighet att när som helst visa att dess positioner inte längre överskrider clearingtröskeln för en klass av OTC-derivat, varvid clearingkravet för denna klass av OTC-derivat bör upphöra att tillämpas.
- (9) För att ta hänsyn till eventuell utveckling på finansmarknaderna bör Esma regelbundet se över clearingtrösklarna och vid behov uppdatera dessa. Denna regelbundna översyn bör åtföljas av en rapport.
- (10) Kravet att vissa OTC-derivatkontrakt som ingåtts innan clearingkravet fått verkan ska clearas leder till rättsosäkerhet och praktiska svårigheter samtidigt som dess nytta är begränsad. Detta krav ger framför allt upphov till ytterligare kostnader och bördor för motparterna i dessa kontrakt och skulle även kunna påverka marknadens goda funktion utan att leda till någon betydande förbättring av den enhetliga och konsekventa tillämpningen av förordning (EU) nr 648/2012 eller av skapandet av lika spelregler för marknadsdeltagarna. Detta krav bör därför avskaffas.

- (11) Motparter med en begränsad aktivitet på OTC-derivatmarknaden har svårt att få tillgång till central clearing både som kunder till en clearingmedlem och genom indirekta clearingarrangemang. Det bör därför finnas ett krav att clearingmedlemmar och clearingmedlemmars kunder som tillhandahåller clearingtjänster antingen direkt till andra motparter eller indirekt genom att tillåta att deras egna kunder tillhandahåller andra motparter dessa tjänster ska göra detta på rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor. Detta krav bör inte leda till prisreglering eller en skyldighet att ingå kontrakt, men clearingmedlemmar och kunder bör tillåtas att kontrollera de risker som är förknippade med de clearingtjänster som erbjuds, exempelvis motpartsriskerna.
- (12) I information om vilka finansiella instrument som omfattas av auktorisationer av centrala motparter anges eventuellt inte alla klasser av OTC-derivat som en central motpart är auktoriserad att cleara. För att säkerställa att Esma kan utföra sina uppgifter och uppdrag med avseende på clearingkravet bör de behöriga myndigheterna utan dröjsmål underrätta Esma om all information som de erhåller från en central motpart om dennes avsikt att börja cleara en klass av OTC-derivat som omfattas av dess befintliga auktorisation.
- (13) Clearingkravet bör kunna upphävas tillfälligt i vissa exceptionella situationer. Ett sådant tillfälligt upphävande bör vara möjligt om de kriterier enligt vilka särskilda klasser av OTC-derivat har underställts clearingkravet inte längre uppfylls. Detta kan vara fallet om klasser av OTC-derivat inte längre är lämpliga för obligatorisk central clearing eller om det har skett en väsentlig förändring av sådana kriterier avseende givna klasser av OTC-derivat. Ett tillfälligt upphävande av clearingkravet bör även vara möjligt om en central motpart upphör att erbjuda en clearingtjänst för särskilda klasser av OTC-derivat eller för en särskild typ av motpart och andra centrala motparter inte tillräckligt snabbt kan träda in och överta dessa clearingtjänster. Ett tillfälligt upphävande av clearingkravet bör även vara möjligt om det anses vara nödvändigt för att undvika ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten i unionen. I syfte att säkerställa finansiell stabilitet och undvika störningar på marknaden bör Esma, med samtidigt beaktande av G20-målen, säkerställa att ett avskaffande av clearingkravet, om ett sådant är lämpligt, påbörjas under det tillfälliga upphävandet av clearingkravet och i tillräckligt god tid för att möjliggöra ändringen av relevanta tekniska standarder för tillsyn.
- (14) Den skyldighet som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 ⁽⁷⁾ för motparter att bedriva handel med derivat som omfattas av clearingkravet på handelsplatser utlöses, i enlighet med det förfarande i samband med handelsskyldigheten som beskrivs närmare i den förordningen, när en klass av derivat förklaras vara föremål för clearingkravet. Ett tillfälligt upphävande av clearingkravet skulle kunna förhindra att motparter kan uppfylla handelsskyldigheten. Om ett tillfälligt upphävande av clearingkravet har begärts och det sker en väsentlig förändring i de kriterier som ligger till grund för handelsskyldigheten, bör Esma således ha möjlighet att föreslå ett samtidigt tillfälligt upphävande av handelsskyldigheten på grundval av förordning (EU) nr 648/2012 i stället för förordning (EU) nr 600/2014.
- (15) Retroaktiv rapportering av kontrakt har visat sig vara svår eftersom det saknas vissa uppgifter som inte behövs rapporteras innan förordning (EU) nr 648/2012 trädde i kraft men som krävs i dag. Detta har lett till en kraftig underrapportering och till att de inrapporterade uppgifterna är av dålig kvalitet, samtidigt som den börda som rapportering av dessa kontrakt medför är betydande. Det är därför mycket sannolikt att dessa retroaktiva uppgifter inte kommer att användas. När tidsfristen för retroaktiv rapportering löper ut kommer flera av dessa kontrakt dessutom redan att ha förfallit och därmed även de exponeringar och risker som är förbundna med dem. Av detta skäl bör kravet på retroaktiv rapportering av kontrakt avskaffas.
- (16) Transaktioner inom grupper med icke-finansiella motparter utgör en relativt liten andel av alla OTC-derivatkontrakt och används främst för intern säkring inom grupper. Dessa transaktioner bidrar därför inte i väsentlig grad till systemrisk och graden av sammankoppling, samtidigt som skyldigheten att rapportera dessa transaktioner medför betydande kostnader och bördor för icke-finansiella motparter. Transaktioner mellan motparter inom en grupp där minst en av motparterna är en icke-finansiell motpart bör därför undantas från rapporteringsskyldigheten, oavsett den icke-finansiella motpartens etableringsort.
- (17) Kommissionen inledde 2017 en kontroll av ändamålsenligheten i offentlig rapportering från företag. Syftet med kontrollen är att samla in uppgifter om enhetligheten, samstämmigheten, ändamålsenligheten och effektiviteten för unionens rapporteringsram. Mot bakgrund av detta bör möjligheten att undvika onödigt dubbelarbete vad

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

gäller rapporteringen och att minska eller förenkla rapporteringen för derivatkontrakt som inte är OTC-derivat analyseras ytterligare, med beaktande av behovet av rapportering i rätt tid och de åtgärder som antagits enligt förordningarna (EU) nr 648/2012 och (EU) nr 600/2014. I denna analys bör i synnerhet följande beaktas: de inrapporterade uppgifterna, de berörda myndigheternas åtkomst till uppgifter och åtgärder för att ytterligare förenkla rapporteringskedjorna för derivat som inte är OTC-derivatkontrakt, i synnerhet för icke-finansiella motparter som inte omfattas av clearingkravet, utan onödig förlust av information. En mer allmän bedömning av ändamålsenligheten och effektiviteten hos de åtgärder som införts i förordning (EU) nr 648/2012 för att rapporteringen av OTC-derivatkontrakt ska fungera bättre och vara mindre betungande bör övervägas när det föreligger tillräcklig erfarenhet och tillräckliga uppgifter om tillämpningen av den förordningen, i synnerhet vad gäller kvaliteten på och tillgängligheten av de uppgifter som rapporterats till transaktionsregister samt införandet och genomförandet av delegerad rapportering.

- (18) För att minska rapporteringsbördan avseende OTC-derivatkontrakt för icke-finansiella motparter som inte omfattas av clearingkravet bör den finansiella motparten i regel vara ensamt ansvarig, även juridiskt sett, för rapportering både för egen räkning och för en icke-finansiell motpart som inte omfattas av clearingkravet av OTC-derivatkontrakt som ingås av dessa motparter samt för att säkerställa att de inrapporterade uppgifterna är korrekta. För att säkerställa att den finansiella motparten har de uppgifter som krävs för att uppfylla sin rapporteringsskyldighet bör den icke-finansiella motparten tillhandahålla de uppgifter som rör de OTC-derivatkontrakt som den finansiella motparten rimligen inte kan förväntas inneha. Det bör dock vara möjligt för icke-finansiella motparter att välja att rapportera sina OTC-derivatkontrakt. I sådana fall bör den icke-finansiella motparten informera den finansiella motparten om detta och vara ansvarig, även juridiskt sett, för rapportering av dessa uppgifter och för säkerställande av att de är korrekta.
- (19) Det bör även fastställas vem som ska ansvara för rapportering av OTC-derivatkontrakt om en eller båda motparterna är fondföretag eller alternativa investeringsfonder. Det bör därför närmare anges att förvaltningsbolag för fondföretag ska vara ansvariga, även juridiskt sett, för rapportering för sådana fondföretags räkning av OTC-derivatkontrakt som ingås av sådana fondföretag samt för att säkerställa att de inrapporterade uppgifterna är korrekta. På samma sätt bör förvaltare av alternativa investeringsfonder vara ansvariga, även juridiskt sett, för rapportering för sådana alternativa investeringsfonders räkning av OTC-derivatkontrakt som ingås av sådana alternativa investeringsfonder samt för att säkerställa att de inrapporterade uppgifterna är korrekta.
- (20) För att undvika skillnader i tillämpningen av riskbegränsningstekniker inom unionen på grund av komplexiteten hos riskhanteringsförfaranden som kräver en utväxling av säkerheter mellan motparterna som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad och som inbegriper användning av interna modeller, bör behöriga myndigheter validera dessa riskhanteringsförfaranden eller betydande ändringar av sådana förfaranden, innan de tillämpas.
- (21) Behovet av internationell regleringsmässig konvergens och behovet för icke-finansiella motparter och små finansiella motparter av att minska de risker som är förknippade med deras valutarisken exponeringar gör det nödvändigt att fastställa särskilda riskhanteringsförfaranden för fysiskt avvecklade valutaterminer och fysiskt avvecklade valutaswappar. Med tanke på deras särskilda riskprofil bör den obligatoriska utväxlingen av variations-säkerheter på fysiskt avvecklade valutaterminer och fysiskt avvecklade valutaswappar begränsas till transaktioner mellan de mest systemviktiga motparterna i syfte att begränsa uppkomsten av systemrisk och undvika internationella regleringsmässiga skillnader. Internationell regleringsmässig konvergens bör också säkerställas med avseende på riskhanteringsförfaranden för andra klasser av derivat.
- (22) Riskreduceringstjänster efter handel inbegriper tjänster såsom portföljkompression. Portföljkompression omfattas inte av den handelsskyldighet som föreskrivs i förordning (EU) nr 600/2014. För att anpassa förordning (EU) nr 648/2012 till förordning (EU) nr 600/2014 när så är nödvändigt och lämpligt, samtidigt som hänsyn tas till skillnaderna mellan dessa två förordningar, till möjligheten att kringgå clearingkravet samt till den utsträckning till vilken riskreduceringstjänster efter handel begränsar eller minskar riskerna, bör kommissionen, i samarbete med Esma och ESRB, bedöma vilken eventuell handel som är ett resultat av riskreduceringstjänster efter handel som bör beviljas undantag från clearingkravet.

- (23) För att öka transparensen och förutsebarheten när det gäller initialsäkerheter och få centrala motparter att avhålla sig från att ändra sina modeller för initialsäkerheter på ett sätt som kan vara procykiskt bör centrala motparter ge sina clearingmedlemmar verktyg för att simulera sina initialsäkerheter och en detaljerad översikt över de modeller för beräkning av initialsäkerheter som de använder. Detta är i överensstämmelse med de internationella standarder som offentliggjorts av CPMI (Committee on Payments and Market Infrastructures) och IOSCO (International Organisation of Securities Commissions) och i synnerhet med de regler om informationslämnande som offentliggjordes i december 2012 och de standarder för centrala motparter lämnande av kvantitativ information som offentliggjordes 2015, vilka är relevanta för att främja en rättvisande bild av de risker och kostnader som är förbundna med clearingmedlemmars deltagande i en central motpart och för att öka centrala motparter transparens gentemot marknadsdeltagare.
- (24) Medlemsstaternas nationella insolvensrätt bör inte hindra centrala motparter från att med tillräcklig rättslig säkerhet kunna överföra kundpositioner eller betala ut intäkterna från en likvidation direkt till kunderna om en clearingmedlem blir insolvent med avseende på tillgångar på kunders separerade samlingskonton (omnibuskonton) och på individuellt separerade konton. För att uppmuntra och förbättra tillgången till clearing bör medlemsstaternas nationella insolvensrätt inte hindra en central motpart från att följa obeståndsförfarandena i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på de tillgångar och positioner som innehas på kunders separerade samlingskonton och på individuellt separerade konton hos clearingmedlemmen och den centrala motparten. Om indirekta clearingarrangemang upprättas bör indirekta kunder dock fortsätta att åtnjuta ett skydd som är likvärdigt med det som föreskrivs enligt de regler för separering och överförbarhet som fastställs i förordning (EU) nr 648/2012.
- (25) De avgifter som Esma kan påföra för transaktionsregister som står under myndighetens direkta tillsyn bör vara tillräckligt effektiva, proportionella och avskräckande för att göra Esmas tillsynsbefogenheter verkningsfulla och öka genomlysningen av positioner i och exponeringar mot derivat. De avgiftsbelopp som ursprungligen föreskrevs i förordning (EU) nr 648/2012 är inte tillräckligt avskräckande med tanke på transaktionsregistrens nuvarande omsättning, vilket potentiellt kan begränsa verkningsfullheten hos Esmas tillsynsbefogenheter enligt den förordningen i förhållande till transaktionsregister. Taket för avgifternas basbelopp bör därför höjas.
- (26) Myndigheter i tredjeland bör ha tillgång till uppgifter som rapporteras till transaktionsregister i unionen om det berörda tredjelandet uppfyller vissa villkor rörande behandlingen av dessa uppgifter och har en rättsligt bindande och verkställbar skyldighet som ger unionens myndigheter direkt tillgång till uppgifter som rapporteras till transaktionsregister i detta tredjeland.
- (27) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 (*) får transaktionsregister som redan har registrerats i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012 och som vill utvidga denna registrering till att även omfatta tillhandahållandet av tjänster i samband med transaktioner för värdepappersfinansiering omfattas av ett förenklat registreringsförfarande. Ett liknande förenklat registreringsförfarande bör införas för registrering av transaktionsregister som redan har registrerats i enlighet med förordning (EU) 2015/2365 och som vill utvidga denna registrering till att även omfatta tillhandahållande av tjänster i samband med derivatkontrakt.
- (28) Att kvaliteten och transparensen hos uppgifter som görs tillgängliga av transaktionsregister är otillräcklig innebär att det är svårt för enheter som har beviljats tillgång till dessa uppgifter att använda dem för att övervaka derivatmarknader, och förhindrar reglerings- och tillsynsmyndigheter från att i god tid upptäcka risker för den finansiella stabiliteten. För att förbättra uppgifternas kvalitet och transparens och anpassa rapporteringskraven i förordning (EU) nr 648/2012 till kraven i förordningarna (EU) 2015/2365 och (EU) nr 600/2014 krävs att rapporteringsregler och rapporteringskrav harmoniseras ytterligare och i synnerhet en ytterligare harmonisering av datastandarder, format, metoder och arrangemang för rapportering, samt harmonisering av förfaranden som transaktionsregister ska tillämpa för validering av inrapporterade uppgifters fullständighet och korrekthet samt förfarandena för avstämning av uppgifterna mot andra transaktionsregister. Transaktionsregister bör dessutom på begäran och på skäliga handelsvillkor ge icke rapporterade motparter tillgång till alla uppgifter som rapporteras för deras räkning.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1).

- (29) När det gäller de tjänster som tillhandahålls av transaktionsregister har en konkurrensutsatt miljö upprättats genom förordning (EU) nr 648/2012. Motparter bör därför kunna välja vilket transaktionsregister de vill rapportera till och kunna byta transaktionsregister om de så önskar. För att underlätta byten och säkerställa att uppgifterna fortsatt är tillgängliga utan att det krävs upprepade förfaranden bör transaktionsregister fastställa lämpliga riktlinjer för att säkerställa att överföring av inrapporterade uppgifter till andra transaktionsregister sker under ordnade former om en rapporteringsskyldig motpart begär detta.
- (30) I förordning (EU) nr 648/2012 fastställs att clearingkravet inte ska tillämpas på pensionssystem innan de centrala motparterna har utvecklat en lämplig teknisk lösning för överföring av icke-kontanta säkerheter som variationssäkerheter. Eftersom ingen lämplig lösning för att möjliggöra central clearing för pensionssystem hittills har tagits fram bör denna övergångsperiod förlängas och tillämpas i åtminstone ytterligare två år. Central clearing bör emellertid fortsätta att vara det yttersta målet med tanke på att utvecklingen på regleringsområdet och på marknaden gör det möjligt för marknadsdeltagare att ta fram lämpliga tekniska lösningar inom denna tidsperiod. Kommissionen bör med bistånd från Esma, Europeiska bankmyndigheten (EBA), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ^(*), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ^(**), och ESRB övervaka de framsteg som görs av centrala motparter, clearingmedlemmar och pensionssystem mot lämpliga lösningar som gör det lättare för pensionssystem att delta i central clearing och sammanställa en rapport om dessa framsteg. Denna rapport bör även behandla lösningarna och relaterade kostnader för pensionssystem och därmed ta hänsyn till utvecklingen på regleringsområdet och på marknaden, t. ex. ändringar av vilken typ av finansiell motpart som omfattas av clearingkravet. För att ta hänsyn till händelser som inte förutsågs när denna förordning antogs bör kommissionen ha befogenhet att förlänga denna övergångsperiod två gånger med en ettårsperiod efter en noggrann bedömning av behovet av en sådan förlängning.
- (31) Övergångsperioden för pensionssystem undantag från clearingkravet upphörde den 16 augusti 2018. Av skäl som rör rättslig säkerhet och för att undvika bristande kontinuitet är det nödvändigt med en retroaktiv tillämpning av förlängningen av den övergångsperioden för OTC-derivatkontrakt som ingås av pensionssystem från och med den 17 augusti 2018 till och med den 16 juni 2019.
- (32) I syfte att förenkla ramverket för reglering bör det beaktas i vilken utsträckning det kan vara nödvändigt och lämpligt att anpassa handelsskyldigheten enligt förordning (EU) nr 600/2014 till ändringarna av clearingkravet för derivat enligt den här förordningen, i synnerhet vilka enheter som ska omfattas av clearingkravet. En mer allmän bedömning av denna förordnings inverkan på omfattningen av clearing hos olika typer av motparter och spridningen av clearing inom varje typ av motpart samt clearingtjänsternas tillgänglighet, inbegripet ändamålsenligheten hos ändringarna enligt den här förordningen avseende tillhandahållandet av clearingtjänster på rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor för att möjliggöra tillgång till clearing, bör göras när tillräckliga erfarenheter och uppgifter om denna förordnings tillämpning blir tillgängliga.
- (33) För att säkerställa en enhetlig harmonisering i fråga om när handelsvillkor för tillhandahållandet av clearingtjänster ska anses vara rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta samt för att, under vissa omständigheter, ge mer tid åt marknadsaktörer att ta fram clearinglösningar för pensionssystem bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på fastställandet av under vilka förhållanden handelsvillkor för tillhandahållandet av clearingtjänster ska anses vara rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta, samt när det gäller förlängningen av den övergångsperiod under vilken clearingkravet inte ska tillämpas på OTC-derivatkontrakt som ingås av pensionssystem. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ^(†). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

^(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

^(†) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (34) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och i synnerhet när det gäller det tillfälliga upphävandet av clearingkravet och av handelsskyldigheten och när det gäller den direkta tillgången för tredjeländers berörda myndigheter till information i transaktionsregister som är etablerade i unionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹²⁾. Kommissionen bör anta omedelbart tillämpliga genomförandekter för att tillfälligt upphäva clearingkravet och handelsskyldigheten för särskilda klasser av OTC-derivat eftersom det behövs snabba beslut som säkerställer rättslig säkerhet avseende resultatet av förordningen för tillfälligt upphävande och det sålunda föreligger tvingande skäl till skyndsamhet.
- (35) För att säkerställa en enhetlig harmonisering av regler om riskbegränsningstekniker, registrering av transaktionsregister och rapporteringskrav bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn utarbetade av EBA eller Esma när det gäller följande: tillsynsförfaranden för att säkerställa att den inledande och den fortlöpande valideringen av riskhanteringsförfaranden som förutsätter en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad, närmare bestämmelser om den förenklade ansökan om utvidgning av ett transaktionsregisters registrering enligt förordning (EU) nr 2015/2365, förfarandena för effektiv avstämning av uppgifter mellan transaktionsregister, förfaranden som transaktionsregister ska tillämpa för att kontrollera den rapporterade motpartens eller inlämnande enhetens uppfyllande av rapporteringskraven och för att kontrollera att de inrapporterade uppgifterna är fullständiga och korrekta samt villkor, arrangemang och vilken dokumentation som krävs för att vissa enheter ska beviljas tillgång till transaktionsregister. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010.
- (36) Kommissionen bör även ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande utarbetade av Esma med avseende på datastandarder för den information som ska rapporteras om olika klasser av derivat, och metoder och arrangemang för rapportering samt formatet för ansökan om utvidgning av ett transaktionsregisters registrering som redan är registrerat enligt förordning (EU) 2015/2365. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandekter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (37) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att säkerställa att reglerna är proportionella, inte leder till onödiga administrativa bördor eller kostnader för regelefterlevnad, inte äventyrar den finansiella stabiliteten, samt ökar genomlysningen av positioner i och exponeringar mot OTC-derivat, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (38) Tillämpningen av vissa bestämmelser i denna förordning bör skjutas upp för att fastställa alla nödvändiga genomförandeåtgärder och ge marknadsdeltagarna möjlighet att vidta de åtgärder som krävs för att efterleva bestämmelserna.
- (39) Förordning (EU) nr 648/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.8 ska ersättas med följande:

”8. *finansiell motpart*:

- a) ett värdepappersföretag som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*),

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- b) ett kreditinstitut som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (**),
- c) ett försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG (***),
- d) ett fondföretag och, i förekommande fall, dess förvaltningsbolag, som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG, utom om det fondföretaget enbart inrättats för driften av en eller flera aktiesparplaner för anställda,
- e) ett tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 (****),
- f) en alternativ investeringsfond enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU, som antingen är etablerad i unionen eller som förvaltas av en förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som auktoriserats eller registrerats i enlighet med det direktivet, utom om den alternativa investeringsfonden enbart inrättats för driften av en eller flera aktiesparplaner för anställda eller om den alternativa investeringsfonden är ett specialföretag för värdepapperisering som avses i artikel 2.3 g i direktiv 2011/61/EU och, i tillämpliga fall, vars AIF-förvaltare är etablerad i unionen,
- g) en värdepapperscentral som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 (*****).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

(****) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37).

(*****) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1)."

2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Leden a i–iv ska ersättas med följande:

"i) mellan två finansiella motparter som uppfyller villkoren i artikel 4a.1 andra stycket,

ii) mellan en finansiell motpart som uppfyller villkoren i artikel 4a.1 andra stycket och en icke-finansiell motpart som uppfyller villkoren i artikel 10.1 andra stycket,

iii) mellan två icke-finansiella motparter som uppfyller villkoren i artikel 10.1 andra stycket,

iv) mellan, å ena sidan, en finansiell motpart som uppfyller villkoren i artikel 4a.1 andra stycket eller en icke-finansiell motpart som uppfyller villkoren i artikel 10.1 andra stycket och, å andra sidan, en i ett tredjeland etablerad enhet som skulle omfattas av clearingkravet om den var etablerad i unionen."

ii) Led b ska ersättas med följande:

"b) De har ingåtts eller förnyats på eller efter dagen då clearingkravet börjar gälla, förutsatt att båda motparter på den dagen då de har ingåtts eller förnyats uppfyller villkoren i led a."

b) Följande punkt ska införas:

"3a. Utan skyldighet att ingå kontrakt ska clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster, oavsett om det sker direkt eller indirekt, tillhandahålla dessa tjänster på rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor. Sådana clearingmedlemmar och kunder ska vidta alla rimliga åtgärder som syftar till att identifiera, förebygga, hantera och övervaka intressekonflikter, särskilt mellan handelsenheten och clearingenheten, som på ett negativt sätt kan påverka ett rättvist, skäligt, icke-diskriminerande och transparent tillhandahållande av clearingtjänster. Sådana åtgärder ska också vidtas när handels- och clearingtjänster tillhandahålls av olika juridiska personer som tillhör samma grupp.

Clearingmedlemmar och kunder ska tillåtas att kontrollera de risker med anknytning till de clearingtjänster som erbjuds.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 82 för att komplettera denna förordning genom att närmare fastställa vad som ska anses utgöra rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor enligt första stycket i denna punkt, på grundval av

- a) krav på rättvisa och transparens vad gäller avgifter, priser, rabatter och andra allmänna avtalsvillkor avseende prislistan, utan att det påverkar konfidentialiteten för avtalsmässiga arrangemang med enskilda motparter,
- b) faktorer som utgör skäliga handelsvillkor, i syfte att säkerställa opartiska och rationella avtalsmässiga arrangemang,
- c) krav på möjliggörande av clearingtjänster som grundar sig på kostnader och risker på rättvisa och icke-diskriminerande villkor, så att alla prisskillnader är proportionerliga i förhållande till kostnader, risker och nytta, och
- d) riskkontrollskriterier för clearingmedlem eller kund vilka är anknutna till de clearingtjänster som erbjuds."

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 4a

Finansiella motparter som omfattas av ett clearingkrav

1. En finansiell motpart som tar positioner i OTC-derivatkontrakt får var tolfte månad beräkna sin aggregerade genomsnittliga position vid månadsslutet för de föregående tolv månaderna i enlighet med punkt 3.

Om en finansiell motpart inte beräknar sina positioner eller om resultatet av beräkningen överskrider någon av de clearingtrösklar som fastställs enligt artikel 10.4 b ska den finansiella motparten

- a) omedelbart underrätta Esma och den berörda behöriga myndigheten om detta, inbegripet, i förekommande fall, ange perioden för beräkningen,
- b) upprätta clearingarrangemang inom fyra månader efter den underrättelse som avses i led a i detta stycke, och
- c) börja omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4 för alla OTC-derivatkontrakt som gäller någon klass av OTC-derivat som omfattas av clearingkravet och som har ingåtts eller förnyats mer än fyra månader efter den underrättelsen som avses i led a i detta stycke.

2. En finansiell motpart som omfattas av clearingkravet som avses i artikel 4 den 17 juni 2019 eller som börjar omfattas av clearingkravet i enlighet med punkt 1 andra stycket ska fortsätta att omfattas av detta krav och fortsätta clara tills den finansiella motparten visar för den berörda behöriga myndigheten att dess aggregerade genomsnittliga position vid månadsslutet för de föregående tolv månaderna inte överskrider den clearingtröskel som fastställs enligt artikel 10.4 b.

Den finansiella motparten ska kunna visa för den berörda behöriga myndigheten att beräkningen av den aggregerade genomsnittliga positionen vid månadsslutet för de föregående tolv månaderna inte leder till en systematisk underskattning av den positionen.

3. Vid beräkning av de positioner som avses i punkt 1 ska den finansiella motparten inkludera alla OTC-derivatkontrakt som ingåtts av den finansiella motparten eller av andra enheter inom den grupp som den finansiella motparten tillhör.

Utan hinder av första stycket ska de positioner som avses i punkt 1 beräknas på fondnivå när det gäller fondföretag och alternativa investeringsfonder.

Förvaltningsbolag för fondföretag som förvaltar fler än ett fondföretag och AIF-förvaltare som förvaltar fler än en alternativ investeringsfond ska kunna visa för den berörda behöriga myndigheten att beräkningen av positioner på fondnivå inte leder till

- a) en systematisk underskattning av positionerna för någon av de fonder som de förvaltar eller av förvaltarens positioner, och
- b) ett kringgående av clearingkravet.

De berörda behöriga myndigheterna för den finansiella motparten och de andra enheterna inom gruppen ska upprätta samarbetsförfaranden för att säkerställa en effektiv beräkning av positioner på grupp nivå.”

4. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. När en behörig myndighet auktoriserar en central motpart för clearing av en klass av OTC-derivat enligt artikel 14 eller 15, eller när en klass av OTC-derivat som en central motpart avser att börja cleara omfattas av en befintlig auktorisation som beviljats i enlighet med artikel 14 eller 15 ska den behöriga myndigheten omedelbart underrätta Esma om den auktorisationen eller om den klass av OTC-derivat som den centrala motparten avser att börja cleara.”

- b) I punkt 2 ska led c utgå.

5. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 ska led e utgå.

- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. När en central motpart inte längre är auktoriserad eller godkänd i enlighet med denna förordning för clearing av en viss klass av OTC-derivat, ska Esma genast stryka den från det offentliga registret avseende denna klass av OTC-derivat.”

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 6a

Tillfälligt upphävande av clearingkravet

1. Esma får begära att kommissionen tillfälligt upphäver clearingkravet i artikel 4.1 för särskilda klasser av OTC-derivat eller för en särskild typ av motpart om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) De särskilda klasserna av OTC-derivat är inte längre lämpliga för central clearing i enlighet med kriterierna i artikel 5.4 första stycket och 5.5.
- b) En central motpart kommer sannolikt att upphöra med clearing av dessa särskilda klasser av OTC-derivat och ingen annan central motpart kan cleara dessa särskilda klasser av OTC-derivat utan avbrott.
- c) Ett tillfälligt upphävande av clearingkravet för särskilda klasser av OTC-derivat eller för en särskild typ av motpart är nödvändigt för att undvika eller hantera ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller finansmarknadernas korrekta funktionssätt i unionen och ett sådant tillfälligt upphävande står i proportion till dessa syften.

Vid tillämpning av första stycket led c och före den begäran som avses i första stycket ska Esma samråda med ESRB och de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 22.

Den begäran som avses i första stycket ska åtföljas av bevis för att åtminstone ett av de däri angivna villkoren är uppfyllt.

Om Esma anser att det tillfälliga upphävandet av clearingkravet är en väsentlig ändring av kriterierna för att handelsskyldigheten ska träda i kraft enligt vad som avses i artikel 32.5 i förordning (EU) nr 600/2014 får den begäran som avses i första stycket i den här punkten även inbegripa en begäran om att tillfälligt upphäva handelsskyldigheten i artikel 28.1 och 28.2 i den förordningen för samma särskilda klasser av OTC-derivat som omfattas av begäran om att tillfälligt upphäva clearingkravet.

2. På de villkor som anges i punkt 1 i den här artikeln får de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsyn av clearingmedlemmar och behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 22 begära att Esma lämnar in en begäran om tillfälligt upphävande av clearingkravet till kommissionen. En sådan begäran från den behöriga myndigheten ska innehålla skäl och bevis för att åtminstone ett av villkoren i första stycket i punkt 1 i den här artikeln är uppfyllt.

Esma ska inom 48 timmar från den begäran från den behöriga myndigheten som avses i första stycket i den här punkten och på grundval av de skäl och bevis som den behöriga myndigheten har lagt fram antingen begära att kommissionen tillfälligt upphäver clearingkravet i artikel 4.1 eller avslå den begäran som avses i första stycket i den här punkten. Esma ska informera den berörda behöriga myndigheten om sitt beslut. Om Esma avslår den behöriga myndighetens begäran ska en skriftlig motivering tillhandahållas.

3. De begäranden som avses i punkterna 1 och 2 ska inte offentliggöras.

4. Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål vid mottagandet av den begäran som avses i punkt 1, och på grundval av de skäl och bevis som Esma har lagt fram, antingen genom en genomförandeakt tillfälligt upphäva clearingkravet för särskilda klasser av OTC-derivat eller för den särskilda typ av motpart som avses i punkt 1, eller avslå begäran om tillfälligt upphävande. Om kommissionen avslår begäran om tillfälligt upphävande ska den lämna en skriftlig motivering till Esma. Kommissionen ska omedelbart informera Europaparlamentet och rådet om detta och vidarebefordra motiveringen till Esma. Uppgifterna ska inte offentliggöras.

Den genomförandeakt som avses i första stycket i denna punkt ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 86.3.

5. Den genomförandeakt genom vilken clearingkravet för särskilda klasser av OTC-derivat tillfälligt upphävs får också innebära ett tillfälligt upphävande av handelsskyldigheten i artikel 28.1 och 28.2 i förordning (EU) nr 600/2014 för samma särskilda klasser av OTC-derivat som omfattas av det tillfälliga upphävandet av clearingkravet, om Esma begär det i enlighet med punkt 1 fjärde stycket i den här artikeln.

6. Det tillfälliga upphävandet av clearingkravet och, i förekommande fall, handelsskyldigheten ska meddelas Esma och offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, på kommissionens webbplats och i det offentliga register som avses i artikel 6.

7. Det tillfälliga upphävande av clearingkravet som avses i punkt 4 ska vara giltigt under en inledande period på högst tre månader från tillämpningsdagen för det tillfälliga upphävandet.

Det tillfälliga upphävande av handelsskyldigheten som avses i punkt 5 ska vara giltigt under samma inledande period.

8. Om skälen för tillfälligt upphävande fortsätter att gälla, får kommissionen genom en genomförandeakt förlänga det tillfälliga upphävande som avses i punkt 4 med fler perioder, som inte får överstiga tre månader, upp till en total period för det tillfälliga upphävandet på högst tolv månader. Förlängningar av det tillfälliga upphävandet ska offentliggöras i enlighet med punkt 6.

Den genomförandeakt som avses i första stycket i denna punkt ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 86.3.

I tillräckligt god tid innan den period av tillfälligt upphävande som avses i punkt 7 i denna artikel eller en förlängningsperiod som avses i första stycket i den här punkten löper ut ska Esma utfärda ett yttrande till kommissionen om huruvida skälen för tillfälligt upphävande fortsätter att vara tillämpliga. Vid tillämpning av punkt 1 första stycket led c i denna artikel ska Esma samråda med ESRB och de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 22. Esma ska översända en kopia av detta yttrande till Europaparlamentet och rådet. Det yttrandet ska inte offentliggöras.

Perioden för det tillfälliga upphävande av handelsskyldigheten som avses i punkt 7 får förlängas genom genomförandeakten om förlängning av det tillfälliga upphävandet av clearingkravet.

Förlängningen av det tillfälliga upphävandet av handelsskyldigheten ska gälla för samma period som förlängningen av det tillfälliga upphävandet av clearingkravet."

7. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Motparter och centrala motparter ska säkerställa att närmare uppgifter om varje derivatkontrakt som de har ingått och varje ändring eller avslutande av kontraktet rapporteras in i enlighet med punkterna 1a–1f i denna artikel till ett transaktionsregister som registrerats i enlighet med artikel 55 eller godkänts i enlighet med artikel 77. De närmare uppgifterna ska rapporteras in senast den första arbetsdagen efter varje ingående, ändring eller avslutande av kontraktet.

Rapporteringskravet ska gälla de derivatkontrakt som

- a) har ingåtts före den 12 februari 2014 och som fortfarande är utestående den dagen,
- b) ingicks den 12 februari 2014 eller senare.

Utan hinder av artikel 3 ska rapporteringsskyldigheten inte gälla derivatkontrakt inom en och samma grupp om minst en av motparterna är en icke-finansiell motpart eller skulle vara en icke-finansiell motpart om den var etablerad i unionen, under förutsättning att

- a) båda motparterna till fullo omfattas av samma konsolidering, och
- b) båda motparterna omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker, och
- c) moderbolaget inte är en finansiell motpart.

Motparterna ska underrätta sina behöriga myndigheter om sin avsikt att tillämpa det undantag som avses i tredje stycket. Undantaget ska gälla om inte de underrättade behöriga myndigheterna inom tre månader efter underrättelsen meddelar att de inte längre instämmer i att de villkor som avses i tredje stycket är uppfyllda."

- b) Följande punkter ska införas:

"1a. Finansiella motparter ska vara ensamt ansvariga, även juridiskt sett, för rapportering för båda motparter räkning av närmare uppgifter om OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en icke-finansiell motpart som inte uppfyller villkoren i artikel 10.1 andra stycket och för att säkerställa att de inrapporterade uppgifterna är korrekta.

För att säkerställa att den finansiella motparten har alla de uppgifter som krävs för att uppfylla rapporteringsskyldigheten ska den icke-finansiella motparten tillhandahålla den finansiella motparten de närmare uppgifterna avseende OTC-derivatkontrakt som ingåtts mellan dem och som den finansiella motparten rimligen inte kan förväntas inneha. Den icke-finansiella motparten ska ansvara för att dessa uppgifter är korrekta.

Utan hinder av första stycket får icke-finansiella motparter som redan har investerat i ett rapporteringssystem besluta att rapportera de närmare uppgifterna om sina OTC-derivatkontrakt med finansiella motparter till ett transaktionsregister. I så fall ska den icke-finansiella motparten före rapporteringen av uppgifterna informera de finansiella motparterna med vilka den har ingått OTC-derivatkontrakt om sitt beslut. Ansvar, inbegripet det juridiska ansvaret, för rapportering och för säkerställande av korrektheten av dessa uppgifter ska i denna situation ligga kvar hos de icke-finansiella motparterna.

När det gäller OTC-derivatkontrakt som en icke-finansiell motpart som inte uppfyller villkoren i artikel 10.1 andra stycket ingår med en i ett tredjeland etablerad enhet ska en sådan icke-finansiell motpart inte vara skyldig att rapportera enligt denna artikel och inte ha det juridiska ansvaret för att rapportera i de närmare uppgifterna om sådana OTC-derivatkontrakt och säkerställa deras korrekthet, under förutsättning att

- a) den tredjelandsenheten skulle vara en finansiell motpart om den varit etablerad i unionen,
 - b) om det rättssystem för rapportering som tredjelandsenheten är underkastad har bedömts vara likvärdigt enligt artikel 13, och
 - c) tredjelandets finansiella motpart har rapporterat in sådan information enligt det tredjelandsrättssystemet för rapportering till ett transaktionsregister som omfattas av en rättsligt bindande och verkställbar skyldighet att ge de enheter som avses i artikel 81.3 direkt och omedelbar tillgång till uppgifterna.
- 1b. Förvaltningsbolaget för ett fondföretag ska vara ansvarigt, även juridiskt sett, för rapportering av närmare uppgifter om OTC-derivatkontrakt i vilka fondföretaget är motpart och för att säkerställa de inrapporterade uppgifternas korrekthet.

1c. Förvaltaren av en alternativ investeringsfond ska vara ansvarig, även juridiskt sett, för rapportering av närmare uppgifter om OTC-derivatkontrakt i vilka den relevanta alternativa investeringsfonden är motpart och för att säkerställa de inrapporterade uppgifternas korrekthet.

1d. Den auktoriserade enhet som är ansvarig för att förvalta ett tjänstepensionsinstitut som i enlighet med nationell rätt inte är en juridisk person ska vara ansvarig, även juridiskt sett, för rapportering av närmare uppgifter om OTC-derivatkontrakt i vilka det tjänstepensionsinstitutet är motpart och för att säkerställa de inrapporterade uppgifternas korrekthet.

1e. Motparter och centrala motparter som är skyldiga att rapportera närmare uppgifter om derivatkontrakt ska säkerställa att uppgifterna om deras derivatkontrakt är korrekt rapporterade och inte rapporteras mer än en gång.

1f. Motparter och centrala motparter som omfattas av den rapporteringsskyldighet som avses i punkt 1 får delegera denna rapporteringsskyldighet."

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. För att säkerställa enhetliga villkor vid tillämpningen av punkterna 1 och 3 ska Esma, i nära samarbete med ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att närmare ange följande:

a) Datastandarder och format för den information som ska rapporteras, vilka åtminstone ska omfatta följande:

- i) Globala identifieringskoder för juridiska personer (nedan kallade *LEI-koder*).
- ii) Internationella standardnummer för värdepapper (nedan kallade *ISIN-koder*).
- iii) Unika transaktionskoder (nedan kallade *UTI-koder*).

b) Metoder och arrangemang för rapportering.

c) Rapporteringsfrekvens.

d) Det datum då derivatkontrakten ska rapporteras in.

Vid utarbetande av dessa förslag till tekniska standarder för genomförande ska Esma ta hänsyn till den internationella utvecklingen och standarder som har överenskommit inom unionen eller på global nivå och deras överensstämmelse med rapporteringskraven i artikel 4 i förordning (EU) 2015/2365 (*) och artikel 26 i förordning (EU) nr 600/2014.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för genomförande för kommissionen senast den 18 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1)."

8. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. En icke-finansiell motpart som tar positioner i OTC-derivatkontrakt får var tolfte månad beräkna sin aggregerade genomsnittliga position vid månadsslutet för de föregående tolv månaderna i enlighet med punkt 3.

Om en icke-finansiell motpart inte beräknar sina positioner eller om resultatet av den beräkningen med avseende på en eller fler klasser av OTC-derivat överskrider de clearingtrösklar som fastställs enligt punkt 4 första stycket b ska den icke-finansiella motparten

a) omedelbart underrätta Esma och den berörda behöriga myndigheten om detta, och, i förekommande fall, ange perioden för beräkningen,

b) upprätta clearingarrangemang inom fyra månader efter den underrättelse som avses i led a i detta stycke,

c) börja omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4 för OTC-derivatkontrakt som har ingåtts eller förnyats senare än fyra månader efter den underrättelse som avses i led a i detta stycke och som gäller antingen de tillgångsklasser för vilka resultatet av beräkningen överskrider de clearingtrösklarna eller, om den icke-finansiella motparten inte har beräknat sin position, alla klasser av OTC-derivat som omfattas av clearingkravet.

2. En icke-finansiell motpart som omfattas av clearingkravet som avses i artikel 4 den 17 juni 2019, eller som börjar omfattas av detta krav i enlighet med punkt 1 andra stycket i denna artikel, ska fortsätta att omfattas av detta krav och fortsätta clara tills den visar för den berörda behöriga myndigheten att dess aggregerade genomsnittliga position vid månadsslutet för de föregående tolv månaderna inte längre överskrider den clearingtröskel som fastställs enligt punkt 4 b i denna artikel.

Den icke-finansiella motparten ska kunna visa för den berörda behöriga myndigheten att beräkningen av den aggregerade genomsnittliga positionen vid månadsslutet för de föregående tolv månaderna inte leder till en systematisk underskattning av positionen."

b) Följande punkt ska införas:

"2a. De berörda behöriga myndigheterna för den finansiella motparten och andra enheter inom gruppen ska upprätta samarbetsförfaranden för att säkerställa en effektiv beräkning av positioner på gruppnivå."

c) I punkt 4 ska fjärde stycket ersättas med följande:

"Esma ska, efter samråd med ESRB och andra berörda myndigheter, regelbundet se över de tröskelvärden som avses i första stycket b och vid behov, särskilt med hänsyn till de inbördes kopplingarna mellan finansiella motparter, föreslå att ändra de tekniska standarderna för tillsyn i enlighet med denna punkt.

Denna regelbundna översyn ska åtföljas av en rapport om detta från Esma."

9. Artikel 11.15 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) Riskhanteringsförfaranden, inbegripet de nivåer på och den typ av säkerhets- och separeringssystem som avses i punkt 3."

ii) Följande led ska införas:

"aa) De tillsynsförfaranden som ska säkerställa inledande och fortlöpande validering av dessa riskhanteringsförfaranden."

b) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"De europeiska tillsynsmyndigheterna ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn, med undantag av dem som avses i första stycket aa, för kommissionen senast den 18 juli 2018.

EBA ska i samarbete med Esma och Eiopa lägga fram de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket aa för kommissionen senast den 18 juni 2020."

10. I artikel 38 ska följande punkter läggas till:

"6. En central motpart ska tillhandahålla ett simuleringsverktyg till sina clearingmedlemmar som gör det möjligt för dem att fastställa den mängd ytterligare initialsäkerheter på bruttobasis, som den centrala motparten kan kräva vid clearing av en ny transaktion. Detta verktyg ska endast vara tillgängligt genom säkrad åtkomst och resultatet av simuleringen ska inte vara bindande.

7. En central motpart ska ge sina clearingmedlemmar information om de modeller för initialsäkerheter som den använder. Informationen ska

a) tydligt redogöra för hur modellen för beräkning av initialsäkerheter är konstruerad och fungerar,

b) tydligt beskriva nyckelantaganden och begränsningar i modellen för beräkning av initialsäkerheter samt under vilka omständigheter dessa antaganden inte längre är giltiga,

c) vara dokumenterad."

11. I artikel 39 ska följande punkt läggas till:

"11. Medlemsstaternas nationella insolvensrätt ska inte hindra en central motpart från att agera i enlighet med artikel 48.5, 48.6 och 48.7 med avseende på de tillgångar och positioner som redovisas på de konton som avses i punkterna 2–5 i den här artikeln."

12. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Vid tillämpning av artikel 55.1 ska ett transaktionsregister lämna något av följande till Esma:

a) En ansökan om registrering.

b) En ansökan om utvidgning av en registrering om transaktionsregistret redan är registrerat enligt kapitel III i förordning (EU) 2015/2365."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger följande:

a) Närmare bestämmelser om den ansökan om registrering som avses i punkt 1 a.

b) Närmare bestämmelser om den förenklade ansökan om utvidgning av en registrering som avses i punkt 1 b.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 18 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. För att säkerställa enhetliga villkor vid tillämpningen av punkt 1 ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att närmare ange följande:

a) Formatet för den ansökan om registrering som avses i punkt 1 a.

b) Formatet för den ansökan om utvidgning av en registrering som avses i punkt 1 b.

När det gäller första stycket led b ska Esma utarbeta ett förenklat format.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för genomförande för kommissionen senast den 18 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

13. Artikel 62.5 ska ersättas med följande:

"5. Om den begäran om uppgifter över tele- eller datatrafik som avses i punkt 1 e i enlighet med nationella regler kräver att en nationell behörig myndighet ansöker om tillstånd från en rättslig myndighet, ska ESMA också ansöka om sådant tillstånd. Esma får också ansöka om ett sådant tillstånd i förebyggande syfte."

14. Artikel 63 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler, på mark eller i egendom som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 61.1. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan.

2. Tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler och all mark eller egendom som tillhör de juridiska personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som avses i artikel 62.1. De ska även ha befogenhet att förseгла företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för kontrollen."

b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller det bistånd som föreskrivs i punkt 7 i enlighet med nationella regler kräver att en nationell behörig myndighet ansöker om tillstånd från en rättslig myndighet, ska Esma också ansöka om sådant tillstånd. Esma får också ansöka om ett sådant tillstånd i förebyggande syfte."

15. Artikel 64 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. När utredaren lämnar dossiern med de resultat som avses i punkt 3 till Esma ska denne underrätta de personer som är föremål för utredningarna om detta. Sådana personer ska ha rätt att få tillgång till dossiern, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till dossiern ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar."

b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Esma ska överlämna ärenden till berörda myndigheter för utredning och eventuell lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det skulle kunna föreligga sakförhållanden som den vet utgör brott enligt tillämplig rätt. Dessutom ska Esma inte lägga avgifter eller viten i de fall där den känner till ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden, som redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell rätt."

16. Artikel 65.2 ska ändras på följande sätt:

a) I led a ska "20 000 EUR" ersättas med "200 000 EUR".

b) Led b ska ersättas med följande:

"b) För de överträdelse som avses i bilaga I avsnitt I leden a, b och d-k och i bilaga I avsnitt II leden a, b och h ska avgiftsbeloppen uppgå till minst 5 000 EUR och högst 100 000 EUR."

c) Följande led ska läggas till:

"c) För de överträdelse som avses i bilaga I avsnitt IV ska avgiftsbeloppen uppgå till minst 5 000 EUR och högst 10 000 EUR."

17. Artikel 67.1 ska ersättas med följande:

"1. Innan beslut fattas enligt artikel 73.1 och om ett vite enligt artikel 66 ska Esma ge de personer som är föremål för förfarandena möjlighet att höras om de omständigheter som Esma påtalat. Esma ska endast grunda sina beslut på omständigheter som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över."

Första stycket i denna punkt ska inte tillämpas på beslut som avses i artikel 73.1 a, c och d, om brådskande åtgärder krävs för att förhindra att det finansiella systemet lider väsentlig och omedelbar skada eller för att förhindra väsentlig och omedelbar skada för finansmarknadernas integritet, transparens, effektivitet och korrekta funktionssätt, däribland stabilitet eller korrekthet för de uppgifter som registreras i transaktionsregister. Esma får i sådana fall anta ett interimistiskt beslut och ska ge de berörda personerna möjlighet att höras snarast möjligt efter det att Esma har fattat sitt beslut."

18. Artikel 72.2 ska ersättas med följande:

"2. Det avgiftsbelopp som tas ut av ett transaktionsregister ska täcka Esmas samtliga skäligen administrationskostnader för registrering och tillsyn samt stå i proportion till det berörda transaktionsregistrets omsättning och typen av registrering och den tillsyn som utövas av Esma."

19. Följande artikel ska införas:

"Artikel 76a

Ömsesidig direkt tillgång till uppgifter

1. Berörda myndigheter i tredjeländer där ett eller flera transaktionsregister är etablerade ska, om det är nödvändigt för att de ska kunna fullgöra sitt uppdrag, ha direkt tillgång till information i transaktionsregister som är etablerade i unionen, under förutsättning att kommissionen har antagit en genomförandeakt om detta i enlighet med punkt 2.

2. Om de myndigheter som avses i punkt 1 i denna artikel inkommer med en begäran får kommissionen anta genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 86.2 i vilka det fastställs om den rättsliga ramen i den begärande myndighetens tredjeland uppfyller alla följande villkor:

- a) Transaktionsregister som är etablerade i detta tredjeland har auktoriserats på vederbörligt sätt.
- b) Transaktionsregister i detta tredjeland är fortlöpande föremål för effektiv tillsyn och kontroll av att de uppfyller sina skyldigheter.
- c) Garantier för tystnadsplikt finns, inklusive skydd för affärshemligheter som myndigheterna delar med tredje parter, som åtminstone är likvärdiga med dem som föreskrivs i denna förordning.
- d) Det föreligger en rättsligt bindande och verkställbar förpliktelse för transaktionsregister som auktoriserats i detta tredjeland att ge de enheter som avses i artikel 81.3 direkt och omedelbar tillgång till uppgifterna."

20. I artikel 78 ska följande punkter läggas till:

"9. Ett transaktionsregister ska fastställa följande förfaranden och riktlinjer:

- a) Förfaranden för effektiv avstämning av uppgifter mellan transaktionsregister.
- b) Förfaranden för att kontrollera att inrapporterade uppgifter är fullständiga och korrekta.
- c) Riktlinjer för överföring under ordnade former av uppgifter till andra transaktionsregister på begäran av de motparter eller centrala motparter som avses i artikel 9 eller i andra fall där detta är nödvändigt.

10. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare fastställer följande:

- a) Förfaranden för avstämning av uppgifter mellan transaktionsregister.
- b) De förfaranden som transaktionsregistret ska tillämpa för att kontrollera att den rapporterade motparten eller inlämnande enheten uppfyller rapporteringskraven och för att kontrollera att de uppgifter som inrapporteras enligt artikel 9 är fullständiga och korrekta.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 18 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."

21. I artikel 80 ska följande punkt införas:

"5a. Ett transaktionsregister ska på begäran ge motparter som inte är skyldiga att rapportera närmare uppgifter om sina OTC-derivatkontrakt enligt artikel 9.1a–9.1d samt motparter och centrala motparter som har delegerat sin rapporteringsskyldighet enligt artikel 9.1f tillgång till information som inrapporterats för deras räkning."

22. Artikel 81 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 3 ska följande led läggas till:

"q) Berörda myndigheter i ett tredjeland med avseende på vilka en genomförandeakt har antagits enligt artikel 76a."

- b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma, efter samråd med ECB:s medlemmar, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn vilka närmare anger följande:

- a) Den information som ska offentliggöras eller göras tillgänglig i enlighet med punkterna 1 och 3.
- b) Hur ofta den information som avses i punkt 1 ska offentliggöras.
- c) De operativa standarder som krävs för att aggregera och jämföra uppgifter mellan transaktionsregister och för att de enheter som avses i punkt 3 ska få tillgång till denna information.
- d) Villkor, arrangemang och vilken dokumentation som krävs för att transaktionsregister ska bevilja tillgång för de enheter som avses i punkt 3.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den 18 juni 2020.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska Esma säkerställa att offentliggörandet av den information som avses i punkt 1 inte röjer identiteten hos någon av parterna i ett kontrakt.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

23. Artikel 82.2–82.6 ska ersättas med följande:

”2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.6, 4.3a, 64.7, 70, 72.3 och 85.2 ska ges till kommissionen tills vidare.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.6, 4.3a, 64.7, 70, 72.3 och 85.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den sträva efter att samråda med Esma och ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 1.6, 4.3a, 64.7, 70, 72.3 och 85.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

24. Artikel 85 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska senast den 18 juni 2024 bedöma tillämpningen av denna förordning och upprätta en allmän rapport. Kommissionen ska lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och för rådet, åtföljd av eventuella lämpliga förslag.”

b) Följande punkt ska införas:

”1a. Senast den 17 juni 2023 ska Esma överlämna en rapport till kommissionen om följande:

- a) Effekten av Europaparlaments och rådets förordning (EU) 2019/834 (*) på omfattningen av clearing av finansiella och icke-finansiella motparter och fördelningen av clearing inom varje sådan grupp av motparter, särskilt vad gäller finansiella motparter med en begränsad aktivitet inom OTC-derivat och med avseende på lämpligheten hos de clearingtrösklar som avses i artikel 10.4.
- b) Effekten av förordning (EU) 2019/834 på kvaliteten på och tillgängligheten av de uppgifter som rapporteras till transaktionsregister och kvaliteten på den information som görs tillgänglig av transaktionsregister.
- c) Ändringarna av rapporteringsramverket, inbegripet införandet och genomförandet av delegerad rapportering enligt artikel 9.1a och i synnerhet dess effekt på rapporteringsbördan för icke-finansiella motparter som inte omfattas av clearingkravet.

d) Clearingtjänsternas tillgänglighet, i synnerhet huruvida kravet på att tillhandahålla clearingtjänster, direkt eller indirekt, på rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor, enligt vad som avses i artikel 4.3a, har underlättat tillgången till clearing.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister (EUT L 141, 28.5.2019, s. 42)."

c) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska senast den 18 juni 2020 och därefter var tolfte månad fram till den slutliga förlängning som avses i tredje stycket upprätta en rapport med en bedömning av om lämpliga tekniska lösningar har utvecklats för pensionssystemets överföring av kontanta och icke-kontanta säkerheter som variationssäkerheter och behovet av eventuella åtgärder för att underlätta dessa lämpliga tekniska lösningar.

Esma ska senast den 18 december 2019 och därefter var tolfte månad fram till den slutliga förlängning som avses i tredje stycket och i samarbete med Eiopa, EBA och ESRB lägga fram en rapport för kommissionen med en bedömning av följande:

a) Om centrala motparter, clearingmedlemmar och pensionssystem har gjort rimliga ansträngningar och utvecklat lämpliga tekniska lösningar som gör det lättare för sådana system att delta i central clearing genom att ställa kontanta och icke-kontanta säkerheter som variationssäkerheter, inbegripet vilka implikationer dessa lösningar har för marknadslikviditet och procyklikaltitet och deras möjliga rättsliga eller andra implikationer.

b) Pensionssystemets aktivitet på marknaderna för clearade och icke-clearade OTC-derivat, fördelat på tillgängsklass, i fråga om volym och typ samt eventuella relaterade systemrisker för det finansiella systemet.

c) Konsekvenserna av att pensionssystemen uppfyller clearingkravet för deras investeringsstrategier, inbegripet eventuella förändringar av fördelningen mellan deras kontanta och icke-kontanta tillgångar.

d) Implikationerna av de clearingtrösklar som specificeras enligt artikel 10.4 b för pensionssystem.

e) Effekten av andra rättsliga krav på kostnadsskillnaden mellan clearade och icke-clearade OTC-derivatkontrakt, inbegripet marginalsäkerhetskrav för icke-clearade derivat och beräkning av bruttosoliditetsgraden i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013.

f) Om ytterligare åtgärder är nödvändiga för att underlätta en clearinglösning för pensionssystem.

Kommissionen får anta en delegerad akt i enlighet med artikel 82 för att förlänga den tvåårsperiod som avses i artikel 89.1 med ett år två gånger om den drar slutsatsen att ingen lämplig teknisk lösning har utvecklats och att den negativa effekten av central clearing av derivatkontrakt på framtida pensionärs pensionsförmåner är oförändrad.

Centrala motparter, clearingmedlemmar och pensionssystem ska göra sitt bästa för att bidra till utvecklingen av lämpliga tekniska lösningar som underlättar clearing av sådana OTC-derivatkontrakt av sådana system.

Kommissionen ska inrätta en expertgrupp bestående av företrädare för centrala motparter, clearingmedlemmar, pensionssystem och andra relevanta parter av sådana tekniska lösningar för att övervaka deras ansträngningar och bedöma de framsteg som görs inom utvecklingen av lämpliga tekniska lösningar som underlättar clearing av sådana OTC-derivatkontrakt av pensionssystem, inbegripet sådana systems överföring av kontanta och icke-kontanta säkerheter som variationssäkerheter. Denna expertgrupp ska sammanträda åtminstone var sjätte månad. Kommissionen ska beakta de ansträngningar som gjorts av centrala motparter, clearingmedlemmar och pensionssystem vid upprättandet av sina rapporter enligt första stycket.

3. Kommissionen ska senast den 18 december 2020 upprätta en rapport med en bedömning av följande:

a) Huruvida skyldigheten att rapportera transaktioner enligt artikel 26 i förordning (EU) nr 600/2014 och enligt denna förordning skapar överlappande skyldigheter att rapportera transaktioner för derivat som inte är OTC-derivat och huruvida rapporteringen av transaktioner som inte är OTC-transaktioner skulle kunna reduceras eller förenklas för alla motparter utan otillbörlig förlust av information.

- b) Huruvida det är nödvändigt och lämpligt att anpassa handelsskyldigheten för derivat enligt förordning (EU) nr 600/2014 till ändringarna av clearingkravet för derivat enligt förordning (EU) 2019/834, i synnerhet vilka enheter som omfattas av clearingkravet.
- c) Huruvida eventuell handel som är ett direkt resultat av riskreduceringstjänster efter handel, inbegripet portföljkompression, bör undantas från clearingkravet i artikel 4.1, varvid hänsyn ska tas till i vilken utsträckning dessa tjänster minskar riskerna, i synnerhet motparts kreditrisker och operativa risker, samt möjligheterna att clearingkravet kringgås och att negativa incitament uppstår för central clearing.

Kommissionen ska överlämna den rapport som avses i första stycket till Europaparlamentet och rådet, åtföljd av eventuella lämpliga förslag.”

- d) Följande punkt ska införas:

”3a. Esma ska senast den 18 maj 2020 lägga fram en rapport för kommissionen. I rapporten ska en bedömning av följande göras:

- a) Enhetligheten i rapporteringskraven för derivat som inte är OTC-derivat enligt förordning (EU) nr 600/2014 och enligt artikel 9 i den här förordningen, både vad gäller närmare uppgifter om derivatkontrakt som ska rapporteras och de relevanta enheternas tillgång till uppgifter och om dessa krav behöver anpassas.
- b) Möjligheten att ytterligare förenkla rapporteringskedjorna för alla motparter, inbegripet alla indirekta kunder, med beaktande av behovet av rapportering i rätt tid och de åtgärder som antagits i enlighet med artikel 4.4 i denna förordning och artikel 30.2 i förordning (EU) nr 600/2014.
- c) En eventuell anpassning av handelsskyldigheten för derivat enligt förordning (EU) nr 600/2014 till ändringarna av clearingkravet för derivat enligt förordning (EU) 2019/834, i synnerhet vilka enheter som omfattas av clearingkravet.
- d) Huruvida (denna bedömning ska göras i samarbete med ESRB) eventuell handel som är ett direkt resultat av riskreduceringstjänster efter handel, inbegripet portföljkompression, bör undantas från clearingkravet i artikel 4.1. I denna rapport ska
- i) en utredning göras av portföljkompression och andra tillgängliga icke prisbildande riskreduceringstjänster efter handel som reducerar icke-marknadsrisker i derivatportföljer utan att marknadsrisken ändras för portföljerna, såsom ombalanseringstransaktioner,
 - ii) syftet med och funktionen av sådana riskreduceringstjänster efter handel och i vilken utsträckning de minskar risker, i synnerhet motparts kreditrisker och operativa risker förklaras, och en bedömning av behovet av att cleara sådan handel, eller av att undanta den från clearing, i syfte att hantera systemrisker göras, och
 - iii) en bedömning göras av i vilken utsträckning eventuella undantag från clearingkravet för sådana tjänster kan leda till negativa incitament för central clearing och till att motparter kringgår clearingkravet.

- e) Huruvida förteckningen över finansiella instrument som anses vara mycket likvida med minimala marknads- och kreditrisker, i enlighet med artikel 47, skulle kunna utvidgas och huruvida denna förteckning skulle kunna inbegripa penningmarknadsfonder som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder (EUT L 169, 30.6.2017, s. 8).”

25. I artikel 86 ska följande punkt läggas till:

”3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.”

26. Artikel 89.1 första stycket ska ersättas med följande:

”1. Fram till den 18 juni 2021 ska clearingkravet i artikel 4 inte tillämpas för OTC-derivatkontrakt som på ett objektivt mätbart sätt minskar investeringsrisker med direkt anknytning till pensionssystemens finansiella solvens eller enheter som etableras för att ersätta medlemmar i sådana system om systemet fallerar.

Dessutom ska clearingkravet i artikel 4 inte tillämpas för OTC-derivatkontrakt som avses i första stycket i denna punkt och som ingåtts av pensionssystem från och med den 17 augusti 2018 och till och med den 16 juni 2019."

27. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den dag som den träder i kraft, med undantag för följande:

- a) Bestämmelserna i artikel 1.10 och 1.11 i denna förordning vad gäller artiklarna 38.6, 38.7 och 39.11 i förordning (EU) nr 648/2012 ska tillämpas från och med den 18 december 2019.
- b) Bestämmelserna i artikel 1.7 b i denna förordning vad gäller artikel 9.1a–9.1d i förordning (EU) nr 648/2012 ska tillämpas från och med den 18 juni 2020.
- c) Bestämmelserna i artikel 1.2 b och 1.20 i denna förordning vad gäller artiklarna 4.3a, 78.9 och 78.10 i förordning (EU) nr 648/2012 ska tillämpas från och med den 18 juni 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 maj 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA

Bilaga I ska ändras på följande sätt:

1. I avsnitt I ska följande led läggas till:

- i) Ett transaktionsregister överträder artikel 78.9 a om det inte fastställer lämpliga förfaranden för avstämning av uppgifter mellan transaktionsregister.
- j) Ett transaktionsregister överträder artikel 78.9 b om det inte fastställer lämpliga förfaranden för att kontrollera att de inrapporterade uppgifterna är fullständiga och korrekta.
- k) Ett transaktionsregister överträder artikel 78.9 c om det inte fastställer lämpliga riktlinjer för överföring under ordnade former av uppgifter till andra transaktionsregister om detta begärs av de motparter och centrala motparter som avses i artikel 9 eller är nödvändigt av andra skäl."

2. I avsnitt IV ska följande led läggas till:

- d) Ett transaktionsregister överträder artikel 55.4 om det inte i tid underrättar Esma om alla väsentliga ändringar av villkoren för dess registrering."

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2015/2365

av den 25 november 2015

**om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om
ändring av förordning (EU) nr 648/2012**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den globala finanskris som uppstod 2007–2008 har blottlagt överdriven spekulatation, stora luckor i lagstiftningen, ineffektiv tillsyn, oöverskådliga marknader och alltför komplexa produkter i det finansiella systemet. Unionen har antagit en rad åtgärder för att göra banksystemet mer solitt och mer stabilt, däribland förstärkta kapitalkrav, regler om förbättrad styrning samt tillsyns- och resolutionsordningar, och för att säkerställa att det finansiella systemet fullgör sin roll genom att styra kapital mot en finansiering av realekonomin. Framsteg som gjorts med att inrätta bankunionen är också avgörande i detta sammanhang. Samtidigt har krisen dock också visat att transparens och övervakning inte bara behöver förbättras inom den traditionella banksektorn, utan även på områden utanför denna där det bedrivs bankliknande kreditförmedling, kallad skuggbankverksamhet, vars omfattning är oroväckande och redan utgör nästan hälften av det reglerade banksystemet. Eventuella defekter i denna verksamhet, som liknar den som kreditinstitut bedriver, kan innebära att den övriga finansiella sektorn påverkas.

⁽¹⁾ EUT C 336, 26.9.2014, s. 5.

⁽²⁾ EUT C 451, 16.12.2014, s. 59.

⁽³⁾ EUT C 271, 19.8.2014, s. 87.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 29 oktober 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 16 november 2015.

- (2) Under sitt arbete med att begränsa skuggbankverksamhet har rådet för finansiell stabilitet (nedan kallat FSB) och Europeiska systemrisknämnden (nedan kallad ESRB) inrättade genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010⁽¹⁾ kartlagt riskerna med transaktioner för värdepappersfinansiering. Sådana transaktioner öppnade för uppbyggnaden av lånefinansierade placeringar, procyklikaltitet och ökad sammankoppling på finansmarknaderna. Särskilt avsaknaden av transparens när det gäller användningen av transaktioner för värdepappersfinansiering har hindrat reglerings- och tillsynsmyndigheter samt investerare från att korrekt kunna bedöma och övervaka respektive bankliknande risker och graden av sammankoppling i det finansiella systemet både före och under finanskrisen. Mot denna bakgrund antog FSB den 29 augusti 2013 en policyram med titeln *Strengthening Oversight and Regulation of Shadow Banking* (Förstärkt tillsyn och reglering av skuggbankverksamhet) (nedan kallad FSB:s policyram) för att åtgärda skuggbanksystemets risker vid värdepapperslån och repor, vilken godkändes av G20-ledarna i september 2013.
- (3) Den 14 oktober 2014 offentliggjorde FSB ett regelverk för värderingsavdrag för transaktioner för värdepappersfinansiering vars clearing inte sker centralt. Utan clearing förorsakar sådana transaktioner stora risker om det inte ställs tillräckliga säkerheter. Ökad transparens i fråga om återanvändning av kunders tillgångar blir till ett första steg mot att förbättra motparternas kapacitet att analysera och förebygga risker, men det förväntas att FSB senast 2016 avslutar sitt arbete med en rad rekommendationer om värderingsavdrag för transaktioner för värdepappersfinansiering vars clearing inte sker centralt, så en alltför stor förekomst av lånefinansierade placeringar kan undvikas och koncentrationsriskerna och riskerna för fallissemang minskar.
- (4) Den 19 mars 2012 offentliggjorde kommissionen en grönbok om skuggbankverksamhet. Utifrån de omfattande synpunkter som inkommit och med beaktande av den internationella utvecklingen utfärdade kommissionen den 4 september 2013 ett meddelande till rådet och Europaparlamentet, med titeln *Skuggbankverksamhet – hantering av riskfall i den finansiella sektorn*. Kommissionen betonade att transaktioner för värdepappersfinansiering är komplexa och oöverskådliga, vilket gör det svårt att identifiera motparter och övervaka riskkoncentrationen och leder även till uppbyggnaden av en alltför stor andel lånefinansierade placeringar i det finansiella systemet.
- (5) I oktober 2012 antog en högnivågrupp under ledning av Erkki Liikanen en rapport om reformering av banksektorns struktur i unionen. Den diskuterade bland annat samspelet mellan det traditionella banksystemet och skuggbanksystemen. I rapporten vidkändes riskerna med skuggbankverksamhet, exempelvis stor andel lånefinansierade placeringar och procyklikaltitet och den efterlyste en minskning av den sammankoppling mellan banker och skuggbanksystemet som varit en spridningskälla i den systemomfattande bankkrisen. I rapporten föreslogs också vissa strukturrättgärder som ska avhjälpa resterande brister i unionens banksektor.
- (6) Strukturella reformer inom unionens banksystem behandlas i ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om strukturella åtgärder för att förbättra motståndskraften hos EU:s kreditinstitut. Om strukturella åtgärder för banker införs, skulle detta emellertid kunna leda till att viss verksamhet flyttas till mindre reglerade områden som skuggbanksektorn. Det förslaget bör därför åtföljas av de bindande krav på transparens och rapportering avseende transaktioner för värdepappersfinansiering som fastställs i denna förordning. De transparensregler som fastställs i denna förordning kompletterar det förslaget.
- (7) Denna förordning tillgodoser behovet av ökad transparens på marknaderna för värdepappersfinansiering och därmed det finansiella systemet. För att säkerställa likvärdiga konkurrensvillkor och internationell konvergens följer denna förordning FSB:s policyram. Den skapar en unionsram där uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering effektivt kan rapporteras till transaktionsregister och där information om transaktioner för värdepappersfinansiering samt totalavkastningssvappar lämnas ut till investerare i företag för kollektiva investeringar. I definitionen av transaktioner för värdepappersfinansiering i denna förordning ingår inte derivatkontrakt enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁽²⁾. Däremot ingår sådana transaktioner som allmänt kallas likviditets- och säkerhetssvappar, som inte omfattas av definitionen av derivatkontrakt i förordning (EU) nr 648/2012. Behovet av internationell konvergens blir än mer angeläget i och med att en strukturell reform inom unionens banksektor sannolikt kommer att leda till att verksamheter som traditionella banker i dag bedriver flyttas till skuggbanksektorn – och det både för finansiella och icke-finansiella enheter. På så sätt kan reglerings- och tillsynsmyndigheter få ännu mindre transparens i dessa verksamheter och hindras från att få en god överblick över riskerna i samband med transaktioner för värdepappersfinansiering. På vissa marknader skulle detta bara förstärka de redan väletablerade banden mellan den reglerade banksektorn och skuggbanksektorn.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (8) I och med utvecklingen av marknadspraxis och den tekniska utvecklingen kan marknadsaktörer använda andra transaktioner än transaktioner för värdepappersfinansiering som en finansieringskälla, för hantering av likviditet och säkerheter, som en strategi för ökad avkastning, för täckning av blankning eller för skattearbitrage i samband med vinstutdelningar. Sådana transaktioner kan få liknande ekonomisk verkan och utgöra risker liknande de i transaktioner för värdepappersfinansiering, inbegripet procyklikaltitet till följd av fluktuerande tillgångsvärden och volatilitet, löptids- eller likviditetstransformering som härrör från finansiering av långfristiga eller illikvida tillgångar genom kortfristiga eller likvida tillgångar samt finansiella spridningseffekter till följd av sammankoppling av transaktionskedjor som omfattar återanvändning av säkerheter.
- (9) Som reaktion på de frågor som tas upp i FSB:s policyram och den väntade utvecklingen efter strukturella reformen av unionens banksektor kommer medlemsstaterna förmodligen att vidta olika nationella åtgärder som kan skapa hinder för en välfungerande inre marknad och skada marknadsaktörerna och den finansiella stabiliteten. Dessutom gör avsaknaden av harmoniserade regler om transparens att det är svårt för nationella myndigheter att jämföra detaljuppgifter från olika medlemsstater och, följaktligen, att uppfatta vilka faktiska risker som enskilda marknadsaktörer utsätter systemet för. Därför måste det ses till att sådan snedvridning och sådana hinder inte uppstår i unionen. Följaktligen är den lämpliga rättsliga grunden för denna förordning artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), tolkad i enlighet med Europeiska unionens domstols fasta rättspraxis.
- (10) De nya reglerna om transparens bör därför föreskriva rapportering av detaljer om samtliga marknadsaktörers transaktioner för värdepappersfinansiering, både för finansiella och för icke-finansiella enheter, inbegripet säkerhetsstruktur, om säkerheten kan återanvändas eller har återanvänts, ett utbyte av säkerheter vid dagens slut och de tillämpade värderingsavdragen. I syfte att minimera ytterligare operativa kostnader för marknadsaktörerna, bör de nya reglerna och standarderna bygga vidare på redan existerande infrastrukturer, operativa förfaranden och format som har införts för rapportering av derivatkontrakt till transaktionsregister. I den utsträckning det är genomförbart och relevant bör den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾, i det sammanhanget minimera överlappningar och undvika inkonsekvenser mellan de tekniska standarder som antagits enligt denna förordning och de som antagits enligt artikel 9 i förordning (EU) nr 648/2012. Den rättsliga ram som föreskrivs i den här förordningen bör i möjligaste mån överensstämma med förordning (EU) nr 648/2012 när det gäller rapportering av derivatkontrakt till transaktionsregister som registrerats för det ändamålet. Detta bör också göra det möjligt för transaktionsregister som registrerats eller godkänts i enlighet med den förordningen att fullgöra den registerfunktion de tilldelats genom den här förordningen, om de uppfyller vissa ytterligare kriterier och under förutsättning att en förenklad registreringsprocess har slutförts.
- (11) För att säkerställa att Esmas befogenheter att ålägga sanktioner är konsekventa och effektiva, bör de marknadsaktörer som omfattas av denna förordning, med hänvisning till förordning (EU) nr 648/2012, omfattas av de bestämmelser om Esmas befogenheter som fastställs i den förordningen, såsom de, vad gäller förfarandereglerna, specificerats i de delegerade akter som antagits enligt artikel 64.7 i den förordningen.
- (12) Transaktioner med medlemmar i Europeiska centralbankssystemet (ECBS) bör undantas från skyldigheten att rapportera transaktioner för värdepappersfinansiering till transaktionsregistren. För att säkerställa att reglerings- och tillsynsmyndigheterna får en god överblick över riskerna i samband med de transaktioner för värdepappersfinansiering som genomförs av de enheter som de reglerar eller utövar tillsyn över bör dock de relevanta myndigheterna och ECBS-medlemmarna ha ett nära samarbete. Sådant samarbete bör göra det möjligt för reglerings- och tillsynsmyndigheterna att fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag. Sådant samarbete bör vara förtroligt och avhängigt av en motiverad framställan från de relevanta behöriga myndigheterna, och bör endast genomföras för att göra det möjligt för dessa myndigheter att uppfylla sina respektive skyldigheter med iakttagande av principerna och kraven för oberoende för centralbankerna och utförandet av sina uppgifter som monetära myndigheter, vilket inbegriper utförandet av den penningpolitik, den växelkurspolitik och den politik för finansiell stabilisering som ECBS-medlemmarna enligt lag har befogenhet att utföra. ECBS-medlemmarna bör få vägra att lämna information om de transaktioner de genomför vid utförandet av sina uppgifter som monetära myndigheter. De bör underrätta den myndighet som lämnat begäran om vägran, åtföljt av motiveringen till detta.
- (13) Information om de inneboende riskerna på marknaderna för värdepappersfinansiering bör lagras centralt och vara lätt och direkt tillgänglig för bland annat Esma, den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten)

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

(EBA) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾, den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽²⁾, de relevanta behöriga myndigheterna, ESRB och berörda centralbanker inom ECBS, inbegripet Europeiska centralbanken (ECB), då denna utför sina uppgifter inom en gemensam tillsynsmekanism enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ⁽³⁾. De kan då fastställa och övervaka de risker för den finansiella stabiliteten som reglerade och oreglerade enheters verksamhet inom skuggbanksystemet medför. Esma bör beakta de tekniska standarder som antagits enligt artikel 81 i förordning (EU) nr 648/2012 och som reglerar transaktionsregister för derivatkontrakt och den framtida utvecklingen av dessa tekniska standarder, när myndigheten utformar eller föreslår ändringar i de tekniska standarderna för tillsyn enligt denna förordning. Esma bör också sträva efter att säkerställa att de relevanta myndigheterna i fråga, ESRB och ECBS relevanta centralbanker, inbegripet ECB, har direkt och omedelbar tillgång till de uppgifter de behöver för att utföra sina uppgifter, inbegripet utformning och genomförande av penningpolitiken samt övervakning av finansmarknadsinfrastrukturer. För att säkerställa detta bör Esma fastställa villkoren för tillgång till sådana uppgifter i förslag till tekniska standarder för tillsyn.

- (14) Det är nödvändigt att införa bestämmelser om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter samt att öka kraven på att de bistår varandra och samarbetar. Med anledning av den ökande gränsöverskridande verksamheten bör de behöriga myndigheterna förse varandra med den information de behöver för att kunna fullgöra sitt uppdrag, så att denna förordning genomförs på ett effektivt sätt, även i situationer där överträdelse eller miss-tänkta överträdelse kan beröra myndigheterna i två eller flera medlemsstater. Sträng tystnadsplikt måste iakttas vid informationsutbytet, för att säkerställa att uppgifterna överförs på ett smidigt sätt och särskilda rättigheter skyddas. Utan att det påverkar nationell straff- eller skatterätt bör de behöriga myndigheterna, Esma, organ eller andra fysiska eller juridiska personer än behöriga myndigheter som tar emot konfidentiella uppgifter enbart använda dessa för att utföra sina uppgifter och fullgöra sitt uppdrag. Detta bör dock inte hindra nationella organ som ansvarar för att förebygga, utreda och vidta korrigerande åtgärder mot administrativa missförhållanden från att, i enlighet med nationell rätt, fullgöra sitt uppdrag.
- (15) Transaktioner för värdepappersfinansiering används i stor utsträckning av förvaltare av företag för kollektiva investeringar för effektiv portföljförvaltning. Sådan användning kan få betydande konsekvenser för dessa företag för kollektiva investeringsresultat. Transaktioner för värdepappersfinansiering kan antingen användas för att uppfylla investeringsmål eller för att förbättra avkastningen. Förvaltare använder också totalavkastningssvappar som har effekter liknande dem som förekommer i fråga om transaktioner för värdepappersfinansiering. Transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningssvappar används i stor utsträckning av förvaltare av företag för kollektiva investeringar för att få exponering mot vissa strategier eller för att förbättra avkastningen. Användningen av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningssvappar kan stegra den allmänna riskprofilen för företag för kollektiva investeringar, utan att investerarna får tillräcklig information om användningen. Det är viktigt att se till att investerare i sådana företag för kollektiva investeringar kan göra välgrundade val och bedöma den övergripande risk-/avkastningsprofilen för företag för kollektiva investeringar. Vid bedömningen av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningssvappar bör företagen för kollektiva investeringar överväga transaktionens substans utöver dess juridiska form.
- (16) Investeringar som grundar sig på ofullständig eller felaktig information om ett företag för kollektiva investerings investeringsstrategi kan åsamka investerare betydande förluster. Det är därför viktigt att företag för kollektiva investeringar offentliggör alla relevanta närmare uppgifter om sin användning av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningssvappar. Dessutom är fullständig transparens särskilt relevant för företag för kollektiva investeringar, eftersom det inte är förvaltare av företag för kollektiva investeringar utan deras investerare som äger alla tillgångar som berörs av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningssvappar. Full transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningssvappar är därför ett viktigt redskap för att undvika eventuella intressekonflikter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (17) De nya bestämmelserna om transparens avseende transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningssvappar är nära kopplade till Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽¹⁾ och 2011/61/EU ⁽²⁾, eftersom de direktiven utgör den rättsliga ramen för hur företag för kollektiva investeringar etableras, förvaltas och marknadsförs.
- (18) Företag för kollektiva investeringar får bedriva verksamhet som företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (nedan kallade *fondföretag*), förvaldade av förvaltningsbolag för fondföretag eller av investeringsbolag som auktoriserats enligt direktiv 2009/65/EG, eller som alternativa investeringsfonder (nedan kallade *AIF-fonder*), förvaldade av förvaltare av sådana fonder (nedan kallade *AIF-förvaltare*) som auktoriserats eller registrerats enligt direktiv 2011/61/EU. De nya reglerna om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningssvappar som införs genom denna förordning kompletterar och bör tillämpas utöver reglerna enligt bestämmelserna i dessa direktiv.
- (19) För att göra investerare medvetna om riskerna med användningen av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningssvappar bör förvaltare av företag för kollektiva investeringar i periodiska rapporter ge detaljerad information om sin eventuella användning av dessa finansieringstekniker. Befintliga periodiska rapporter som förvaltningsbolag eller investeringsbolag för fondföretag och AIF-förvaltare måste ta fram bör kompletteras med denna extra information om användningen av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningssvappar. Vid den närmare utformningen av innehållet i dessa periodiska rapporter bör Esma ta hänsyn till den administrativa bördan och särdragen hos olika typer av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningssvappar.
- (20) Ett företag för kollektiva investeringars placeringsinriktning med avseende på transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningssvappar bör tydligt redovisas i handlingar före avtal, exempelvis prospektet för fondföretagets fonder och information före avtal till AIF-fondsinvesterares. Detta bör trygga att investerare förstår och kan bedöma de inneboende riskerna, innan de beslutar att investera i ett särskilt fondföretag eller en särskild AIF-fond.
- (21) Återanvändning av säkerheter skapar likviditet och gör det möjligt för motparter att minska finansieringskostnaderna. Emellertid tenderar detta att skapa komplicerade kedjor av säkerheter mellan traditionell bankverksamhet och skuggbankverksamhet, vilket innebär risker för den finansiella stabiliteten. Avsaknaden av transparens med avseende på i vilken utsträckning finansiella instrument som ställts som säkerhet har återanvänts och de motsvarande riskerna i händelse av konkurs kan undergräva förtroendet för motparter och öka riskerna för den finansiella stabiliteten.
- (22) För att transparensen avseende återanvändning ska kunna öka bör det införas minimikrav på information. Återanvändning bör endast ske med den säkerhetsställande motpartens uttryckliga kännedom och samtycke. Tillämpningen av en rätt till återanvändning bör därför avspeglas i den säkerhetsställande motpartens värdepapperskonto, såvida inte det kontot regleras av lagstifningen i ett tredjeland som eventuellt föreskriver andra lämpliga sätt att avspegla återanvändning.
- (23) Även om tillämpningsområdet för bestämmelserna om återanvändning i denna förordning är mer omfattande än det i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG ⁽³⁾ bör denna förordning inte ändra tillämpningsområdet för det direktivet utan snarare betraktas som ett komplement till det direktivet. De villkor på vilka motparter har rätt till återanvändning och att utöva denna rätt bör inte på något sätt minska det skydd som ges för avtal om finansiell äganderättsöverföring enligt direktiv 2002/47/EG. Mot den bakgrunden bör överträdelse av kraven på transparens i återanvändningen inte påverka nationell rätt angående en transaktions giltighet eller verkan.
- (24) I denna förordning fastställs strikta informationsbestämmelser för motparter vid återanvändning, vilket inte bör påverka tillämpningen av sektorsbestämmelser som är anpassade till särskilda aktörer, strukturer och situationer. Därför bör denna förordnings regler om återanvändning bara tillämpas på exempelvis företag för kollektiva investeringar och förvaringsinstitut eller investeringsföretags klienter när inte strängare regler om återanvändning föreskrivs enligt den rättsliga ramen för företag för kollektiva investeringar eller för skydd av kundernas tillgångar som utgör en *lex specialis*, med företräde framför reglerna i denna förordning. Denna förordning bör särskilt inte påverka tillämpningen av sådana regler enligt unionsrätten eller nationell rätt som begränsar motparters möjligheter till återanvändning av finansiella instrument som tillhandahålls som säkerhet av motparter eller andra personer än motparter. Tillämpningen av kraven för återanvändning bör senareläggas med sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande i syfte att ge motparterna tillräckligt med tid för att anpassa sina kvarstående säkerhetsarrangemang, inbegripet ramavtal, och för att säkerställa att nya säkerhetsarrangemang är förenliga med denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

- (25) I syfte att främja internationell enhetlighet i fråga om terminologin är användningen av termen *återanvändning* i denna förordning i enlighet med FSB:s policyram. Detta bör emellertid inte medföra en bristande enhetlighet inom unionens regelverk och framför allt bör det inte påverka användningen av termerna *återanvändning* eller *förfogande* i direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU.
- (26) För att säkerställa att motparter uppfyller denna förordnings skyldigheter och att de behandlas lika i hela unionen, bör medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att lägga administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som är effektiva, proportionella och avskräckande. Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som föreskrivs enligt denna förordning bör därför uppfylla vissa grundläggande krav när det gäller adressater, kriterier för tillämpningen av en sanktion eller åtgärd, offentliggörande av sanktioner eller åtgärder, viktigare sanktionsbefogenheter och nivåer på administrativa sanktionsavgifter. Det är lämpligt att sanktioner och andra åtgärder enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU tillämpas på överträdelse av företag för kollektiva investerings skyldigheter gällande transparens enligt denna förordning.
- (27) De befogenheter att lägga sanktioner som tilldelas behöriga myndigheter bör inte påverka ECB:s exklusiva befogenhet att för tillsynsändamål återkalla kreditinstituts tillstånd enligt artikel 4.1 a i förordning (EU) nr 1024/2013.
- (28) Bestämmelser i denna förordning rörande ansökan om registrering av transaktionsregister och återkallande av registrering påverkar inte de möjligheter till överklagande som föreskrivs i kapitel V i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (29) Tekniska standarder inom den finansiella tjänstesektorn bör trygga en konsekvent harmonisering och ett tillräckligt skydd för insättare, investerare och konsumenter i hela unionen. Då Esma är ett organ med stor sakkunskap på detta specifika område är det lämpligt och ändamålsenligt att anförtro Esma uppgiften att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som inte inbegriper politiska val. Vid utarbetandet av tekniska standarder bör Esma se till att förvaltnings- och rapporteringsförfaranden är effektiva. Kommissionen bör ges befogenhet att, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010, genom delegerade akter anta tekniska standarder för tillsyn på följande områden: närmare uppgifter om de olika typerna av transaktioner för värdepappersfinansiering, om transaktionsregisters ansökningar om registrering eller utvidgning av registrering, om förfarandena som ska tillämpas av transaktionsregistren för att kontrollera detaljerna kring de transaktioner för värdepappersfinansiering som rapporteras till dem, om offentliggörandet av transaktionsregistrens uppgifter och hur ofta de offentliggörs och om kraven för tillgången till dem, samt vid behov ytterligare specifiering av innehållet i bilagan.
- (30) Kommissionen bör ges befogenhet att anta av Esma utarbetade tekniska standarder för genomförande genom genomförandakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 förordning (EU) nr 1095/2010, när det gäller rapporters form och frekvens, ansökningsformat för registrering av eller utvidgning av registreringen för ett transaktionsregister, samt förfaranden och former för informationsutbytet med Esma om sanktioner och andra åtgärder.
- (31) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av den förteckning över enheter som undantas från denna förordnings tillämpningsområde och avgifternas typ, i vilka fall avgifter ska betalas, avgiftsbeloppen och hur transaktionsregistren ska betala dem. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (32) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att fatta beslut om bedömningen av tredjeländers regler, för erkännande av tredjelands transaktionsregister, samt för att undvika eventuellt överlappande eller motstridiga krav. Den bedömning som ligger till grund för beslut om rapporteringens likvärdighet i ett tredjeland bör inte inkräkta på rätten för ett transaktionsregister som inrättats i det tredjelandet och som godkänts av Esma att tillhandahålla rapporteringstjänster åt enheter som är etablerade i unionen, eftersom godkännandebeslutet bör vara oberoende av en sådan bedömning av ett beslut om likvärdighet.
- (33) Om en genomförandakt om likvärdighet dras tillbaka bör motparterna automatiskt på nytt omfattas av alla krav som fastställs i denna förordning.
- (34) Kommissionen bör när så är lämpligt samarbeta med myndigheter i tredjeländer i syfte att utforska lösningar som gynnar båda parter, för att säkerställa överensstämmelse mellan denna förordning och dessa tredjeländers krav och därigenom undvika eventuell överlappning i detta sammanhang.

- (35) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förbättra transparensen för viss verksamhet på de finansiella marknaderna, såsom användningen av transaktioner för värdepappersfinansiering och återanvändning av säkerheter för att möjliggöra övervakning och kartläggning av de motsvarande riskerna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av denna förordnings omfattning och verkningar kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (36) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheterna och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta gäller särskilt rätten till skydd av personuppgifter, rätten till respekt för privatliv och familjeliv, rätten till försvar och principen om *ne bis in idem*, näringsfriheten, rätten till egendom, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol. Denna förordning måste tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (37) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽¹⁾ och avgav ett yttrande den 11 juli 2014 ⁽²⁾.
- (38) Varje utbyte eller överföring av personuppgifter som görs av medlemsstaternas behöriga myndigheter eller av transaktionsregister bör ske i enlighet med de bestämmelser om överföring av personuppgifter som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽³⁾. Varje utbyte eller överföring av personuppgifter som görs av Esma, EBA eller Eiopa bör ske i enlighet med de bestämmelser om överföring av personuppgifter som fastställs i förordning (EG) nr 45/2001.
- (39) Med stöd av Esma bör kommissionen övervaka och utarbeta rapporter till Europaparlamentet och rådet om den internationella tillämpningen av den rapporteringsskyldighet som fastställs i denna förordning. Den tid som tillåts för överlämnandet av kommissionens rapporter bör tillåta föregående faktisk tillämpning av denna förordning.
- (40) När resultatet föreligger av det arbete som utförs inom relevanta internationella forum bör kommissionen med bistånd av Esma, EBA och ESRB till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om framstegen i det internationella arbetet med att minska riskerna i samband med transaktioner för värdepappersfinansiering, inbegripet FSB:s rekommendationer om värderingsavdrag för transaktioner för värdepappersfinansiering vars clearing inte sker centralt, och om lämpligheten av dessa rekommendationer för unionens marknader.
- (41) Tillämpningen av de krav på transparens som fastställs i denna förordning bör skjutas upp i syfte att ge transaktionsregistren tillräckligt med tid för att ansöka om auktorisering och godkännande av sin verksamhet som anges i denna förordning och motparter och företag för kollektiva investeringar tillräckligt med tid för att uppfylla dessa krav. Framför allt är det lämpligt att senarelägga tillämpningen av ytterligare krav på transparens för företag för kollektiva investeringar med hänsyn till de riktlinjer för behöriga myndigheter och fondföretags förvaltningsbolag som utfärdades av Esma den 18 december 2012, där det fastställs en frivillig ram för fondföretags förvaltningsbolag i fråga om skyldigheten att lämna ut uppgifter samt behovet av att minska den administrativa bördan för förvaltarna i företag för kollektiva investeringar. I syfte att sörja för effektiv tillämpning av rapporteringen av transaktioner för värdepappersfinansiering behövs det ett successivt genomförande av kraven per typ av motpart. Inom denna modell bör beaktas motpartens faktiska förmåga att uppfylla de rapporteringsskyldigheter som fastställs i denna förordning.
- (42) De nya enhetliga reglerna i fråga om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och vissa OTC-derivat, nämligen totalavkastningsswappar, som fastställs i denna förordning har nära koppling till de regler som fastställs i förordning (EU) nr 648/2012 eftersom dessa OTC-derivat omfattas av tillämpningsområdet för de rapporteringskrav som fastställs i den förordningen. I syfte att säkerställa ett enhetligt tillämpningsområde för

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 328, 20.9.2014, s. 3.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

både kraven i fråga om transparens och för rapportering behövs det en tydlig avgränsning mellan OTC-derivat och börshandlade derivat oberoende av om handel med dessa kontrakt bedrivs i unionen eller på tredjelandsmarknader. Definitionen av OTC-derivat i förordning (EU) nr 648/2012 bör därför ändras i syfte att säkerställa att en och samma typ av derivatkontrakt redovisas som antingen OTC-derivat eller börshandlade derivat oberoende av om handel med dessa kontrakt bedrivs i unionen eller på tredjelandsmarknader.

(43) Förordning (EU) nr 648/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelser om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering samt om återanvändning.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning tillämpas på:

a) En motpart i en transaktion för värdepappersfinansiering som är etablerad

i) i unionen, inklusive alla filialer oavsett var de är belägna,

ii) i ett tredjeland, om transaktionen för värdepappersfinansiering ingår i verksamheten vid den motpartens filial i unionen.

b) Förvaltningsbolag och investeringsbolag för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) i enlighet med direktiv 2009/65/EG.

c) Förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallade AIF-förvaltare) som är auktoriserade i enlighet med direktiv 2011/61/EU.

d) En motpart som återanvänder en säkerhet och som är etablerad

i) i unionen, inklusive alla filialer oavsett var de är belägna,

ii) i ett tredjeland, om antingen

— återanvändningen ingår i en verksamhet vid den motpartens filial i unionen, eller

— återanvändningen avser finansiella instrument som tillhandahålls inom ramen för ett säkerhetsarrangemang av en motpart etablerad i unionen eller av en filial i unionen till en motpart etablerad i ett tredjeland.

2. Artiklarna 4 och 15 tillämpas inte på följande:

a) Medlemmar i Europeiska centralbankssystemet (ECBS), andra organ i medlemsstaterna som fyller likartade funktioner och andra offentliga organ inom unionen som har i uppdrag att förvalta eller deltar i förvaltningen av statsskulden.

b) Banken för internationell betalningsutjämning.

3. Artikel 4 tillämpas inte på transaktioner där en ECBS-medlem är motpart.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 30 i syfte att ändra den förteckning som fastställs i punkt 2 i den här artikeln.

För detta ändamål ska kommissionen innan den antar sådana delegerade akter förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport, i vilken den internationella behandlingen av centralbanker och offentliga organ som förvaltar eller medverkar i förvaltningen av statsskulden bedöms.

Den rapporten ska inbegripa en jämförande analys av hur centralbanker och dessa organ behandlas i de rättsliga ramarna i ett antal tredjeländer. Om det av rapporten framgår, särskilt i fråga om den jämförande analysen och potentiella effekter, att det är nödvändigt att göra undantag från artikel 15 när det gäller det monetära ansvaret för dessa centralbanker och organ i ett tredjeland ska kommissionen anta en delegerad akt samt lägga till dem i förteckningen i punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *transaktionsregister*: en juridisk person som centralt samlar in och dokumenterar uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering.
2. *motpart*: en finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart.
3. *finansiell motpart*:
 - a) Ett värdepappersföretag som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁾.
 - b) Ett kreditinstitut som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾ eller förordning (EU) nr 1024/2013.
 - c) Ett försäkringsföretag eller ett återförsäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG ⁽³⁾.
 - d) Fondföretag och i relevanta fall, dess förvaltningsbolag, som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG.
 - e) En AIF-fond som förvaltas av AIF-förvaltare som auktoriserats eller registrerats i enlighet med direktiv 2011/61/EU.
 - f) Ett tjänstepensionsinstitut som auktoriserats eller registrerats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG ⁽⁴⁾.
 - g) En central motpart som auktoriserats i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 235, 23.9.2003, s. 10).

- h) En värdepapperscentral som auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 ⁽¹⁾.
- i) En enhet i ett tredjeland som skulle kräva auktorisering eller registrering i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i leden a–h om den var etablerad i unionen.
4. *icke-finansiell motpart*: ett i unionen eller i ett tredjeland etablerat annat företag än de enheter som avses i punkt 3.
5. *etablerad*:
 - a) Om motparten är en fysisk person, där denne har sitt huvudkontor.
 - b) Om motparten är en juridisk person, där denne har sitt stadgeenliga säte.
 - c) Om motparten enligt nationell rätt saknar stadgeenligt säte, där denne har sitt huvudkontor.
6. *filial*: ett annat driftsställe än huvudkontoret som ingår i en motpart och som inte är en juridisk person.
7. *utlåning eller inlåning av värdepapper eller råvaror*: en transaktion där en motpart överför värdepapper eller råvaror mot ett åtagande om att låntagaren ska återlämna likvärdiga värdepapper eller råvaror vid en framtida tidpunkt eller vid överförarens anfordran, varvid transaktionen betraktas som utlåning av värdepapper eller råvaror för den motpart som överför dem och som inlåning av värdepapper eller råvaror för den motpart till vilka de överförs.
8. *köp- och återförsäljningstransaktion respektive sälj- och återköpstransaktion*: en transaktion där en motpart köper eller säljer värdepapper, råvaror eller garanterade rättigheter avseende äganderätt till värdepapper eller råvaror och samtidigt kommer överens om att sälja respektive köpa tillbaka värdepapper, råvaror eller sådana garanterade rättigheter enligt samma specifikation till ett angivet pris vid en framtida tidpunkt; transaktionen utgör en köp- och återförsäljningstransaktion för den motpart som köper värdepapper, råvaror eller garanterade rättigheter och en sälj- och återköpstransaktion för den säljande motparten, utan att köp- och återförsäljningstransaktionen eller sälj- och återköpstransaktionen rör sig om ett återköpsavtal eller ett omvänt återköpsavtal i den mening som avses i punkt 9.
9. *återköpstransaktion*: en transaktion i enlighet med ett avtal enligt vilket en motpart överlåter värdepapper, råvaror eller garanterade rättigheter som avser äganderätt till värdepapper eller råvaror, om garantin har utfärdats av en erkänd börs som innehar rätten till värdepapperen eller råvarorna och avtalet inte ger motparten möjlighet att överlåta eller pantsätta ett enskilt värdepapper eller en enskild råvara till mer än en motpart åt gången, med förbehåll för förpliktelsen att återköpa dem, eller värdepapper eller råvaror enligt samma specifikation till ett angivet pris och vid en framtida tidpunkt som är fastställd eller ska fastställas av den som överlåter instrumentet, transaktionen utgör ett återköpsavtal för den motpart som säljer värdepapperen eller råvarorna och ett omvänt återköpsavtal för den motpart som köper dem.
10. *marginalutlåning*: en transaktion där en motpart lämnar kredit i samband med köp, försäljning och innehav av eller handel med värdepapper, men innefattar inte andra lån där värdepapper har ställts som säkerhet.
11. *transaktion för värdepappersfinansiering*:
 - a) En återköpstransaktion.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

- b) Utlåning och inlåning av värdepapper eller råvaror.
 - c) En köp- och återförsäljningstransaktion eller sälj- och återköpsransaktion.
 - d) Marginalutlåning.
12. *återanvändning*: en mottagande motparts användning, i eget namn och för egen eller annan motparts räkning, inbegripet eventuella fysiska personer, av finansiella instrument vilka mottagits inom ramen för ett säkerhetsarrangemang, inbegripet överlåtelse av äganderätt eller utövande av en förfoganderätt i enlighet med artikel 5 i direktiv 2002/47/EG men inte inbegripet likvidation av ett finansiellt instrument om den lämnande motparten hamnar på obestånd.
13. *säkerhetsarrangemang i form av äganderättsöverföring*: avtal om finansiell äganderättsöverföring enligt definitionen i artikel 2.1 b i direktiv 2002/47/EG, som ingåtts mellan motparter för att säkerställa att alla skyldigheter fullgörs.
14. *säkerhetsarrangemang i form av ställande av finansiell säkerhet*: avtal om finansiell säkerhet enligt definitionen i artikel 2.1 c i direktiv 2002/47/EG, som ingåtts mellan motparter för att säkerställa att alla skyldigheter fullgörs.
15. *säkerhetsarrangemang*: säkerhetsarrangemang i form av äganderättsöverföring och säkerhetsarrangemang i form av ställande av finansiell säkerhet.
16. *finansiellt instrument*: ett finansiellt instrument enligt definitionen i artikel 4.1.15 i direktiv 2014/65/EU.
17. *råvara*: en råvara enligt definitionen i artikel 2.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 ⁽¹⁾.
18. *totalavkastningsswapp*: ett derivatkontrakt enligt artikel 2.7 i förordning (EU) nr 648/2012 genom vilken en motpart överför det totala ekonomiska resultatet, inbegripet inkomster från räntor och avgifter, vinster och förluster från prisförändringar och kreditförluster, för en referensförpliktelse till en annan motpart.

KAPITEL II

TRANSPARENS I TRANSAKTIONER FÖR VÄRDEPAPERSFINANSIERING

Artikel 4

Rapporteringskyldighet och skydd för transaktioner för värdepappersfinansiering

1. Motparter vid transaktioner för värdepappersfinansiering ska rapportera detaljer om transaktioner för värdepappersfinansiering som de har ingått samt om varje ändring eller avslutande av sådana till ett transaktionsregister som registrerats i enlighet med artikel 5 eller godkänts i enlighet med artikel 19. Dessa närmare uppgifter ska rapporteras in senast den första arbetsdagen efter det att transaktionen ingåtts, ändrats eller avslutats.

Det rapporteringskrav som föreskrivs i första stycket ska gälla för de transaktioner för värdepappersfinansiering som

- a) ingåtts före den relevanta tillämpningsdag som avses i artikel 33.2 a och som fortfarande är utestående vid den tidpunkten, om
 - i) den återstående löptiden för dessa transaktioner för värdepappersfinansiering den dagen överstiger 180 dagar, eller
 - ii) sådana transaktioner för värdepappersfinansiering har en obestämmd löptid och alltså är utestående 180 dagar efter den dagen,

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 1).

b) ingås på den relevanta tillämpningsdag som avses i artikel 33.2 a eller därefter.

De transaktioner för värdepappersfinansiering som avses i andra stycket led a ska rapporteras inom 190 dagar efter den relevanta tillämpningsdag som avses i artikel 33.2 a.

2. En motpart som omfattas av rapporteringsskyldigheten får delegera rapporteringen av detaljer om transaktioner för värdepappersfinansiering.

3. Om en finansiell motpart ingår en transaktion för värdepappersfinansiering med en icke-finansiell motpart som på balansdagen inte överskrider gränsvärdena i fråga om åtminstone två av de tre kriterier som fastställs i artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽¹⁾ ska den finansiella motparten ansvara för rapporteringen för båda motparternas räkning.

Om ett fondföretag som förvaltas av ett förvaltningsbolag är motpart i transaktioner för värdepappersfinansiering ska förvaltningsbolaget vara ansvarigt för rapportering på fondföretagets vägnar.

Om en AIF-fond är motpart i transaktioner för värdepappersfinansiering ska dess AIF-förvaltare vara ansvarig för rapportering på AIF-fondens vägnar.

4. I minst fem år efter det att transaktionerna avslutats ska motparterna arkivera uppgifter om alla transaktioner för värdepappersfinansiering som de har ingått, ändrat eller avslutat.

5. Om transaktionsregister saknas för registrering av uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering, ska motparterna se till att de uppgifterna rapporteras till den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma).

I dessa fall ska Esma säkerställa att alla relevanta enheter enligt artikel 12.2 har tillgång till alla uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering som de behöver för att kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag.

6. För information som mottas enligt denna artikel ska transaktionsregister och Esma iakta de relevanta bestämmelser om konfidentialitet, tillförlitlighet och skydd i fråga om uppgifterna och uppfylla de skyldigheter som särskilt föreskrivs i artikel 80 i förordning (EU) nr 648/2012. Vid tillämpning av den här artikeln ska hänvisningar i artikel 80 i förordning (EU) nr 648/2012 till artikel 9 i den förordningen och till derivatkontrakt tolkas som hänvisningar till den här artikeln respektive till "transaktioner för värdepappersfinansiering".

7. En motpart som rapporterar in uppgifter om en transaktion för värdepappersfinansiering till ett transaktionsregister eller till Esma, eller en enhet som gör det på en motparts vägnar, ska inte anses överträda eventuella sekretessförpliktelser enligt avtal eller enligt lagar och andra författningar.

8. Den rapporterande enheten, dess ledning eller anställda är befriade från ansvar för detta utlämnande av uppgifter.

9. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av den här artikeln och för att säkerställa samstämmighet med rapporteringen enligt artikel 9 i förordning (EU) nr 648/2012 och internationellt överenskomna standarder ska Esma, i nära samarbete med och med hänsyn till ECBS behov, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med specifikationer av uppgifterna i de rapporter som avses i punkterna 1 och 5 i den här artikeln om de olika typerna av transaktioner för värdepappersfinansiering, som ska innefatta minst följande:

a) Transaktionens parter och förmånstagaren till de rättigheter och skyldigheter som följer av transaktionen, i de fall denna inte är någon av parterna.

b) Det säkerställda beloppet, valutan, vilka tillgångar som används som säkerhet samt typ av dessa, dess kvalitet och värde, metoden för ställandet av säkerhet, huruvida säkerheten kan återanvändas, om säkerheten har återanvänts i fall då den är urskiljbar från andra tillgångar, alla byten av säkerheten, reporänta, lånevavgift eller marginalutlåningsränta, värderingsavdrag, valuteringsdag, förfallodag, första uppsägningsdatum och marknadssegment:

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

c) Beroende på vilken transaktion för värdepappersfinansiering som avses ska följande detaljer ingå:

- i) Återinvestering av kontantsäkerhet.
- ii) Värdepapper eller råvaror som lånas in eller lånas ut.

Vid utarbetande av dessa förslag till tekniska standarder ska Esma även beakta de tekniska särdragen hos tillgångsgrupper och ska om så är lämpligt ge möjlighet till rapportering av uppgifter om säkerheten på positionsnivå.

Esma ska senast den 13 januari 2017 överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket.

10. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för punkt 1 i denna artikel och, i den utsträckning det är möjligt, samstämmighet med rapporteringen enligt artikel 9 i förordning (EU) nr 648/2012 samt harmonisering av formaten mellan transaktionsregister ska Esma, i nära samarbete med och med hänsyn till ECBS behov, utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med specificering av formen och frekvensen för de rapporter som avses i punkterna 1 och 5 i den här artikeln för de olika typerna av transaktioner för värdepappersfinansiering.

Formatet ska särskilt omfatta följande:

- a) Globala identifieringskoder för juridiska personer (LEI), eller pre-LEI-koder fram till dess att det globala systemet med identifieringskod för juridiska personer är helt infört.
- b) Internationella standardnummer för värdepapper (ISIN).
- c) Unika transaktionskoder.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder ska Esma ta hänsyn till internationellt överenskomna utvecklingssteg och standarder om vilka enighet nåtts på unionsnivå eller globalt.

Esma ska senast den 13 januari 2017 överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.

KAPITEL III

REGISTRERING AV OCH TILLSYN ÖVER TRANSAKTIONSREGISTER

Artikel 5

Registrering av ett transaktionsregister

1. Vid tillämpning av artikel 4 ska ett transaktionsregister registreras hos Esma på de villkor och enligt de förfaranden som anges i den här artikeln.
2. För att få registreras enligt den här artikeln ska ett transaktionsregister vara en i unionen etablerad juridisk person, tillämpa förfaranden för kontroll av att de uppgifter som rapporteras till det enligt artikel 4.1 är fullständiga och korrekta och uppfylla de krav som föreskrivs i artiklarna 78, 79 och 80 i förordning (EU) nr 648/2012. Vid tillämpning av den här artikeln ska hänvisningar i artiklarna 78 och 80 i förordning (EU) nr 648/2012 till artikel 9 i den förordningen tolkas som hänvisningar till artikel 4 i den här förordningen.
3. Registreringen av ett transaktionsregister ska gälla inom hela unionens territorium.

4. Ett registrerat transaktionsregister ska alltid uppfylla registreringsvillkoren. Ett transaktionsregister ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma om varje väsentlig ändring av registreringsvillkoren.

5. Ett transaktionsregister ska till Esma överlämna något av följande:

a) En ansökan om registrering.

b) För transaktionsregister som redan har registrerats i enlighet med avdelning VI kapitel 1 i förordning (EU) nr 648/2012, en ansökan om utvidgning av registrering vid tillämpningen av artikel 4 i den här förordningen.

6. Inom 20 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska Esma bedöma om ansökan är fullständig.

Om ansökan inte är fullständig ska Esma ange en tidsfrist inom vilken transaktionsregistret ska lämna ytterligare information.

När Esma finner att ansökan är fullständig ska Esma underrätta transaktionsregistret om detta.

7. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med specifiering av uppgifter om

a) de förfaranden som avses i punkt 2 i denna artikel och som transaktionsregistret ska tillämpa i syfte att kontrollera om de uppgifter som rapporteras till dem enligt artikel 4.1 är fullständiga och korrekta,

b) den ansökan om registrering som avses i punkt 5 a,

c) en förenklad ansökan om utvidgning av registrering enligt punkt 5 b i syfte att undvika överlappande krav.

Esma ska senast den 13 januari 2017 överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket.

8. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om formatet för båda följande fall:

a) Registreringsansökan enligt punkt 5 a.

b) Ansökan om utvidgning av registrering enligt punkt 5 b.

Med avseende på första stycket led b ska Esma ta fram ett förenklat format för att undvika överlappande förfaranden.

Esma ska senast den 13 januari 2017 överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.

Artikel 6

Underrättande av och samråd med behöriga myndigheter före registreringen eller utvidgning av registreringen

1. Om ett transaktionsregister ansöker om registrering eller utvidgning av registrering och är en enhet som auktoriserats eller registrerats av en behörig myndighet i den medlemsstat där enheten är etablerad, ska Esma utan onödigt dröjsmål underrätta och samråda med den behöriga myndigheten före registreringen av transaktionsregistret.

2. Esma och den relevanta behöriga myndigheten ska utbyta all information som krävs för registrering av transaktionsregistret eller för utvidgning av registrering samt för övervakning av huruvida enheten uppfyller villkoren för registrering eller auktorisation i den medlemsstat där den är etablerad.

Artikel 7

Granskning av ansökan

1. Inom 40 arbetsdagar från underrättelsen enligt artikel 5.6 ska Esma granska registreringsansökan, eller en utvidgning av registrering, med utgångspunkt i hur transaktionsregistret uppfyller kraven i detta kapitel och ska anta ett fullständigt motiverat beslut om att godkänna eller avslå registrering eller en utvidgning av registrering.

2. Ett beslut utfärdat av Esma enligt punkt 1 ska få verkan fem arbetsdagar efter det att beslutet antas.

Artikel 8

Meddelande av Esmas registreringsbeslut eller utvidgning av registrering

1. När Esma antar ett beslut enligt artikel 7.1 eller återkallar registreringen enligt artikel 10.1, ska myndigheten inom fem arbetsdagar meddela transaktionsregistret sitt beslut med fullständig motivering.

Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndighet som avses i artikel 6.1 om sitt beslut.

2. Esma ska underrätta kommissionen om alla beslut som fattats i enlighet med punkt 1.

3. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över transaktionsregister som registrerats i enlighet med denna förordning. Denna förteckning ska uppdateras inom fem arbetsdagar efter antagandet av ett beslut enligt punkt 1.

Artikel 9

Esmas befogenheter

1. De befogenheter som tilldelas Esma enligt artiklarna 61–68, 73 och 74 i förordning (EU) nr 648/2012, jämförda med bilagorna I och II, ska även gälla med avseende på den här förordningen. Hänvisningar till artikel 81.1 och 81.2 i förordning (EU) nr 648/2012 i bilaga I till den förordningen ska tolkas som hänvisningar till artikel 12.1 respektive 12.2 i den här förordningen.

2. De befogenheter som enligt artiklarna 61, 62 och 63 i förordning (EU) nr 648/2012 tilldelats Esma, dess tjänstemän eller andra av Esma bemyndigade personer får inte användas för att kräva röjande av information eller handlingar som omfattas av tystnadsplikt.

Artikel 10

Återkallande av registrering

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 73 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Esma återkalla ett transaktionsregisters registrering, om transaktionsregistret

a) uttryckligen avstår från registreringen eller inte har tillhandahållit några tjänster under de senaste sex månaderna,

- b) har beviljats registrering efter att ha lämnat osanna uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder,
 - c) inte längre uppfyller de villkor som gällde för registreringen.
2. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den relevanta behöriga myndighet som avses i artikel 6.1 om ett beslut att återkalla ett transaktionsregisters registrering.
3. Om den behöriga myndigheten i en medlemsstat där transaktionsregistret tillhandahåller sina tjänster och är verksamt anser att något av villkoren i punkt 1 har uppfyllts, får den begära att Esma ska granska om villkoren för att återkalla registreringen av det berörda transaktionsregistret är uppfyllda. Om Esma beslutar att inte återkalla det berörda transaktionsregistrets registrering, ska Esma lämna en fullständig motivering för beslutet.
4. Den behöriga myndighet som avses i punkt 3 i den här artikeln ska vara den myndighet som utsetts i enlighet med artikel 16.1 a och b i denna förordning.

Artikel 11

Tillsynsavgifter

1. Esma ska av transaktionsregistren ta ut avgifter i enlighet med denna förordning och med de delegerade akter som antas enligt punkt 2 i denna artikel. Avgifterna ska stå i proportion till transaktionsregistrets omsättning och helt täcka Esmas nödvändiga kostnader för registrering, erkännande och tillsyn av transaktionsregister och för att ersätta alla kostnader som de behöriga myndigheterna kan åsamkas som ett resultat av en delegering av uppgifter enligt artikel 9.1 i denna förordning. I den mån artikel 9.1 i denna förordning hänvisar till artikel 74 i förordning (EU) nr 648/2012, ska hänvisningar till artikel 72.3 i den förordningen tolkas som hänvisningar till punkt 2 i den här artikeln.

Om ett transaktionsregister redan har registrerats i enlighet med avdelning VI kapitel 1 i förordning (EU) nr 648/2012 ska de avgifter som avses i första stycket i denna punkt endast anpassas för att avspegla ytterligare nödvändiga kostnader och kostnader för registrering, erkännande och tillsyn av transaktionsregister enligt den här förordningen.

2. Kommissionen ska i enlighet med artikel 30 ges befogenhet att anta en delegerad akt som närmare anger vilka typer av avgifter som ska betalas, vad de ska avse, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska erläggas.

Artikel 12

Transparens och tillgång till transaktionsregistrets uppgifter

1. Ett transaktionsregister ska regelbundet och på ett lättillgängligt sätt offentliggöra aggregerade positioner per typ av transaktion för värdepappersfinansiering som inrapporterats till det.
2. Ett transaktionsregister ska samla in och dokumentera uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering och säkerställa att följande enheter ges direkt och omedelbar tillgång till dessa uppgifter för att kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag:
- a) Esma.
 - b) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA).
 - c) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa).
 - d) ESRB.
 - e) Den behöriga myndighet som utövar tillsyn över handelsplatserna för de transaktioner som inrapporterats.
 - f) Relevanta medlemmar i ECBS, inbegripet Europeiska centralbanken (ECB) när banken utför sina uppgifter inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen enligt förordning (EU) nr 1024/2013.

- g) Relevanta myndigheter i ett tredjeland med avseende på vilka en genomförandeakt har antagits enligt artikel 19.1.
- h) Tillsynsmyndigheter som utsetts enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG ⁽¹⁾.
- i) Relevanta värdepappers- och marknadsmyndigheter i unionen, vars respektive tillsynsskyldigheter och uppdrag omfattar transaktioner, marknader, aktörer och tillgångar som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.
- j) Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009 ⁽²⁾.
- k) De resolutionsmyndigheter som utsetts enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ⁽³⁾.
- l) Den gemensamma resolutionsnämnd som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ⁽⁴⁾.
- m) De myndigheter som avses i artikel 16.1.

3. För att säkra en enhetlig tillämpning av denna artikel ska Esma, i nära samarbete med ECBS och med beaktande av behoven hos de enheter som avses i punkt 2, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om

- a) frekvens för och närmare uppgifter om de aggregerade positioner som avses i punkt 1 samt närmare uppgifter om de transaktioner för värdepappersfinansiering som avses i punkt 2,
- b) de operativa standarder som krävs för att möjliggöra snabb, strukturerad och uttömmande
 - i) insamling av uppgifter av transaktionsregister,
 - ii) aggregering och jämförande av uppgifter mellan olika transaktionsregister.
- c) vilka uppgifter de enheter som avses i punkt 2 ska ha tillgång till med beaktande av deras uppdrag och specifika behov,
- d) de villkor enligt vilka de enheter som avses i punkt 2 ska ha direkt och omedelbar tillgång till uppgifter i transaktionsregister.

Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska säkerställa att ingen part i transaktioner för värdepappersfinansiering kan identifieras genom de uppgifter som offentliggörs enligt punkt 1.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden (EUT L 142, 30.4.2004, s. 12).
⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (EUT L 211, 14.8.2009, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

Esma ska senast den 13 januari 2017 överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket.

KAPITEL IV

TRANSPARENS GENTEMOT INVESTERARE

Artikel 13

Transparens beträffande företag för kollektiva investeringar i periodiska rapporter

1. Fondföretags förvaltningsbolag och investeringsbolag samt AIF-förvaltare ska informera investerare om sin användning av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar på följande sätt:

a) För fondföretags förvaltningsbolag eller investeringsbolag i de halvårs- och årsrapporter som avses i artikel 68 i direktiv 2009/65/EG.

b) För AIF-förvaltare i den årsredovisning som avses i artikel 22 i direktiv 2011/61/EU.

2. Informationen om transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar ska innehålla de uppgifter som anges i avsnitt A i bilagan.

3. För att säkerställa ett enhetligt utlämnande av uppgifter och för att ta hänsyn till särdragen hos de olika typerna av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar, får Esma med beaktande av de befintliga krav som fastställs i direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU liksom marknadspraxis som håller på att etableras utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med mer ingående beskrivningar av innehållet i avsnitt A i bilagan.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket.

Artikel 14

Transparens beträffande företag för kollektiva investeringar i dokumentation före avtal

1. I fondföretags prospekt enligt artikel 69 i direktiv 2009/65/EG och i AIF-förvaltares information till investerare enligt artikel 23.1 och 23.3 i direktiv 2011/61/EU ska det anges vilka transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar som fondföretags förvaltningsbolag eller investeringsbolag respektive AIF-förvaltare har tillstånd att använda samt tydligt anges att sådana transaktioner och instrument används.

2. Prospektet och informationen till investerare enligt punkt 1 ska innehålla de uppgifter som anges i avsnitt B i bilagan.

3. För att återspegla marknadspraxis som håller på att etableras eller säkerställa ett enhetligt utlämnande av uppgifter, får Esma med beaktande av befintliga krav enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med mer ingående beskrivningar av innehållet i avsnitt B i bilagan.

Vid utarbetandet av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket ska Esma beakta behovet av att tillräcklig tid avsätts före tillämpningen.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket.

KAPITEL V

TRANSPARENS I ÅTERANVÄNDNING

Artikel 15

Återanvändning av finansiella instrument som mottagits inom ramen för ett säkerhetsarrangemang

1. Alla motparter rätt att återanvända finansiella instrument som mottagits som säkerhet ska åtminstone omfattas av båda följande villkor:

- a) Den säkerhetsställande motparten har av den mottagande motparten skriftligen underrättats om de möjliga riskerna med och konsekvenserna av att
 - i) ge sitt samtycke till förfoganderätt över en säkerhet som lämnats inom ramen för ett avtal om finansiell säkerhet i enlighet med artikel 5 i direktiv 2002/47/EG,
 - ii) ingå ett avtal om finansiell äganderättsöverföring.
- b) Den säkerhetsställande motparten har gett sitt uttryckliga förhandssamtycke, vilket styrks av dennes skriftliga eller på annat rättsligt likvärdigt sätt undertecknande av ett avtal om finansiell säkerhet, enligt vilket förfoganderätt ges i enlighet med artikel 5 i direktiv 2002/47/EG, eller har uttryckligen samtyckt till att ställa en säkerhet i form av ett avtal om finansiell äganderättsöverföring.

Vad gäller första stycket led a, ska den motpart som ställer säkerheten åtminstone informeras skriftligen om vilka risker och konsekvenser som kan uppstå om den mottagande motparten råkar i obestånd.

2. Alla motparter rätt att återanvända en säkerhet ska åtminstone omfattas av båda av följande villkor:

- a) Återanvändning sker i enlighet med villkoren i säkerhetsarrangemanget enligt punkt 1 b.
- b) De finansiella instrument som mottagits inom ramen för ett säkerhetsarrangemang överförs från den säkerhetsställande motpartens konto.

Genom undantag från led b i första stycket ska återanvändningen styrkas antingen genom en överföring från den lämnande motpartens konto eller på annat lämpligt sätt om en motpart i ett säkerhetsarrangemang är etablerad i ett tredjeland och kontot tillhörande den motpart som lämnar säkerheten förs i och omfattas av lagstiftningen i ett tredje-land.

3. Denna artikel påverkar inte strängare sektorsspecifik lagstiftning, särskilt inte direktiven 2009/65/EG och 2014/65/EU, och nationell rätt som syftar till att säkerställa en högre skyddsnivå för lämnande motparter.

4. Denna artikel ska inte påverka nationell rätt om en transaktions giltighet eller verkan.

KAPITEL VI

TILLSYN OCH BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Artikel 16

Utseende av behöriga myndigheter och deras befogenheter

1. Vid tillämpning av denna förordning ska de behöriga myndigheterna omfatta följande:

- a) För finansiella motparter, behöriga myndigheter eller nationella behöriga myndigheter enligt förordningarna (EU) nr 648/2012, (EU) nr 1024/2013 och (EU) nr 909/2014 samt direktiven 2003/41/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU och 2014/65/EU samt tillsynsmyndigheter enligt direktiv 2009/138/EG.
- b) För icke-finansiella motparter: de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 10.5 i förordning (EU) nr 648/2012.
- c) Vid tillämpning av artiklarna 13 och 14 i denna förordning rörande fondföretags förvaltningsbolag och investeringsbolag: de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 97 i direktiv 2009/65/EG.
- d) Vid tillämpning av artiklarna 13 och 14 i denna förordning rörande AIF-förvaltare: de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 44 i direktiv 2011/61/EU.

2. De behöriga myndigheterna ska utöva de befogenheter som tilldelats dem genom de bestämmelser som avses i punkt 1 och övervaka företagens efterlevnad av de skyldigheter som fastställs i denna förordning.

3. De behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 c och d i denna artikel ska övervaka fondföretags förvaltningsbolag och investeringsbolag samt AIF-fonder som är etablerade på deras territorier för att kontrollera att de inte använder transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar, utan att följa artiklarna 13 och 14.

Artikel 17

Samarbete mellan behöriga myndigheter

- 1. De behöriga myndigheterna enligt artikel 16 och Esma ska ha ett nära samarbete och utbyta information för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning, särskilt för att identifiera och avhjälpa överträdelse av denna förordning.
- 2. En behörig myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om samarbete och utbyte av information i enlighet med punkt 1 endast under någon av följande exceptionella omständigheter:
 - a) Rättsliga förfaranden i fråga om samma handlingar och personer har redan inletts inför myndigheterna i medlemsstaten för den behöriga myndighet som mottagit begäran, eller
 - b) ett slutligt avgörande har redan meddelats beträffande samma handlingar och personer i medlemsstaten för den behöriga myndighet som mottagit begäran.

I händelse av en sådan vägran ska den behöriga myndigheten underrätta den myndighet som lämnat begäran och Esma om detta och lämna så fullständiga uppgifter som möjligt.

3. De enheter som avses i artikel 12.2 och relevanta ECBS-medlemmar ska ha ett nära samarbete i enlighet med de villkor som fastställs i denna punkt.

Sådant nära samarbete ska vara konfidentiellt och vara avhängigt av en berättigad begäran från de relevanta behöriga myndigheterna, och endast syfta till att göra det möjligt för dessa myndigheter att fullgöra sina respektive skyldigheter.

Utan hinder av vad som sägs i första och andra styckena kan ECBS-medlemmar emellertid vägra att lämna information om de ingått transaktionerna i samband med utförandet av sina uppgifter som monetära myndigheter.

I händelse av en vägran enligt tredje stycket ska den relevanta ECBS-medlemmen underrätta den myndighet som lämnat begäran om vägran och om grunderna för denna.

Artikel 18

Tystnadsplikt

1. Villkoren för tystnadsplikt i punkterna 2 och 3 ska gälla för all konfidentiell information som mottas, utbyts eller förmedlas i enlighet med denna förordning.
2. Tystnadsplikt ska gälla för alla personer som arbetar eller har arbetat för de enheter som avses i artikel 12.2, de behöriga myndigheter som avses i artikel 16, för Esma, EBA och Eiopa samt för revisorer och experter som agerar eller har agerat på uppdrag av de behöriga myndigheterna eller Esma, EBA och Eiopa. Utan att det påverkar fall som omfattas av nationell straff- eller skatterätt eller denna förordning, får dessa personer inte till någon person eller myndighet röja konfidentiella uppgifter som de fått i tjänsten, utom i sammandrag eller i en sådan sammanställning som omöjliggör identifiering av enskilda motparter, transaktionsregister eller annan person.
3. Utan att det påverkar nationell straff- eller skatterätt får de behöriga myndigheterna, Esma, EBA, Eiopa, organ eller andra fysiska eller juridiska personer än behöriga myndigheter, som mottar konfidentiella uppgifter enligt denna förordning endast använda dessa uppgifter för att utföra sina uppgifter och fullgöra sitt uppdrag; i de behöriga myndigheternas fall, inom denna förordnings tillämpningsområde och i andra myndigheters, organs eller fysiska eller juridiska personers fall, i det syfte för vilket informationen lämnades till dem och/eller inom ramen för administrativa eller rättsliga förfaranden som har ett samband med fullgörandet av deras uppdrag. Om Esma, EBA, Eiopa, den behöriga myndigheten eller en annan myndighet, ett organ eller en person som lämnar information ger sitt samtycke, får den mottagande myndigheten använda informationen i andra, icke-kommersiella syften.
4. Punkterna 2 och 3 får inte hindra Esma, EBA, Eiopa, de behöriga myndigheterna eller de relevanta centralbankerna från att utbyta eller förmedla konfidentiella uppgifter, i enlighet med denna förordning och annan lagstiftning som är tillämplig på investeringsföretag, kreditinstitut, pensionsfonder, försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, försäkringsföretag, reglerade marknader eller marknadsplatsoperatörer eller i övrigt med medgivande av den behöriga myndighet eller annan myndighet eller ett organ eller en fysisk eller juridisk person som meddelat informationen.
5. Punkterna 2 och 3 får inte hindra de behöriga myndigheterna från att i enlighet med nationell rätt utbyta eller förmedla konfidentiella uppgifter som inte har mottagits från en annan medlemsstats behöriga myndighet.

KAPITEL VII

FÖRBINDELSER MED TREDJELÄNDER

Artikel 19

Likvärdighet och godkännande av transaktionsregister

1. Kommissionen får anta genomförandeakter som anger att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att
 - a) transaktionsregister som auktoriserats i detta tredjeland följer rättsligt bindande krav som är likvärdiga med dem som fastställs i denna förordning,
 - b) effektiv tillsyn av transaktionsregister och effektivt verkställande av deras förpliktelser löpande förekommer i detta tredjeland,
 - c) garantier för tystnadsplikt finns, inklusive skydd för affärshemligheter som myndigheterna delar med tredje parter, och att dessa garantier åtminstone är likvärdiga med dem som föreskrivs i denna förordning, och att
 - d) det föreligger en rättsligt bindande och verkställbar förpliktelse för transaktionsregister som auktoriserats i det tredjelandet att ge de enheter som avses i artikel 12.2 direkt och omedelbar tillgång till uppgifter.

I den genomförandeakt som avses i första stycket ska också anges de relevanta myndigheter i tredjeland som har rätt att få tillgång till uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering i transaktionsregister som är etablerade i unionen.

Den genomförandeakt som avses i första stycket i denna punkt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2.

2. I de fall då transaktionsregister som auktoriserats i ett tredjeland inte är föremål för en rättsligt bindande och verkställbar förpliktelse enligt det tredjelandets lagstiftning att ge de enheter som avses i artikel 12.2 direkt och omedelbar tillgång till uppgifter ska kommissionen överlämna rekommendationer till rådet om att förhandla med det tredjelandet om internationella avtal om ömsesidig tillgång till och utbyte av information om transaktioner för värdepappersfinansiering som förvaras i transaktionsregister som är etablerade i det tredjelandet, för att se till att alla enheter som avses i artikel 12.2 har direkt och omedelbar tillgång till all information som krävs för fullgörandet av deras uppgifter.

3. Ett transaktionsregister som är etablerat i ett tredjeland får vid tillämpning av artikel 4 tillhandahålla tjänster och aktiviteter till i unionen etablerade enheter endast om Esma har godkänt det i enlighet med de krav som uppställs i punkt 4 i den här artikeln.

4. Ett transaktionsregister som avses i punkt 3 ska till Esma överlämna endera av följande:

- a) En ansökan om godkännande.
- b) För transaktionsregister som redan godkänts i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012, en ansökan om utvidgning av sin registrering i enlighet med artikel 4 i den här förordningen.

5. En ansökan enligt punkt 4 ska åtföljas av all nödvändig information, inklusive åtminstone de uppgifter som krävs för att kontrollera om transaktionsregistret är auktoriserat och föremål för effektiv tillsyn i ett tredjeland som uppfyller alla följande kriterier:

- a) Kommissionen har genom en genomförandeakt enligt punkt 1 fastställt att tredjelandet har ett likvärdigt och verkställbart ramverk för reglering och tillsyn.
- b) De relevanta myndigheterna i tredjelandet har med Esma ingått samarbetsarrangemang som reglerar åtminstone följande:
 - i) En mekanism för informationsutbytet mellan Esma och varje annan unionsmyndighet som utövar ansvar som ett resultat av en delegering av uppgifter enligt artikel 9.1, å ena sidan, och de relevanta behöriga myndigheterna i det berörda tredjelandet, å andra sidan.
 - ii) Förfaranden för samordning av tillsynsverksamhet.

I fråga om överföring av personuppgifter till ett tredjeland ska Esma tillämpa förordning (EG) nr 45/2001.

6. Inom 30 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska Esma bedöma om den är fullständig. Om Esma beslutar att ansökan inte är fullständig ska Esma fastställa en tidsfrist inom vilken det ansökande transaktionsregistret ska lämna ytterligare information.

7. Inom 180 arbetsdagar efter inlämnandet av en fullständig ansökan ska Esma skriftligen, med fullständig motivering, underrätta det ansökande transaktionsregistret om huruvida ansökan har beviljats eller avslagits.

8. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de transaktionsregister som godkänts i enlighet med denna artikel.

Artikel 20

Indirekt tillgång till uppgifter för myndigheter

Esma får ingå samarbetsarrangemang med relevanta myndigheter i tredjeländer som behöver fullgöra sina skyldigheter och uppdrag med avseende på ömsesidigt utbyte av den information om transaktioner för värdepappersfinansiering som

Esma har fått tillgång till genom unionens transaktionsregister i enlighet med artikel 12.2 och den information om transaktioner för värdepappersfinansiering som samlats in och sparats av myndigheter i tredjeländer, under förutsättning att det finns garantier för tystnadsplikt, inbegripet skydd för affärshemligheter som myndigheterna delat med tredje parter.

Artikel 21

Rapporteringens likvärdighet

1. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer att de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen i ett tredjeland

a) är likvärdiga med de krav som fastställs i artikel 4,

b) säkerställer ett skydd av tystnadsplikten som är likvärdigt med det som fastställs i denna förordning,

c) tillämpas effektivt och verkställs på ett jämlit och icke snedvridande sätt så att en effektiv tillsyn och verkställighet kan upprätthållas i det tredjelandet, och

d) säkerställer att de enheter som avses i artikel 12.2 antingen har direkt tillgång till detaljerade uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering enligt artikel 19.1 eller indirekt tillgång till detaljerade uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering enligt artikel 20.

2. När kommissionen har antagit en genomförandeakt om likvärdighet gällande ett tredjeland, enligt punkt 1 i denna artikel, ska motparter som ingår en transaktion som omfattas av denna förordning anses ha fullgjort de krav som fastställs i artikel 4 om åtminstone en av motparterna är etablerad i det tredjelandet och motparterna har efterlevt de relevanta skyldigheterna gällande den transaktionen i det tredjelandet.

Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2.

Kommissionen ska i samarbete med Esma övervaka att de krav som är likvärdiga med kraven i artikel 4 genomförs på ett effektivt sätt av de tredjeländer för vilka en genomförandeakt om likvärdighet har antagits och regelbundet rapportera till Europaparlamentet och rådet. Inom 30 kalenderdagar från det att rapporten har lagts fram ska kommissionen, om rapporten visar att myndigheterna i tredjelandet har tillämpat de likvärdiga kraven på ett ofullständigt eller inkonsekvent sätt, överväga huruvida erkännandet av det aktuella tredjelandets rättsliga ramar som likvärdiga ska återkallas.

KAPITEL VIII

ADMINISTRATIVA SANKTIONER OCH ANDRA ADMINISTRATIVA ÅTGÄRDER

Artikel 22

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28 och medlemsstaternas rätt att besluta om och ålägga straffrättsliga påföljder ska medlemsstaterna i enlighet med nationell rätt ge behöriga myndigheter befogenhet att ålägga administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder mot åtminstone överträdelse av artiklarna 4 och 15.

Om de bestämmelser som avses i första stycket tillämpas på juridiska personer ska medlemsstater vid en överträdelse se till att de behöriga myndigheterna i enlighet med nationell lagstiftning har befogenhet att ålägga sanktioner mot personer i ledningen och andra personer som enligt nationell rätt är ansvariga för överträdelsen.

2. De administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som vidtas vid tillämpningen av punkt 1 ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

3. Om medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 i denna artikel har valt att föreskriva straffrättsliga påföljder vid överträdelse av de bestämmelser som avses i den punkten, ska de se till att lämpliga åtgärder inrättats så att behöriga myndigheter har alla befogenheter som krävs för att samarbeta med de rättsliga myndigheterna, åklagarmyndigheterna eller de straffrättsliga myndigheterna inom sin jurisdiktion för att få särskild information om de brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden som inletts vid ett eventuellt åsidosättande av artiklarna 4 och 15, och att tillhandahålla andra behöriga myndigheter och Esma sådan information så att de kan fullgöra sin skyldighet att samarbeta med varandra, och vid behov med Esma, för tillämpningen av denna förordning.

Behöriga myndigheter kan samarbeta med behöriga myndigheter i andra medlemsstater och relevanta myndigheter i tredjeländer för att utöva sina befogenheter att ålägga sanktioner.

Behöriga myndigheter kan också samarbeta med behöriga myndigheter i andra medlemsstater för att underlätta indrivning av sanktionsavgifter.

4. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt ge behöriga myndigheter befogenhet att tillgripa åtminstone följande administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder vid de överträdelse som avses i punkt 1:

- a) Ett föreläggande där den ansvariga personen åläggs upphöra med sin överträdelse och inte upprepa den.
- b) Ett offentligt meddelande som namnger ansvarig person och typen av överträdelse i enlighet med artikel 26.
- c) Återkallande eller tillfälligt indragande av tillstånd.
- d) Ett tillfälligt förbud att utöva ledningsfunktioner för personer i ledande ställning eller fysiska personer som anses vara ansvariga för en sådan överträdelse.
- e) Maximala administrativa sanktionsavgifter på minst tre gånger de vinster som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa kan fastställas av den relevanta myndigheten, även om sådana sanktioner överstiger beloppen i leden f och g.
- f) För fysiska personer, maximala administrativa sanktionsavgifter på minst 5 000 000 EUR eller, i de medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 12 januari 2016.
- g) För juridiska personer, maximala administrativa sanktionsavgifter på minst
 - i) 5 000 000 EUR eller, i de medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 12 januari 2016, eller upp till 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning enligt den senaste tillgängliga redovisning som ledningen godkänt för överträdelse av artikel 4,
 - ii) 15 000 000 EUR eller, i de medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 12 januari 2016, eller upp till 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning enligt den senaste tillgängliga redovisning som ledningen godkänt för överträdelse av artikel 15.

Vid tillämpning av leden g i och ii i första stycket ska den relevanta totala årsomsättningen, om den juridiska personen är ett moderbolag eller dotterbolag till det moderbolag som ska upprätta sammanställd redovisning i enlighet med direktiv 2013/34/EU, vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt den relevanta redovisningsordningen i den senaste tillgängliga sammanställda redovisning som godkänts av ledningen för det slutliga moderbolaget.

Medlemsstaterna får ge behöriga myndigheter fler befogenheter än dem som avses i denna punkt, medlemsstaterna får även föreskriva mer omfattande sanktioner och högre sanktionsnivåer än vad som fastställs i denna punkt.

5. Överträdelse av artikel 4 får inte påverka giltigheten av de villkor som gäller för en transaktion för värdepappersfinansiering eller parternas möjlighet att verkställa dess villkor. En överträdelse av artikel 4 får inte medföra rätt till ersättning från en part vid en transaktion för värdepappersfinansiering.

6. Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa några regler om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder enligt punkt 1 om de överträdelser som avses i den punkten redan är föremål för straffrättsliga påföljder enligt nationell rätt före den 13 januari 2018. När medlemsstaterna beslutar att inte fastställa några regler om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder ska de i detalj underrätta kommissionen och Esma om de relevanta delarna av sin straffrätt.

7. Senast den 13 juli 2017 ska medlemsstaterna meddela kommissionen och Esma de regler som avses i punkterna 1, 3 och 4. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av reglerna.

Artikel 23

Fastställande av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna vid fastställandet av de administrativa sanktionernas och de andra administrativa åtgärdernas typ och nivå beaktar alla relevanta omständigheter, vid behov även följande:

- a) Överträdelsens allvar och varaktighet.
- b) I vilken utsträckning personen är ansvarig för överträdelsen.
- c) Den för överträdelsen ansvariga personens finansiella bärkraft, där faktorer som total omsättning, i händelse av en juridisk person, eller årsinkomst, i händelse av en fysisk person, ska beaktas.
- d) Omfattningen av de vinster som den ansvariga personen gjort eller de förluster som denne undvikit genom överträdelsen, om dessa kan fastställas.
- e) I vilken mån den för överträdelsen ansvariga personen samarbetar med den behöriga myndigheten, utan att detta påverkar behovet av att säkerställa återbetalning av de vinster som personen erhållit eller de förluster som denne undvikit.
- f) Tidigare överträdelser som den för överträdelsen ansvariga personen gjort sig skyldig till.

De behöriga myndigheterna får beakta fler faktorer än dem som anges i första stycket när de fastställer typ av och nivå på administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder.

Artikel 24

Rapportering av överträdelser

1. Den behöriga myndigheten ska införa effektiva system för rapporteringen till andra behöriga myndigheter av faktiska eller potentiella överträdelser av artiklarna 4 och 15.
2. Systemen enligt punkt 1 ska åtminstone inkludera:
 - a) Särskilda förfaranden för tillhandahållande av rapporter om överträdelser av artikel 4 eller 15 och dessas uppföljning, inklusive säkra kommunikationsvägar för sådana rapporter.

- b) Lämpligt skydd för personer med anställningsavtal som anmäler överträdelse av artikel 4 eller 15 eller som anklagas för överträdelse av dessa artiklar mot repressalier, diskriminering och andra typer av orättvis behandling.
 - c) Skydd av personuppgifter både för den person som anmäler överträdelsen av artikel 4 eller 15 och den person som påstås ha begått överträdelsen, inklusive skydd av deras identitet under alla förfarandefaser, utan att det påverkar uppgiftslämnning enligt nationell rätt i samband med utredningar eller senare rättsliga förfaranden.
3. Motparterna ska ha infört lämpliga interna rutiner för att anställda ska kunna rapportera om överträdelse av artiklarna 4 och 15.

Artikel 25

Informationsutbyte med Esma

1. Behöriga myndigheter ska årligen förse Esma med sammanställda och detaljerade uppgifter om alla administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som de ålagt i enlighet med artikel 22. Esma ska offentliggöra de sammanställda uppgifterna i en årsrapport.
2. Om medlemsstaterna har valt att föreskriva straffrättsliga påföljder för överträdelse av bestämmelserna enligt artikel 22 ska deras behöriga myndigheter årligen förse Esma med anonymiserade och sammanställda uppgifter om alla brottsutredningar och ålagda straffrättsliga påföljder. Esma ska i en årsrapport offentliggöra uppgifter om ålagda straffrättsliga påföljder.
3. Om den behöriga myndigheten har offentliggjort en administrativ sanktion eller annan administrativ åtgärd, eller straffrättslig påföljd, ska den samtidigt lämna dessa uppgifter till Esma.
4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att fastställa förfarandena och formerna för informationsutbytet enligt punkterna 1 och 2.

Esma ska senast den 13 januari 2017 överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.

Artikel 26

Offentliggörande av beslut

1. Om inte annat följer av punkt 4 i denna artikel ska medlemsstaterna se till att behöriga myndigheter på sin webbplats offentliggör alla beslut om att ålägga en administrativ sanktion eller annan administrativ åtgärd vid överträdelse av artikel 4 eller 15, vilket ska ske omedelbart efter att den person som beslutet avser har underrättats därom.
2. De uppgifter som offentliggörs enligt punkt 1 ska åtminstone innehålla överträdelsens typ och art samt identiteten på den person som beslutet avser.
3. Punkterna 1 och 2 gäller inte beslut om åtgärder av utredningskaraktär.

Om en behörig myndighet efter en enskild bedömning finner att det skulle vara oproportionellt att offentliggöra identiteten på den juridiska person som beslutet avser eller en fysisk persons personuppgifter, eller att ett offentliggörande skulle kunna äventyra en pågående utredning eller de finansiella marknadernas stabilitet, ska den göra något av följande:

- a) Skjuta upp offentliggörandet av beslutet tills det att skälen för detta uppskov inte längre föreligger.

- b) Offentliggöra beslutet på anonym basis i enlighet med nationell rätt, om offentliggörandet erbjuder effektivt skydd av personuppgifterna, i förekommande fall skjuta upp offentliggörandet av relevanta uppgifter under en rimlig tidsperiod, om det kan förutses att skälen till ett anonymt offentliggörande kommer att bortfalla under den perioden.
- c) Ej offentliggöra beslutet, om den behöriga myndigheten finner att ett offentliggörande enligt a eller b inte är tillräckligt för att säkerställa att
- i) de finansiella marknadernas stabilitet inte äventyras, eller
- ii) offentliggörandet av sådana beslut är proportionellt, när det gäller åtgärder som bedöms vara av mindre vikt.
4. Om beslutet kan överklagas till en nationell domstol eller en administrativ eller annan myndighet ska de behöriga myndigheterna också omedelbart offentliggöra sådan information på sin webbplats samt all senare information om resultatet av ett sådant överklagande. Alla beslut om upphävande av beslut som kan överklagas ska också offentliggöras.
5. De behöriga myndigheterna ska informera Esma om alla administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ålagts men inte offentliggjorts i enlighet med punkt 3 c, inbegripet alla överklaganden av dessa och resultatet av överklagandena. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter får information och den slutliga domen när straffrättsliga påföljder ålagts och att de överlämnar denna information till Esma. Esma ska upprätthålla en central databas över administrativa sanktioner, andra administrativa åtgärder och straffrättsliga påföljder som rapporterats till Esma med informationsutbyte mellan behöriga myndigheter som enda syfte. Databasen ska endast vara tillgänglig för de behöriga myndigheterna och den ska uppdateras på grundval av den information som lämnats av de behöriga myndigheterna.
6. Behöriga myndigheter ska se till att alla beslut som offentliggörs i enlighet med denna artikel finns tillgängliga på dess webbplats i minst fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter i dessa beslut ska lagras på den behöriga myndighetens webbplats så länge detta krävs i enlighet med gällande regler om uppgiftsskydd.

Artikel 27

Rätt att överklaga

Medlemsstaterna ska se till att beslut som fattas och åtgärder som vidtas enligt denna förordning är väl underbyggda och kan överklagas till domstol. Rätten att överklaga till domstol ska även finnas i det fall att beslut inte har fattats inom sex månader efter det att en ansökan som innehåller alla begärda uppgifter har lämnats in.

Artikel 28

Sanktioner och andra åtgärder vid tillämpningen av artiklarna 13 och 14

Sanktioner och andra åtgärder som fastställts i enlighet med direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU ska tillämpas på överträdelse av artiklarna 13 och 14 i denna förordning.

KAPITEL IX

ÖVERSYN

Artikel 29

Rapporter och översyn

1. Inom 36 månader efter dagen för ikraftträdandet av den delegerade akt som kommissionen antagit enligt artikel 4.9 ska kommissionen efter samråd med Esma överlämna en rapport om ändamålsenlighet, effektivitet och proportionalitet när det gäller de skyldigheterna som är fastställda i denna förordning till Europaparlamentet och rådet, och lägga fram eventuella lämpliga förslag. Den rapporten ska särskilt innehålla en översikt över liknande rapporteringsskyldigheter fastställda i tredjeländer, med beaktande av arbete på internationell nivå. Den ska också vara inriktad på eventuella relevanta transaktioner som inte omfattas av denna förordning, med beaktande av all väsentlig utveckling av marknadspraxis, såväl som på de eventuella effekterna på graden av transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering.

Med anledning av den rapport som avses i första stycket, ska Esma inom 24 månader efter dagen för ikraftträdandet av den delegerade akt som kommissionen antar enligt artikel 4.9 och därefter vart tredje år, eller tidigare i händelse av väsentlig utveckling av marknadspraxis, överlämna en rapport och till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om rapporteringens ändamålsenlighet, med beaktande av lämpligheten i ensidig rapportering, särskilt vad gäller rapporteringens täckning och kvalitet samt minskning av rapporteringen till transaktionsregister, och om väsentlig utveckling av marknadspraxis med inriktning på transaktioner med syfte eller effekt motsvarande transaktioner för värdepappersfinansiering.

2. Efter färdigställande och beaktande av arbetet på internationell nivå ska också materiella risker i samband med kreditinstituts och listade företags användning av transaktioner för värdepappersfinansiering identifieras i den rapport som avses i punkt 1, och lämpligheten i att föreskriva att dessa enheter i sina periodiska rapporter ska ge ytterligare information ska analyseras.

3. Senast den 13 oktober 2017 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om framstegen i de internationella insatserna för att minska riskerna i samband med transaktioner för värdepappersfinansiering, inbegripet FSB:s rekommendationer om värderingsavdrag för transaktioner för värdepappersfinansiering som inte omfattas av central clearing, och om lämpligheten av dessa rekommendationer för unionens marknader. Kommissionen ska överlämna den rapporten tillsammans med eventuella lämpliga förslag.

I detta syfte ska Esma senast den 13 oktober 2016 i samarbete med EBA och ESRB och med vederbörlig hänsyn till internationella insatser överlämna en rapport till kommissionen, Europaparlamentet och rådet med en bedömning av

- a) huruvida användningen av transaktioner för värdepappersfinansiering leder till en betydande uppbyggnad av lånefinansierade placeringar som inte åtgärdas genom befintlig reglering,
- b) de tillgängliga möjligheterna till att, om så krävs, åtgärda en sådan uppbyggnad, och
- c) huruvida det krävs ytterligare åtgärder för att begränsa procyklikaltiteten i lånefinansierade placeringar.

I Esmas rapport ska också den kvantitativa effekten av FSB:s rekommendationer beaktas.

4. Inom 39 månader efter dagen för ikraftträdandet av den delegerade akt som kommissionen antar enligt artikel 4.9 och inom sex månader från överlämnandet av varje Esma-rapport som avses i andra stycket i denna punkt ska kommissionen, efter samråd med Esma, överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av artikel 11, särskilt om huruvida avgifter som har debiterats transaktionsregister är proportionella i förhållande till det berörda transaktionsregistrets omsättning och är begränsade till att helt täcka Esmas nödvändiga kostnader för registrering, godkännande och tillsyn av transaktionsregister samt ersättning av alla kostnader som de behöriga myndigheterna kan ådra sig vid arbete enligt denna förordning, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter enligt artikel 9.1.

Med anledning av de rapporter från kommissionen som avses i första stycket ska Esma inom 33 månader efter dagen för ikraftträdandet av den delegerade akt som kommissionen antar enligt artikel 4.9 och därefter vart tredje år, eller oftare om avgifterna ändras väsentligt, överlämna en rapport till kommissionen om de avgifter som debiteras transaktionsregister i enlighet med denna förordning. Dessa rapporter ska fastställa åtminstone uppgifter om Esmas nödvändiga utgifter i samband med registrering, godkännande och tillsyn av transaktionsregister, de kostnader som behöriga myndigheter ådragit sig vid arbete enligt denna förordning, särskilt vad gäller delegering av uppgifter, samt de avgifter som debiteras transaktionsregister och deras proportionalitet i förhållande till transaktionsregistrens omsättning.

5. Esma ska efter samråd med ESRB offentliggöra en årsrapport om aggregerade volymer av transaktioner för värdepappersfinansiering enligt typ av motpart och transaktion på grundval av de uppgifter som rapporterats i enlighet med artikel 4.

KAPITEL X

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 30

Utövande av delegerade befogenheter

- 1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Befogenheten att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.4 och 11.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 12 januari 2016.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2.4 och 11.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut att återkalla innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2.4 eller 11.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av den perioden har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 31

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av europeiska värdepapperskommittén, som inrättats genom kommissionens beslut 2001/528/EG⁽¹⁾. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽²⁾.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 32

Ändringar av förordning (EU) nr 648/2012

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.7 ska ersättas med följande:

"7. OTC-derivat eller OTC-derivatkontrakt: derivatkontrakt vars handel inte genomförs på en reglerad marknad i den mening som avses i artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG eller på en marknad i ett tredjeland som anses vara likvärdig med en reglerad marknad i enlighet med artikel 2a i denna förordning."

2. Följande artikel ska införas:

"Artikel 2a

Beslut om likvärdighet för definition av OTC-derivat

1. Vid tillämpningen av artikel 2.7 i denna förordning ska en marknad i ett tredjeland anses vara likvärdig med en reglerad marknad i den mening som avses i artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG när den uppfyller rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som fastställs i avdelning III i det direktivet och den löpande är föremål för effektiv tillsyn och efterlevnadskontroll i det tredjelandet, så som kommissionen har fastställt i enlighet med förfarandet i punkt 2 i den här artikeln.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2001/528/EG av den 6 juni 2001 om inrättande av en europeisk värdepapperskommitté (EGT L 191, 13.7.2001, s. 45).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa att en marknad i ett tredjeland uppfyller rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som fastställs i avdelning III i direktiv 2004/39/EG och den löpande är föremål för effektiv tillsyn och efterlevnadskontroll i det tredjelandet i enlighet med punkt 1.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 86.2 i denna förordning.

3. Kommissionen och Esma ska på sina webbplatser offentliggöra en förteckning över de marknader som ska anses vara likvärdiga i enlighet med den genomförandeakt som avses i punkt 2. Den förteckningen ska regelbundet uppdateras.”

3. Artikel 81.3 ska ersättas med följande:

”3. Ett transaktionsregister ska tillhandahålla nödvändiga uppgifter till följande enheter så att de ska kunna fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag:

- a) Esma.
- b) EBA.
- c) Eiopa.
- d) ESRB.
- e) Den behöriga myndighet som utövar tillsyn över centrala motparter som utnyttjar transaktionsregistren.
- f) Den behöriga myndighet som utövar tillsyn över handelsplatsen för de rapporterade kontrakten.
- g) Relevanta ECBS-medlemmar, inbegripet ECB när banken utför sina uppgifter inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013 (*).
- h) Relevanta myndigheter i ett tredjeland som har ingått en internationell överenskommelse med unionen enligt artikel 75.
- i) Tillsynsmyndigheter som utsetts enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG (**).
- j) Unionens relevanta värdepappers- och marknadsmyndigheter vars respektive tillsynsskyldigheter och uppdrag omfattar kontrakt, marknader, aktörer och underliggande tillgångar som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.
- k) Relevanta myndigheter i ett tredjeland som har ingått ett samarbetsarrangemang med Esma enligt artikel 76.
- l) Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter som har inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009 (***)

- m) De resolutionsmyndigheter som har utsetts enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (****).
- n) Den gemensamma resolutionsnämnd som har inrättats genom förordning (EU) nr 806/2014.
- o) De behöriga myndigheter eller nationella behöriga myndigheter enligt förordningarna (EU) nr 1024/2013 och (EU) nr 909/2014 samt direktiven 2003/41/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU och 2014/65/EU liksom tillsynsmyndigheter enligt direktiv 2009/138/EG.
- p) De behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med artikel 10.5 i denna förordning.

-
- (*) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).
 - (**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden (EUT L 142, 30.4.2004, s. 12).
 - (***) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (EUT L 211, 14.8.2009, s. 1).
 - (****) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190)."

Artikel 33

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska tillämpas från och med den 12 januari 2016, med undantag av följande:
 - a) Artikel 4.1 som ska börja tillämpas
 - i) 12 månader från dagen för ikraftträdandet av den delegerade akt som kommissionen enligt artikel 4.9 antar för finansiella motparter enligt artikel 3.3 a och b och sådana enheter i tredjeländer som avses i artikel 3.3 i och som skulle kräva auktorisering eller registrering i enlighet med den lagstiftning som avses i artikel 3.3 a och b om de var etablerade i unionen,
 - ii) 15 månader från dagen för ikraftträdandet av den delegerade akt som kommissionen antar enligt artikel 4.9 för finansiella motparter enligt artikel 3.3 g och h och sådana enheter i tredjeländer som avses i artikel 3.3 i och som skulle kräva auktorisering eller registrering i enlighet med den lagstiftning som avses i artikel 3.3 g och h om de var etablerade i unionen,
 - iii) 18 månader från dagen för ikraftträdandet av den delegerade akt som kommissionen antar enligt artikel 4.9 för finansiella motparter enligt artikel 3.3 c–f och sådana enheter i tredjeländer som avses i artikel 3.3 i och som skulle kräva auktorisering eller registrering i enlighet med den lagstiftning som avses i artikel 3.3 c–f om de var etablerade i unionen,
 - iv) 21 månader från dagen för ikraftträdandet av den delegerade akt som kommissionen antar enligt artikel 4.9 för icke-finansiella motparter.
 - b) Artikel 13, som ska tillämpas från och med den 13 januari 2017.

- c) Artikel 14, som ska tillämpas från och med den 13 juli 2017 när det gäller företag för kollektiva investeringar som omfattas av direktiv 2009/65/EG eller direktiv 2011/61/EU och som bildats före den 12 januari 2016.
- d) Artikel 15, som ska tillämpas från och med den 13 juli 2016 inbegripet för befintliga säkerhetsarrangemang den dagen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 25 november 2015.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

N. SCHMIT

Ordförande

BILAGA

Avsnitt A – Information som ska tillhandahållas i fondföretagens halvårs- och årsrapporter och AIF-fondernas årsrapport**Samlade uppgifter:**

- Volymen av utlånade värdepapper och råvaror, som andel av totala utlåningsbara tillgångar definierade som tillgångar exklusive likvida tillgångar.
- Volymen tillgångar som ingår i varje typ av transaktion för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswapp uttryckta i absoluta tal (i företag för kollektiva investeringars valuta) och som andel av företag för kollektiva investeringars förvaltade tillgångar.

Uppgifter om koncentration:

- De tio största utfärdarna av säkerheter för alla transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswapp (uppdelade efter volymer säkerheter och råvaror som erhållits per emittents namn).
- De tio främsta motparterna per typ av transaktion för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswapp (motpartens namn och bruttovolymen utestående transaktioner).

Aggregerade uppgifter om transaktioner för varje typ av transaktion för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswapp som ska fördelas på nedanstående kategorier:

- Typ av och kvalitet på säkerheten.
- Säkerhetens löptidsprofil fördelad på följande löptidsintervall: mindre än en dag, en dag till en vecka, en vecka till en månad, en till tre månader, tre månader till ett år, mer än ett år, obestämd löptid.
- Säkerhetens valuta.
- Löptidsprofilen för transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswapp fördelad på följande löptidsintervall: mindre än en dag, en dag till en vecka, en vecka till en månad, en till tre månader, tre månader till ett år, mer än ett år, obestämd löptid.
- Land där motparterna är etablerade.
- Avveckling och clearing (t.ex. med tre parter, central motpart, bilateralt).

Uppgifter om återanvändning av säkerhet

- Andelen erhållna säkerheter som återanvänds, jämfört med det högsta belopp som anges i prospektet eller i informationen till investerare.
- Avkastningen på återinvesterade kontanta medel ställda som säkerhet för företaget för kollektiva investeringar.

Förvaring av säkerheter som företagen för kollektiva investeringar erhållit som en del av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswapp.

Antal förvaringsinstitut och namnet på dem samt beloppet för tillgångar ställda som säkerheter som var och en av förvaringsinstituten förvarar.

Förvaring av säkerheter som företagen för kollektiva investeringar beviljat som en del av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswapp.

Andelen säkerheter som innehas på separerade konton eller omnibuskonton eller på andra konton.

Uppgifter om avkastning och kostnad per typ av transaktion för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswapp uppdelade mellan företagen för kollektiva investeringar, förvaltaren av företag för kollektiva investeringar och tredje parter (t.ex. ombud för långgivaren) i absoluta tal och som en procentandel av den totala avkastning som genereras av denna typ av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar.

Avsnitt B – Uppgifter som ska anges i fondföretagets prospekt och AIF-fonders information till investerare:

- Allmän beskrivning av de transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar som används av företagen för kollektiva investeringar och motiven till deras användning.
- Övergripande uppgifter som ska rapporteras per typ av transaktion för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswapp
 - Typer av tillgångar som kan bli föremål för dem.
 - Maximal andel förvaltade tillgångar som kan bli föremål för dem.
 - Förväntad andel förvaltade tillgångar som kommer att bli föremål för var och en av dem.
- Kriterier som används för att välja motparter (inklusive rättslig ställning, ursprungsland och lägsta kreditbetyg).
- Godtagbar säkerhet: beskrivning av godtagbar säkerhet vad avser tillgångstyper, emittent, löptid, likviditet samt riktlinjer för diversifiering av säkerheter och deras korrelation.
- Värdering av säkerheter: beskrivning av metoden för värdering av säkerheter och dess motiv, och om daglig marknadsvärdering och dagliga tilläggsmarginälsäkerheter används.
- Riskhantering: beskrivning av de risker som är förknippade med transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar samt risker i samband med hantering av säkerheter, exempelvis operationella risker, likviditetsrisker, motpartsrisker, förvaringsrisker och rättsliga risker och, i tillämpliga fall, de risker som härrör från deras återanvändning.
- Specifikation av förvaringen av tillgångar som är föremål för transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar och mottagna säkerheter (t.ex. hos fondens depåbank).
- Specifikation av eventuella (lagstiftningsmässiga eller frivilliga) begränsningar för återanvändning av säkerheter.
- Riktlinjer för fördelning av avkastning som genereras av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar: beskrivning av proportionerna för den avkastning som genereras av transaktioner för värdepappersfinansiering och totalavkastningsswappar och som återgår till företagen för kollektiva investeringar, och av de kostnader och avgifter som tillskrivs förvaltaren eller tredje parter (t.ex. ombud för långgivaren). I prospektet ska det även anges om dessa har anknytning till förvaltaren.

Sammanfattning av promemorian

I denna promemoria finns förslag till de lagstiftningsåtgärder som bör vidtas med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister. Det finns även förslag till vissa ytterligare lagstiftningsåtgärder med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister. I promemorian föreslås ändringar i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som innebär att Finansinspektionen i fler fall än vad som gäller i dag får besluta att ta ut en särskild avgift av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt EU-förordningen.

I promemorian finns även förslag till vissa ytterligare lagstiftningsåtgärder med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012. I promemorian föreslås vissa ändringar i lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning som innebär att Finansinspektionen kan ingripa mot en motpart som åsidosätter sina skyldigheter enligt EU-förordningen även om motparten inte är en juridisk person.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 november 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 § lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §

Finansinspektionen ska besluta att en särskild avgift ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordning (EU) nr 648/2012 genom att

1. inte överlämna *OTC-derivat* för clearing hos central motpart (artikel 4),

2. inte *se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras till transaktionsregister (artikel 9),*

3. inte underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen om positioner i *OTC-derivat när dessa positioner överskrider relevanta tröskelvärden (artikel 10), eller*

Finansinspektionen ska besluta att en särskild avgift ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 648/2012 genom att

1. inte överlämna *OTC-derivatkontrakt* för clearing hos central motpart (artikel 4),

2. inte *tillämpa rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor vid tillhandahållandet av clearingtjänster (artikel 4.3a),*

3. inte *vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera, förebygga, hantera och övervaka intressekonflikter vid tillhandahållandet av clearingtjänster (artikel 4.3a),*

4. inte underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen om *att positioner i OTC-derivatkontrakt inte har beräknats eller att positionerna överskrider relevanta tröskelvärden (artiklarna 4a.1 a och 10.1 a),*

5. inte *upprätta clearingarrangemang (artiklarna 4a.1 b och 10.1 b),*

6. inte *se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till*

transaktionsregister (artikel 9.1 och 9.1a),

7. inte föra register över alla ingångna derivatkontrakt och varje ändring under minst fem år efter avslutande av kontraktet (artikel 9.2),

8. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i de fall ett transaktionsregister inte är tillgängligt (artikel 9.3), eller

4. inte införa lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker (artikel 11).

Den särskilda avgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Särskild avgift tillfaller staten.

9. inte införa lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker (artikel 11).

Avgiften tillfaller staten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2020.

2. Ingripande enligt 2 kap. 1 § första stycket 2 eller 3 får inte ske för överträdelser som har ägt rum före den 18 juni 2021.

3. Äldre bestämmelser gäller för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning

Prop. 2019/20:174
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning

dels att 3 kap. 1, 2, 4, 5, 6, 9 och 13–15 §§ och rubrikerna närmast före 3 kap. 1 och 5 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 3 kap. 5 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

Ingripanden mot *juridiska personer*

Ingripanden mot *motparter*

1 §

Finansinspektionen ska ingripa mot en *juridisk person* som åsidosätter sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

1. inte inom föreskriven tid rapportera uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering som *personen* har ingått samt om varje ändring eller avslutande av sådana transaktioner till ett transaktionsregister som registrerats i enlighet med artikel 5 eller godkänts i enlighet med artikel 19 i förordningen (artikel 4.1),

2. inte hålla uppgifter om alla transaktioner för värdepappersfinansiering som *personen* har ingått, ändrat eller avslutat arkiverade i minst fem år efter det att transaktionen avslutats (artikel 4.4),

3. inte se till att uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering rapporteras till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om transaktionsregister saknas (artikel 4.5), eller

4. återanvända finansiella instrument som tillhör någon annan och som tagits emot inom ramen för ett säkerhetsarrangemang trots att villkoren i artikel 15 inte är uppfyllda.

Finansinspektionen ska ingripa mot en *motpart* som åsidosätter sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

1. inte inom föreskriven tid rapportera uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering som *denne* har ingått samt om varje ändring eller avslutande av sådana transaktioner till ett transaktionsregister som registrerats i enlighet med artikel 5 eller godkänts i enlighet med artikel 19 i förordningen (artikel 4.1),

2. inte hålla uppgifter om alla transaktioner för värdepappersfinansiering som *denne* har ingått, ändrat eller avslutat arkiverade i minst fem år efter det att transaktionen avslutats (artikel 4.4),

3. inte se till att uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering rapporteras till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om transaktionsregister saknas (artikel 4.5), eller

4. återanvända finansiella instrument som tillhör någon annan och som tagits emot inom ramen för ett säkerhetsarrangemang trots att villkoren i artikel 15 inte är uppfyllda.

2 §

Ett ingripande enligt 1 § sker genom beslut om

1. föreläggande att inom en viss tid upphöra med överträdelsen,
2. föreläggande att inom en viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen,
3. förbud att verkställa beslut, eller
4. anmärkning.

Om överträdelsen är allvarlig, ska auktorisationen återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas, om *den juridiska personen* är

Om överträdelsen är allvarlig, ska auktorisationen återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas, om *motparten* är

1. en central motpart som har auktoriserats av Finansinspektionen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, eller

2. en värdepapperscentral som har auktoriserats av Finansinspektionen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta rörelsen.

4 §

Om beslut om anmärkning eller varning enligt 2 § har meddelats, får Finansinspektionen besluta att *den juridiska personen* ska betala en sanktionsavgift.

Om beslut om anmärkning eller varning enligt 2 § har meddelats, får Finansinspektionen besluta att *motparten* ska betala en sanktionsavgift.

Sanktionsavgiften får beslutas bara om den som avgiften gäller, inom två år från det att överträdelsen ägde rum, har delgetts en upplysning om att frågan om sanktionsavgift har tagits upp av Finansinspektionen.

Ingripanden mot vissa fysiska personer

Ingripanden mot vissa företrädare för motparter

5 §

Om en *juridisk person* har åsidosatt de skyldigheter som anges i 1 §, ska Finansinspektionen ingripa mot den som ingår i den juridiska personens styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem. Ingripande får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

Om en *motpart* som har åsidosatt de skyldigheter som anges i 1 § är en *juridisk person*, ska Finansinspektionen ingripa mot den som ingår i den juridiska personens styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem. Ingripande får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

1. att den fysiska personen i fråga under en viss tid, längst tre och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i den juridiska personen, eller ersättare för någon av dem, eller

2. sanktionsavgift.

Ett ingripande får bara ske om den juridiska personens överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Prop. 2019/20:174
Bilaga 5

5 a §

Om en motpart som har åsidosatt de skyldigheter som anges i 1 § är ett utländskt företag som hör hemma utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som driver verksamhet från filial i Sverige, ska Finansinspektionen ingripa mot den eller de fysiska personer som har ansvaret för ledningen av filialen. Ingripande får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

1. att den fysiska personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får vara ansvarig för ledningen av filialen, eller

2. sanktionsavgift.

Ett ingripande får bara ske om det utländska företagets överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

6 §

Frågor om ingripande mot fysiska personer tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Frågor om ingripande mot fysiska personer *enligt 5 eller 5 a §* tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Ett sanktionsföreläggande innebär att den fysiska personen föreläggs att inom en viss tid godkänna en sanktion som är bestämd till tid eller belopp.

När föreläggandet har godkänts, gäller det som ett domstolsavgörande som fått laga kraft. Ett godkännande som görs efter den tid som angetts i föreläggandet är utan verkan.

9 §

En sanktion mot en fysisk person får beslutas bara om sanktionsföreläggande har delgetts den fysiska personen inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum.

En sanktion mot en fysisk person *enligt 5 eller 5 a §* får beslutas bara om sanktionsföreläggande har delgetts den fysiska personen inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum.

13 §

Utöver det som anges i 12 § ska det i försvårande riktning beaktas

Utöver det som anges i 12 § ska det i försvårande riktning beaktas

om *den juridiska personen* eller den fysiska *personen* tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning ska särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. *den juridiska personen* eller fysiska *personen* i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. *den juridiska personen* snabbt upphört med överträdelsen eller den fysiska *personen* snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

om *motparten* eller den fysiska *person som är företrädare för motparten* tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning ska särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

1. *motparten* eller *den fysiska personen* i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. *motparten* snabbt upphört med överträdelsen eller den fysiska *personen* snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

14 §

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 12 och 13 §§, samt till *den berörda* personens finansiella ställning och, om det går att bestämma, den vinst som *personen* gjort till följd av överträdelsen.

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 12 och 13 §§, samt till *motpartens* eller *den fysiska* personens finansiella ställning och, om det går att bestämma, den vinst som *denne* gjort till följd av överträdelsen.

15 §

Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,

2. *den juridiska personen* gör rättelse,

3. *den fysiska personen* verkat för att *den juridiska personen* gör rättelse eller om någon annan myndighet eller något annat organ har vidtagit åtgärder mot *personen* och dessa åtgärder bedöms tillräckliga, eller

4. det annars finns särskilda skäl.

2. *motparten* gör rättelse,

3. *den fysiska person som är företrädare för motparten* verkat för att *motparten* gör rättelse eller om någon annan myndighet eller något annat organ har vidtagit åtgärder mot *motparten* eller *den fysiska* personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga, eller

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2020.

2. Äldre bestämmelser gäller för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet.

Efter remiss har yttranden kommit in från Andra AP-fonden, Bankgirocentralen BGC AB, Bolagsverket, Domstolsverket, Finansinspektionen, Fjärde AP-fonden, Fondbolagens förening, Första AP-fonden, Förvaltningsrätten i Stockholm, Justitiekanslern, Kammarkollegiet, Kammarrätten i Stockholm, Kommuninvest i Sverige AB, Riksgäldskontoret, Sjätte AP-fonden och Svenska Fondhandlareföreningen.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: ATS Finans AB, Energiföretagen Sverige, Euroclear Sweden AB, Facket för försäkring och finans (FTF), Finansbolagens Förening, Finansförbundet, Föreningen för god sed på värdepappersmarknaden, Företagarna, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Nasdaq Clearing Aktiebolag, Nasdaq Stockholm Aktiebolag, Nordic Growth Market NGM AB, Näringslivets Regelnämnd, Regelrådet, Sjunde AP-fonden, Sparbankernas Riksförbund, Svensk Försäkring, Svenska Bankföreningen, Svenskt Näringsliv, Sveriges Akademikers Centralorganisation (Saco), Sveriges Aktiesparares Riksförbund, Sveriges Kommuner och Regioner, Sveriges riksbank, Tjänstemännens Centralorganisation (TCO) och Tredje AP-fonden.

Lagrådsremissens lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 § lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §

Finansinspektionen ska besluta att en särskild avgift ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt förordning (EU) nr 648/2012 genom att

1. inte överlämna *OTC-derivat* för clearing hos central motpart (artikel 4),

2. inte *se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras till transaktionsregister (artikel 9),*

3. inte underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen om positioner i *OTC-derivat när dessa positioner överskrider relevanta tröskelvärden (artikel 10), eller*

Finansinspektionen ska besluta att en särskild avgift ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 648/2012 genom att

1. inte överlämna *OTC-derivatkontrakt* för clearing hos central motpart (artikel 4),

2. inte *tillämpa rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor vid tillhandahållandet av clearingtjänster (artikel 4.3a),*

3. inte *vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera, förebygga, hantera och övervaka intressekonflikter vid tillhandahållandet av clearingtjänster (artikel 4.3a),*

4. inte underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen om *att positioner i OTC-derivatkontrakt inte har beräknats eller att positionerna överskrider relevanta tröskelvärden (artiklarna 4a.1 a och 10.1 a),*

5. inte upprätta clearingarrangemang (artiklarna 4a.1 b och 10.1 b),

6. inte *se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till*

transaktionsregister (artikel 9.1 och 9.1a),

7. inte föra register över alla ingångna derivatkontrakt och varje ändring under minst fem år efter avslutande av kontraktet (artikel 9.2),

8. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i de fall ett transaktionsregister inte är tillgängligt (artikel 9.3), eller

4. inte införa lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker (artikel 11).

Den särskilda avgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Särskild avgift tillfaller staten.

9. inte införa lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker (artikel 11).

Avgiften tillfaller staten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2020.

2. Ingripande enligt 2 kap. 1 § första stycket 2 eller 3 i den nya lydelsen får inte ske för överträdelser som har ägt rum före den 18 juni 2021.

3. Äldre bestämmelser gäller för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning

dels att 3 kap. 1, 2, 4, 5, 6, 9 och 13–15 §§ och rubrikerna närmast före 3 kap. 1 och 5 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 3 kap. 5 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

Ingripanden mot juridiska personer

Ingripanden mot motparter

1 §

Finansinspektionen ska ingripa mot en *juridisk person* som åsidosätter sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

1. inte inom föreskriven tid rapportera uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering som *personen* har ingått samt om varje ändring eller avslutande av sådana transaktioner till ett transaktionsregister som registrerats i enlighet med artikel 5 eller godkänts i enlighet med artikel 19 i förordningen (artikel 4.1),

2. inte hålla uppgifter om alla transaktioner för värdepappersfinansiering som *personen* har ingått, ändrat eller avslutat arkiverade i minst fem år efter det att transaktionen avslutats (artikel 4.4),

3. inte se till att uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering rapporteras till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om transaktionsregister saknas (artikel 4.5), eller

4. återanvända finansiella instrument som tillhör någon annan och som tagits emot inom ramen för ett säkerhetsarrangemang trots att villkoren i artikel 15 inte är uppfyllda.

Finansinspektionen ska ingripa mot en *motpart* som åsidosätter sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att

1. inte inom föreskriven tid rapportera uppgifter om transaktioner för värdepappersfinansiering som *denne* har ingått samt om varje ändring eller avslutande av sådana transaktioner till ett transaktionsregister som registrerats i enlighet med artikel 5 eller godkänts i enlighet med artikel 19 i förordningen (artikel 4.1),

2. inte hålla uppgifter om alla transaktioner för värdepappersfinansiering som *denne* har ingått, ändrat eller avslutat arkiverade i minst fem år efter det att transaktionen avslutats (artikel 4.4),

2 §

Ett ingripande enligt 1 § sker genom beslut om

1. föreläggande att inom en viss tid upphöra med överträdelsen,
2. föreläggande att inom en viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen,
3. förbud att verkställa beslut, eller
4. anmärkning.

Om överträdelsen är allvarlig, ska auktorisationen återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas, om *den juridiska personen* är

Om överträdelsen är allvarlig, ska auktorisationen återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas, om *motparten* är

1. en central motpart som har auktoriserats av Finansinspektionen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, eller

2. en värdepapperscentral som har auktoriserats av Finansinspektionen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta rörelsen.

4 §

Om beslut om anmärkning eller varning enligt 2 § har meddelats, får Finansinspektionen besluta att *den juridiska personen* ska betala en sanktionsavgift.

Om beslut om anmärkning eller varning enligt 2 § har meddelats, får Finansinspektionen besluta att *motparten* ska betala en sanktionsavgift.

Sanktionsavgiften får beslutas bara om den som avgiften gäller, inom två år från det att överträdelsen ägde rum, har delgetts en upplysning om att frågan om sanktionsavgift har tagits upp av Finansinspektionen.

Ingripanden mot vissa fysiska personer

Ingripanden mot vissa företrädare för motparter

5 §

Om en *juridisk person* har åsidosatt de skyldigheter som anges i 1 §, ska Finansinspektionen ingripa mot den som ingår i den juridiska personens styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem. Ingripande får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

Om en *motpart som* har åsidosatt de skyldigheter som anges i 1 § är en *juridisk person*, ska Finansinspektionen ingripa mot den som ingår i den juridiska personens styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem. Ingripande får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

1. att den fysiska personen i fråga under en viss tid, längst tre och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i den juridiska personen, eller ersättare för någon av dem, eller

2. sanktionsavgift.

Ett ingripande får bara ske om den juridiska personens överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

5 a §

Om en motpart som har åsidosatt de skyldigheter som anges i 1 § är ett utländskt företag som hör hemma utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och driver verksamhet från filial i Sverige, ska Finansinspektionen ingripa mot den eller de fysiska personer som har ansvaret för ledningen av filialen. Ingripande får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

- 1. att den fysiska personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får vara ansvarig för ledningen av filialen, eller*
- 2. sanktionsavgift.*

Ett ingripande får bara ske om det utländska företagets överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

6 §

Frågor om ingripande mot fysiska personer tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Ett sanktionsföreläggande innebär att den fysiska personen föreläggs att inom en viss tid godkänna en sanktion som är bestämd till tid eller belopp.

När föreläggandet har godkänts, gäller det som ett domstolsavgörande som fått laga kraft. Ett godkännande som görs efter den tid som angetts i föreläggandet är utan verkan.

9 §

En sanktion mot en fysisk person får beslutas bara om sanktionsföreläggande har delgetts den fysiska personen inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum.

En sanktion mot en fysisk person enligt 5 eller 5 a § får beslutas bara om sanktionsföreläggande har delgetts den fysiska personen inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum.

13 §

Utöver det som anges i 12 § ska det i försvårande riktning beaktas om *den juridiska personen* eller den fysiska *personen* tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning ska särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. *den juridiska personen* eller fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. *den juridiska personen* snabbt upphört med överträdelserna eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelserna ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

Utöver det som anges i 12 § ska det i försvårande riktning beaktas om *motparten* eller den fysiska *person som är företrädare för motparten* tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning ska särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

1. *motparten* eller *den* fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. *motparten* snabbt upphört med överträdelserna eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelserna ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

14 §

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 12 och 13 §§, samt till *den berörda* personens finansiella ställning och, om det går att bestämma, den vinst som personen gjort till följd av överträdelserna.

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 12 och 13 §§, samt till *motpartens eller den fysiska* personens finansiella ställning och, om det går att bestämma, den vinst som *motparten eller den fysiska* personen gjort till följd av överträdelserna.

15 §

Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,

2. *den juridiska personen* gör rättelse,

3. *den fysiska personen* verkat för att *den juridiska personen* gör rättelse eller om någon annan myndighet eller något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga, eller

4. det annars finns särskilda skäl.

2. *motparten* gör rättelse,

3. *den fysiska person som är företrädare för motparten* verkat för att *motparten* gör rättelse eller om någon annan myndighet eller något annat organ har vidtagit åtgärder mot *motparten eller den fysiska* personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga, eller

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2020.
2. Äldre bestämmelser gäller för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2020-05-19

Närvarande: F.d. justitierådet Ella Nyström samt justitieråden Per Classon och Stefan Johansson

Några frågor om clearing av OTC-derivat och om transaktioner för värdepappersfinansiering

Enligt en lagrådsremiss den 14 maj 2020 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister,
2. lag om ändring i lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av departementssekreteraren Carl Sehlin, biträdd av kanslirådet Rebecca Appelgren.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 11 juni 2020

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Johansson, Baylan, Hallengren, Hultqvist, Andersson, Bolund, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Eriksson, Linde, Ekström, Eneroth, Nilsson, Ernkrans, Lindhagen, Lind, Hallberg, Nordmark, Micko

Föredragande: statsrådet Bolund

Regeringen beslutar proposition Några frågor om clearing av OTC-derivat och om transaktioner för värdepappersfinansiering